

ئاماده کردنی:

بۆکان، پاساژی عهباسی ٦٢٤٣٤٢٥

مەھمەد ئەمین شاسەنەم: ٦٢٢١٣٤٠

عەلی جەوشەنی: ٦٢٤٢٩٢١

دۇنادۇن

حسىئەن شىرىبەگى

بۆكان
۱۳۸۱ - ۲۰۰۲

فیپا:

شیربیگی، حسین، ۱۳۳۰ - بوکان

دۇنادۇن / حسین شیربیگی - تهران: نشر...

۱۳۸۱

ISBN... ل ۲۲۴

فهرستنویسی براساس اطلاعات فیپا (فهرستنویسی پیش از انتشار)

۱- داستان کردی - قرن ۱۴.الف. عنوان

کتابخانه ملی ایران

ناوی کتیب : دۇنادۇن.

نوسه : حسین شیربیگی.

باپت : كۈچىرۈك.

چاپ : ۱۳۸۱.

بلاوكەرهو : نوسه.

زمارهی چاپکراو : ۱۰۰ دانه.

نۆرەی چاپ : يەكم.

وينەی رووبەرگ :

شاپك :

پیتچن: ئەممەد حاجىمه ولۇد

فرین

بالی فرینم نییه... بهلام
دلیکم ههیه و خۆزیام به قورینگان
ئهو کاتھی مەلانی کوچھر
له زەریای مانگەشەوا
گەمی سەول ئەدەن
خۆزیای دەست بەردان و رۆبین
خەویکى تر
له تالاواکى تر
خۆزیای پاشاویکى تر
له رۆخیکى تر
خۆزیای بال گرتن و فرین
خۆزیای رزگارى
خۆزیا گەر نابى ژین بەسەربەستى
مردن بە بى دەربەستى
ئاخ مەلی دلم
له نیو رکھى تەنگا
ناخوینى... ناخوینى

«شاملۇو»

نویخوازی به قهله‌می نویخوازان*

رچه: نویخوازی چون پستانه ده کهن؟

نویخوازی یاخی بونی کومه‌لایه‌تی له نه‌ریته گهندله‌کان، بودابینکردنی نیزامیکی به گشتی باشتر و جوانتره، بهم پنیه رق و توووه‌بی هونه‌ری به دژ به فورمه سله‌فیله‌کان، حهز و خۆزیاوه بۆ روزگاربونن له دهست کونه دووبات و چهند پات بوبه‌کان و باو کردنی جوانی‌ناسین و ئەفراندی جوانی هونه‌ری له بەرهه‌مه جیاوازه‌کانی شیعر و چیرۆک و مؤسیقا و میعماری و... دایه.

بیتتو به گهرووی پرسیاره‌کهدا شۆربینه‌وه، رئ بۆ قوولایی بردن و ده‌رباز بونن له دهست ئەو وەزى و بىزارييە يە وا له دهوروبه‌رماندا بىچىلە بىچمى ناشىرىن و بۆی گهندورەنگى تال و تامى ناخوش نادىنин سۆراب سپىھەری و تەنی: شۆردنى چاوه‌کانه بۆ جوان دېتن و تازە‌فراندۇن و نۇئ بونه‌وه. هەروه‌کى سیامەند خەج له حەوت برايان دەرفىنی و، بۆ دابینکردنی ژیانیکى نۇئ و ئەويندارانه روو ده‌کەنلەلووتكە سیپانى.

هەروه‌ک خەزال له نیوھراستى هۆردووی دوزمندا داواى گولى سورولە لاس ده‌کات و، ج بىرى بۆ لاي مان و نەمانه‌وه ناچى. چاوه‌سەله‌فیله‌کان و مۆخ و فيکره کونه‌کان چیان پىيە بۆ راکىشانى سەرنجى خوازىاران و خواستى تاك و کۆئى جەماوەر؟ جا وەرە و له چايخانه‌يە كدانەقلى رۆستەم بکە!!! ده هەستە و بىرۆ وەکى مەجرۇوم؟! مەجنۇوانانه بېھلەيلا پەرەست؟! ئەمە له زاتى كەسدا ماوە؟ بەرەستى ئەمە پىويستى گەپى چەرخ و خولە و حەوجىي زەمانه‌يە بۇنەویستان له دۆخى كۈنداو شەقاو ھەلىتىنەوە يە بەرەو كەش و ھەوايەكى نۇئ و عەتراوى. نویخوازى تىكۈشانە بۆ راکىردن له دهست نەخۇشىن و مردن و چۈونە ناو گۇر. حەول و تەقالايە كە بۆ رازاندنه‌وه و تازە‌کردنە‌وهى ژىن و ژيان، شەرمەزارىيە له وىنە و خوازە و مەجاز و ئەفراندە‌کانى پىشىنیانمان كەلک وەرگرین و به نیوی خۆمانى له قهله‌مەدەین. حەوجىمان بەوهەيە له رىگە تازە‌کانه‌وه بەرەو پىشەوه بچىن و شتى تازە و شوينى تازە و زيانى تازە بەدۆزىنە‌وه،

بۇچى؟ بۇ ئەوهى وەكدىتران بۇگەنى عەترى نىزامى فيئودالى و بازەرگانەكان و سامانخوازان وئەمپېرىيالىزم و ھەممۇ ئىنسانە له قالب دراوه كان كاسمان نەكت و، بەگىزە گىزە سەر بۇ ئاواتە شارى ئەفلاتوون دانەنۇتىنин و كرتۇش بۇئەفلاتوون نەبەين و بىزانىن چما كۆشكىكى زولم و شايەتى نەپروخىتىن، ناتوانىن كۆخىكى خشپىلانە و جوانكىلەي نوى لەبر قەدو لاپالىك بۇ حەسانەوهى دوو كېوبىر ساز كەين. ئاخە ئەفلاتۇنىش حوزەورى شاعيرى لە ئاكاديميا و ئاواتە شارەكەي خۆپىدا قەددەغە وقۇرغ كەدبۇو، مەگەم بۇ مەدەحە و پىداھەلگۇتنى ويستى خۆى!!!

رچە: نويخوازى چۈن دە گوئىزنه و بۇ ئەدەبى ئەمەرۇ؟
سەرددەمان و رۆزگارىك فىيلەسەوفىك وتى: «ئالاي خوت لەسەرگەمى خوت ھەلدە، لە زەريبا بىدە.» لە زەريادان يانى دىتنەوهى دورگەتازە، تازە لە سروشتدا، لە مەۋىيدا، لە نەرىت و نىزام و فۇرم و نىۋەرەكدا. ھونەرى پاك و راست و بىن دەمامك و بىن درە، ھونەرى راڭىدن لە دەست ھەممۇ چەشىنە سەلەفييەكان و گەران بە دواي تازەكاندایە. ئىزراپاوندوتهنى: «ھونەرى ھەزىل «جىددى»، ھونەرى ئاوانگارده كە لەپيشا و پېشى زەمانەئى خۆيەوه دەپروا.» پېشىنىيانى ئىمە خول بە خول جىهانىيان تازە كردىتەوە تا ژيان نەفەوتى و جىهان دانەرمى. لە نىزامەتابورى و رامىيارىيەكانەوه، ھەتا ئايىنە ئاسمانىيەكان «لە ئادەمەوه تاكۇوخاتەم» لە كلاسيزمى يۇنانى كۆنەوه «ئىليلىاد و ئودىسە و ئانەئىد» بۇھونەرى شانۇئاسا و ھونەرى مەحاكىتى «ھىكايەت گىپانەوهى چىلتۇتى و ئەمیر ھەمزە و مەلا نەسرەدىن و...» لەپىوه بۇ رۇمانىتىزم ورېشالىزم و دادا و سووررىيڭىل و نوى و جادووېي و... ھەست بەدارپۇخانى ژيانى سەلەفى دەكەم. تەنانەت ئىدى نەنكىشىم ئىشىتىيابەفرى چالە بەفرەكان و بىرىشكەئى شەوچەلەئى زستانان ناکات. سىسالىش دەبى لە ھىچكام لە چايىخانەكانى بۇكەندا ج بە شەوگارى پاپىزۇ زستان و ج لە شەوگارى مانگى پىرۇزى رەمەزاندا ھىچ قايدەتخوانى، قايدەتىكى نەگىپرەوهەوە. ھېرىشى ئانتىنى راديو و بە دووابىدا گەمارۇتەلەفزىن و دىوار بە دىوار بۇونى مالى ئىمە و مالى نىچە، بەرەرەپەپۇونى مالى ئىيە و مالى سارتى و قوتاپخانەئى پراغ و فەرانكۇرت و ئىيەن، كوا ئىدى بىچمى لە وىنەئى مەم و زىن و لاس و خەزال و سوارە و فەرخەئى دوينىيى لە زەينىمدا ھېشتىتەوە. لەم دە سالەدا - ۲۰۰ - ۳۰۰ كچە

جیرانمان ئاورى نهورۇزى ئەوينيان بە داگىرساندىنى جەستەي خۇيان كردىتەوه، سى چل كەس لە كۈرە كانمان لە گەمبييە كانى يېوان يېنان بۇ رۆم مالئاوايىيان كردووه. كىميابارانى بانە و سەردەشت و حەلەبجە سەرقالى ئەوهى كردووم، بچەمە زەينى تازىيە باران وېشدارانى ئەم تەگەرە و خاونە كەند و كۆسپانەوه و لېيان بېرسم ئەمە جىزبانىكە پېتى ئەدۋىن؟ چاۋىكە پېتى دەبىن؟ چۇن بىر دەكەنەوه لەم سەربىوردو چارەنۇو سە. ئايىدىالۋەزىي «مۇدىرىنىتە» پۇوچى و بەتالى خۇى بە دوو شەپى گەورەي جىھانى و كىميابارانى مەرۆيە كانى گشتشارەكانم پى نىشان داوم. پاش نويخوازى بانگەوازى بىتداربۇونەوه، گەرەنەوه بەرەو خۇم و ناخى خۇم و ھەست و ئەندىش و بىرۇكەي خۇممە بە زبانى ئەمەرە، دىيمەنى ئەمەرە، بە چاۋى ئەمەرە و وەسفە كەشىم بە زبانى ئەمەرە بۇ دەكە. منىش «خۇم» ياخى لە ھەمووان و دىتران وەلدانى ئالاي بىچم و وېنە ئەمەرۇي ئەوهى خۇم ئەمەرە دەبىيىم. كوانى سوارە و لاس و گەلۇ و ئازىزە ئەمەرۇينى ئەدەبى كوردى؟ ئەمەمەمۇ «شۇخە شار» و «شۇرە لاوه» ئى ئەمەرە چى؟ هېنرىيک ئىبىسىن دەلىي: «ئىدىي ھىچ بىرۇكە يەك لە ۲۰ سال پىر دەوامە ئىيە» دەيجا خۇ لەنیوھەرەك و فۇرمى شىعىرى حەقىقى و ھىدى و ھىمن» يىش پىر لە ۵۰ - ۶۰ سال تىپەرىيە. جا خۇ لە تەكىنەك و فۇرم و زەمانەي رووداوه كانى چىرۇكى مامە حەسەنى قىزلىجى ۵۰ سال پىر تىپەر بۇوه، ھىچ باسى ئەوهش ناكەم لە پاش حەسەن زىرەك و ماملى-ش گۈرانى بىز ۲۰ - ۳۰ سالە چى تازەيان نەوتتۇوه. دەسا كىشەي من ئەمەمە يە: كىشە ئەم سەرددەمە بە بۇچۇن و زبان و راوىزى ئەم عەيام و سەرددەمانه!!!

رچە: دەيان قوتا بخانە و روانگە و شىۋازى ئەدەبى، رەخنەيى، خويىندەوهىي لە ولاتان سەرى ھەلدەوە و بە ھۆى پەرسەندى دەزگا كانى پىتوەندى جەماوەر (وسايىل ارتباط جمعى) بەرە بەرەدە گەنە ئىمە، كارىگەر ئەم وەرگەتنانە چۇن دەتونى نويخوازى بەھەزىنى؟ بە راي ئىۋو نويخوازى بە تەنلى دەتونى ئەدەبىيەت بنويىنى؟

مارشال مەك لۇوهان و تەنلى: «جىھان بۇ تەگۈندىك». دەيجا ھەركەس لە ھەر ساتى لە ۲۴ سەعاتى شەۋورۇزدا بىرواتە سەربانى مالە كەي و بۇچەمەك و

قسه و باسیک له جار دات، وته کهی له همان کات و ساتدا به جیهاندا بـلـاو دـهـبـیـتـهـوـهـ. ئـهـمـهـ رـهـهـنـدـیـ جـوـغـرـافـیـيـهـ وـ رـهـهـنـدـهـ کـانـیـ رـؤـحـیـ وـ گـیـرـهـ وـ کـیـشـمـهـیـ کـۆـمـهـلـایـتـیـ وـ رـامـیـارـیـ وـ ئـهـدـهـبـیـ وـ هـونـهـرـیـ وـ ئـابـوـورـیـ زـۆـرـ زـۆـرـ لـهـمـهـ زـیـاتـرـ لـیـکـ نـزـیـکـنـ. ئـهـوـهـ تـانـیـ بـۆـمـبـارـدـمـانـیـ هـیـرـۆـشـیـمـاـ وـ نـاـکـهـزـاـکـیـ لـهـ هـمـوـ شـارـهـ کـانـیـ وـ لـاتـهـ کـەـمـانـدـاـ دـوـوـپـاتـ دـهـبـیـتـهـوـهـ، هـزـارـانـ بـرـایـتـیـ وـ هـاـوـدـلـیـ وـ هـاـوـدـنـگـیـ پـیـکـدـیـنـیـ لـهـ نـیـوانـ هـزـارـانـ وـ مـلـیـوـنـ مـلـیـوـنـ خـهـسـارـهـ دـیدـهـیـ جـهـسـتـهـیـ وـ رـؤـحـیـ شـهـرـدـاـ وـ ئـهـمـانـهـشـ هـهـزـیـنـ. بـیـکـارـیـ گـشـتـیـ لـاـوـانـ وـ مـرـؤـیـ چـینـهـ کـانـیـ خـوارـهـوـهـ هـمـوـ زـهـینـمانـ دـهـهـزـیـنـ. بـیـکـارـیـ گـشـتـیـ لـاـوـانـ وـ مـرـؤـیـ چـینـهـ کـانـیـ خـوارـهـوـهـ هـمـوـ جـیـهـانـدـاـ هـهـرـوـاـ؛ـ هـیـرـشـیـ ئـانـتـیـنـهـ جـوـرـاـوـجـوـرـهـ کـانـ بـۆـ نـاـوـژـوـوـرـهـ کـانـمـانـ هـهـرـوـاـ؛ـ دـهـیـجاـ ئـهـگـهـ نـوـیـخـواـزـیـ بـهـ بـیـدـهـسـهـلـاتـ وـ وـیـسـتـیـ ئـیـمـهـ وـلـاتـ دـهـتـهـنـیـتـهـوـ وـ رـاـسـتـهـقـیـنـیـهـیـ کـیـ حـاـشـاـ هـهـلـنـهـ گـرـهـ، ئـهـمـهـ ئـهـرـ کـیـکـهـ وـ بـهـلـکـمـ گـرـینـگـتـرـینـ ئـهـرـکـیـ ئـۆـبـالـیـ هـونـهـرـمـهـنـدـیـ ئـهـمـ سـهـرـدـهـمـهـیـ. کـیـدـهـتـوـانـیـ بـهـرـ بـگـرـیـ؟ـ ئـهـیـ تـاـ پـیـنـجـ سـالـ لـهـمـوـبـهـرـ، بـهـرـیـ کـۆـنـهـخـواـزـ، ئـهـوـگـشـتـهـ هـاـوـارـهـیـ کـرـدوـ وـتـیـ:ـ «ـنـوـیـخـواـزـیـ وـ پـاشـ نـوـیـخـواـزـیـ سـاـخـتـهـیـ رـۆـثـاـوـاـ وـ ئـهـمـپـرـیـالـیـزـمـهـ».ـ کـوـانـیـ تـوـانـیـ بـهـرـیـ نـوـیـگـهـرـیـ بـگـرـیـ. ئـهـوـهـتـانـیـتـهـوـهـیـ کـهـسـیـکـیـ بـهـ رـاـسـتـ بـوـوـ، خـۆـشـیـ بـهـرـوـ نـوـیـگـهـرـیـ هـاـتـوـوـ وـ بـهـ پـیـیـتـوـانـیـ خـۆـیـ دـهـقـیـ نـوـیـ نـوـیـ دـهـخـولـقـیـنـیـ.ـ لـهـ گـونـدـیـ جـیـهـانـیـدـاـ دـهـنـگـ وـ رـهـنـگـیـ هـمـوـوـمـانـ لـهـ ئـاستـیـ دـمـ وـ گـوـیـ وـ چـاوـیـ يـهـ کـدـیدـاـیـهـ وـ هـمـوـوـمـانـ لـهـ گـشتـ کـیـشـهـ عـهـینـیـیـ کـانـ دـهـنـوـاـپـینـ وـ زـۆـرـمـانـ بـۆـمـانـ دـهـبـیـتـهـ کـیـشـهـیـ کـیـزـهـیـنـیـ.ـ دـهـسـاـ ئـهـمـهـ ئـهـرـکـیـ سـهـرـشـانـیـ ئـهـدـهـبـهـ، ئـهـمـ کـیـشـهـ وـ ژـانـ وـ دـیـمـهـنـانـهـ بـهـ لـیـکـدـانـهـوـ وـ گـۆـشـهـ نـیـگـاـ وـ شـیـواـزـ وـ فـۆـرمـ وـ لـهـ هـمـوـوـانـ گـرـینـگـتـرـ بـهـ زـیـانـ وـ چـۆـنـیـهـتـیـ گـیـپـانـهـوـهـیـ ئـهـمـرـۆـ بـیـگـیـتـهـوـ.ـ دـهـبـاـ سـهـلـهـفـیـ خـواـزـانـیـ ئـهـدـبـیـ وـ هـونـهـرـیـ هـهـرـ بـهـسـهـرـیـانـدـاـ دـهـنـ وـ بـلـیـنـ:ـ «ـئـایـ دـادـوـبـیـدـادـ هـوـنـهـرـ وـ جـوـانـیـ وـقـهـوـارـهـ وـ کـیـشـ وـ سـرـوـاـ وـ سـیـ چـوـکـلـهـیـ یـهـ کـیـتـیـ دـاـرـمـاـوـ فـهـوـتاـ!!ـ»

ئـهـلـبـیـرـ کـامـمـ دـهـلـیـ:ـ «ـهـونـهـرـمـهـنـدـ کـاتـیـ دـهـتـوـانـیـ کـهـسـایـهـتـیـ خـۆـیـ بـهـ کـۆـمـهـلـگـاـ وـ جـهـماـوـرـ رـاـگـهـیـهـنـیـ کـهـ بـهـشـدارـیـ کـرـدـنـ لـهـ چـارـهـنـوـسـیـ گـشـتـیدـاـبـهـ ئـهـرـکـیـ سـهـرـشـانـیـ خـۆـیـ بـزاـنـیـ.ـ ئـهـمـهـشـ ئـهـرـکـیـ هـونـهـرـمـهـنـدـ وـ شـاعـیرـ وـ چـیرـۆـکـنـوـسـهـ،ـ قـهـلـهـمـهـ کـهـیـ بـهـسـهـرـ فـۆـرمـ وـ نـیـوـهـرـۆـکـ وـ زـیـانـ وـ زـارـاـوـهـیـ دـوـیـنـیـدـاـ بـکـیـشـیـ وـ ئـالـایـ ئـهـمـرـۆـ وـ ئـهـمـرـۆـیـیـ هـلـدـاتـ.ـ کـاتـیـ «ـشـارـبـهـدـهـرـ»ـ بـلـاـوـبـوـوـهـ،ـ بـهـرـیـ «ـحـهـسـارـخـواـزـ»ـیـ ئـهـدـبـیـ کـورـدـیـ وـ بـهـرـیـ تـونـدـرـۆـیـ بـهـدـحـالـیـ لـهـ ئـهـدـهـبـ هـیـنـدـ لـهـزـیـانـ وـ تـهـکـنـیـکـ وـ

گیره و کیشه‌ی فیکری وبه‌رپلاؤی ئەم بەرھەمە تۈورە و بە گله‌بى بۇون كە لە دەيان كۆر و كۆبوونەوەي نىوخۇي خۇياندا رايانگە ياند: «مەيخۇينەو، باسى مە كەن، نىوي مەھىئىن، هەر مەلىئىن شتىكى وا بلاوبۇتەوە. ئاخە كوا پىچ و كلاؤى كوردى؟ كوا خەنجەرى بەرپشتۇتىنى گرى گرى و سەمىئى بابرى؟ كوا شاخ و داخ و تەقەى تەفەنگ و كوا كورى كورد!!! باوه كوو يە كەمەتەوو بلاؤ بۇونەوەي شاربەدەر زەم و غەيېت نامەي خۇيان لە ژىرچارشىيودا گە ياندە هەولىر و گوندى جىيەنەي؟!!! ئەي تو خوا هەر لەھەولىر و سلىمانى و ئەم ديو و ئەو ديو را بەرپەرچى قسە كەيان نەدراوه؟نانا، دۆستى ئازىز، نا. ئەگەر توانىان بەرى ئانتىئەكان و تەكニك و زانستبىگەن، دەتوانن بەرى نويخوازىش بىگەن. خۇ نويخوازى بە جىيەندا بىلەنابىتەوە، هەتا لە قۇزىن و كون و كەلىنى جوغرافيا يەكدا سەربىنیتەوە و بۇيى بنوى يَا بىرى، ئەددەبىيەتىش نە لە نەبۇونەوە دى و نە لە سەر نەبۇونەلەدە قولى و دەخولقى، هەممو رەھەندە عەينى و زەينى و مادى و زاتى و جەستەيى و رۆحى يە كان كارىگەرى و كار تىكىردىيان بەسەر يەكدىداھە يە و نويخوازىش كاتى نويخوازى يە كە مادە و زات بگۇرپى و ئالۇگۇر گشتى و هەمە لاينە كات. بە و تە ئەو فەيلەسۋە ئەسەدەي نۆزىدە: «ھەتا بەر لە من هەممو فەلسەفە كان بۇرایەتى جىيەن ھاتۇن و من بۇگۇرپىنى جىيەن ھاتۇوم». هەتا كەن تو نويخوازى و ئەددەبىيەت چۈن وەرگرى و چۈنى بنويتنى و پىت چى بى؟ بەلام حافز و تەنى: بىيا تا گل بىراشانىم و مى در ساغر اندازىم فىلەك را سقف بشكافىم و طرحى نو در اندازىم

رچە: ئەددەبى كورد لە روانگەوە چۈن دەبىيەن؟... خۇتان
چەنگاۋىكتان بۇ نويخوازى ھەلگەر تووه؟
ئەددەبى نووسراوهى كوردى بۇ ماوهىيە كى زۇر دوور و درېز يەخسىرى دىيەخانى بەگ و بەگزادان بۇوە و تەنانەت ئەدىبانى حوجەش زۇريان سەر بە دىيەخان بۇون. بەداخەوە چىن و تۈزۈ خۇينىدەوارى كورد ھەتا ٥٠ - ٦٠ سال لەمەوېرىيان بەگزادە بۇون و قەلانشىين يان مۇوچە خۇرانى ئەوان و دەسا ئەدب و ھونەرى ئىمە بە ويست و بەدەست ئەمانەوە يەخسىرى ويستانى فۇرم و قالب و نىوهەرۆكى سەلەفى دەۋواكە وتۇو بۇوە. دەيجا ھەر ئەمانە

که ده گه ل رهوتی نویی کۆمەلایه‌تی، ته کنیکی و هونه‌ری دا نه‌بون، ئیستاکه‌ش دژ به رهوتی نویخوازین وبه‌گری له نوی بونه‌وهی کۆمەلگای کوردی ده کهن. شیعری ئیمه هه تابه‌ر له زیندەیادی نه‌مر مامۆستا گۆران هه‌ر نویکارییه کی بوبی تا ک و تهرا له ویته و چوواندن و خوازه و مه‌جاز و ته‌مسیلدا بwoo. چیرۆکی ئیمه‌ی کورد له هه‌شتا سال ته‌منی خویدا هه‌تا ۲۰ سال له‌مه وبه‌ریه خسیری کۆنه‌ترین چه‌شنى گیپانه‌وهی ناهونه‌ری و بیته‌کنیکی وبه‌دفۆرمی بwoo. ئیمه ماوه‌یه کی زۆر نیه له نووسیندا روومانکردۆتەنویخوازی، به‌لام به‌خته‌وهرانه رهوت و بۆ پیشه‌وه چوونمان زۆر خیراخیtra، به هه‌نگاو و شه‌قاوی بلند بلند و به متمانه بwoo. شیعری نویی ئه‌مروی کورد له‌م دیو و لمو دیو دا له لووتکه‌یه کی به‌رز دایه و لانی کەمده شاعیری هەلکه‌وته حه‌وجییان به باس‌کردن و ناساندن نیه و ته‌کنیک و زبان و فۇرمی شیعری ئه‌مانه گه‌یشتۆتە قۇناغیکی تازه‌ی شیعری.

چیرۆکی هونه‌ری کوردی له حه‌فتاکانه‌وه، له دیو و، له نه‌وه‌دە کانه‌وه‌لەم دیو رووی له فۇرم و شیواز و ته‌کنیکه تازه‌کان کردووه و چەندەنگاویکی به متمانه هەلگیراوه. هه‌ر ئه‌وەندەی پیویسته برى رۆحى‌برايه‌تی و هونه‌ری مان گه‌وره‌تربى و له لاسایی کردن‌وه‌ی شیواز و فۇرم و تیئورى و ته‌کنیکه لاوه‌کییه کان به دوور که‌ویت‌وه و خۆی و شیوه‌ی ده‌برپین و گیپانه‌وه و ته‌نانه‌ت نیوهرۆک و رووداوه کانی کۆمەلگای خۆی به کەلتورى خۆی‌وه بدۆزیتەوه. ته‌نانه‌ت هه‌ر ئیستاش بەم چەند ساله‌تەمەن کورتى و حه‌ولدان و تىکوشانانه چەند دەنگیک بۆ چیرۆک و رۆمانی نویی کوردی له‌م دیو و له دیو دا ناسراون. به‌لام ئەم پرسیاره‌ی دیکه‌تان، خوتان ج هەنگاویکتان هەلگرتووه؛ به راي هه‌مووان و وەک له‌بەرھەمە چاپکراوه کانمەوه دەرەدە کەھوی: «پیاو تاریفی خۆی ناكا!» من‌ھەر له دەسپیکه‌وه له چوارچیوه‌ی نویخوازی دا بووم. وەک رۆمانی شاربەدەر که لە لایەن گشت خوینه‌رانییه‌وه به بەرھەمیکی نویدەناسرى، وەکو گورگەمیش و گویچکه کان «ئیستا ۱۷ و ۲۲» متمامۇر فۇسیس و شەواره «ئاینده‌ی ۴ و ۲۸» بووك و زاخه‌یه ک «ئاوینه» تاسەو رەخش و شۆرەلاو و مەراقە کان «سروھی ۱۴۰ - ۱۵۶ - ۱۷۲ - ۱۷۸» گەرده‌لولول «زربىارى ۴ - ۵» دابپان «بەیانى ۲» و... بیچ له‌نووسراؤه کانی خۆم حه‌ولم داوه چیرۆک و شیعر و وتارى نوی و باش له‌زبانی فارسی و ئەدەبی جیهانه‌وه وەرگیپرمە سەر زبانی کوردی و مامالە‌یه کی

فهرهنهنگی بیته ئاراوه و، بهم چەشنه فۇرم و تەكニك و تەنانەت نىوهەرۆك و گۆشەنیگای نوى بۇ ئەدەبى كورد زەق وبەرجەستە كەمەوە؛ وەكۈو: «چىرۆك و شىعرە كانى شاملووى مەزن كەوهەر مەگىراون و لە گۆيىارە كانى ئەم دىو و ئۇ دىو دا لە چاپ دراون. وە كۆوچىرۆكى «مالىيکى ئەفسۇناؤى» وېرىجىينا وۇلۇك كە لە سروھى ۱۴۷ داچاپ بۇو. وە كۆو وەرگىرەنلىكىتىبىي «چىرۆكى نوى، ئىنسانى رىبازىنىسى» كە پىئنج وتارى تىئۆرەي ئەدەبە. ئالىين رۆب گرىيى نووسىيوبە، وەر مەگىراوه تەو سەر زىانى كوردى و، هەر لەم سالدا لە لاپەرەي گۆيىارە كاندا چاومان پىسى دەكەۋى. وە كۆو وەرگىرەنلىكىتى دورگەن نەناسراوى ژۆزى ساراماڭ كە بنكەن سەرددەم لە پاشكۆي ژمارە ۲ داچاپ و بىلاوى كەرددەوە. هەروەها وەرگىرەنلىكىتىبىي «نظريەي رۆمان = تىئۆرەي رۆمان» كە بىرىتى يە لە نۆ وتارى رەخنەبىي و توپىزىنەبىي و تىئۆرەيى رۆزئاوايى لە سەر رەوتى رۆمان لە سەرەلەدانەوە، هەتارۆمانى نويخوازى و پاش نويخوازى و لەم دواييانەدا بە چەشنى زەنجىرە وتارىكى سىرىيالى لە گۆيىارى سروھدا لە چاپ بۇون دايە. هەروەها گۆتار و لىيدوانى زارە كى لە كۆبۈنەوە ئەدەبىيە كان و ئەنچومەنە كان و بۇنە جۇراوجۇرە كاندا. بەو هيوايەي توانىبىيتمەن هەر بەقەرايى ھەنگاوىك - نە كەمتر و نە زىاتر، يانى زىاتر كەيفى خۇتانە!!! بەكەلک بۇوبىيتمەن سوپاسىشىم ھە يە بۇ ئەوهى بەسەرتان كەردمەوە.

* * *

* ئەمە وتووپىزى بەرپىز سالىح سوزەنى بۇ دەگەل نووسەرى «دۇنادۇن»دا كە لە سروھى ۱۸۴ دا لە چاپ درابۇو.

دۆنادۇن

قىسى رۆزىك و دووان و سيان نەبۇو، قىسى مانگ و سالىش نەبۇو؛ لە و رۆزه و شەقامىم چۈل كرد و خانەشىن بۇوم، خەرتەلىكىسى يەر و سەمەرە - دوو ھىنندەي خەرتەلىكى ئاسايى - رەنگىكى رەشىقەترانى ھەيە! ئەوهندە رەش، رەشاوى لىدەتكى و رەشاوى لىخنى لىيەشۇرلۇكە دەكا و ھەلم و ھالا وو بۆگەنى لى ھەلدىستى و ولات دادەگرىئ. ئەرى، ئەۋەم دەۋوت ئە و خەرتەلە دەھاتە سەر دار تۇۋى حەساري مالەكەم، بەرەپ پەنجەرە ئۇرۇرە كەم دەيکرەدە قاولۇ قىيىز و بالە فېكە و جىقىنە باران. ئاخ لە ژانى سەرم و ئىشى دلىم و پەرۆشبوونى مۆخ وەست و نەستم. قاۋىز و قىيىز و بالە فېكە و جىقىنە باران نە دەققەيەك و نەدووان و سيان. وەرەز دەبۇوم، قەلسى دەكرەم. وزەم لا نەدەما. رامدە كەردى، جىنیوم دەدايە، بەرەم تىيەلە كەر و لەسەر دارتۇو و لەھەر دەرەمە كانى حەسار و مالىم دەتاراند و دەگەرامەوھ ژۇرۇرە كەم، بەلامھەميسان دەگەرایەوە و... قاۋىقىز، قارەقاڭ، بالە فېكە... جىقىنە باران. ئاخ شلەژان و پەرۆشبوونى ھەستم، ئەندىشەم، دل و مۆخ و... ئىش و ژانى ھەست و نەستم. بەم ئاكارە جوانانەوە! لىيمى دەرۋانى، لىيمى دەرۋانى... وەك بە شەرىك سەرنج و نىگا و ئەندىشەمى بەرەپ خۇي رادە كىشىۋا كەدەيدىت ئىخسىرى خۇي كەردىم، بە دەننۇك و بالە فېكە و ھەلسۇوراندىنى قاچە كانى، بە قاۋىقىز و ھەستان و نىشتەنەوە لە گەلەمدا دەدۇوا. ج دۇواندىنى؟ جوين بۇو، گالىتە پېكىردىن و تۆپ و تەشەر و نەفرىن و ھەرەشە و گۈرەشە بۇوا! ئاخە دەيىوت چى؟ چى لىيمەدەوېست؟ نەمدەزانى... ئەۋەم ھەر نەزانى. بەلام لە كار دەبۇوم، لەدىن دەرەدە چۈووم، لە دامر كان و حەسانەوە دەبۇوم و... دەگەيشىتمە مردىن... خۇ كوشتن، راڭردن لە حال و مال و لە خۇم و لە ھەممو شتى. بە تۈورە بىي و ھەللاۋ زەنا و جوين دان رامدە كەرە حەسار و ھەشاولىم دەبرەدەدارە تۇو. ئەي چى؟ خەرتەلى مارپىز باب لە پېش ئەۋەيدادەستم

بیگاتئ، له شهقهی بالی دهدا، هه‌لده‌فری و ده‌رؤیی و بژی جیقنه و ریقنهی
له‌سهر دار و بندار و مال و حه‌ساردا بژ به جی ده‌هیشت.

له پاش دوورکه و تنه‌وهی بالندھی نه‌گبه‌تی ده‌گه‌رامه‌وه نیو ژووره که‌مو،
تیده کوشام هیدی ببمه‌وه و چیدی له‌مه زیاتر پله‌ی خوینم نه‌چیتھ‌ژوور.
داده‌نیشت، هه‌لده‌ستامه‌وه، له ژووره که‌دا ده‌هاتم و ده‌چووم؛ که‌چی ده‌ستم بژ
هیچ کاری نه‌ده‌چوو، ته‌نانه‌ت هه‌ست و سوژ وئه‌ندیشتم بـج کاریک و ج
شتیکیان نه‌ده‌کور کاند. ئاخه ئه‌مه چیه؟ کییه؟ ده‌لی چی؟ چی لیم‌ده‌وهی؟ له
خۇرا نیه، نه‌ھینی و مانایه ک له‌م کاره‌دایه!!!

ئای له خه‌رتەلی سه‌گباب، چۆنی وھ‌گیان ده‌ھینام و له دین و دونیاده‌ھری
ده‌کردم؟ چۆن له مال و حال و حه‌سار و ژیانم ده‌ریا و له هه‌مموش‌تیکی
ده‌کردم. که‌چی بھ‌سهر ئه‌م هه‌مموو قەلسى و وەزى و تسووره بیه‌ش دا زۆری
پینه‌ده‌چوو ره‌مۆی دۆستم، دۆستم؟ ئای له‌ودۆستیبیه! ره‌مۆی شه‌ریکم؟ ده‌ک
ماشەللا لم شه‌ریکایه‌تیبیه! ئاخه چنیویکی لیبینیم؟ هه‌ر مه‌پرسه و، ده‌ستی
لیم‌ده. کاتئ من دیم و له‌ھاولى ئه‌و جه‌واھیراتانه ده‌کشیم‌وه و ره‌مۆ به
ھاولل و شه‌ریک ده‌گرم، ھەقی خۆیه‌تی، ھەقی خۆم، تاوانی کەس نیه؛ خۆم به
خۆم کرد. ده‌یجا ده‌بى بیکیشىم، بیکیشىم، ئەرى ئه‌م ده‌مۆوت،
ره‌مۆدەھات و وەک بەلائ شه‌یتان بھ‌سەرمدا داده‌پوچخا. سه‌ر و دل و مۆخ
وناخمی ده‌ھەزاند و سه‌د وەندی کاتئیکی ئاسایی جیهان و ژیانمی رەش‌داده‌گیزرا
و تاریک و تنوکى ده‌کرد. ره‌مۆ شان و قۆلمى ده‌گرت، رايیده‌وھشاند و ده‌ینه‌راند
بھ‌سەرمدا: ھۆی حیسان ھۆی!! قسە بژ تۆدەکەم. روو بکە بەم لاوه و، گویم
بەھرئ. بیت و ئەۋەندە دیكەشم بەھىتی ده‌توانم مەۋادى کاره‌کە پەرە پېبدەم
و، هه‌ممو حه‌توویە کتاکوو ھەولىر و سلىمانى بچم، كەل و پەل و كەھسەی
پیویستى رۆز و بازار بکرم و بگەریمەوه. كوره دوکتۇر بروام پېبکە: يە‌کاو يە‌کە،
كۈرەھەرە کوو ھەتا ئىمەرە مەمانە و بروات پىم بۇو، بژ ئەم کاره‌ش بەقام پېبکە.
دوکتۇر بە گیانه‌کەت يە‌کاو يە‌کە!!!

نەمەدەھیشت درېزە بە قسە کانى بدا و چى لەمە زیاتر لەسەری
برۇا، پىمەدەووت: بھسسه، حەپۇلی خوا بھسسه. نىمە! كۈرە نىمە!!
ره‌مۆنیمە!! انى! بھسەری تۆ و سەری خۆم و بە گیانى ئازىز و خۆشەویستى
ھەر دوو كمان نىمە! نى! ئەوى بۇوم داومە پیت. چى دى لەگۇریدا نیه، نیه،

نیه!!! له و بدہ بدہ، له من نیه، نیه! باوهر ده کهنه سه عاتیکی ده خایاند و، هه تا
ده متوانی به هه زار نه ره و گوره و جوین و توپ و ته شهروه ده دری نیم، پله هی
خویتم ده رو بشته سه رو ترین پله هی خوی و ده چوومه شه رای مه رگ، هه زار
چه لان مه رگی خویم به ئاوات ده خواست. که ره مؤش ده رو بی ته واوی کات و
سات و روژم تال و ترش ده بیو، بھر چاوم ره ش و لیل ده بیو، دلم پر ماته مین و
مۆخم په رو شی ئی خسیری ده کرد. له ژوو ره که مدآ ده هاتم و ده چووم. له ویدا بـ
ده هاتم و ده چووم؟ چیم ده ویست؟ جار و بار سه ریکی ژوو ره کانی دیکه و نیومال
و منالم ده دا، چاویکم به هه موویاندا و به هه موو ولاتدا ده گیـر، چیم ده ویست؟
ده چووم بـ زانم چی ده کـهـن؟ چـیـ دـهـ خـوـنـ! چـیـانـ لـهـ بـهـ رـاـیـهـ؟ تـاخـ... چـاـوـمـ بهـ
سه ریانه و بـ سـهـرـ هـهـموـوـ شـتـیـداـ نـهـبـایـهـ وـ ئـاـگـادـارـیـ مـالـ وـ سـامـانـ نـهـبـایـهـ،
ده یانکرده هـیـلـکـهـ یـهـ کـ وـ دـهـ یـانـدـاـ بـ دـیـوارـاـ. ئـاخـهـ مـالـ وـ منـالـ چـوـزـانـ دـوـوـ
تمـهـنـیـ بـتـبـایـخـ چـوـنـ پـهـ یـدـاـ دـهـ بـیـ؟ چـوـزـانـ تـاـکـوـوـ هـهـیـهـ ئـیـنسـانـیـ، نـهـبـوـ
وـیـشـکـهـ لـیـشـ نـیـ! بـهـ منـ دـهـ لـیـنـ کـاـبـرـایـهـ کـیـ گـیـانـ سـهـ خـتـهـ! پـیـمـدـهـ لـیـنـ تمـهـنـیـ
بابـیـهـتـیـ وـ تمـهـنـیـ دـایـکـیـ...! پـیـمـدـهـ لـیـنـ لـهـ تـرـسـانـیـ ئـهـوـهـ بـرـسـیـمـ نـهـبـیـ... وـوـ
ناـکـهـمـ! مـهـنـیـانـ نـاـکـهـمـ، نـهـیـانـدـیـوـهـ، چـوـزـانـ جـ عـهـیـامـ وـ سـهـرـدـهـمـانـیـکـهـ؟ نـاـ، نـاـ، نـازـانـ،
نـافـامـنـ، دـهـنـاـ وـایـانـ نـهـدـهـوتـ. ئـهـمـ دـهـ وـ ژـوـوـ وـ نـیـومـالـ گـهـرـانـهـ، ئـهـمـ فـیـکـرـانـهـ وـ
ئـهـمـشـلـهـ ژـانـهـ تـهـواـوـ بـوـونـیـ نـهـبـوـ. بـهـ سـهـرـ ئـهـمـهـشـداـ رـهـمـیـ... وـادـ تـاـ ئـیـوارـهـ سـیـچـوـارـ
کـهـرـهـتـیـ دـیـکـهـشـ بـهـ هـامـ وـ شـوـ وـ بـهـ تـهـلـیـقـوـنـ کـرـدنـ لـهـ حـالـمـ دـهـ پـیـاـ وـسـهـرـ وـ دـلـیـ
دهـ گـرـتـمـ. پـارـهـ دـهـوـیـستـ، مـاـمـلـهـ بـهـ دـهـسـتـهـوـ بـوـ، وـاـیـ کـرـدـبـوـوـ، وـاـیـ بـیـسـتـبـوـ،
پـارـهـ دـهـوـیـستـ، پـارـهـ، پـارـهـ، پـوـولـ، پـوـولـ... نـهـبـوـ، نـهـبـوـ. ئـهـوـیـ بـوـوـ بـهـ دـهـسـتـ
خـوـیـهـوـ بـوـوـ، تـهـواـوـ... نـهـبـوـ، نـیـهـ، نـیـهـ... ئـهـمـهـ حـالـ نـهـبـوـ، جـ حـالـیـکـ؟ هـهـیـ سـهـگـیـ
تـیـرـیـ... لـهـ سـیـ روـزـهـیـ دـوـوـاـیـشـداـ کـرـدـبـوـوـیـ بـهـ روـزـیـ دـهـ دـواـزـدـهـ جـارـ، دـهـ دـواـزـدـهـ
جـارـ دـهـهـاتـ وـ... ئـاخـهـ مـیـسانـ قـاـزـ وـ قـیـرـ وـ... بـالـهـ فـرـکـهـ وـ... قـیـرـانـدـنـ وـ...
بـاسـیـ خـهـرـتـهـلـیـ نـهـگـبـهـتـ دـهـ کـهـمـ. ئـهـمـهـشـ، ئـهـمـ دـهـ دـواـزـدـهـ جـارـ هـاتـنـهـ
برـدـبـوـوـمـیـهـمـالـیـ فـیـکـرـهـوـ: ئـاخـهـ چـیـ دـهـوـیـ؟ دـهـلـیـ چـیـ؟ لـهـمـشـارـهـ وـ لـهـمـ
ولـاتـهـدـابـوـچـیـ زـیـادـهـ لـهـ هـهـمـوـوـ کـهـسـ، مـنـ؟ لـهـ خـوـرـایـیـ نـهـبـوـ، زـوـرمـ
فـیـکـرـلـیـدـهـ کـرـدـهـوـ، ئـهـوـنـدـهـیـ دـهـمـهـیـنـاـ وـ دـهـمـبـرـدـ، هـهـرـ دـهـهـاتـهـ سـهـرـ ئـهـوـهـیـ:
لـهـخـوـرـایـهـ نـیـهـ، رـاـسـپـارـدـهـیـ لـهـ لـاـیـهـ کـهـوـ رـاـسـپـارـدـرـاـوـهـ؟ بـلـیـیـ یـهـکـیـ لـهـزـیـانـهـ کـانـیـ
رـاـبـرـدـوـوـیـ خـوـمـ نـهـبـیـ؟ بـلـیـیـ ژـیـانـیـ دـوـوـایـ ئـهـمـ ژـیـانـهـ نـهـبـیـ؟

پیویستبوو له گەلیدا به ھیمنى بدوايىم. وامنە كردايى، سەرى دەخواردم، سەرمىشى نەخواردابايه، خۇ لە ژىن و ژيانم ريا بۇو... ناباشى بۇ چۈوبۇوم راسپارده بۇو! بە خواى واپۇو، راسپاردهى حەزىزەتى ھەق بۇو، سەير لەو دابۇو: ئەى بۆچى ئەو ھەموو سال و سالىگارە بۆى نەچۈوبۇوم و ئەوھەم بۇ دەرنە كەوتېبوو؟ زۆريشىم ناھەق مەگرە، قىسە بۇ تۇ دەكەم، يۇنان! يۇنانى كەوناران قىسە بۇ تۇ دەكەم. ئەم سى رۆزەدى دووايى، بۇ چىركە ساتىكىش پلەي خويىم نەھاتەخوارەوە!... قەندى خويىن و چەورىشىم ھەروا، ھەناسكە ھەناسك وپىشۇو سوار بۇونىشىم ھەروا... بۇوام لىنەپوانى؟ پىت سەيرە ئەمنە خۆشىنەنەم ھەيە؟ پىت سەير نەبىي يۇنان... تۇ چۈوزانى ئەم شار و شەقام جىھېيشتنە، ئەم خانەنىشىنى يە چى بەسەر ھېتىنام... ئاخ ھەرباسى مە كە، لەورۆزەوە نەحال مایە و نە دل و دەماخ!... كەچى وپىزايى خەرتەلى نەگبەتى، ئەم نەگبەتەش وەك كانى لە ناخىمەوە ھەلەدقۇلىن وئەۋەتەنی سەد و يەك دەردى بىتەرمان بە رىشمەوە بۇوە، لىيم حالى دەلىم چى؟ گويتىلىيە؟ قىسە بۇ تۇ دەكەم باکووس!!! باکووسى دويىنيو ئىمەرە و سبەي! بلىي سبەيش ھەر ئى تۇ بى؟ جوان گويم بىدەرىيَا باکووس ھەوچىم بە تۈيە، بە يارمەتى تۇ... دەبى بە دووايى كەوم، دەبايەوە دووايى كەوتايىم و بىزانىبایيە چى دەوى. راسپارادىيە؟ بەلایە، مەرگە، مەسخە؟ مەسخ؟!!! دەبايە زۇوم بەم قىسە زانىبا، زۇو... راسپاراد بۇو، ھەوالىكى پىبۇو! ج ھەوالىك؟ خۇ بە جوين و شەر وقوونە شەر و ھەشاول بىردىن ھەر خەراتر بۇو، ھەر چارەسەر نەبۇو، رۆز بەررۆز زياتر بەد رۆزى و نەخۆشىن لە حال و بالم ريان و زياتر چەورى و ئۇورەوە قەند و پلەي خويىن و ئىشى گەدە و پىشوو سوار بۇون و... زىاديyan كردو عەزىزەتىيان كردم. بۇ پىدە كەنلى؟ بۆچى بە سووكایەتى و سووڭ و چرووکىم لىنەپۇانى ئاپۇلۇن، ئاپۇلۇن، ئاخ... ئاخ ئاپۇلۇن! دەبايە بىزانىبایيە چى دەوى؟ بۆچىيان راسپارادووه؟ ئاوا رۆيىبايە سەرى دەخواردم... لە پاش ئەم ھەموو زۇور و زەحەمەتە؟... ئەى حەسانەوە؟... ئەى دوررۆزپشۇودان؟... مەخابن، مەخابن.

ئەرى قىسە بۇ ئىوە دەكەم، بۇ بزەتان دىتى؟ بۇ چاو لىتكىدادە گرن؟ يۇنان، ئاپۇلۇن باکووس؟ بۇ؟ بۇ؟ دەمۇوت لە پاش ئەو سىيىشە ووررۆزەدى دووايى، لە ئاخى شەودا خەونم دىت. خەونىكى ناخوش نەبۇو، بەلەن سەير و سەممەرە بۇو. سالانىكى زۆر بۇو لەم كەش و ھەوا وحال و بالە بە دورر بۇوم. ناكرى بلىم ھەر

نهبوو، نهبوو، جار و بار زورکەم، سالىن جاريک و دووان نەك زياتر، ئەويش چما
بانگھېيشتن كرابايم، چما لەسەر ديتaran بايە. ئەرى چما لەسەر ديتaran بايە
سالىن كەرتىك دووان... بە پىچەوانەي ئەوى سالان، سالانى ھاوهلىتى سامىزندو
زاڭرىسىن و شۇرا و... ئىيە. ئىيەش تىدا بۇون، حاشاي پىتناوى. ئەمە لاوى و
ھەپەتى لاوى بۇو... ئاي يادى بەخىر، ئەوى سالان، لە بىرتانە؟ توخوا لە
يادتانە؟... بەلام لە پاش جىھېيشتنى شار و شەقامو خانەنشىنى نەمابۇو، مەگەم
سالىن جاريک و دووان و ئەويش لە بالاي ديتaran... لە باخچەيەكى بازنه بى پەلە
گولە باخدا دانىشتبووين، روخساريان باش نەدەناسراوه، جار و بار يەكىانم
دەناسىيەو، بەلام بەر بەر ئەم روخسارە دەگۇرداو دەبۇوە كەسيكى دىكە!
دەبۇوە ئاپۇلۇن، دەبۇوە يۈنان! دەبۇوە شۇرا، دەبۇو بە خۆم و ھەميسان دەگۇردران.
شەش كەس تەمۇرەيان لىىدەدا، لەسەر چىمەنلىكى شىن شىن، شىنى
يە كەدەست وەك پارچەيەكى شىن. بە دەوري باخچەيە بازنه بى پەلە باخدا
دانىشتبوون و دەيانزەنی. ھەوا فىنك بۇو. شەنە يەكى عەتراوى و بلاۋىن گولە باخ
و ئەوان و تەنانەت منىشى دەشە كاندەوە... ئاخ دىسانە كە بزەتان دىتى! بۆچى؟
دەبا لە پاش ئەوهەممو سال و سالگارە و شەيەك، رسەتى كە، شىتىكى شاعيرانە
بە زبانمدادىبى، خۇ دۇنيا خەرا نابى. ئەرى گولە باخ دەشە كانھە و
عەترىكى مەستى بەخشىيان دەپژاندە سەر و چاواو كەپۇ و مۇخەمە، دەنگ
وھەواي تەمۇرەش ھەروا. مۇخم دە كەوتە جوولانەوە، ئەم عەترە و ئەوهەوايە
شادىيان دەكرەم، لە دەمارە كامى كارىگەر دەبۇون و مۇوچىرى شادى بەگشت
لەشمدا دەھات و دەچوو. جار و بار كىيۈلەلە يەكى بالا بەرزى نىيۆ قەدبەرىكى گەلى
جوان بە سەما كردن و لار و لەنچە لە نىوتارمايىەكى شىن كى و پەتەودا دەھات و
دەچوو. خۆيەكى لىيدە خشاندەم و خوشەي دەكەد و دەخوشى و ھەر بە سەما
كىردىن دەور دە كەوتەوە. تەمۇرەزەن ھەوايەكى خۇشىيان دەزەن، ھەوايەكى
ئەوهەنە خۇش بۇو وەها جوان و بە نەشەيان دەزەن كە خويتى لە دەمارى
مردووانىشدا اوە جۇش دىتىنا. دىلان و ھەلپەر كىيەكى رازاوه و جوان و شىتاتە گىرا
بۇو، جەماوهرىكى دىكەش دەھاتن و دەچوون و شۇوشەي شەراب دەستا و دەست
دەگەپە. باسى شتى ئاوام سالانىكى زۆر بۇو نە كەردىبۇو. مەجلىسى ئاوام لە مىز
سال بۇو نە دىتبۇو. يۈنان، يۈنان راست وە كۈو ئەم كۆر و دىلان و شايىھ
جىندۇ كانھى تو رازاندۇ تەوە، راست وە كۈو ئەم جىزىنە. تاقە جاريکى دىكە

دیتبوم. هه ر له ئهوى سالاندا، له لالش... له گەل تۇو شۇرا چۈوبۈون، پىمامابى شەمۇشمان له گەل بۇو. بەزمىكى سەير و سەمەرە و خۇش بۇو، ھەمۇو شتىك كۆن و كەناران و مىزۈوبىي بۇ اتەمۇورەزەندن و قام و ھەلپەركى و ئەو كىزە جوانە نىيۇ قەدبارىكەي له نىوتەم و مىزىكى شىنىكى خەستىدا به سەما كردن و لارو لەنچە و پىن بەپەنچە، بەه سەما كردە ئەفسۇنۋى و بىزە و پىتكەنىنەوه دەھات و دەچۇو، بەم شان له شان دان و خۇ لە من ھەلسۇواندەنى، سەيرى ھەزۈند بۇوم... سەير، سەير! كىز جار و بار دەستى كەسىكى دەگرت، كورپوايە يان كىز، لاو بايە يان پىر، ھەركەس بايە، دەبايە ھەستى و له گەل كىزدا سەما بکات، ئەم سەر و ئەم سەر ھەر ھام و شۇيەي جارىك، جارىك دەستى منىشى كەرەتىك ھەر دەگرت و دەيكىشامە سەماوە، كەچى من نەمدەزانى، خەرىك دەبۇو سەما تىكچى، دادەنىشتەمەو. تەمۇورەزەن شەش كەس بۇون، پىتكەوە دانىشتىبون. كەسىكى دىكەش لەو لاوهيان بۇو. تىكەليان نەدەبۇو. بىزە جار تەمۇورە لىىدەدا، زۇو زۇوتەمۇورە لىدانە كەي لىىدەشىۋا، ھەواكەي لىىدە گۇرپ، لە ژەندىدا ھەلەى دەكرد. ئەو كابرايە جار و بار من بۇوم، وىدەچۇو خودى خۇم بىم! جار وبارىش نا، من نەبۇوم! نازانم، بە وەيدا تىكەل نەدەبۇوم، خۇم دەنگى تەمۇورە و رەنگى چىمەن و عەترى گولە باخ و ئەش و كەش و ھەوايە دىلەھىن بۇ ئاپۆلۇن، زۇر زۇر ئاپۆلۇن. وە كەمە جلىسى تۇ لەم ساتەدا، بە تايىبەت لەسەردىمى حوكماقى ئاپۆلۇن، ئاپۆلۇن، ئاپۆلۇن دا!

لە گەرمە بەزمىكى ئاوادا دەنگىك سى كەرەت نەراندى: «دەبىيى، ھەستە وەرە، ئەم زەنجىرەش حەوا دە حەوايى دە. ئەم زەنجىرە حەوانە دەي مەسخ دەبى، دەبى بە خەرتەل، بە سەگ، بە مەيمۇون، بە خەرتەل، مەسخ». لە خەو راپەرەيم، تەواوەتى لەشم شەلالى ئارەقەيەكى ورد وردى گەرم و ھەلماوى بۇو، وە كە مىيۇزۇ كە دەلەرزىم. داتۇ خوداپىالەيە كەم بۇ تىكە باكوس، ترسدا دايىگرتبۇوم، خەفت سوارى دلىم بۇوبۇو، دلىم لە خەم و خورپە و لە ترسدا دەگوشرا. ئىدى خەوملىنە كەوتەوە، زۇرم ئەمشان و ئەو شان كرد، كەلگى نەبۇو، مەلى خەو لەشەقەي بالى دابۇو و ھەلفرېبۇو. راست لە نىوهشەو دا بۇو، ئائى چەترسىيەك و ج دلە خورپەيەك و ج خەم و خەفەتى ئىئخسirيان كردىبۇوم؟

داتۆخوداکەت!!! ئەم پىالەيەشم بۇ تىكىدە باکووس، ئايچەندە تۈونىم و چەندە تامەززەم!!! راست لە كات و ساتى رۆزانى دىكەدا ھەستىكەد خەرتەلە كە ھاتووه، بې بىن ئەوهى وەكۈو جاران بىكائە قاز و قىز و ... بەرەو حەسار چۈوم. خەرتەلىكى لىئەبۈو. بەلاملەبرى ئەو، بازىكى مىيى سپى راست لە جىيگە كەي ويدا ھەلنىشتىبوۋاتەوارى سپى ورد ورد بىرىكى لىمۇرانى، بە دەنگىكى هيىدى و هيىمن وەك گۇرانى بلى چەند جارىكى قېپاند و لە پاشان لە شەقەي بالىدا و، لىيىدا وەھەلفرى و رۇنى. بە رۇپىشتنى تەواارە كە چەپ و سرت و خورتىك لەپشت دەركى حەسارەوە سەرنجى راكىشام. بە بىتەنگ و لەسەر پەنجەچۈومە پىشەوە. راست لە پشت دەركى حەسار وىستان و گويم راگرت: «لە دەرگا ئەددەم و كە ھات پىيىدەلىم...» دەنگىكى پياوانە بۇو - «بەقسەمان ناكات و لە گەلمانا نايەت. تا ئىپوارە دەست رادەگىرين، دەزانىچەندەي ماوه؟ھا؟ نە خىر بە زۆر دەيىبەين..» دەنگىكى ناخوشى گىر وتۇرە بۇو.

نازانم لەگەل كىييان بۇو، كىييان دەھويست و بۇ چىيان دەھويست و بۇكوييان دەبرى؟ نازانم! دەنگە كەي ھەوەل تىيەلچۈوه: «كاكى خۆم وزەتلىقى، دەست راگرە. ئىستا نابى، دەيكتەھات و ھاوار و ھەللا و زەنزاھنا». دەنگە ناخوشە كە قىسى لە دەم رەفاند: «زۆرى لەسەر بىرۇي پە شەپتئە كەم و دەم و دىيانىشت تىيە كەمەوه، با بىرۇين..»

بلىي منيان بوى، كاريان پىيم چىيە؟ لە راستىدا كىين؟ سالگارىكى دوور بۇو لە زۆر كەس و زۆر كاران بە دوور كەوتۈممەوە. ئەي ئەمانە لە كۈيۈھ قوت بۇونەوه؟ ئەپرۇزە رەمۆش نەھات، ئۆقرەم لە لانەبۇو، بىئارا و قارا لە ژۇورە كەمدا، لە ژۇورى منالاندا، لە حەسارىدا راوىچەكمەد كەرد، خەيالات ھەلىدە گىرمى. مەترىسى ناخىمى دەئاخنى، دلەراوەكى دەلە خورپەم بۇو. ھەروا راوىچەكى ئەمژۇور و ئەۋۇرۇر و دەرو و ژۇورمەد كەرد. دەھاتىم و دەچۈوم و چاوهنواپىم دەكىشا. چاوهنواپى كى؟ ئىيى چى؟ نازانم دەتۈوت شتى دەقەمەن! دەتۈوت كارەساتى بەرپىوه يە. ئاخىپۇنان خانەنسىنى چى بەسەر ھېنباوم، ئاخ! بۇومە لىلى ئىپوار بەسەرداھات. لە حەساردا راوىچەكمەد كەرد. لە ژۇورىدا منالى مالى لە دەورى سفرە دانىشتىبوون و چاوهپى من بۇون لە گەلەياندا دانىشم بۇ شىيوكىدەن. جارىكىشيان ھەرا لىيىكىدېبۈم. لە گەلکۈو يە كەم ھەنگاوم ھەلەندا بەرەو ژۇورەوە بېچم، لە دەرگا يەك بە خۆم راچەنیم و بە خۆم وە ئاخىرى ھاتن! بە غاردان بەرەو دەرگا

رامکرد: کیی؟ له خۇرا دەنگىم دەلەرزى، نەك ھەر بىلەرزى، گېپىش بىوو.
ھەميسان پرسىيم: کىي؟

«تاوسى باغى بەھەشتىن، ئىرە مالى ھەق نىيە؟ تۆ ھاوهلى ھەق نىيى؟!!»
وتهى سەردهمای لاوى بىوو، وتهى عەيامى ھاوهلى يۇنان و شۇرۇزاڭرۇس و
سامەند و ھىۋا... ئاخ بۇ ھىۋا كۆپىرى بىم! دەنگە خۆشە كەھىبەيانى بىوو. بى
ئىختىيار لە دەمم دەرىپەرى: ئاواوا! وەراست گەپ؟ منيان دەۋىستى! دەرگام
كىردىوھ. راست وابوو، وەكى لە تەھاوهتى ئەورۇزەدا بەبەرچاومدا دەھاتن و
دەچوون. بى ئەھەمى مەتقىيان لىتىھ بى، وە ژۇوركەوتىن. ھەر ئەھە دەنگ
خۆش ھەلېدایە:

«يە زىدان ژىانبەخشە و ھەر خۆيىشى ژيان دەستىتىنى، مەرگ و مان بەدەست
خۆيەتى. مەلېكى بەھەشتى، زەرنە قووته يەكى تۆرەمە تاۋووس ھەنگاوى بەرھە
دونيا ھەلیناوهتەوھ. گەورە ئىيمە - وەك بايى ئەم زەرنە قووته يەبى، يارمەتى لە
تۆ خواتىتىوھ. يۇنانى كۆنە ھاوهلت، گەورە ئىيمە. شاي جىتكان! ئاخە تۆ
ھەتاکوو بەر لە خانەنىشىن بۇونە كەت دوكتۇر بۇوي...»

يۇنان؟ ناردوویە بە شوين مندا؟ ھاوهلى ھەپەتى لاوى و سەردهمانى بەرد
ھارپىنه كەم بىوو، بەلام پازدە سالىك دەببۇ نەمدىتىبۇ، تەنانەت چەند كەپەتىك
بلاوبۇوه: نەماواھ. لە كەف و كولى تۇفانىكدا تىيداچووھ! اھەواڭ دەيۈوت
تىيداچووھ، نەماواھ. پىيەدەنى؟ بەشىتىم دەزانى؟ وەلامى لاوە دەنگ خۆشە كەم
داوه: ئەھە ئاراى چەند سالە وەختە خانەنىشىن بۇوم و كارناكەم... «خۇ كارە كە
دەزانى، بىست سالىت ئىش تىيدا كەدۋوھ، سازبە با بىرۇن». «

- كەرەسەي پىيويىستىم نىيە، بەم درەنگ وەختەش وەگىرمان ناكەھوى.
- كەرەسەي ناوى، ھەممو شىئى لە بەرھە تەيار كراوه، ھەر چاوه نوارى تۇن.
- بىتىو نەيەم چى؟ ئەھە دەنگ ناخۇشى بەيانى ھەلېدایە:

«نايەي؟ بى بى سى و دوو... بە شەپ دەتبەين. كى بى و بتوانى لە حوكىمى
گەورە ئىيمە دەرچى؟»
لە گەلکوو دەمە تەقى گەيشتە ئىرە، ئەھە دەنگخۇش كە بۇ ساتىبىيەنگ
مابۇو، لېرىدە ھەلېدایە:
«ئەرى كاڭ بۇوا ئەدۋىن؟ بۇ گەيانداتانە ئىرە؟ خۇ كاڭ سوار نەيۇتەنەيەم.»

ههروه کوو چاوم له دهمی بwoo، چاویکی لیدا قرتاندم. به خیرایی خۆم سازکرد و به منالی مالییم راگه یاند: «دؤستیکی عەیامى لاويم - يۇنان خۇ دەیناسى - خىزانى بە زاوه يە، يارمهتى لىخواستووم وناردۇویە بە شوینمدا. ئەوا دەرۆم، چەندەم پىدەچى نازانم.»

لەگەلىاندا بەرى كەوتىم. نە ماشىنيان بى بwoo، نە چارهوى. هەرباسىشى نە كرا چۇن و بە سوارى چى بېۋىن. لەگەلکوو لە يەكەم كۆلان تىپەپبۈون، بە يەكەم شەقامى خۇلىنىدا رىگەيى دەرەھەي شاريان گەرتهبەر. كە لە شارچووينە دەر، بىزنه رىيەك و لايال و بەرتەلان و يالى گەردىك بwoo. رۇينىتكى نە خاو و نەك بە پەلە. مەئىتكى رەش و خەست دەورى دايىن. چوار شەقاو ئەولاي خۆمانەوە نەدەدى. دەست لە نىيو دەستى يەكدى ھەر بە بىزنه رىدا، بە شانى رىزىك چاللۇوك و گۈيتنى دا بەرەدوندى گەرەلکشاین، لە پاش قەددەرەيىك رى بېنى بەرتەلان، گەيشتىنەدوندى گەرە ئەمچارە يالە و يال بۇ پشت گەرە نزم و نەوييەكان داكشاین، وەكى چاوتروو كانىك لە پشت گەرە كانەوە گەيشتىنە دەشتنىكى چراغان. دەنگى تەممۇرە و ھەواي «نەشەملى ئەمەرە بەھارە» دەشتى پېرىدبوو. دەشت لەبەر چراغان لە رۆز زۆر رۇوناكتىر بwoo. ئاي ج دەشتان و مېرىگىكى خۆش دىمەن و با سەفا بwoo. ھەوارىتكى سەدان ھۆبە و دەوارى رەنگاو رەنگ بە دەورەوە. پىچەلاؤ پووج لە راستەمەيانى ھەوارەوە لايىدا و بە كۆلانى دەوار و ھۆبەدا، بەرەو ھۆبە يەكى ھەرە گەورە دەيان رەنگ و رازاواھ روېشتنىن. ھۆبە يەك بە قەرا دەھۆبە و بگەرە گەورە تر بwoo. ئەو خىۋەتانەي پىكىيان ھېنابۇو، لە دە پازىدە رەنگ و ھەر رەنگە لە يەكترجاوانتر و گەشتىر. لەبەر دەركى ھۆبە جوانەگايىكى زەلام و قەلەويان را كىشىباوو سەرى بېپن. جوانەگا هاكا چاوى بە من كەوت، تەواوى ھىزى وتوانى خۆى كۆكىرەدەوە و ويستى ھەستىتەوە، بەلام كە نەيتوانى تەماشىيەكى پېر لە داخ و كەسەرى كەرم و يەك بە خۆى بۇراندى. ئاي بە خوداي ناسىمەوە! چاوم لە چاوى بېرى. وەك چاوى حىسانىك واببۇو كەلۈمەشم بکات و مالقاوايىشم لەگەلدا بکات. ھەر دەووكمان يە كەيمان ناسىبىۋو! جوانەگايى يەكى لە مالە جىرانە كانمان بwoo. زۆر دابەستە و قەلەو بwoo، دەبى خاوهە كەي چۇن دلى ھاتبى بىفરۆشى؟ ھاۋىنە ويستان. پالىيان پېۋەنام و چۈوينە ناو ھۆددەوە. خۇر راست لەنىيەمەرەستى ھۆددە دەركەوتبوو! دەكەوت، ئاخە خۇر و بە شەودا؟ كەچى خۇر نەبwoo، شۇ و

رووناکایی دهیان چرا و نورهارویز بیو که هؤدده کهیان ئاوا روناک داگیڑا بیو. بۇ ماوهیه ک چاوه کانم باش. هەلنه دههاتن، رېشکە و پېشکەیان ده کرد و ئاویان تىزا بیو. هەتاکووبەرە بەرە باشتە بیو. هؤدە لە نیو خۆیدا بە قەرا چەند خیوهت دەبۇو. ژۇورى جيا جيا لە ھۆبەئى نیوھەراستدا كە لە ھەممۇوان گەورەتر و رووناکتربۇو و ژۇورە کانى دىكە لە دەوران دەھرى ئەو بیو؛ لە لای سەرەھە، لەسەر فەرېشىكى ھەوشار، پالپىشەت سازکرایيون. بەلام تو، ئەرى، ئەرىتىسى بىدىن، يۈنانى بە تەمەن پىر و بە روواللت و قەلاغەت و ئەندام لاو، وە ك قولەمیرىك لەسەر فەرېشى ھەوشار و پىشت بەم پالپىشەتەنەوە دانىشتبۇوى و زەق زەق لە منت دەپۋانى و لە ناكاودا نەرإند: دەك لەبەقاي بەشەر! پاش ئەو ھەممۇ ھاوهلى و خۇشەوبىستىيە، ئەوا دە پانزەسال ئەبى يە كەديمان نەدىيە، تەنانەت ھەوالى يە كەديشمان نەپرسىيە... ئای لە بەقاي بەشەر!!!

دەنگە خۇش و بىلائىنە كەي خۇت بۇو، درېزەت بە قىسە كانى دا: جاچۇن ھەر كەسى سەركەوت و بۇو بە دوكتور دەبى فەقىر و ھەزار و ھاوهلى لاويى خۇي نەناسىتەوە؟ ئای لە بەقاي تو!

لە پاشان ھەستايە سەر پى، ھەر دووك بالى گىرتەوە و لىيو بە پىتكەننەن بەرەو من هات! لە قاقاي دا و خزايىنە نىيوا ھەممۇشى يە كەدييەوە. زۇرمان قاقالىدا و زۇرمان يە كەدى ماج كرد. كە لە ئامىزى يە كەدى ھاتىنەدەر و چاومان لە چاوى يە كەدى بىرى، ديسانە كە لە قاقاي دا و نەراندى: چۈنى پىرەمېرىد؟ جا ھەر بۇ مالى دونيا و بۇ ئەم چوار رۆزە ژيانە ئەم جىجهانە پىسە، گلاؤ، خۇبىيە، لاوي نەدىدە پىر بىي؟ ئەو بۇ وات ليھاتووه دۆستى ئازىز؟ خۇ ھەر نەماوى مال كاول! ئاخە ھەر تو نەبۈوى بەردىت دەھارپى دۆستى ئازىز؟ ئاخ شۇرۇا... ئاخ... ئەم وشەيە: «دۆستى ئازىز! ئەم وشەيە چى بەسەر ھېيىنام و چى پىكىرمە. ھەر ئەم «دۆستى ئازىزە» بە گۈي گەيشت، تو، خودى تو، توپى بىسەت سال لەمەوبەر لەبەر دەممەداقت بۇويەوە. دەمت جووللاو و پېت دەوتەم: «ئای لە بەقاي تو، شۇراخودى تو بۇوى بە تەھس و تۇوانجەوە لۇمەت دەكىرمە دەتەتەت: «ئەوەلە كۈنى؟ يانى ھەركەس بۇو بە دوكتور دەبى كەس نەناسىتەوە؟ ئای لەبەر بەقاي تو، ئاخ شۇرۇا خودى خۇت بۇوى لە ھەرەتى لاويدا!!! يۈنان قاقا پېيدە كەنى و بەسەر شانە كانى منىدا دەكوتاو پېيدەوتەم: ئای لەئەقلەت... قاقاقا... ئای لە ئەقلەت... قاقاقا... كە جوان لىيى ورد بۇوەمە، زۇر جوان مابۇو، چىلە چىلە كى

کەم نەبى لىي سپى نەبوبىوو. دەنگى تەمۇورە و دەنگى چەپلەرېزانىكى گەرم و گۇر، ھەواي «نەشمىيل ئەمۇرۇھارە» خۇيان بە ژۇور داکرد و رايانچىلە كاندەم. دلىم دابۇويە كوت. قۆلى گىرتم و ويىراي چاڭ و چۈنى بەرە دەرەوهى خىيەت رېتىۋىتى كىردى. بىرىك تاسا بۇوم. سەرەندەرى ئەم بەزم و رەزمەم نەدەكەردى. وەك نەدى و بدى ھەر چاوم بە چوارەندەورى خۆمدا دەگىرالو لە ھەممۇ شتىيەر دەبۈومەوە. دەشتان و ھۆبە و ھەلپەركى و سەماگىپ و ھەممۇ شتى لەتەم و مئىكى خەستىدا لەبەر چاوم بۇو، چاوه كانىن رىشكە و پىشكەيان دەكەر و پېشۈم سوار ببۇو. كە ھاتمەو سەر خۆ و لەم تاسانە ھاتمەدەر، روومكىردى يۇنان و وتم: ئاي خوا بتىرى بۆم دەمور و دوو كانەت، ئەم گولمەزه چىيە سازت كردووھ؟ لە برى وەلام دانەوە قاقا كانى بەرزىرەبۈونەوە، قاقا بە شوين قاقادا. خودا وھ كىيل چەندەشى لى جوان بۇو. پاشان باسكمى گوشى و وتى: ئەو بۆوات بەسەر ھاتووھ؟ خۆسەر دەمانى فرۇكەت بەر ئەداوە! پۇلات گوشىيا ئاوت لىيەتكاند، بەردىت دەھارى... ھەميسان قاقا و بلۇندر و بلۇندر قاقا...

پرسىيارمكىردى: كۇوا ئە و ژنهى قەرار بۇو بىزى؟ ئاخە بە گىانى ناخىتمەھاتۇوم دوكتۇرى بکەم! دەنگى تەمۇورە ھېرىشىكى بە ھېزى كردى سەرمائپۇلۇن. من لە تو پرسىيار دەكەم دەنگى مۆسىقا بۆ وا دە كا؟ ئەمە چەنەزىكە لەم ئامىزە دايە؟ ئاپۇلۇن توش؟ تو بۆچى چاوه كانت پې بۇوه لە ئاو؟ تو بۆ كولى گريانت ھەستاوه ئاپۇلۇن. يۇنان ناردوومى بۆ لاى تو دەردم دەرمان كەى، كەچى توش وەك خۆم دۆش داماوى؟ ئاخ ئاپۇلۇن حالىم حالىم، عەيام ئاواي بەسەر ھېناین. ئەم دىيمەن و مۆسىقا يە وهىادى سالانى لاوى و راپىردووی خىستمەوە. سالانى لاوى و ئەويندارى و كەللەرقى... يۇنان لە دەركى ھۆددە راوىستا، بەرە رۇووی مەيانىكى رووناڭ و رازاوه، بەرە تو تەمۇورە ژەن و گۇرانى بىز و ھەلپەركى. تەحالەم ھەممۇ چارەنگاۋ رەنگە و ئەو گىشىتە كاغەز و پارچە زەرد و سوور و سەوزە. ئاي لمىدىلان و سەما و ھەلپەركى و ئەو ھەممۇ كىز و كورە تەرپۇش و سەر دەلخۇشە. ئاخ لەم ھەممۇ خواردەمەنلى و ساردىيە!! لە شانى دەرگاي ھۆبەدا دوو كورسى گەورەيان بۆ دانايىن و مىزىك لەبەر دەممەن. لە يۇنانم پرسى: پىاواي چاڭ بەم درەنگ وەخت و تارىكەشەوە منت بۆج كىشىواوه تە ئىرە؟ مال و منالىت پەريشان و پەشىو كردووھ، دوكتۇرى بکەم، ئەي كوا؟

یونان و قاقایه کی دیکه، قاقا و به ئەزۇ داکیشان: درەنگ گەيشتىيى سوارە، ژن زگى دانا و لېبۈوه. مامان و دايەن لەو دىورا ھەرایان كەردوومى و توپىانە كورە. پى و قەدەمى تۆ بۇو سوارە. تۆ و خەلاتىلەسەر من! بەلام ھېشتا نەيانھىناوه بىدىنەم، بىتتوو جوان و خوين شىرىين بى، خەلاتەكەت دەبى بە دوو. ئەرى تۇ خوا لە سامەنند چ خەبەر؟ يە كەم كەم لە تۆي پرسى سامەنەند. ئەۋىش زۆر بە تامەززۆرىي يەوه. ھەركەزانى چەند سالە تۆم نەدىوە و ھەوالىم لىت نىيە، ئاي بە چ لۆمە و تەوس و تۇوانجىكەوە لىيم ورد بۇوه؟ نازانى چەندە شەرمەزار بۇوم و چەندەم قىيز لە خۇمەتەوە. تۆ خوا ببۇرە سامەنند، بەلگەم لەمەرۆ بەدۇوا قەرەبوبۇي كەينەوە سامەنەند. لە پاش بېرى قىسە و باس دەستى كەد بەتۇورە كە چەرمىنە كەى لا سەمتىدا و دوو كىردى دەرھىتىنا. يە كىان بۇ خۇمى ئەۋى دىكەي دايە دەستى من و وتى: «با بېرىن بۇ گۆشت بىزەندىن. عەجب جوانە گايدە كى بە كەيف بۇ؟! ئاي لەو قاقا درىزەي بە دووايداھات! ھەستايىنە سەر بې كە بېرىن. بەلام ژنىكى جوان و جەھىلىمنالىيىكى مەلۇتكە كراوى ھەيتىنا دايە دەستى يۇنان. يۇنان سەرى مەلۇتكە لادا، لە روخسار و نىيۆچەوانى مەلۇتكە ورد بۇوه. نىيۆچەوانى ماج كەد، سەرى بىرە ناو ھۆدە و گۇراندى: «قەدەمى خىر دەبى دەستان ھەلېتىناو لە جەغزىكى تايىبەتدا حەوت كەپەت بە دەورى مانگدا گىپەرەي و، بەرە بىرە خۇى، لە حەوادا رايىگرت و ووتى: «لەسەرزەمىز ھەر خوا و گەورە كانت و لە ئاسمان ھەر خوا و خۇر لە تۆ بەرزرەن ئەمەت لە يادبى. هاتووماى دەبى سەر بەر ز و رووسوورى گەل و ھۆز دەبى سوارە». سەر لە ھۆدەھەيتىنايە دەرى و، ھەروھە كەمەت ماشاي سوارۆرى مەلۇتكە دەكەد، بە ھەر دەستان ھەلېتىناو لە جەغزىكى تايىبەتدا حەوت كەپەت بە دەورى مانگدا گىپەرەي كاتىكدا قامبىئىز ھەۋاى ھەلپەر كىيىان گۇرپىسو، ھەۋاىە كى بلاۋىن تر و خۆشترەممو لايە كى پىر كەردىوو. يۇنان باسكمى گوشى وبەرە لاي كەلاكى جوانە گاى بىردم و، لەسەر كەلاكى كەلول كراو ووتى: فەرمۇو گۆشت، بېرە وبېرۈتنە. وتم: ئاخە دۆستى ئازىز جوانە گايدە كەسى بە تەننی؟ خۇ من لىيم ياساغە، نەخۇشى قەند و چەورى و وەزۈورچۇونى پلەي خوينم ھە يە...»

سەرى ھەلینا و چاوى لە چاوم بېرى، دەتتۈوت بېرواي بە گۆيى خۆىنەبۇوا
چاوى داقلىشاند و بېرەكاني تاق واز بىرە ژۇورەوە دەمى كىردىوە: «بېزچى تاقە
كەسى؟ ئەى تو نەھەو؟ يەكىش با بگەيتە سەر كەلاك ورەزى بگەشىتەوە،
ئەوسا دەبىنى چەند كەس تىيىدەھالى.»

خولىك بە دەورى كەلاكدا سوورايىنهو، چاومان بۇ بەشە نەرمە يەكى لە
بەردىان گىپرا. هەركەسە و شويىنى خۇمان دىيارى كرد و دانىشىتىن رەزى
گەشاوهى سەر مەنقەليان ھېتىا يەپىشى. ھەشت، نۇ، دە كەس كىردىبە دەست لە
كەلاك ھالان. هەر دەست و كىردى بۇ نەرمە گۆشتى دادەبېرى و بەرەو مەنقەل و
رەزى وەر دەسۋوپا و دەستى دە كرد بە گۆشت بىرەندن. جىڭات خالى باکووس،
جىڭات خالى. رۆزى تو بۇ لەۋى بى و ئەنگوشتە بەم شەرەبەوە نوش كەمى. خوا
ھەلناڭرى يۇنان يادى كردى. زۇرتامەززۇت بۇو. دل و گۈئى دەگەل دەنگى
تەمۇرە و ھەواي گۆرانى بۇو. كەم و زۆر، بلند و نەوى لە گەلياندا دەمۇرەوە. بەو
شەو و وا بە خىرايى مىشىكى رەشى گەورە قەترانى - ئەوهندە رەش بۇو،
دەتتۈوت جەوهەری رەشى لىدەتكى - بە وزە وز ھات و راست لەسەر ئەو
بەشەى من ھەل مېزاردبوو، نىشت. دەوران دەمۇر و ئەم سەرا و سەر
بەسەربەشە كەمى مندا گەپا، پىاسەمى كرد. لە ئىشىتىيا كەوتىم. حەشىمەت
ھەمۇخەرىكى گەمە و ئاخافتىن و جەفەنگ و قاقاكىشان بۇون. كەچى من قور
وقەپ پۇنگم خواردىپۇو، لە ھېچ شتىكىدا بەشدارىم نەبۇو. مات و ھەيران
وەيدى رەمۇى شەرىكەم و مال و مىنالە كەم كەوتىوومەوە: دەبىئەمەز بېچى رەمۇ
نەھات؟ بۇ تەلىيفۇنىشى نە كەد؟ دەبى ئىستا مال و مىنال سەرقالى چى بىن؟ ئاخە
كەس نىيە بلى تو چى و ئىرە چى؟ دەبىئەمەز رەمۇ چى كەدبىن؟ ئەوا كە مال و
منال چاوى منيان لى دىيار نىيە، دەبى چۈنى پىدادەن و چۈن مال و خاوهن مال
بە قورە رەشەى مەريواندابەرنە خوارى؟

خرمەى نال و بىزمار ھەستا و سى سوار دەورە يانداین. سوار بە بىئەوهى لە
ئەسپان دابەزىن، روويانكىرده يۇنان و ئىزىزىان خواست سەعاتىىدەر كەون. يۇنانى
پرسى بۇ كۆى؟ ج كاتى دەركەوتىن و ئىزىن خواستنە؟ ئەى كى مىواندارى بىكا؟
يەكى زۆر جوانچاڭى لاۋيان تىيدا بۇو، ھەللىدایه: گۆشتى جوانە گا لۇسوارۆى
میوان نابى. دەچىن و لە چالە بەفران ئاسكى لۇ دىتىيەوە. يۇنان بەم قسە كەيەن
ساز بۇو. گولى شادمانى لە روخسارىدا رۇوا، رووى تىيىرىدە و وتى: «دەك

یه زدان یار و هاوپریت بی و ههزار سالان تهمه نت بی. به یارمه تی یه زدان له سه ر دونیا مه رد و مه رد ئازای و رو و سور و سه ربه رزی ده رک و دیوانی خه لک و خوا ده بی. چما عه یام و سه رده مانیک نه سخ بیته وه، ده زانم له خو و خده کاک مه م و شوره لاس و به نگینه بیه لک چاو و کاکه سه یده وانم لاناده دی. هه ر خوی پشتیوانت بی و، له ایش بیه رزتر و بالا دهست تر بی، بیه. سوار قه مچی یان به که فه لی ئه سپ ئاشنا کرد و به ره و ده ره وه مه یان هه بیان له چاره وی کرد. دیسانه که ش ده نگی ته مووره بیه رزتر بیوه، ده گه ل شنه شه ویدا تیکه ل بیو و له نیو مه یاندا سورا و خولی خوارد و نه شهی خسته دلانه وه. یونان رو وی له من کرد و پرسیاری کرد: ئوه لو ناخوی هه بیال؟ ره نگه دیانت نه مابن! قاقا کیشانه که کی کوتایی نه بیو! قاقا... چاو له خوت مه که یونان، ده یان نه خوشینم هه بیه، قهند، چهوری، وه زور چوونی پله بی خوبن، پشوو سوار بیون،... هه میسان دای له قاقایه کی به رز و شاگه شکه بیو. هه روه کو و ده نو و شتاوه و راست ده بیوه، قاقا کیشانه که کی بیانه وهی نه بیو. له پاشان چاوی تیپریم و - ج رو وانینیکی سه بیر و سه مه ره بیو؟ گالتنه شی پیده کرد و به زهی شی پیدا دههات! ئاخ ئه م رو وانینه چهنده تال و چهنده شیرین بیو شوره؛ وک زین و زیان و جیهانی تو؛ پر له که ند و کو سپ و رز گاری و هیوا و ثاوات و خوزیا.

له پر هه رایکرد: شه ریف و ره شو، سواره بهن لای ئاپلۇن وباكووس. زوریان سه لام لیبکەن و سه لامی منیشیان پی راگە بیه ن. پییان بلین ئه م کابرا هه والى زور خوش ویستی یونانه، هه وجئی بیه له دهست خوی رز گاری کەن. دووا یه رو ویکرده من و نه پاندی: شه یتان لە غاوی بەر خم، شه یتان لە غاوی، کوره بیبەن ویارمه تی لەوان بخوازن. بە لکه بتوانین بە هه مو وان ئه م لە غاوی لە ده دامالین.

دهستی بە ره و مه یان و جه ما ور هە لینا و هه رایکرد: هه واکه گرژتر کەن، گرژتر، گرژتر، ئه وه لو هە لىن اپه پن لا وو؟! له گه ل شه ریف و ره شو بەری کە و تین. وک سه رخوش بن له ژیت لیپر و زهوزی گورانی و تیان دههات. پشت به مهيدان ده رؤیشتین و، ده نگی ته مووره مۆسیقى اژه ن و قام و تنى جه ما ور هه ردەهات و، دوو هاوپریکەم لە گە لیان داده يان ووتھو. ده رؤیشتین و شه ریف پللەی لیده دا و، ره شو گورانی ده وت. له ده ره وه مه یان بە کو ور ریه کدا رو و مانکرده گردیک و بەشانی جۆباریکدا بە ره و ژوور بە يالدا هە لکشاین. خوره مۆسیقایه کی

راستی و نه‌هینی و دلبزوتی بیوو. له پاش بریک ری برین و ماندوو بیوون، گه‌یشتنیه دوندی گرد. له هه‌ممو لاوه دهنگی مؤسیقاده‌هات. به شه‌وه ولات رووناک بیو و، له دار و بهرد و گیا و گژهوه نوره‌لده‌ستا و دهنگی مؤسیقا بلاو ده‌بیوه. دوندیکی تهختان و راستان پیردار و درهخت بیوو. شه‌ریف و رهشوه دهم به گورانی بیوون. به نیوان‌بانووانی داراندا ده‌بیشتن و ئەمبه‌راو ئەوبه‌رمان دوو جۆبار خوره‌خور ده‌خوشین و به مؤسیقا‌یه کی دل‌ریفین ده‌یانلاو‌اندینه‌وه. له‌وسه‌ری دوند له نیوان بازنه‌ی سه‌دان شوره‌بیدا خۆمان له حاندی کۆشکیکی رازاوه‌ی خۆشديمه‌ندا به‌دی کرد. ده‌م و ده‌ست دوو که‌س له کۆشکه‌وه‌به‌ره پیرمان هاتن و ویپای ریز و میه‌ره‌بانی، به‌ره نیو کۆشک‌ریتی‌یان کردین. هه‌ردوو کیان لمشان و نه شامانه‌وه، ده‌بیشتن و به خیره‌هاتنیان ده‌کردین. له ده دوازده پلیکانه به‌ردنیه سه‌رکه‌وتین، له ده‌رکی کۆشکه‌وه چووینه ژووئی. هۆلیکی زۆر زه‌لام و زۆر رووناک. رووناک‌ایله کی سپی و گه‌ش و فۆسفوری و هیمنی به‌خش و بلاوین. له هه‌ممو شتیکه‌وه نوور هه‌لده‌ستا و، دهنگی مؤسیقا بلاو ده‌بیوه. له‌وسه‌ری هۆل پیریکی سه‌روردین سپی و نورانی، رزاشیرین و ده‌م به‌پیکه‌نین له‌سر کورسییه به‌ردنیه‌یه کی ئالتونی ره‌نگ دانیشتبوو، ته‌مورووه‌ی ده‌زه‌ند. بگره ته‌مورووه‌ش نه‌بیوو، روواله‌تی ئامیره که له ته‌مورووه نه‌ده‌چوو، به‌لام دهنگه‌که‌ی، دهنگی ته‌مورووه بیوو. هه‌وایه کی خۆشی ده‌زه‌نی. دلم که‌وتبوه کوته کوت. به‌ره‌برووی کابراتی به‌سالاچوو خولقی دانیشتمن کراین. کابرا له دونیای خۆیدا بیو زاگرۆس، هه‌بیهت و رووالدت و قه‌لافه‌تی ئیخسیری کردبیوین، بى ئه‌وه‌تی‌هه‌ماشامان بکات و له‌گه‌لماندا بدوى، مؤسیقا‌ی خۆی ده‌زه‌ند و ئیمە‌وه‌ک هه‌ویر له نیو مشتیدا خر و پان و دریز و هه‌میسان... ده‌کرده‌وه.

هه‌وای شنه‌ی شه‌مال و شه‌وانی زاگرۆس له ئامیره که‌یه‌وه هه‌لده‌ستا. خۆت بیوو زاگرۆس! کویستانی زاگرۆس بیوو.

هه‌وایه کی کون و که‌ونارای ده‌زه‌ند. دلم ده‌له‌راوه، ده‌که‌وتمه‌له‌رزین و دله کوته‌یه کی سه‌یر. کابرا سه‌ری هه‌لنه‌هینا و لیمانی نه‌روانی و نه‌یدواندین، هه‌تا مؤسیقا‌زه‌ندنکه‌ی نه‌هاته کۆتاپی. ئه‌وسا سه‌ری هه‌لینا و ویپای بزه‌یه کی دل‌بیان و شیرین و، ویپای چاک و چونی به‌ئاماژه‌ی ده‌ست، له منی پرسی:

«لهسەردەمی تازه لاوی و لاوی تۆدا کامقام و ھەوا باو بۇو؟ خۇت حەزىت لە کام
ھەوا دەکردى؟»

- ئىمە سى كەس بۇوين: شۇراوھىوا و من. من و ھىوا مېرىمنال بۇوين، شۇرا
چوار پىنج سالىك لە ئىمە بە تەمەنتر بۇو. زۆربەی رۆزانى ھەينىبۇ سەيران
دەچۈوينە دەرەھەی شار. بەرەو چەم و قۇپى و مېرگ و كۆيستان و كانى. بە
قسەی خۇش و گۆرانى وتن دەرەيشتىن، ھەرواراماندەبوارد و ھەر بەم
دەستوورەش دەگەپايىنه.

دەنگى گۆشكراوى ئىمە بە ھەواي «ئاي سەوزە، سەوزە» لە ھەردو كۆساردادا
دەتەقايدە و، كۆساردە كەپ بە خۇزى زايەلەي دەنگى خۆمانى بەسىنگماندا
دەكوتايەوە: «ھۆ سەوزە، سەوزە، سەوزە كۆسالان». كام سەوزە و كامە
كۆسالان؟ سەوزە كەى من و شۇرا يەك بۇو: «كەزآل» ھەردووكمان دلمان
پىوهى بۇو، لە گەل ھەردووكماندا دەدوا، كەچىشۇسى بە كەسىكى دىكە كرد و
رۆيى. كۆسالانە كەش ئاواته شارى خۆمان، مەلبەندى ئەوينداران، داھاتوویەكى
دۇور و خۆزىيائى ئۆقرەگەرنىكى دلخواز. لە ناكاوا، لە ئامىرە كەى ئاپلۇنەوە
شەپۇلانى ھەوايەكى ديوناس، چەشنى ليشاوى فينىكى ئاواي تايىگە يەك بلند و
پان و پۇر و بلاويىن، بە سەر و گوپلاڭما پۇزا. ليشاوى قام و ھەواي
سەردەمای لاوی رژايە ھەناوو دلمەوە. ئاي ئەم ھەوايە چۈنى راتلە كانىم و
چۈنى خىستمە جم و جۈل و شەكانەوە. ئاخ چ ئەندىشىك و چ هەستىك ناخ
ومۆخمى داگرت. دەنگى تەمۇرە گىز دەبۇو، گىز گىز وەك لافاوى ئاۋىكى شىلە
و گەرم بە سەرمدا دەپۇزا و چوار لامى دەگرت. دەبۇو بەئەستىر و ئاوه كەى بەرە
بەرە زىيادى دەكىد و ھەلدە قولى و ھەلدەستا. لەقولاپەوە بۇ ئەزىز، لە ئەزىزۇوە بۇ
نېو قەد... بەرە سىنگ و شان و گەردن... ئاي لە ئاواي خۇشى چ ئەستىرىكى
بلاويىندا دەتلامەوە و مەلەم دەكىد. ئاخ بۇ ئەمەمۇ چىز و خۆشىيە ھەر زايە
ھەست و نەست و ھەناومەوە. يادت بە خىر شەمۇ، چەندە ئەويندارى ئاوا بۇوە
وچۇن لە ئاكامىشدا چۈوبىي باوهشى ئاوه و بۇ ھەتا ھەتايىھ. زۇر بە كامەرانى و
شادى و خۆشىيە و مەلەم دەكىد و لەناو ئاوه كەدا دەھاتم و دەچۈوم. جار و بار
دەھاتمەوە خۇ. دەنگى تەمۇرە نزم دەبۇوە، نزم... نزم... دۇور دەكەوتەوە،
دۇور. دۇور... لەناكاوا بە پېتاؤ شالاواي دەھىنداو و بلند بلند لە گەل ھەواي
سەوزە، سەوزە، سەوزە يەكى نېو قەدبارييکى پەرى ئاسا بە سەما كىردىن، بە

به رده‌های دهور و به رمانداده‌های ده‌چوو. شهربیف و رهشّ له گهله هه‌های ته‌موروه گهله لاؤزه‌یان بیوو. ده‌یانداؤ و ده‌یانسنه‌ندهوه. له پر هه‌ردووک هه‌ستانه سه‌ریبین و دووان سیانی دیکه‌ش له لاؤ ئه‌ه لاهه هه‌های ده‌ستی‌یه‌ه کدیان گرت و کردیانه گهله دیلان. هه‌لپه‌رکه‌یه‌ه کی ئه‌فسووناوه‌ی. ئای له سه‌ما و هه‌لبه‌ز دابه‌ز و ورهه بی‌قی گهله دیلان و ئای له هه‌های ته‌موروه. وهی له جادووی ئه‌ه قام و ئاهه‌نگه و وهی له سؤزی هه‌ست‌بزوئی شه‌پلله‌یان ته‌موروه. ئه‌ه بازه ته‌واره‌ی ئه‌هی سالان دوندی کوسالان و شاهه‌ه هیلانه‌یان بیوو، هه‌ستابون و به‌سه‌ر کوسالان و شاهه‌داده گهله‌ران. له حه‌ویق و په‌په‌رچکه‌کی ئاسماندا، نوچکه‌یه‌ه کی هه‌رده‌ه رزی کوساریکیان کردبووه خالیک، و له جه‌غزیکی بپیجار ئاگرین و بپیجار که‌سک و فوکس‌فه‌ریدا به دهوریدا ده‌خولانه‌وه. به‌راستی ج فرین و گهله‌ران و ته‌وافیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره و به شکه‌ه بیوو.

باز له جه‌غزی جادووی و له باوه‌خوله‌ی پیرۆزی خۆیدا گهله‌را و گهله‌را سووپا و سووپا، هه‌تابه‌ره به‌ره هاته خوار و له ترۆپکیکی هه‌رده‌ه رزی شاهه‌ددا له‌سه‌ر خالیکی بپیجار که‌سک و بپیجار ئاگرین نیشته‌وه. باز له‌سه‌ر ترۆپکی خۆی به‌ره و پووی من سه‌ری به‌رز راگرت، هه‌ردووکبالي کرده‌وه. پایه‌کی قورس و قایم نایه سه‌رده‌ه و پایه‌که‌ی دیکه‌ی تاکووژیر ده‌ننوکی به‌رز کرده‌وه. ته‌واوه‌تی روکساري بوغری و متمانه بیوو. بی جم و جوچ له‌ه ره بهم روواله‌ت‌هه‌وه بیووه په‌یکه‌ره‌یه‌کی داتاشراو. هه‌لمساوبایکرد و گهله‌ره بیوو... گهله‌ره بیوو... تاکوو بیووه هه‌لدیکی دوندیک، نازانم بیچ و ام هه‌ست کرد له م ئاسته‌دا باز له شهقه‌ی بالیدا و فری وهات و خۆی به‌هناو دلی مندا کردا

راچه‌نیم و هاتمه‌وه خۆ. له نووره‌اویزیکی ئه‌فسووناوه‌ی، لیشاوی‌تیشکیکی جادووی تیمها‌لاؤ چه‌شنی گلۆپه کاره‌بایه ک له نووره‌یکی بپیجار فه‌سفه‌ری و بپیجار ئاگریندا نقووم بیووم. له م که‌ش و هه‌ها و بارو دۆخه‌دا ئاپلۇن بی ئاوازیکی پر هه‌ست و سؤز و به هه‌هایه‌کی که‌هونارانه‌وه کردیه مژوولیاپیش: «خودایان ئاگه‌دارن، من له سامان و توئانای خۆمدا دریغیم نه کرد، بۆ کات و ساتی ده‌بیه میوانی باکوس، له‌پاشان سه‌ردانیکی دوباره‌ی یۆنان ده‌که‌ی و له ئاکامداده گهله‌ریه‌وه ئامیزی شوپا و سامەن‌د و... ئه‌م رووداوه نه‌بایه و ئه‌م سه‌ردان

و سه فه رانه ت نه کرد بایه، قهند و چهوری و پلهی خوین و پشوو ته اویان ده کردى،
وه ک میش و مه گه زیک ... برقا»

یه ک به خوم راچه نیم. به ره و رووی ئاپولون دانیشت بوم. شه ریف و ره شو
له مشان و ئه و شانم راویستا بوون و هر کام رانه قهله بهم دهست و پیاله يه ک بهو
دهستیانه و بمو. هر دو و ک دهستیان به ره و رووم راگرت و خولقیان کردم.
رانه قهله ل ره شو و پیاله له شه ریف و مرگرت. ئه و ندی ئه خت و چارم کرد،
هیچیان به گه روومدا نه جوونه خوار. ئاپولون هه رایکرد: باکوس باکوس. و تم
ئاخه له گهله تؤدا نیوانی نه بمو! بزه يه کی ته و ساوی و به دوایدا قاقایه کی به رز و
بلند و بین پسانه و ه. به ئاماژه دهست: برقا، سه رچاوان، وہ کیلی سلماوان،
سه رچاوا، سه رچاوا. له گه لشه ریف و ره شو ده رکه و تین. له مانگه شه ویکی و ه ک
رؤز روون و له ژیرتیشک و تریفه کی نور هاویزه که کی ئاپولوندا، ياله و يال به
شانی رزاورزی داره ره دا به ره و گردیک که و تینه رئ که لیمانه وه دیار
بمو. ئه و ندی ده رؤیشتنیه به ره و داره ره زیادیان ده کرد و له دوو رزه و ده بمو
باخه ره و دارستانه ره زیکی چپ و پر و به رین و بی سنور. کاتی گه یشتنیه سه ر
دوندی دوایین گرد، ته اوی گرد و يال و دهورانده وره که يان دارستانیکی بی
سنوری ره بمو. شنه يه کی خوش گه لای ره زی ده شه کانده وه و ئاهه نگیکی
خوش ده پڑایه ده رونه وه. به جاده يه ک سه نگی فه رشی شه رابی دا به ره و
کوشکیک چووین که له بره ده مه ره پری سووری شه رابی ساز کرا بمو. هر له
ده ره وی کوشک راهه للا و زه نای ناو کوشک هیرشی بچه هیناین. حه شیمه تی
بیرون و ده رونی کوشک ماندوو نه بمو نیان کردین و به بی راویستان
خولقی ناو کوشک کراین. به لام کوشک و نای چ کوشکیک؟! چووینه ناو هول
و ته لاریکی گهوره و بلندمه. دهورانده وری ته لار تاقه و ره فحه بمو. له سه ره ممو
تاقه و ره فحه کان کووپه له و پیک و په رداخ دانرا بمو. بن دیوار و بن دیواری
ته لار کووپه زور گهوره و له پای هه ممو کووپه کاندا کووپه له و هه میسان پیک
و په رداخ ریز کرا بمو. نیوهراستی ته لار کوپه کوپه جلیس گیرا بمو. میز و کورسی
و کووپه له و پیک و په رداخ له سه ر میز بمو و کوپه به دهوره و. ته لار له بره دی
مه ره پری شه رابی، بازنه بی، بیز بیز و زور و سه رئ و خواری. هه ممو وان سه ر قالی
قسه خوش و پیاله گیران و شادیکردن بمو. له کوپه کی هه ره خوش و
رازاوه راهه رامان لیکرا، به نیو بانگیان کردین. ره شو پیش که وت و ئیمه

به دووایدا. ئەوی لە تەلاردابو ئامازەيان بەرهەولاي پىاويتكى جوانچاکى رەزاشىرىن دەكەد و دەيانووت «باکۆس، باکۆس» لە ژۇور و كۆرەھەرەخۇش و رازاوه كەپ باکۆس بە نىيو بانگى كەرمەن: «زەنجىرى دەورى ئەم كۆرە بېسىنە سوارە... ئەو زەنجىرى داماڭى، بېسىنە، دايماڭى، بېسىنە سوارە...»

زەنجىرىنىكى ژەنگاوى و بە رووالەت رازيو بە دەورى كۆر دا كىشراپو، ئەم زەنجىرى بەرى رىيلىيگەر تۈپۈم و نەمدەتowanى بگەمە باکۆس. كارى تو بۇ شۇپا. لەوي يادم كەدى و وتم لە كۆيى شۇپا؟ پساندىنى ئەم زەنجىرىانە كارى توپا! نەبۇوى، لەوي نەبۇوى شۇپا. بەلام يادمكەدى و هاوارم لېكىرىدى! يادت بە هاوارمەوە هات. ئاپۇلۇنىش، باكۆسيش زۇريان سلاؤ گەياندى. زۇر زۇر. سەير ئەو بۇو ئەم زەنجىرى سەرە رىيى لە من گىرتىپو، ئەگىنا شەريف و رەشۇپى سى و دوو بەسەرىدا بازىيان دا و دەرباپ بۇون و رۇپىشتەنە نىيو كۆر و مەجلىس و دەستىيان كەد بەخواردن و خواردنهو. كەچى لە گەللىكۇ من لە حاستىكى تايىبەت بەولۇھەتىرەوە دەچۈوم، زەنجىرى لە گەردەن دەھالا و رايىدەگەرتم. لە داخانەھەشاولىم بىرى و پىيىدا نۇوسام. زەنجىرى بە رووالەت ژەنگاوى و رىزىزۇر قايىم بۇو و نەدەپسا. ئەوەندى ئەخت و چارم كەرد و تىكۈشام زەنجىرنەپسا و نەپسا. لە داخانە گىرانم هاتبۇويە. خۆم زەللىك و بىن دەسەلاتدەدى. وە يادى ئەو عەيام كەوتبوومەوە كە بەرەبەرە كائىنەم لە گەل تۆدا بۇوشۇر، لەسەر كەۋال. كەچى لەو ساتە بىدەسەلاتىيەدا هاوارم لە تو كەرد و يارمەتىيم لە تو خواست. هەر ئەوەندى دوو لەپى دەستت بە نىيو پېشتماكىشا و تىت شەرمەزارم نەكەمى، دەتوانى، دەتوانى!!! بە يادى تۆۋەھېرىشىم كەردهو سەر زەنجىرى. بە يەكمەن ھېزى و راوهشاندىن خرمە خرمى كوت كوت بۇون و پسان و بەرپۇونەوەي زەنجىر تەلارى پې كەرد. ئاخ ئەوخرمە خرمە لە كەپاکەي سەرمدا ج ئاھەنگىكى خۇشى ساز كەرد. سېچوار كوتە زەنجىرمەلگەت و حەوام دايە بەر پىيى باکۆس. باكۆسى جوانچاڭ و رەزاشىرىن و سەرخۇش بە دەنگىكى دلىر هەرايىكەد: «ئەم زەنجىرى دوو ھەزار و حەوسمەد سالە چاوهەرۋانى توپى، خۇشەۋىست افھەرمۇو بە خىير بىتى، بان سەر، بان چاوا... پەر يەكى شىك و ناسكى بالابەر زى چاومەست و شۇخ و شەنگ پېكىنەكى دايە دەستم و هاوارى كەرد: نۆش هاوار و زەنائى: نۆش، نۆش، نۆش... تەلارى ئاخنى. پېكەم وەرگەت، نۇورىكى فۆسفورى تەلارى داگرت... دەستم ھەلپىناوه، دووهەزار و حەوسمەد دەست لە گەل دەستى

من به رز بُووه و ئهوى له نىيپىكدا بُووه به هەلاؤيشتنىك ئاوقاي دەروازەمى نياز كرا. دوو ھەزار و ھەوسەد كىلىز ھەنگۈن و ھەنگۇور لەپەر پەرۆچكەمى ئاسمانىھەدا خوشىن و بە دەروازەمى نياز دا چوونە خوار و دوو ھەزار و ھەوسەددەنگى نوش نوش بەرز بۇونەوە. لە نىيۇ ئەم دەنگانە دا، دەنگى باكۆس لەدەنگى ھەمووان بەرزتر بُووه: «نۇشت بىن ئەرك و ئىشى خوت لە يادبى. دۆستان ھەركەس بەرھە ولاتى خۆى. ھەمووان وە كىلى سلاؤ بن و بە دۇعا. بەرھە من ھات. لە يەك گەزىمدا راوىستا و تى: سلاؤ ئاپۇلۇن، سلاؤى يۇنان، سلاؤى شۇرۇ و سامېنند، ھاتە پېشتر، دەستى نايە دەستمەوە و دەستى گوشىم و درىزھى دايە: لە ھەمووان پەتىر، سلاؤنىكى گەرم و گۇر و كەناران لە باكۆسەو بۇ خوت، سلاؤ لە خوت، لە منهو بۇ خوت و لە خوتەوە بۇ خوت. ئىدى مالئاوا، مالئاوا. بەھەنگاوى قورس و بە مەتمانە، بەرھە شويتى خۆى گەزايەوە. دەركەوتى دوو ھەزار و ھەوسەد كەس پېكەوە. ھەموو بە قسە و باس و بە جەفەنگو دەم بە پېكەنин. لە گەل شەريف و رەشۇدا قول لە نىيۇ قول بە چەپلەلیدان و گۇرانى وتن، بە سەما و ھەلپەركى و ويپاراي پللە و چەقەنە لىدان بەرھە شويتى خۆمان گەزايەوە، رەشۇ بۇو يان شەريف؟ رەشۇ بۇو، پېشنىيارى كرد: شەۋىكى خوشە دۆستان، كەناران و مىزۇوېسى. دەبا بەراكىردىن بەسەر گىرداو گىردا، يالە و يال ئەم رىڭە بېرىن و زۇو بگەينەوە بەزە كەى خۆمان، بەزمە كەى يۇنان، زۇو نەگەينەوە دۆراندۇومانە. پېمان پېشنىيارىكى باش بۇو: يەك، دوو... سى. سى جىفرىك لە خۆدان وسى شەقاوو كەس نەيزانى چۈن لە چاوتىروو كانىكىدا لە دەركى ھۆددەي يۇنان راوىستا بۇوين. دەنگى ماندۇونە بۇونى كەدنى يۇنان، بەرز و پىداۋانە، دلۇيان و بە نەشە بۇو. بەلام ھاوارى من بەرزتر بۇو. ئەم رەزى و كىرىد و گۆشتە لە كۆيىھە ؟ ئاي لە بىسانە مردم! يۇنان ھاتە وەلام: تەواببۇو، تەوابا. زەنجىر پسا و لەغاو دا مالىدرا و ئىدى شەيتان لەغاونى، نىيى، نىيى. بەخىير بىنەوە، فەرمۇن بەلام زۆر مەخۇن! كات و ساتى گەرائەوەي كورەكانە. گۆشتى ناسك و بە تام و چىز لە لاي ئەوانە. مەنقةلى رەزى تازە گەشاوە گەيشتى. نەرمە يەكى زۆر جوانم ھەلبىزاد و دەستىم بە كىرىدەوە بۇ بېرىنى گۆشت درىز كرد. ھەمان مىشى سەرى ھەموواندا سۈورە و رۆيى و لە چاولۇن بۇو. لە خۇرۇ بە دلەمدا ھات:

ئەبازەی لەسەر گرددە کە نىشت و، ئەم مىشەی لەسەر ئەم گۇشتە ھەلفرى، ھەر كام چىيان لە جىهان زىاد كردو چىيان لىكەم كردىدە؟ ھەر لە فيكىرى دۆزىنەوەي وەلامى ئەم پرسىيارە دا بۇوم و جىنگلەم دەدا، لەناكاوهەستىمكەر پۇلۇوو رەزىيەكى گەشاوە پشتە ملم دەستوتتىنى و دەبىرژىتىنى. سەرمەتلىقىنەن چاوم بە نىگايى يۇنان كەوت كە چاوى لە من بېرىپوو. وېپاى زەردەخەنەيە كى ئەفسۇنوابى، لە خۇرا، بە بى ئەوەي پرسىيارام لېكىرىدىن، واتى: ئاكار و كردىدە ئەم مەوداى نىشتن وەستانەوە مەرجە. گىرىنگ ھەر ئەوەيە لە مەوداى نىوان ئەم هاتن ورۇيىنەي ئىمەدا و ئەو ھەستان و نىشىتەوەي ئەواندا چى دەكرى و چى دەبى؟ ... خۇمان چۈن دەبىن... ھەر لەو كاتەدا سوارە و كورگەل گەرانەوە. ھەر كام بەر خۇلە ئاسكىكى كەول كراو لەبەر دەمدا. يۇنان دەنگى بەرز كردىدە: نەمۇوت، نەمۇوت! ئەمەش گۇشتى تازە و نەرم وناسك. دادەي كورە لە چاوى منتان كەۋى ساردى بىسىن، دادەي دەبايزانم مەجلىسى ئەمشۇمان چۈن دەپازىتىنەوە. دادەي ھەراكەن با كورپان بىن و بىاندىنم. يۇنان سى كورپى بۇو: سوارۆي مەلۇتكە - ئەمشۇ لەدايىك بۇو - سوارۆي لاو كە پازدە، شازىدە سال دەبۇو. گەورە كەشيان سوارۆي پىياو بۇو - تەمەنى لە نىوان بىست و پىنج و سىيدا دەبۇو. زۆرى نەخاياند سوارۆي پىياو لە پىشەوە، سوارۆي لاوېش، سوارۆي مەلۇتكەبە باوهەشەو بە دوواى برا گەورەدا ھات و ھەر سى لە حاندى ئىمەدابەرەو پۇوى راوىستان. يۇنان ھەستايە سەر پى، سوارۆي مەلۇتكەيە لىنيايدە سەردىست و لە جەغزىكى تايىبەتدا حەوت كەپەت بە دەوري مانگدا سۈورپاندى و، پىيىوت: لە ئاسماندا مانگ و رۆز و خوا و لەسەر عەرزى ھەر خوا و گەورە كانت لە تو گەورەترن! ئىنجا روويىكىرى سوارۆي لاو و پىيىوت: دەتوانى بە بى سى و دوو بەشى من و سوارۆي مىوان لەم ئاسكە بېرىزىنى؟ قاقا جوان و خۇش ئاھەنگە كەي بەرز بۇوە: ھەھەھەي لە من و ھەي لەم پرسىيارە! گەلخۇ، گەمەزە. پرسىيارى ئاواو لەسوارۆي لاوى لە مەم و سەيدەوان و لاس و بەنگىينە بە خwoo و خەدرەسەنتر و پەسندىتى؟ دىسانە كە دەنگى قاقا ئەفسۇنوابىيە كەي پەردىي رەشى شەۋى لەراندەوە. ئەو قاقا يەد گەل دەنگى سەدان تەمۇورە زەۋى و دەشت و تەشقى ئاسمان و مانگ و ئەستىرانى لەرزاڭدەوە. ھاي لەم قاقا يەد ئاي لە كارتىكىرى دەنگى مۆسىقا لە ناخ و مۆخى من! ئەوەي خۇشى عەيامى منالى و مىرمنالى و لاوەتىم بۇو، بە

سەدان تەمۇورە دەيانىزەنى و بە دەنگى دەيان و بىگرە سەدان كەس وەك شەپۆلى ئاوى زەريايەكى تۆفانى و تۇورە و بە نەشەو گەشە دەووتراوە.
سوارۆى لاو گۈشتى بىزىۋى دەدايە دەستى من و يۈنان و لەبەرخۇيەوە دەگەل گۈرانى بىز گۈرانى دەووتەوە. ئىشتىام كرابىۋو و وەك بىرسى و تۇونى و قات و قېرى ليىدراوى سەدان سالە هەر دەمخوار و تىربۇونم نەبوو، سەير لەوە دا بۇو بىچ لە تىير نەبوونى گەدە، ئىشتىاشم تىرنە دەبۇو و تام و چىزىكى سەيرم لەم خواردىنە دەبرد.

يۈنان ھەرای لە سوارۆى پىاو كرد بىتە نىزىكى، پىتىوت: «نە كەىخۇت دانىيى بۇ سەد سال! زۆر زۆر زىياترت شىاواھ و زىياترتلىيدەوەشىتەوە. عەمرى نۆحىش بە كەس نەدراوه، چما فەسخ بىتە، دەبىيە بەرد و ئاسن و پۇلما و مەفرەق و ئاللتۇون بۇ پەيكەرهى خۇت و ياخۇ بۇ پەيكەرهى خۇت و باز و شىئر. بە فەسخ بۇونەوە ئەندامات بىچ لەمانە چى دىت لى بەجى نامىنى، مەگەم پەيكەرهى ئاللتۇون و پۇلماي بە ئاللتۇون ئاودراوى خۇت و گەورە پىاوان.»

ئاي چەندەم بىسى بۇ؟ سوارۆى لاو پەيتا پلە گۈشتى بىزىۋى دەداینى و من و يۈنانىش ئاواقى دەرۋازەنى نيازمان دەكرد. سارديمان بەسەردا دەكىد و دەنگى مۆسىقا و گۈرانىش بەجىي خۇى. ھەزاردەنگى يەكەهواو ھاودەنگ خاواو گرژ و گرژ و خاوا، نزم و بلند و بلند و نزم، ناسك و گر و گر و ناسك بە ھەرەۋەزىي دەنگى تەمۇورە و دەست و پەنجەھى تەمۇورەزەن، مەيانىان لە عەرزەوە تاكوو ئاسمان بە مۆسىقا و گۈرانى تەنبىبۇو. دلەم بە قەيرايى پەپولە يەكى ليما بۇو، دلە كوتە يەكى سەير ھەڙاندېبۇومى و، دەتۈوت ئىستانا ئىستانا تاۋىيىكى دىيکەدلەم لە كوتە كوت دەكەوى. بارودۇخ سەير، كەش و ھەوا سەيرتر و ئاخچ حالىكى ئەفسۇنۇاى بەسەرمدا زالبۇو... بىسىتىشىم نەدەشكا و وەك دەندەي ھار لە بىسانە ھەر پەلامارى گۈشت و ساردىم دەدا و دەمخوارد. دلەم لە گەل گۈرانى و مۆسىقا لىيدەدا و چاوم بە مەيدان وەھەلپەركى و كىيىز و كورى تەپپوشدا دەگىزرا.

بلىيى بىرام پىېكەن؟ ھەر ئىيەم لە گەل بۇون، ھەر ئىيەم لەبەر چاوبۇون و ھەر ئىيەم دەدىت. ئاي چەندە تامەززۇي ئەھو بۇوم، ئە ئاواوه ك ئەمشەو، شۇرۇ، سامېنە، شەريف و خۇم وە كۆپىنەوە و وەكى سالى سالان و ئەھوئ سالان و ئەھوئ عەيامى رابويىرین. ھەر دەمخوارد و يادى ھەرەتى لاوی و ئىيە و زاگرۇس و

هیوای شهید ناخمی دهه‌زاد. تاسه‌ی دیداری ئیوه ئۆقره‌ی له لا نه‌هیشتبووم.
پانزه سال دهبوو ساله وسال ياد و نیوتان، رهنگ و روحسارتان و تهنانه‌ت
بیره‌وه‌ریتان بهزه‌ینمدا نهده‌هات، کهچی له و دهمه‌دا ده‌توقوت بۇ دیدار و
دوواندان‌تان خه‌ریکبیوو سویم بیتته‌وه. ئای ئەم لیک دوور بیون و لیک
وبىرم، بگەریمه‌وه نیو شارو چاوم پیتتان بکه‌وى. ئای ئەم لیک دوور بیون و لیک
بىن هه‌والبۇونه چۈنى داڑزاند بوم و چۈنى شیتال بە شیتال‌کرددبۇوم. ئاخه بۇ؟
لەسەرجى؟ بۇچى دەبىن پازدە سال بىن له يە‌کدیمان‌نەپرسىيىن؟ بە خواى
ھەلە‌يە، دۇراندنه، خەسارە‌يە. بۇچى تازه ھیچکام‌له ئىمە دەتوانىن ئەم سەربورد
و چاره‌نوسسە و ئەم ھەموو بیره‌وه‌ریيە، وئەم جىهانه‌ى بە پېنى ئەمانه پىكھاتووه
فەرامؤش كەين؟ با زەمان وئىنسان و بىراو رايىه‌جىهان و ژيانىش گۆپدرابى،
چما لەم بارو دۆخە‌تازە‌شدا بىتج له يە‌کدى دەتوانىن لە‌گەل كەسى دى و كەش
و هەوايە‌كى دىكەدا ھاولى و ھاۋىنى پىك‌بىننин؟

ئاخه هەر له سەرەتاي مىرمنالى و لاوى را، تەواوى كات و سات وھەلس و
كەوتىم و ھەلس و كەوتمان هەر پىكەوه بۇوه، بىتتوو حە‌تەويە‌كە‌والى
يە‌کدیمان نەبايە و چاومان بە يە‌ك نە‌کە‌وابىيە، شىت و هاردەبۇون. بە تايىبەت
سال و سەردەمى تۇفانه گەورە‌كە. چما دەمان‌توانى شە‌وورقۇزىك بە بىن يە‌ك
ھەلکە‌يىن؟ كەچى لە‌گەل‌لۇكۇ تۇفان نىشتەوه ورەشە‌با ھەللىكىرىدى، ئاي رەشە‌بائى
ناكامى و نامرادى چۈنى بە ئەم لاوئە‌ولادا كوتاين و بەم قۇزىن و ئەو كون و
كەلپىنى دا پەستاوتىن و لەم‌سوج و ئەو كەلە‌بەردا دەستە و ئەزىزى كەدەن، لیک
ھەلپىان وھەركەس بۇوه دزى گاي خۆى و لە سووچىكەوه بۇى دەرباز
بۇوائەلېت ھەموو كەس نا، بەلام زۆر كەس، زۆرەمان. يە‌کىيان خۆم. ئاي ئەو
شىرە كورانە‌گوللە‌يان بەدەم دە‌گرتەوه، چۈنیان باداوهو كلايان‌گرت و ھەموو
نە‌يامەت و چاره‌رەشى و زىندان و شاربەدەرى بەسەرچوار‌كەسى وھ كۇو شۇرۇ
و... داھەرەس بۇو. ھىچ دوور نە‌رۇين ھەرمن خۆم، ئەم پازدە سالە‌يى دوواىى
ھەمموو حەھول و تەقلام بىبۇوه ئەوھى دوورە‌پەریزى بکەم و خۆم لە ھەمموو ھەللا و
ھەنگامە‌يە‌ك دوورخەمەوه، لە ديوناس دوورى بکەم و ھەمموو ھەلس‌سوورانم ئەو
بىن چوار پىنج سەعات له نە‌خۆشخانە‌كان رابوپىرم و بگەریمه‌وه مالى، له پاش
بې‌پىشىوودان بې‌پەمە مەتەبى كەسانە‌ي خۆم و هەتا بە بەریە‌وه ھەبى دەست و بال

و سه‌ر و گویی نه خوش داتاشم و له پاشان به گیرفانی هه‌لمساوه و به‌رهو مال
ببمه‌وه.

هه‌له بwoo و یونان، هه‌له بwoo و هه‌موومان، ئه‌وى وه کى منى كرد لهه‌له‌دا
بووين. ئه‌رى یونان؟ لامه‌سەب، كافر، ئەم سەفر و ديمەنانه ج‌بوو من ديتم؟
بلېي خهون و خەيالات و خوليانه بووين؟ نازانم!! دەبىيەستم و بىۋەمەوه، له
حەسارىدا بېرىك بىم و بېرم و راوىچكە بکەم و لەسەرەخۇ ئەم باس و خواسە
لىكده‌مەوه، بەلام گزىكى تازە له دەرۈونمدا دەجۈولە جوول دايە. له قايدەت و
ئەسانەدا، دەيانگىرلاۋەئەو كابراي جنۇكە بىردوويان شايى جنۇكاني پېتگىپن و
شايەرى يان بوبكا، لاقه برغەيە كى جوانەگا دىزراوه كەى مالە جىرانەكەيانى دىزىوه
و لەزىر گلدا شاردىيەوه. ئەم جوانە گايە؟ ئى جىرانەكەى من نەبۇۋەندىزراوه؟
قەبرغەيە كى نەدزمەوه؟... قاقايدە كى ناخاڭلەن و له ناكاو و سەير سەمەرە،
كەپرەكەى سەرمە دەكتە سەندانى ئاسنگەر و قاقا و شەقە شەق و تەقە تەق لە
كەپرەكەى سەرمە دەتەقىنەوه... ئاي لە قاقاى یونان اگزىكى دىكە له ناخىمدا
كەوتە جم و جۈل: «ئه‌رى یونانى چى؟ بۆچى ئه‌وى سالە هەوالى كۈزانەكەى
نه‌ھات؟ بلېي ئەمە خۇى بى؟»

كە سەرمە لېلىدا بەرهو رۇبوبومەوه، كە جوان لىيىوردبوومەوه،
وھ كەپرەكەى سەندانى، زەردىخەنەيە كى پەر لەتەوس و توواج لە
روخسار و نىگايدا بەدى دەكرا. هەر بىزەي دەھاتى و دەيەھەويست شتىك بلېي و
نەيدەووت. كەت و پەر لە زبانم دەرچوو: ئەرىيۇنان، ئەو باس و هەوالانە چى بۇون
چەند كەرەت بلاپۈونەوه: یونان كۈزرا! یونان مەد؟! بىزەيە كى زۇر سەير و
سەمەرە، جوان و دلەپەفيڭ روخسارى داپۇشى. دايە قاقايدە كى بەرز و بى
پەرانەوه... دەستى نايە نىيودەستم. دەستىمى گوشى و رايەشاند. چۈپىنە ئامىزى
يەكدىيەوه و ئاي چەندەمان يەكدى ماج كەر و چەندەمان فرمىتىك هەلۈھەرەند
و چەندەمان قاقاکىشا؟ ئاخ...

دەستى بەرهو بىزە رىيى قەدپالى گرە كە راكىشا و وتى: ئەم بىزەرەيەبگەرە و
بەرى مەددە، ئەم گرە دەدور دەمى، شار و دەدر دەكھوئى. وھ كەپرەكەى سلاؤى هەمووان،
قاقا، قاقا، هەمووان... قاقا، هەمووان... قاقا...

دۇور دەكەوتەوه و نەرمە كۆكە و قاقا، نەرمە كۆكە و قاقا بەره بەرە دۇورە چاۋ
و دۇورە گوئى دەبۇون. رووناڭى بەسەردا دەھات، بە بىزەرەكە گەرامەوه،

له وسه‌ری یال ئاوریکم داوه: هۆبە و هەوار و خیوهت و خیلیک لە گۇریدا نەبوو.
ھەردىکى بەرین و کاكى بە کاكى و ساکە دەشتى و گىدىك و بىزەرىيەك و
خالىكى بىچكۈلانە ئاسايى بە دەم رىڭا كەوه. ھىلاك و ماندوو لە حەسارىدا
راوچىكە دەكەم. ئەوهندە لەشم قورس ولاقە كانم ماندۇون، سەد ئەوهندە دل و
دەروننىكى رىزگار و شاد و حەساوەم ھە يە. رووناکى بەيان و يەكەم گىزىگە كانى،
نۇور وەشانىان كردوووم و عەترى شەنە يەكى بلاۋىن دەملاۋىتىتە و. لە ژۇوردا
سەفرە ئانخواردن راخراوه و چاوهپروانى منن بېچم و لە گەلىاندا دەست بەخواردن
بىكەم. دەرگاي ھۆل دەترازىتم و يەكەم ھەنگاو دەنیمە ژۇورە و. كەچى لە
حەسارىپا دەنگى دوو مەل دەگەنە گويم. ئاپ دەدەممە و: خەرتەلىكى دوو
ھېتىدە خەرتەلى ئاسايى و ئەو بازە دويتى دىتىم و لە سەر كۆسالان و شاهە
دىتىم، بەسەر و چاوى يەكدىدا ھەلدىپەرپەن و شەرە دەندۇوكە و چنگە
پلماسکە يانە. خۆم بۇ راناگىرئ و لە قاقايەكى بەرز و بى بىرانە و دەدەم.

* * *

*Metamorphosis

بلىي بارام بوبويت؟ ئوهه ئاراي چەند شەوه ھەدادانى لەم گەرەك كۈلانە ھەلگرتۇوھ. بە كۈلاندا، بە سەرباناندا، بە شەقامدا رادەكەت و سەگەل بانگ دەكەت. تىكەل سەگەل دەبىت و لەگەل ئەوانىش بە حەپەحەپ شار دەتەقىئىن «بە چاوى خۆم دىيم لە سەرى كۈلان دەركەوتبارام بۇو؛ لە نىيەرەستى كۈلان كەولى گۇرا! قەلافەتى گۇرا، بۇو بەسەگ!»

- جا شتى وا چۆن دەبى؟ كىن دىيوبەتى! درۇ دەلسە و خۆرەفە يە. درۆ يە درۇ. جا يەكىك درۇ، دوowan درۇ، سىيان درۇ؟ چەند كەس درۆدەكەن؟!
كاربرا سوپىندەخوا، دەلى بە چاوى خۆم دېتۈممە! كەم بەدەركەدەوە وبەدەفر بۇو؟!

* * *

- كاك بارام خۇت لەبەركەوه، وەرە با بېرىن.
ئىيە كىين و، لەگەلتان بۇ كۈنى بىيم؟
- پياوى خواين دەتبەينەوە بۇ مالى خۇت!
- مالى خۆم ئىيرەيە؛ بە كاغەز و قەبالە مالى خۆم ئىيرەيە.
- ئىيرە ئەمانھەت و عەجالەتى بۇو. هاتووين بتېين، لە مالى خۇتنىشته جىيت كەين. بىگە لە گۇر و گۇرپىچەت ھاوين و گۇرپەوشارت دەين.
- تاوانم چىيە؟
- ئىمەرۇ ئەو سەيزىزە پېرۇ سەغىر بارەت ناھومىيد گەراندەوە.
«راست لە كات و ساتى تەواو بۇونى ئەركى رۆزانەدالىيم وەزۈور كەوت. پېر و كىز و كەنفت و رەشتالە، جىل و سىپال كۈن و شىر و چىلخىن، كۈلىك شال بە نىيە قەددەوە لە خۆرە خوين تال بۇو. هەر بە چاوبىيەكەوتىنى خەم و خورپە رۈزايە ناخەمەوە! چىت دەھى ئايىكە؟

پریسکه یتیک پر له سجیل و کاغه‌زی نایه بهر دهسم و: بیکه بۆ خاتری خوا
کارم راست بینه، سه‌غیر بارم، ئەم گشته هەتیو و چەتیوهم بە ریشه و بوبو!
- کاتی ئەرك و ئیشی رۆژانه تهواو بوبو دایکه.
- کوره له ریی خوا، بیکه‌سم... به خوا کارم راست بینی، وەک حەج کردن وايە؛
بیباوکن... سه‌بیدی ئەولادی...
- هەیھۆ، هەیھۆ!!! من دەلیم نیره، ئەو دەلی بیدوشە. دایکه کاتی ئەرك و
ئیشی رۆژانه تهواو بوبو، تهواو، تهواو، بۆ نافامی؟!
- براله له ریی خوا، هەزارم، سه‌بید زادەم، هەتیو بارم...
- خانم دەرده کەھوی يان بە...
نیوهی شالەکەی له قەدی کردەوە و، بەسەر عەرزە کەدا رايکيشا: خومهانىه
تکا...
پریسکه و سجیلم بۆ حەوا داو، بەرھو دەركى ژوور رۆبیم، هەرام کرد: مام
عەلی من رۆیشتم، ئەم ژنهش دەركە...»
- بیتوو له گەلتان نەيەم چ دەھې؟
- به شەپ دەتبەين!
- جا پیاوی خوا و ئەوهندە ماقوول؟ ئاگادارى دەمت به له تو زۆرماقووللىرىن!
پەنجھەرەي بەرو كۈلانم کردەوەو، بە ئەسپاپى خۆم له كۈلانھاویشت.
ھەركە لاقم گەيیشته سەر عەرز، گورج راست بۇومەوە، رامكىد. دەملەسەر
پشت كەوتىنە سەرم و، قاۋيان كرد: بىگرن... بىگرن.
بەو نیوه شەو شارشىلاقا. خەلک له مال هاتنە دەر و، كۈلان و شەقاملەبەر
حەشىمەت جىنگەي دەرزى هەلاؤيشتنى نەبۇو. خۇي لە نیوئاپۇرە خەلکدا
مەلسىدا. نەيانسىيەوە، نەياندىتەوە...
- ئەرى كاكە چى بوبو؟ دزيان رەپى ناوه.
- نا، نا، نەوەل. دزيە كەى نەكربىبو، ويستبۇوى بە دیواردا ھەلگەرى، پىيان
زانىوھا!
- نەخىئر وانىيە. لهو گەرەك مالىيک نەخۆشىيان دەھې، سەگە كەيان لووراندوویە.
سېىھەب مال سەگى رەپى ناوه. ئاخە لوورەي سەگ لەنزيك مالە نەخۆش
بەدشومە. شار تا نیوه شەو قەرە بالغ بوبو. بارام تارووناڭى بەيان بە كۈلاندا راي
كرد. لەگەل ھەوەل گۈنگە كاندا ئۆقرەي گرت و بەرھو مال بۆوھ. نان و چايىتكى

خوارد و بهرهو ئيداره كهى چوو. كاتىك گەيشتە ژورى ئيداره كهى قسهو باس
دامەزرابۇو:

ئەرىن ھېچ ئاگاتان لە هەراو ھوريای ئەمشەو بۇو؟

- دزيان گرتبوو، بە كۆلانيك حەشيمەت دەيانكوتا.

- نا، بۆيان نەگىرا بۇو، لە دەستيان رايىركەدبوو، بۆى دەگەران.

- كورە برا بۇ خاترى خوا دىزى چى؟ سەگىك لۇوراندبوو، رەپىيان نابۇو، ئاخە لەسەر لۇورەسى سەگ و شارىك بىشلەزى؟ نەخىر سەگەھاربۇو، خەللىكى دەگەزى!
كت و پەقالەي ھاوکارم رووى كردى من و: ئەى تو بۇ ھېچ نالىتى؟ چۈنى بۇ دەچى؟ وتم: شەوى ناساخ بۇوم! ھەر لە ئىيوارەوە دەرك و پەنجەرەم داخست و
بە جىوبان كەوتەم. ئاكام لە ھېچ نەبۇوه.

- ئەى برا! بىقەزابىت، جوان مەرگى نەبى، ناساخى ھەر دەبى دەبى...
پشۇوم سوار بۇوبۇو. دلەم خۇينى لىدەتكا. زەنازەنا و قسه و باسى ھاوکاران
وھك چەكوش بە سەرمدا دەكوترا. ھەر نەمدەزانى دەلىن چى؟ ھەر نەمزانى
ئەورۇڭ چ گوترا!!!

كاتى رۆيىنەوهى مال گەيشت. ھەر من مابۇم. ئەويش نازانم
بۇچى دواكە و تبۇوم؟

لە پەر جەھىلىيکى سەر ۋووت و دەم ۋووت خۇى بە ژوردا كرد.

- ئاغا دەبۇورى ئەم نامە يە بۇ ئيدارە ئىيە؟

- ئيدارە كاتى تەواو بۇوه. سېبەينى وەرەوه.

- ئاغا پىياوى چاڭ بە، پىياوهتى بکە و كارم وەپىخە. شەش رۇزە وېلى دواي ئەم
كاغەزەم.

- پىيم گوتى كاتى ئىش كەرنى رۇزانە تەواو بۇوه.

- ئاغايىتى بکەو، بە ئاغايى خۇت كارم راست بىنە. سەربازم، دەبىسەپ لە
پادگان بىم.

- تو بەشەرى؟ بۇ قسه حالى نابى. كات تەواو بۇوه. دەردىكەھو يان بەشەپ
دەرت كەم؟ مۇرەيەكى تالى لېكىدمۇ، بەرە دەرگا رۆيى: سەگى ھارە، سەگى
ھار! دەك ھاربى.

لە جىيى خۆم ئىشىك بۇوم. كاتى ھاتمەوه خۇ، لە مالە چۈل وھۇلە كەمدا بە
جىوبان كەوتۇوم. تارىكان وەسەر ولات كشاپۇو. راستەوه بۇوم، شىيىك ساز كەم.

- کاک بارام ئهو دهه که بکهوه کارمان پيته.
- ئىيە كىن و چيتان دهوي؟
- پياوى خوداين و هاتووين بتېيەن بۇ دادوهرى.
- دادوهرى چى؟ چىم كردووه؟
- لە قەبىال مۇوچەئى ئەمپۇدا بايە قرانىكەت كار نەكىدۇوھ. تەنانەت كارى ئەو كورە لاوهشت جىيەجى نەكىد.
- ئەو لاوه راست كاتى تەواو بۇونى ئەركى رۆزانە هاتبوو «چاوم بەدەرك و پەنجەرەدا گىيىرا!» زۆر باشە، لە دادوهرىدا ولام بىدەوە.
- ولامم بە ئىيە داوه تەوهە، بۆيان بىگىرنەوە. «بەر دەرك و پشت پەنجەرە كانيان گرتبوو.»
- ئىيمە دادوهرى ناكەين، زووکە با بىرۇين. دەننا بە زۆر دىيىنه ژۈور و دەتبەيەن! دەققەيەك مۇلەت بەدن، خۆم لەبەر كەممەوە، لەگەلتاندا دىيم.
- دوو سەندۇووقم ھىينا بەر كلارۋۇزنى ژۈور و، بە وىدا چۈومەسەربان. سەربان و سەربان بۆيى دەرباز بۇوم. لەو سەرى رىزە مال ھەركائاپرم داوه، بە شويىنمەوە بۇون. بازم دا كۆلان و رام كرد.
- گويم ليپبوو، دەياننەپاند: بىگىرن، لىيىدەن، بىكۈزۈن، سەگە هارە، سەگە هار... دەرك و پەنجەرەي ھەممۇ مالان كراوه. جەماوەر رىزانە كۆلان و شەقام.
- بە ھەر كۆئ دا دەرۋىيىم، خەلک تفيان بەسەر و گوپلاكمدا دەكرد.
- تف لە رووت غايىن، مۇوچە و مواجب وەردىگرى و كار ناكەى.
- تف، تف، تف، ئەوهى دەيىخى لە شىرىي سەگ پىستە، سەگە هار!
- نامرى؟ روو ناتگىرى؟ سەريش ھەلدىنى؟ تف لە رووت، تف، تف، تف!!! دەرباز بۇوم بۇ كۆلانىكى دىيە. ھەر ئەم بەزىمە بۇو، دەيانناسىم. رۆيىمە شەقامىكى دىيە. ھەر ئەم بەزىمە بۇو: تف، تف، تف.
- لەگەل پۇلىك سەگ تىكەل بۇوم و، بە راڭىدىن ئەم سەراو سەرى شارم كرد.
- نە جارىك و نە دوowan. تاكەي؟...
- نازانى كەى گەپابوو يەو بۇ مالى؟ بە جىوبان كەوتىبووى. كاتىچۈونە ئىدارە لە رووت ھەلنەدەھات لە مال دەركەوى، پىت واپولە گەلکۈو بچىتە دەرى، تەواوى حەشامەت تىبارانت دەكەن.

ئەرى جىيگەى سەر سوورمان نەبۇو؟ بە نىيۇ ئەم ھەموو خەلکەدائەرۇيىتى و كەس كارى پىيت نېبۇو! دەتگوت كەس ناتناسى، كەس چى نەدىيە و چى نەبىستووه. ھەوھەل كەس بۇوي گەيشتىيە ئىدارە، ھاوكارەكان يەك يەك و دوو دوو پەيدا بۇون. باس باسى كچىك بۇو كەلە دەست باب و براڭەي خۆى ئاپار تىبەرداپۇو. بىرإى بىرإى كەس باسى ھەلاؤ ھاوارى شەۋىيى نەكىد. تو گۈئ قولاغى قىسە و باسىيى دويشەوبۇوى، بەلام نەكرا و نەكرا، ئە باس و خواسە ھەنەكرا. بۇ خۆشىم نازانىم چۈن بۇو كە تاكۇو دەمەيان نەبەستىم و راڭىش راڭىش نەيانبرىدم، ھەستىم بە هيچ نەكىد. دەستىيان تىدا بۇو. ھاوكارەكان بەقسەيان گرتىم، خافللاندىيانم. ئەمە بۆيە خۇيان لە قەرقەي نەقلى شەۋىنەدا. چەندە ھاوارم كەردى، كەس نەھاتە ھاوارم. پياوى دادوھرى بە زۆربىدىيانم. ژۇورى دادوھرى زۆر چكۆلە بۇو. تارىك و بارىك و تەنگەبەر. دەمەيان كردىمە. لەسەر چىپايەك رايانكىشام و، دەست و لاقيان بەستىم. دادوھرمۇمىك بە دەستەمە ھاتە ژۇور سەرم:

- تاكۇو سى دەزمىرم، دەبى لە گەلکۈو وتم سى پې بەم ژۇورە بېشىيەوە.
- ئاخە خۆ رشانەوە بە دەست خۆم نىيە.

- بە دەست خۆت نىيە؟ دەي باشە، با بە دەس ئىيمە بى. ئىيمە دەزانىين چۈنەت بېشىنەنەوە، وەك جەكى ماشىن شتىكى نايە ژىير سەرم و، سەرمى بېرىك ھەللىنا. مۇمەكەى نايە ژىير سەرم. بە ئاپارى شقاراتەكەى مۇمە داگىرساند. مۇم داييسا و چىلەمۇويىك چىيە لە قىزم ھەلنى پېروۋزا! پېستى سەرم ھەر باكى نەبۇو. ھەر گەرم دانەھات. ئىيىكى سەرم ھەر هيچ اېلەلام... ئاخ... ئاخ... مۇخم دەكولى، دەكولى. مۇخم قولتى لە نىيوكەراكەى سەرمدا دەكولى... ئاخ ئەوا سەرم كەوتە سوورانەوە و خولانەوە... وەي وەي... ئاخ... مىشكى سەرم لە چاومە وەفيشىقەى كەردى. لە كونە لووتىمە و خوين و مۇخ داچۇپا. ئاخ رشانەوە، دەرسىمەوە: دادوھر... ھۆقۇ... دادوھر. دەرسىمەوە. وەرە رشامەوە. دىارنىيە. دەبى رۇيىشتىي. مۇم لە ژىير سەرمدا ھەر روا دەسووتى... ئاخ... ھەرپەرۇش دەكەم و دەرسىمەوە، ژۇورە كە لە رشاوهى خۆم پېر بۇوە... نوقمى رشاوهى خۆمم، رشاوه گەيشتە سەر سىنگ و ھەموو لەشم. يەك بە خۆم ھاوار دەكەم و دەپارىمەوە، تىكا، پارانەوە... جىيودان... لە نىيۇ

رشاوهی خۆمدا نوچم ده بم. لە رشاوهی خۆم ده خۆم و دەرپشىمەوھ...
ھەميسان...ھەميسان.

چەندەی کيشا؟ ھەستم کرد دادوھر گەپاوه تەوھ. لە ژوور سەرمراویستاوه.
مۆمیک بە دەستەوھ. دوو کەس لەم بەر و ئەوبەرى شانە كانم چاوبىان بىرىۋەتە
دەمی دادوھر: بىبەنھوھ.
- بىبەنھوھ و هيچى دىكە.

دەست و لاقم دەكەنھوھ، ھەر كەسە و قولىكىم دەگرن و، لە چىپاڭە دەمېنە
خوارى. راكىش راكىش لە ژوورى دادوھرى دەمبەنە دەرى. يە كىيان بەوي دىكە
دەلى: بىلەيم؟ مەيلى... دەيلەيم... مەيلى... بىلەيم؟ بىلەى:

- جەنابى كاڭ بارام بە بىشىرىنى و مزگىنى رەنگى ئەم كاغەزە نابىنى!
- كاغەزى چى؟

- ئەم كاغەزە بۇ تۆبە. ھەوالىكى خۆشى تىدايە. بى مزگىنى ناتدەمى.

- ھەواى گالتە لە كەللەدى داوى؟ خۇزگەم بە دلى خوت؟

- گالتەى چى، جەنابى كاڭ بارام؟

- ئەى شىرىنى و مزگىنى چى؟

- شىرىنى و مزگىنى ھەوالى نىيۇ ئەم نامەيە. دەبا لە زبانى خۆمى بىبىستى:
«كاڭ بارامى كورپى بارام!... لە گەل رىزو سلاۋى گەرم و گۈروتايىبەتدا،
دلسۆزى ئىوھ لە بەجىيەتىنەن ئەرك و ئىشى ئىدارە جىڭەرىيىز و سوپاسە. بە
پىي ئەم نامەيە جەنابت لەم رۇوه دەبىيە سەرۆكى ئىدارە. كاتژمۇر دووى راست لە
شارەوانى چاوهپوانىتىن. جىڭىرى بەرپرسى پارىزگا.»

سەعات دووى راست لە دەركى شارەوانىيەو دەرۋىيە ژوورى. راست رۇو
دەكەيە ژوورى شارەوان. بەر دەستە كەھ لە پاشت دەرگا پىت دەلى: جەناب،
رايانسپاراد پىتان راگە يەنم تەشرىف بەرنە ژوورى و چارە كەسە عاتىك
چاوهنوارىن.

دەرۋەمە ژوور. ھۆلەتكى بارىك و زۇر دوور و درېئەو، ھەنگاۋ بەھەنگاۋ شۆلە بە
ديوارەو دايىسىن. حىزەر وونا كايىي يەك ھۆلە داگرتۇوھ. تاقھ مىزۇ كورسى يەك
لە نىيەر راستى ھۆلدەيە. بۇنىكى سەير ژوورى ئاخنۇيە. دەلىي بۆنى ئىسکە
سۇووتاوه. شۆلە كان بە دوو كەلكردن دايىسىن. چاوه كانم دەبرىزىتەوھ.
سەرنجىكى ئەمسە راوسەرەي ھۆلە دەم، ئەوندى چاوه تەر دە كا ھۆل درېئەو

ئەوندەی بۇ ئەو سەربىرانى بارىك دەبىتەوەو تارىك دەبى. تاكۇ دەبىتە تارىكانىكى سامناك. زەندەقدارى دەھۋى زەندەقى نەچى. ئىسکەلەت و پەيکەرىسى و فەسفۇرى لە نىو تارىكا يىدا دىن و دەچن و قاقا لىدەدەن. شەقەشەقى ويىك كەوتى دادانە كانيان دەنگ دەداتەوە. لە نىو دەم و چاوياندا شۆلە دايىسى. جارو بار يەكىان گىر دەگرئ و زرىكەو ھاوارى رۆزە رىيەك دەروات. لەناكاو ھەموويان لىيک بەردەبن، بە دارو بەردومست و شەپ لىيک رادەكتىشن.

- تۇ تاوابارى... تۇ فريوت دام... خەتاى تۇ بۇو... بەرەبەرە بەرەو من دىن. لېم نىزىك دەبنەو بازنىيەك بە دەورەمدا ساز دەكەن و دەورەم دەدەن، زىدە لە چىل پەنجا پەيکەر و ئىسکەلەت دەبن. لە چاوياندا شۆلە دايىسى و لە مۇخيانەوە گىر ھەلدەستى. بە كۆپ ھاوار دەكەن:

- توش وەك ئىيمە... توش تاوابارى... تاوان... تاوان... توش.
تىكىرا لە چەپلە دەدەن و تەقەتەقى ويىك كەوتى ئىسکان ھۆل پېرەكەت و دەنگ دەداتەوە. كەت و پەلە لە قاقايىھەن بىلندو بېبىرەنەوە دەدەن و بە دوايدا قامىك دەلىن. چەپلە لىدان قاقا كىشان... قاقا... چەپلە... قاقا...

بەرەو دەرگا رادەكەم، داخراوە. لە دەرگا رۆدىم: ئاسنە؟ پۇلايە؟ پەيکەر و ئىسکەلەت بە ھاوارو بىگەرە بەرەو من دىن. تەماشا يەكى كاتزىمىرە كەم دەستم دەكەم. چارە كە سەعات لە تەواو بۇونە. لە پشت دەرگا دەكەم. ئىسکەلەت دەورەم دەدەن و قامىكى زۆر بە سۆز تىدە چرىكىتىن... ھەوايە كى كۆن... كۆن و بە سوز. دۆغا يەكى مىزۈوبى بە زيانى زەپدەشتى و بۇودايى. لە پەلە پشتە سەر ۋەرام لىتەكەن: ھەستە وەرە ئىرە. ئاۋەر دەدەمەوە، كابرايە كى زەبەلەحى تىكىسمەرلە پشت مىزىك دانىشتۇ. بەرەو ئەو دەچم و دەگەم بەر مىزە كەم.

- ئەو كاغەزەي پىيان داي دەرى بىنەو بىخويئەوە.
دەست بە گىرفانمدا دەكەم و كاغەز دەردىنەم. دەيکەمەوە دەست دەكەم بە خويئىنەوە:

«بارامى كورى بارام! كابرايە كى زۆر دۇورۇو. زۆر غايەن و بىبەزەيى. هەرگىز ئەرگى سەرشانى خۆت بەجىنەھىناؤ. دوو جارمان نارادە شوينت و نەهاتى. چونكۇ زۆر زۆر بەدەفەرپو بەدەركەدەوە دادەمەرلى كىراي بى ئەوهى بۇ

خوت لهوی بی. فه‌رمان درا لهم کاته‌وهشیت و هار بی. سه‌گی هار عه‌مری چل رۆژه، به‌لام تۆ چل سه‌عاتیش له‌زیانت نه‌ماوه.»
ئاگای کرد ئەم کاغه‌زهی بە دەنگی بلند خویندۇته‌وه، ھەستى كردىپەيکەر و ئىسکەلهت گوییان گرتىبوو. بىستى ھەموویان لە پېمەی گريانياندا. گريان و ھەوايەکى بە سۆز: ھەوا ئەیرۇ، باراۋە، ئەیرۇبرارۇ. بەرەو درگاکە گەراوه. دەرگا ئاوه‌لَا بۇو. بەوهندەی يەك و دوو لەبىنای شاره‌وانى چۈووه دەرخ خۆي گەباندە سەر شەقام. شەھەنەر تارىكان و شەقامىكى چۈل و ھۆل. ھەستى بىرسى يەتىيەکى كوشىنده ناخى ھەڙاندبوو. لوبەرى شەقام چوار پىنج سەگ لە بېرىك ئىسىك و پروووسك ئالا بۇون. ھەرپاى كردىنى، ھەممۇ دووركەوتىنه‌وه. ئىسىك و پروووسك بەدەست و دەمەوه؟ دەگرىن و بەرەو مال بەرى دەكەوى. لەم سەرەت شەقام ئاول دەداتەوه تەواوى سەگى ئەم شارە بە شوينىيەوه بۇون. رۆيىشت و لە بن دیوارى مالەكەى دانىشت. دەستى كرد بە ئىسىك كرووساندەنەوه. ئەوان شەش و تۆش يەك، دەبنە حەوت دەست دەكەن بە گۆشت خواردن. لەكەلكوو تىرتان خوارد، بەربۇونە لۇوراندىن. لە ھەممۇ كۆلانە كانى شارەوه دەنگى لۇرەلۇرۇ سەگوھرە هەستا. دەتكوت سەگەل لەم گەزە كەوە لە گەھل ئەم گەزە ك قسان دەكەن. وەك شتىك لە گەھل ئەويان بۇو، لە قىسە كانيشيان حالى دەبۇو: «بىتىوو بېرىيەوه دىنە دووات. دەركتپىدە گرن. دەتبەن و دەرۇن. دادوھرىت دەكەن و مۇم لە مۇختدادايىسىنن. دەتسووتىنن. باش وايە خوت لەم كۆلان و شەقامەدا حەشاردەي... نەرۇيەوه... راكە...»

بە كۆلاندا رادەكەى، گويتلىيە: حەپ حەپ. بە شەقامدا رادەكەى: حەپ حەپ... لەسەرە شارەوه دەنگىيان دەگاتە گويت: حەپ حەپ... حەپ حەپ... رادەكەى: حەپ حەپ. دەچىيە سەربانى مالەكەت: حەپ حەپ.

* * *

بەو چاوانەي خۆم دىيم. سەرى سەرى بارام بۇو، به‌لام گشت لهشى، لهشى سەگ بۇو. تەماشايەكى كردىم و تىپەرى.
لەم دوايانەدا حالى گۆرابۇو. بۇ خۆم دەمدى بە حەپە حەپ بە كۆلان و شەقامدا رايىدە كردى. ھەدادانى نەبۇو. دەلىن چۈتە مالى قالەو پەلامارى مندالەكەى داوه! چۈتە كۆلانى سەرۇكى ئىدارەكەى خۆي و

ههشاولى بىردىتە سەر ڙنهكەي. هەمموسى درۆيە. دەمگۇي بەرھلاؤ بېكارەيە.
ئەم قسانە خۆرافەيە. شتى وانابى. تا شتىك نەبىن دوو شت نالىن: بارام هەمموسى
شەۋىك دەبىن بە سەگ.

* به مانى مەسخ بۇونەوه، ئالۇ گۆپى قەلالەت لە ئىنسانەوه بۇ جانەوەر.
«لە خۆرافەي كورددەوارى كەلک وەرگىراوه.»

* * *

گورگه میش

بپرای بپر قهت قهتم خوش نه ویستووی! ههر له ههوهلى تازه لاوی ولاوی را، بگره له مندالى را قهت خوشم نه ویستووی. قهت خوشم له ئاكار و كردهوهت نه هاتووه، گريمان بهينيک نه فامى بوبى يان نهزانى ائاخه دائم و ده رهم جه للابي روح و مؤته سه دلم بوبى. به دره و ده لاهه، به فېر و فيل چەنیكت بهم لاو لادا ره تاندووم؟ چەنیكت چەرمەسەرى پىداوم؟ چەندەت گورپە پى رەخساندۇوم؟

ئىستاكەش هاتووى و وېنەي دوو كەسىم لە گەل دە گرى! بەرەو رووم رادەویستى و به رىشم پىدە كەنى، به سووكايەتىم لى دەپۋانى و رنۇوی تۆپ و تەشەر و گالتە و تەوس و توانجى نىگات بە سەرمداھەرس دە كەى. بەلام واى ناخۆي گورگە بۈر، خوت بگەرە و هاتم. خودا يان بە منى دەدا يان بە تۆ. رات دە كەمى، لە نىيو قەددەوە تىيت رۆدىم، دەتگە يە نمە تۆقى سەرم و شريخ.. به عەرزىتىدا دە كوتىم... شريخ.. دەمى چەقۇدە گە يە نمە قەبرغەت يە كەمە، دوو خەمە، سى خاتىر جەمە. سى جارم كوشتووی... ئە مجاھەر بۇ ھەميشه بۇوا لابەر لاقىم دا كوت كوت بوبى ادە بگەرە ئە وەش دە بىست، سەد پى لە قە... دە بېرۇ... بېرۇ... بېرۇ.

دەستىك بە سەر و فۆكل و گشت لى ياسە كانمدا دىتىم. جەگەر يە ك بە لېيمەوە دەنیم و دايىدە گىرسيئىن. تۆ لە خويىنى خۇتدا گە وزاوى و منىش روو سوور و سەر بەر زخۇ بە مالەوەدا دە كەم. بىزەر رەزامەندى تەواوى رو خسارى دا گرتۇوم. لە ھەمۇو كەند و كۆسپىك رىزگارم.

لە گەلکۈو دەمبىين، دايىكم نىيو چاوانىم ماج دە كات: ئە و شىيرە پىيم داوى حەللات بى. خوشكم ھەرتك شانم رادەمموسى: ئۆخە يىش كاڭە گيان. دەنگى برا و باب و باپىرانىم مۆخەم پېر دە كات: ھەزار ئافەرمپياو، ئە مجاھەر دى! ھېشتا دەمم بە كاسە چىشىتە كەوهى لە كۆللانە و دە بىتە زەنا زەنا. دەنگىيان دەناسىمە وە،

خویانن. هاتونون له دووی من. ئه وهی له کاسه داماوه، هەلی دەقورپىنم: به زيادم نە كردى، ج شۇرباۋىكى! شۇرباۋى چى؟ کاسه يەك ئاوى كولما لەگەل مسقالىيک دوowan رۇن و لەپە. به هەلەداوان نانىكى دىكەش دەنئىمە باخەلمەوه! بۆجارى چەندەم له كۆلانەوه ھەرام لى دەكەن. نەخىر زۇرىش به پەلەن، دەبى بىرۇم. بەوەندەي يەك و دوو كەوشە كانم لەپى دەكەم و دەرەدەپەرم. لەگەل كوكو دەركى حەسارى دەكەمەوه و تەقە له دەركى دەرى وەدىت، دەنگى دايىكم دەگاتە گۈپىم: بۇ كوي جوانە مەرگ؟! خۇم دەھاومە ئامىزى كۆلانەوه. گۈپىم له دەنگى دايىكمە: مەكەم نەگەرىيەتەو. تەماشايەكى سەرى و خوارىي كۆلان دەكەم، جەڭە لەوان كەسى دىكەوبەرچاۋ نايە. لە جەمسەرى كۆلاندا گشتىان دىيارن، هەلبەز دابەزيانە. به گالىتەو شوين يەكدى دەكەن. يەكدى دەخەن، هەلەستنەوه. يەكدى راوه دەنئىن بۇ يەكدى دەگەرىنەوه. لە پاش كەمى خwooگەملى، هەر كا لە كایەو گەمە تىر دەبن، وەرى دەكەوين. وە كۈوهەممو رۆژىكى دىكە بەرەو كېيە قووج دەچىن، بۇ شىنگ و كەنگر. گورگە بۇر وەپىش دەكەوى. لىيى دەكالىتەو، بۇي رەخسیيە؛ دەست و مىت قەھى و ئىيىك ئەستورورەدەم و دووی شەر و هەنگامەي ھەيە. لە ئاخىر كۆلانى شاروەدەر دەكەوين. شان بە شانى گورگە بۇر لە قەدى شاخ دەھالىيم، ئەوانى دىكە له پاشت سەرمانەوه دىن. زۆرم پى خۆشە. دەبى رۆژىك وەپىشى كەموم... بلىي ئىمەرۇش ئەوى وەدەست كەھوى... گورگە بۇر... ويڭرا، وەك يەك دابەش دابەشى كات؟ دەك سەگى تىرى!

* * *

نەمگوت... پىمەنە گوتى تو ئەوهى گورگەمېش. هەر ئەمەنۇنا، لە دۇپىنى و پېرى وەنا، هەر لە هەوەلەوە فيلىك لە بن كلاؤت دابۇو، لە پاشھەمۇوان دەھاتى. شانت لە شانى هەمۇوان دەسوو، كلکە سوتىت دەكەدە خۇت دەنواند؛ خۇت شىيرىن دەكەد؛ بۇ گورگە بۇر؟ لە شانى ئەوداھەنگاوت ھەلدىتىاوه، كەچى لە ناختىدا كى بېرىكتى لەگەللى بۇو، رەقەت لەگەل دەكەد. بۆچى و لە سەر چى؟ نازانى! تەنانەت سەردهمای مىنالى و رۆزىانى شىنگ و كەنگر و رىۋاسىشم لە يادە، درەنگىش دەھاتى و لە دابەش كردنە كەش نارەزابۇوى. دابەشكەرنى (ھەمۇوان وېرىي يەك) بەدلەت نەبۇو. پىت ياسا و نەريتى گورگە بۇر بۇو. نانا، ئەمە وېست وېشنىيارى هەمۇوبىان بۇو. ئەۋىش وەك ئىمە. كەچى زىاترىشى حەول و تەقەلا ئەدا. رچەى بۇ دەشكەندىن، كۆلىكى قورسترى ھەلەدەگرت، قۆلى باشتىرى

دەكىشا، كەچى ھەروھە ئىمەي بەش دەگرت. بەلام تۆ لەمنەرىتە ناپەزا و
دەلەند بۇوي گورگەمىش... بۇچى؟

* * *

خوا راستە و خۇشى لە راست دى، راستى يەكتان بۇ دەدرکىنما باقەستە سەرپىش بىت، دەبا خويىن بى و سەر بەرىت! بەلى... راستوابۇو... رقەي چى؟ بەر بەرەكانييم لەگەلى بۇو، لەم گشته شاخ و داخچۇون و چۈل پەرسىتى يە وەزگەم دابۇو، لەم نەرىتى دابەش كەرنەش وەرەز بۇوم. چما لەوانى دېكەم رادىبىايدە و بىزانىبىايدە قىسىم دەكەن، يان ئەو شاخ و داخچۇونەم تىك ئەدا، يان ئەم دابەشكەرنەم دەگۇپى. ئەم شاخ و داخچۇونەم وەلا دەنا. نا، نا لىيانم رانەئەدى بە قىسىم بەكەن. دەبایدە دەست راگرم. چاۋەنوارى رۇزى خۇي بۇوم، ئاخ ئەم شاخ و كىيوجەران و ھەرد و چۈل پىوانە منى كوشتبۇو، دايىكىشىم ناپەزابۇوا! بابىشىم، ھەمۇو كەسى، ھەمۇو كەسى.

لە لاق دەكەوتىم، لە شان و پىل دەبۇوم، وزەم لانەدەما، بەلام زۆرم لە خۆم دەكىدا! ديانم بەسەر جەرگەما دەنا. دەبایدە دەست و پىيم رابىن، بەھىز و بە توانابىن. دەبۇو لە گورگەبۇر نەمەنەمەوە. چما وەپىشى كەوتايەم، جا ئەمچار من دەمزانى و ئەو! چما دەستىم رۇيشتبايدە، يان من دەبۇوم... يان ئەو... ئاخ ئەم نەرىت و دەورو دووكانە! دەيگۈرم... دەيگۈرم. دەساھەر چىا و كۆسار و ھەردو چۈل. لە ناخىشدا ھەر ورىتىنە: وزەتانانى بى و تاقەت بىىن، نەكەن دابىيىن! راوهەن، راوهەن. بەھىز و توانابىن. پىست و ئىسىكى من، لاق و شان و پىلى من، نەكەن، نەبىزىن، وزەتانا بى، وزە.

ئاخ دەست و لاقى من بەھىزىر و تواناتىرىن، وەندە بەھىز و توانابىن، تاكۇنى بتوانىم دەرەھەستى بىيم! بىيخەمە ژىر، چۈكى بەدەمە سەر سىنگى، بەم پەنجانە بىنە قاقايى بىرمە، ئەتكەن... ھۆپ ھۆپ تۆ؟ ئەھۆپىاوه نى. ئەم ئاكارە لە تۆ ھاوهەلەنى دەرپەرىن... ھۆپ ھۆپ تۆ؟ ئەھۆپىاوه نى. چىت لە خۇت كەى، شريخە شريخ باى زگ و كەپوت بەتالكەى، تەنانەت چما جەرگ و سى و گەدە و رىخۇلەشت بىتە دەرى و گشت لەشت خويتناوى كەى، چىت لە دەست نايە. تۆ ئەو كورەنى، ئەمھەلمە لە تۆدا بەدى ناكەم. تۆ ھەر بۇ ئەو باشى بىى و

بچى، ورئىنەبىكەى، شات و شووت و شاف و لاف لى دەي، بەسەر خۇتقا
ھەلبىتى.

ھۇ و كورى باش لە جىيەك ئەم ھاتەران و پاتەرانە ھەللىزەنەتناسن، نەك
لە لاي من. جا كەوايە دانىشە. لەسەر كورسى دوكانە كەت دانىشە.
دۇشكەچە كەشت بنى ژىرت خۇت، نەكا ژىرت سەرمائى بى. ئەمچۇرتىكە و قەلەم و
كاغەزەش با ھەر لەبەر دەستت بى، نەكا حەوالە وقەبالە يەك لە بىر چى و
نەينووسى، تو ئاوا جوانترى گورگەمیش!

* * *

دوايىن پارووه كان خىيرا خىيرا دەھاومە دەممەمە، ئەوهى ئاوى شۇرباۋ
ماوهتەمە، بە تىلاكى سەرمەمە دەنیم و ھەلى دەقورپىنم. تەماشايەكى ئەم لاو
ئەو لا دەكەم، نانىكى دىكەش دەھاومە باخەلەمەمە. بۆ جارى سېھەم و
چوارەميش لە كۆلانەمە دەنگى فيكە كىشان دىت.

دەيناسىمەمە، فيكە خۆم، فيكە فيكى خۆيەتى. دەبى بىرۇم، ئەگىنادايىكم پى
دەزانى و دەيكاتە خويىنى سياواش. تاقە ئىسکانىك چاىي بە گەروومدا دەكەم و
ھەلدىستمە پى، دەركى حەسارى ئاۋەللىايدى، بە مانەمات بەرەو دەرگا دەخزىم.
دایىكم لە حەوشە ليباسە شۇرۇواھ كان بەتەنافاداھەلەدەۋاسى. ھىلاك و ماندوو
زارى داپچىرىيە. ديانىكى لە زاردانەماوه، گەررووی گەرروو نىيە، ئەشكەوتە. مارىكى
سورو لەسەر لىيوېھە تاقۇرۇوی پې كەردووھ. لە گەللىكۇو چاوى پېيم دەكەۋى،
دەيكاتە بىلمى بىلم. لىيى نابىيەتەوھ. چەشنى بلوىرلىدىانى مار - ئەفسۇونى دايىكم
ودەنگە كەى - تاوىك لە دەركى حەسار رادۇيىستم، دەلىي نەچىمە دەرى اېلەم
گورگە بۆر ج لى بىكەم. لە دەركى ئاۋەللاوھ چاوم لى دادەگرى و بەفيكە و
ئامازەمى پەنجە و قامكە كانى بۆ دەركەوتىن ھانم ئەدات. ناتوانم نەچم! دەنا لە
پاشان چەرمەسەر ئەدرىم. ج كەردىن بىم؟ بچم؟ نەچم؟ دەنگى دايىكم
دەمەينىتەوھ خۇ: ناوىرى؟ دەترسى؟ ئىدى لەسەر نان خواردى نەت گوت چى دى
لە گەللىيان ناكەوم؟ بېيارت نەدا لە كۆل خۇتى كەبەوه؟ مەترىسە، پېرى پېداكە،
قورۇوی بىگە، ملى لە نىوان باسکىدا بىگۈشە، منىش دېيمە يارمەتىت. ھاولانىش
يارمەتىت ئەدەن. جوينى دەيە، بەدار و بەرد لەسەر و گۈبلاڭى را كېشە. مەترىسە،
پىاوبە!

مووچرکیک به ئازای لەشمدا دیت، من؟ يانى رۆزى هاتووه؟ بلىيىدەر وەستى بىئم؟ ئەرى بلىيى ئەمپۇ و سېھى بۇ خۇى نەمرى و بە دەرد و مەرگىن نەچىت؟ ئەى بۆج دەلىن سەگى هار چل رۆز دەزى؟ دايىم و دەرەم بە شوين نىچىر و راو و ئەشكەوت و چيا و گورگ و بە شوين راوى دال و بەرازەوهىه. بلىيى مارىك، هەڏىدەيەيەك، ورچىك، بەرازىك زەفەرى بى نەبەن؟ راوجى ئەۋەندە بەرەلە نىيە، دەعباى بەرەلە زۆر زۇو دەفەوتى!

بانگم دە كا و چى دى خۆم بۇ راناكىرى. لەناكاو خۆم دەھاومە باوهشى كۆلانەوه. كۆلانى چۈل و هۆل و سارد و سر، بەلام نەماوه، رۆيشتۈوه، چۈلە كە كۆز بە دەرەوه نىيە.

بە كۆلاندا شۇرۇ دەبمەوه. دەچمە نىيو شارى. خولىك بە شەقامدا دەگەرپىم. پشىلە مېتروو رەمباز تىيانە. سەربان و كۆلان دەكەن. لەجه مسەرى چوار رىيانى كۆلان، لە رۇوانگە مەداقۇت دەبىتەوه. وە كىئەوهى دارت لە گەلۇزى بىرى بىت. قىيت و قوز دىتە پىشى. بىزەيەك لە سەرلىيە كانىيەتى. رەنگە بە من پىپىكەنى! رەنگە لە گەلکۈو بىگاتە حاندەم گەپمپى بىدا. بەلام، نا نا. ئىدى دەرفەتى نادەم، رۆزى گەيشتۈوه، هەلى باشم بۇ رەخسىيە. لە گەلکۈو گەيشتە حاندەم... ئەرى، ئەرى... لە گەلکۈو گەيشتە حاندەم، پە جويتى دەكەم، كۆلانى وەسەر دەگىرپىم، ئابپۇرى بۇناھىيلەم.

لە درزى دەرگا كەوه چاوم لىيە. لەسەر كورسييە كەت هەلدەسىتە سەرپى. لە ژۇورە كەدا دېيى و دەھچى. لە فيكىريکى دورۇ و درېز داي. نىيۇچاوان و روخسارت رەش و شىن داگەپاوه، پەستا پەستا ئارقەھەلەدە قولى. بەرەو ئۇ ژۇورە دېيى وا نىيۇيت ناوه (ژۇورە چكۈلە)، هەى دۆشىشاو! لە لاى تو چوو كە يە. بۇ گەلەحۇى وەك تو، ئەگىنە ئەم ژۇورە يان دەيان ھىننە گەورە ترە. جا خۇ تو ئەمە نازانى، ھەر نافامى! بە ھەر تك پەنجە پال بە دەرگا واه دەنلىيى و دېيى ژۇورى. چاوه كانت هەلدە گەلۇفى. رەنگە رېشكە و پېشكە بکەن. دىسانە كەش هەللىيان دە گەلۇفى. ئەم جارەوەك كۈزىيەكى زگ ماڭ دەست دەكوتى و بە ژۇوردا دەخولتىيەوه. بە دەيان و سەدان، رېتى و سەگ و پشىلەت لە گەلە. بۆيەش هاتوو يە تە ئەم ژۇورە وە، دەتەھەوئى لە ئاۋىنەدا تەماشايەكى خوت كەي. تەماشايەكى وردى ئەم ھەموو سەگ و ورج و رېتى و پشىلە يەش بکەي. بە سەر يان كەيتەوە، پىت

خۆشە چاویکیش بە سامانە کە تدا بخشینى. مجرىكەت بکەيتەوە و بېرىك
گەلاشينە كانت بلاويتى و ...

لە پېر ھەلەدەبەزىيەوە. لە جىبى خۆت رادەوەستى. چاوه كانت دەرپەريون و بە
مۇلەق وىستاون! چاوت بە خۆت و من كەوتتووە. لە من وردىبوو يەتەوە، زۆر بە
وردى لە من دەپۋانى. سەيركە، جوان بېۋانە. بەرروودا مەكەوە. تاكۇنى دلت
پىتەوە يە بېۋانە. كەمىك دەپۋىيە پىشتر. دەست دەبەي و گۆزەيەك لە سەر رەفحە
دادەگرى. پاشە و پاش دە كشىيەوە. لە سەر كورسىيە كەت دادەنېشى. ئەوا
گۆزە كەت نا بە تىلاكى سەرتەوە. وادىارە زۆر تىنۇووى، دەبىن وابى، چاوت، دلت،
ئازاي بۇون و نەبۇونت تىنۇووە. دەمى لىتىناكەيەوە. ھەزار ئىشەللا وەندە بخۇيەوە
تاكۇو چەشنى كۈپەي بىن سەر و بن بەلادا بىي و بىتەقى. ھەپرون بە ھەپرون
و تەفر وتۇونابى. ئەوا چۆرەت لە گۆزە بېرى و ناتە ئەولاؤە. چىر و چەنە و
ردىنت خۇوساون. تىۋىك تىۋىك و دلىپ دلىپ ئاو بە سەر سىنگ و لاقت
وعەرزمەدا دەبارى. ھەميسان چاوه خويىن گىرتۇوە كەن لە من بېرىيە. پىت وايە
منت كوشتووە! لە بەرچاوت ھەزارەها كرم و مشك و مار لە تەرمى من بە رېبۇون.
چەندە حەز دە كەي وابايە. منت دىيە؟ گورگە بېر، دۆزمنە قەستە سەرە كەي تو.
لە بەر دەمى خۆت دەپۋانى. لە نىوان لاقە كانت وردىبوو يەتەوە، لە تەرمە كەي من!
گەرم داھاتۇوى، شايى لە دلت دەگەپى. لە ناختىدا دەھۇل و زورنا لىدانە، دىلان
گىراوە، رەشبەلە كە كە گورگە مېش، رەشبەلە كە ...

لە گەل پۇلىك كىيىز و كۈرى لاو ھەلەدەپەرى. سەرچۆپى بۆ خۆتى. دۆزى ھەرە
جوان لە دەستى تۆدایە. لە سەر تەرمى گورگە بېر ھەلبەز و دايەزتە. كوشتووە و
رەزگار بۇوى، ئۆخەيش، شايى و سەما و دۆادەنگت ھەلىتىناوە: قەت قەت ئەمەندە
سەرخۇش و دلىخۇش نەبۇوم! قەتمەندە ھەستى رەزگارى و رەزامەندى
نە كردووە. گورگە بېر دەيان و سەدان كەرەتى دىكەش بىتكۈزم كەمە، كەمە...
ھەرتۆ بۇوى ھەزارەها سالىجەرگەت كۆللىيمەوە. ھەناوت رەش كردم. كونە
جەرگەت كەردىبۇوم، ئاخ... ئۆخەيەش ئەۋە منم لە سەر تەرمە بۆگەن و ھەپرون
ھەپرونە كەت ھەلەدەپەرم؟

جيىزىنە، جيىزىنەمە. دەبا گۆزەيە كى دىكەش بە ئاورى دلىمدا بېرژىتىم. دەبى
لەمەش سەرخۇشتىر بىم. كاڭرى دەويىت بېرىپۇوم، ئۆقەرىلى
سەندىبۇوم. دەك ھەزار كەرەت لە منت كەۋى كورى مەرد، پىاوى ئازا. دەستت

خۆش بى، دەرفەت و مۇلەتىم نەدا. لەگەلكوو لە جەمسەرى كۆلان دەركەوت، بەلىنیم داو بىريارم بەست بىكۈزم. وەك قامك بەسەرپەلە پىتكەي دەمانچە دابنیي و بى تەقىنىيەتە، ئاوهە نەرەندم: يان تۆ، يان من. دەتكۈزم گورگە بۆر، خۆت بىگە بىزىن خوا بە كېي ئەدات؟! جاخۇ دىيارە، خودا بە منى داوه. دايكم، بابىم، هاوهەلە كان، هەممۇو بىرىياريان داوه بىنە يارمەتىم. دوو شالە ولاتىدا ناھاوىنەوە. دەبى ھەر يەكمان بىن، ئەويش من! دەسا خۆت بىگە. ئەم قامك و دەست و پەنجانەتان دىيە؟ ھەر بەمانە ملىم گرت و گوشىم. وەندەم گوشى تاكۇو چاولەمەق وىستا. ئەزىزكەنلىكىشكان و وەك سۆنکە ھەمير بەسەرخۆيداچەماوه. بەسەر عەرزى كۆلاندا پان بۆۋە. بىن ھەست و خوست تۆپى و نۇوزەى لىيەن نەھات. تەنياش نەبۇوم، دايىك و باب و برا و ھاوهەلە كانىش ھاتنە يارمەتىم! بە ھەممۇومان كوشتمان. تەنانەت كەومارىيەتىش ھات وله حاندى سەر دل و شادەمارى ئەستۆي راگەستى. گەستى و ژەھرى دەيان و سەدان سال بىزازى خۆى رىشىتە ناخ و جەرگ و دلىھەوە. لە پاشان كىشامە ئەم ژۇورە. لىرەدا جەستەيم نايە سەر سەرم و وەك شوتى يەك بە عەرزىدا كوتا. لەت و كوت و پېز و بلاو بۆۋە اتەنانەت لە پاش پېز و بلاوبۇونەوەش، دوو سىن پىلەقەم پىداداۋ چەندىتم لىيىرىد. چىيە؟ بۇ وام تەماشا دەكەن؟ بە خوين مۇم دادەنин؟ لە لاتان زۆر پەست و بىبايەخىم؟ ناھەقتان نىيە! ئاخە خۆ ئىيە لە دەرروونى مندانيں و نازانىن گورگە بۆر چەندەى گورپە پى رەخساندۇوم؟ چەند سال وعەيام كونە جەرگى كردىبۇوم! ھەزار جار پىمەدەگوت: ھاوهەلين، شەقام و كۆلان و گەرەك گەرانمان پىكەوەيە. بەلام شاخ و كۆسار و ھەرد و مىشەلەنم مەبە. ھانم مەدد، وازم لىيىتە... شەو و شەو نەخۇونى و چۆل و كۆسار بېرىن لە وزەدا نىيە. بىنە قاقام بەرەدە! لە كۆلم بەھە، تىيدانىيەم، فججهم كرد. وازم لىيىتە... وازم لىيەھىنام. ھەر بە دووئى خۆيدامىلىشى كردىم. لە پىشەوە دەرەيىشت، بىن وچان، بىن ماندووبۇون. لووتى ھەلدەتىنا. كلکى دەنا سەر موغەرهى پشتى و بە غاردان و رىمبازىن دەرەيىشت. شەكەت دەبۇوم. من بەتەنلى نا، چوار پىنجىكىمان وزەمان لانەدەمە، لە شان و پىل و دەست و لاق دەبۇوين. سەرما زۆرى بۇ دىنایىن، بىرسىيەتى بېرىتى لى دەبېرىيەن. دەكەوتىن و ھەلدەستايىنەوە. كزەبا وشىرى دەبان لاپۇومەت و تەۋىپل و لىيە كانىمانى دادەبېرى. چىلم و فرمىسىك لەسەر كولمەو چىر و چەنەمانەوە بەرەو سىنگ و بەرە كمان شۇرۇاڭەي دەبەست.

گویچکه کان توییزیکیان لى ده بۇوه. تویخیان فېئەدا، بەلام ئەم مارپا بايە ھەر دەپرويى و دەپرۆيى. لەم شاخ بۇو شاخ، لەمدۆل بۇو دوند، لەم ھەرد بۇو چىا، ئىمەشى بە شوین خۆيدا دەكىشا. مل كىش، پەت كىش... دەيکىشايىن.

* * *

ئەوا لەسەر كورسييەكەت ھەستايىھ سەر پى. گورگە مىش لە ژۇورە كەدادىيى و دەچى، راۋىچكە دەكەي. لەم سەر بۇو سەر و ھەمىسان... كەفھەلدەخېتنى. خۇت دەخۇيەوە. لىيوه كرۇزەتە. ھەمىسان دەستت كردىتە بانگەشە: بەم پەنجانە، بەم دە قامكە و بەم دوو دەستە بىنەقاقايم گرت. دەستم كرد بە مل گوشىن و گەرروو ھەلدەرىنى. داي وباب وھاولە كانىش هاتن. ھەممو پىكەوە دەستمان دا دەستى يەك و كۆتايمان بەكار ھىتىنا. وەندى لى داخداربۇوم، چارەكە سەعاتىك لە پاش تخيلىبۇونەوەشى ھەر بەم چەققىيە، بە ھۆ و تەوردا سە، بەم تىيخە كەوتۈوەمە گيانى. بىست بە بىستى لەشىم ئەنجلنى، لەت و پەتم كرد. جوان سەيرى كەن، ئەم ھېلە سۈورە فيشقةي خۇينى گورگە بۇرە، بەم دىواروە ماوە. خۇين لە ئازايى لەشى فيشقةي دەكىرە و بە دەست و پەنجە و سەر و گۈيلاكمدا دەپرەزا. خۇين دلۇپ دلۇپ لە قامكە كانمەوە چۈرۈڭە دەكىرە. لە خۆشيانە شاگەشكە ببۇوم. لە خۆ ببۇوەمەوە. لىيوه كانمەدەلسەتەوە. ھەستى سەر كەوتۈوييم دەكىرە. ھەستم كرد ئىدى گورگە بۇرلەسەر دىنيا نەماوە. لە خۆشيانە سى جار نەعرەتەم كىشا. يەك بە ھېز و تواناي خۆم نەراندەم و گۈراندە! ئەمسا ھەر بەم دەست و پەنجانە، بە ھۆ و خەنچەرە شادەمارىم ھەلدەرى. خۇين وەك فەوارە فيشقةي كىرە. دەمم نابە شادەمارىيەوە. خۇينە كەم ھەللووشى. ھەللووشى... ئەوسا ھەستامەسەر پى. سى چوار مىستە كۆلەي باشم بە سنگىمدا كوتا. باويشىكىيى دۇور و درىزىم كىشا و لەسەر كورسييە كەم دانىشتەم. دەممە و پىست كەولى كەم و كەولە كەى لەسەر كورسى و مىزە كەم راخەم. پىيم خۆش بۇو گۆشىتە كەى مىقال مىقال بېرىزىنەم و بىخۇم. ئاخ خۇينە كەى شەرەب، كەولە كەى راخەر، گۆشىتە كەى كەبايى شىئۇ! ئەي ئىسکانە كانى ج لىبىكەم؟ بۆچى دەبن؟ بىرم نايگە يەننى! تو خوا ئىيوه پىم بلەن: بۆچى دەمتان گرى داوه؟ بۆچى متەقتان لىيوه نايە؟ رەنگ بى لا يەنگرى ئەوبىن اچش، چش. حەوجىم پىitan نىيە. ئىسکانە كانى دە كەم بە قەتحە و قاپى ئەكس. كەپرەكەي سەريشى لە

نیو ئەم قاپهدا به دیوارى هۆلە كەدەھەلەۋاسىم. با ھەر لەبەر چاوم بىت و زۇو
زۇو تفى لى بىكم. دەباھەمۇ كەس بىبىنى و بىانى ج پەندىكىم بى داوه. ج
پەندىك!
* * *

ئاي دۇشاو! دەزانى بۆج وا لەگەل من كىردى تە دۇزمىنا يەتى؟ تۆدەيشارىيەوە.
بەلام من وەبىرتى دىئىنمەوە. هەمۇو شىتىكت وەبىير دىئىنمەوە، تۆ ھەر خۇبىرى
بۇوى، گورگە مىش! لە ھەوەلەوە تاكۇو ئەمپۇ خۇبىرى بۇوى، وەك خۇت. لە
گۈتنى دايىك و بابت، وەك بابە گەورە و ھەمۇوكەست. دايىم و دەرھەم مل كەچ
و سەرسۇر و شويىنمان دەكەوتى. چاوجىنۇك و بە تەماھ بۇوى. دەتكەھەۋىست
ئەوى دەستكەوتىمان بۇ، ھەر بۆتە بىت. لانى كەم زۇربەي بۆ تۆبى، نسحەتى
دای و بابت بۇو. ھەر تۆبەتەنلى نا، چوار پېتىجىكتان وابۇون.

وھ پېشىستان دەكەوتىم، شاخە و شاخ و ھەلدىر و ھەلدىر رچەم بۆدەشكەنلىن،
پىن و پىن بە شويىنما دەھاتن. كام دوند ئەستەم و كام ھەلدىرچەتۈون بۇو، بۆم
دەكەدنە رىگايىھە كى ئاسايى. بە دوامدا دەھاتن و چاومبەسەرتانەوە بۇو.
پارىزگارى و چاودەدىرىم دەكەدن. بەلام تۆ... ئاخ تفالە زاتت، بە قەراخ ھەر
گۈندىكدا تىپەربايىھەين، گوپىت بۆ ھەمۇوسە گوھرپىك رايەل بۇو... لە وەرە و مەرە
سەگەل دەترسای و دلت بە گۇرانىيە كانىانەوە بۇو. بە بىستىنى سەگوھر كىكىت
دەخزايدى نىيۇ گەلۇزتەوە. بەلام لە بىستىنى گۇرانىيە كانىان، دەمت دەكەوتە سەر
ئاو! لە خۇشىانە دەتريقا يەوە... ئاخ... ئەشكەوتى گەوھەر ئاخ پېكەوە بۇونى من
و تۆبۇو. لە نىيۇ ئەشكەوتە كەدا، حەوت ھەشت كەس پېكەوە بە دەورييە كەوە
دانىشتبۇوين. تۆ و دووانى دىكە كلاغان گرتبۇو. سى چوار رۆزبۇو لە مال
دەركەوتىبووين. ج دەسکەوتىكىمان وە گىر نە كەوتىبوو. پىمان شۇورەيى بۇو دەست
بەتال بگەرپىينەوە! چاوهنوارى ئەو بۇوين، بەفەبارىن بۇھەستى و لىتى كاتەوە، راو
دابەستىنەوە. ئىيمە لە تەگبىر و راي خۇماندا بۇوين و تۆ؟... كلات گرتبۇو،
نەتەهزانى لەچى دەدوينىن. نەتەهزانى چاوه كانى ئىيمە بۆچى بۇونەتە ئەستىرە!
بۆچى گۇنامان بۆتە خاشاشكە سورە؟ بۆج دەنگمان بەرز و گىر و گەرمە؟ ئاگات
لە ھىچنەبۇو. لە دەركى ئەشكەوت قىنگە لەفسەت خواردبۇو. چاوت بېبىو و دەرلى.
لە بەفر و بارنىدو بادەوە دەترسای. بادەوە جاروبار بېرىكى بەفەربەرە و زارى

ئەشكەت دەھىندا. لە ترسان چاوه کانت دەقۇوچاند و مۇوچىك بە گشت ئازات دا دەھات، رادەچىلە كاي.

ئىمە لەو لاترەوە، لە قىسە و باسى خۆماندا بۇوين، بەلام من بە دزەدزە سىلىي چاۋىكىم ھەر لە تۆ بۇو، زۆر لە دوور، لە نېيو مالانى دىيەكى دوورەوە دەنگى سەگۇھە دەھات. گويت بۇيى شل كىرىبوو. لە ناخىدادابۇوم. لە خۇت باشتىر دەتناسىم! دەمزانى لە بىرى چى داي؟ سەرانگۈيلك و سەرپەين و پال و نېيو قەلاخ. ورکە نان و ئىسىك پېرووسىكى بەرمائى خاونەن مال، لېۋە كانت دەلسىتەوە. نېۈزارت پەركەف بۇو، كەفتەنە خەلەخەنەن و خۆزىيات بەو سەغانە دەبرد. ئاۋىرىكتىداوە بە تۈورەيىيەكى زۆرەوە. چاوه كانت دوو شىرى ئاڭرىن! بۇ كوشتن وېرىنى من و داغ كىرىنى سەردىل و هەناوم! ھەممۇمى ئەم سەرما و سەخلەت و بەفرە سووج و تاوانى من بۇو! چما من نەبايم تۆچى و ئىرەچى؟ ئەشكەوتى سارد و سر و گەمارۇي بەفر و سەرمائى بادەمەي چى؟ قەللاچۇي سبەي و دووسىبەي چى؟!

دەسا بىتتوو من نەبايم و منت بەغۇتىدايە، ھەممۇ كارىكت راستدەھات. قاتى قەلاخ و سەرانگۈيلك و بەرمائىكىش بۇ تۆ نەبۇوا لەسەرتەرمى كى راوهستاوى وبە نۇوكى كەوشە كانت دەيلەويتىنەوە؟ تەرمى من يان ھى خۇت؟ تەرمى كاممان؟ ھى من؟ گەلحة، ھەي دۆشاو! ئەوه كەلاكى تۆپىسى خۇتە لەسەر تەختى عەرزى ھەپرونون بۇوە. تەنانەت ئەو ئىسىك و پېرووسىك و كەپرەكە سەرەي وابە دىوارى ھۆلە كەوه بۆتە رەسمىيەك لە قەتحەيدەكدا، ياخۇتى يان بابتە يان باپىرە گەورەتە. دەسا كەوايە ئەي بۆج بە منى دادەنئى و بە منى دەردەپرى؟ من ئەوه تانى لەسەر ترۆپكى ئەم كىيەشى شانى مالى ئىيە ئۆقرەم گەترووە. ئەوه نىيە خۆشم لەم بەرزايىيەدا دىيم و دەچم. گەريمان كەپەتى وايە بەراکىدن و چەلى وايە بە راوىچىكە. راوه كەي داۋىتى ئەشكەوتى گەوهەردواين ھەلەي من بۇو. بەستەلەك و كېيە و لۇورە زىريان، لە گەللتان دابەستم. سەگ و رېۋى و ورچم لە بىرە. ھەمۈتەن كەوتە لايەك و من و چەند ھاوهەن لەوېھەر. جوان لەبەر چاومە، لە گەلکۈو وىستت جوابە جەنگەم بىكە، نەراندە بەسەرتىدا... ئەوسا تىكچۇوى. رەنگت بەرۇوهەمە. قور و قەپت كرد و بىن دەنگ، دۆش داماي! سبەي لە قەراغ ھەوەلگۈندى سەرە رېگە بۇوینە دوو بەرە. ئىيە لاتان دايە نېيو گۈندە كە وئىمەش بەرە شويىتىكى دورىتر وەپېكەوتىن. ئەم چەند

رۆژه‌ی دوایی دهستکه‌وتیکمان نهبووبوو، پیمان شووره‌بی بی دهست بهتال بهره‌و مالبینه‌وه. چهند رۆژ تیپه‌پی، له کۆلانی ئیوه‌دا به شوین کارلکه‌وه بیوم. له جه‌مسه‌ری کۆلانه‌کەتان تووشت بیوم؛ گیز گیز ده‌رۇشتى و له سیبه‌ره کەت مۆر بیوویته‌وه. له گەلکوو گەیشتییه، حاندی من بەرنگاری سیبەره کەی خۆت بیووی و له خۆپا وەک شیتان کردتە مشتو مې و جوین دان و گریان و پارانه‌وه و هەرپشە و گورپشە! بەسەر عەرزه‌کەدا پان بیوویته‌وه، ورپنەت ده کرد و چەقۇت هەلددە سورپاند.

چەقۇت له عەرز و دار و بەرد و خاک و خۇل راده‌کیشا. زۆر جارچەقۇ سەری ده کرد و بەرهو سنگ و بەرۆک و پەنجە و گویلاکى خۆت دەخزا. دهست و پەنجە و قامکە کانت خويتاوی بیوون. هەستایه سەربى. كەفی زارو خويتى جەستەت به چۆراوگە دەتكایه عەرزى. سیچوار چەلان بە دەورى خۆتدا خولايەوه، له پاشان خۆت بەمالە کەتدا کرده‌وه. گویم لى بیوو له حەسارىدا نووزە نووزە دەھات و ھانه‌ران پاتەرانت دەگوت. لهو دەچۈو بە دزىھەو بە بلەم جوین بە کەسیک بدەی!

ھەموو رۆزیک تووشت دىم. بە پتەی قامك خۆت دەتە کىننى، خىراخىرا دهست بەسەر و فۆكل و سەمیلتدا دىنى. جگەرەيەك بە لالیوتەوه، بەدوو كەلەكەی گالتە دەكەی! بە شەقام و کۆلاندا دىيى و بىزەرى رەزامەندى گشت روخسارلى داگرتۇوه. بەلام ھەر كا تووشى من دەبى يان چاوت بە ھاوه‌لە کانى رابىدۇوت دەكەوى، تىك دەچى و سەر دادەخەى، يان رۇو وەرەد گىزى.

بەرخىم بەختىار بیوون شەرمى پىن ناوى. ئەوه نىيە دايىكت نېو چاوانت ماج دەكا و شىريت حەلال دەكا! ئەوه نىيە برا و باوک و باپيرانت پىت دەلىن: ئافەرم، ئىستا پىاوى.

دەسا شەرمى چى دەكەى؟ ملت قىت كەوه، سەرت راست راگرە، چاوه کانت خۆمار كەوه، بە لار و لەنجە وەرەو بېۋە، بەختىارى بەختىار،... زۆر بەختىار و سەركەوتۇو!

* * *

بۈوك

لەم ژۇورە سارد و سېرەو، لەم دىيەو تارىك و رەمش داگەپ اوھدا، سىيمانگى رەبەقە بە جى و بان كەوتۇوى. چت لە دەست نايە بىيىجگە لەوەىجار و بار بىلمە بلەمىكتلىنى هەستى: «ئاخ پىرە گەردۇون، ئاخ، ئامان وھەزار دەخىل لە مەكىت. چى بۇوم و چىم بەسەرهات؟ سەگى دەركى خۆم پىيم دەوەرى! دەك نەمەك گىرىم بن! خۇ شەرم و حەيا ناكەن و روونايىانگىرى، چاويان بە نانى من پىشكۈوتۇوه، كەچى قىسى چۈنىش دەكەن! ھەك تف لە رووتان! سېلىھى بىن بەقا. دەك روورەشى دەرك و دىيوانى خودابن. بلىي لەم ناساخىيە ھەلنىھەستمەوه؟ مەرج بىن لە كىللىكى ئەسپ و ئىسەرتان بەستىم و بەسەر دارو بەردى مەزرادا بتانگىزىم و تەياتۇورتان پى ساز كەم. ئاخ... ئەى هاوار دىسانە كەش نەرە و گۇرە سازبۇو! گەرانەوه! خەيال، خەيال بىچى پىنم نالىيى ئەمەت و هاوار و زەنزاھنایە چىيە؟ دە پىيم بلىي ئەم دارە تەرمە، كىيى تىبادىيە، ئەوھ سى شەوررۇزى رەبەقە ئەم چوار زەلامە بەم دەرك و بانەيدا دىتنىن؟ خەيال وەلاممەدەوە، پىيت وايە مردۇوم؟ ئاخ مەگەم چاڭ نەبىمەوه؟... ھەموو لەشم شەللىلى ئارەقەيە خەيال، بۇنى ئارەقەي تىشاوى لەشم رۆزە رىتىيە كەدەپروات! ئاو گەرم كە و بىمشۇرەوه خەيال. ئەمەرە و سبەي ئاغادە گەرىتىهە. سى مانگى تەواوه نەيدىتۇوم، دەزانىم چەندە تامەززۇيى دىدارمە! دەبى لە چەپكى گولە باخ و رىحانە بىن خۇشتىر و پاڭ و خاوىين تر بىم. ئاخ... خەيال، خەيال ئەوھ دەنگى ئەسپە كۆنلى ئەمیرخانە. تو گوئى ھەلخە، گوئى بىگە. حىلەي ئەسپە كۆيت لە پاشت چاللۇوكە كانى باخە چكۈلەي خۆمانەوه دى. چاوت بەم لاۋ ئەو لاۋەبىت، من دەرۇم. وشىيار بە كەس پىتنەزانى، كەس بەسەرداňيە كچى ئەرەي خەيال گويتلىيە دەلىم چى؟ لە ژىر لىيۇتەوه ھەر پىرە و بۇلەتدى، بەلام دەنگت ئەوھندە نزمە... ئەوھندە نزمە... ئەوھ دەلىيى چى؟»

بەرەو خەيال وەرسووراوى، گويچكەت بۇ بىلە كەى ئەو تىزكىردووه. خەيال دىئ و دەچى و پرته و بولەيەتى. جار و بار نزم و بېرىجار بلىنىد. ئەوا دەنگى گەيشتە گوپت، لەگەل تۆيەتى: «ئاخ سەلىتەسىووزمانى! چەننېكىم پىيغۇشە دەس بىنە قاقات و... قەت ئەو گىشتەچەرمە سەرىيەپىت داوم لە بىرم ناچىتەوە. چما لە بىرم چۆتەوەچەنېكىت وەرھەم و زۇۋخاۋ پى هەلىناوم؟ كەلاك! ئەو خويى چىشىتىبى، بىخۇ دەمى، دەھەلى گەرەوە، ئاغا؟! هەر دەبى پەلكەى سېى لە مالەباباندا بەۋەنەيە. تەشى بېرىسە دەي خانى! پەلكەى سېى بەھۇنەوە دەمى... ئاغا؟! دىتەوە! ھەلىگەرەوە. لەسەر جى و بانەكەت كەوتۇوى، وەكتەرمى دايىكى پۇللازەرى دىيو، قۇز ئاللىزازاوو كال و كرچەكەت لە سىنگ وبەرۇك و دەم و چاوت هالاوا. نىۋۇورەكەت پې پېرە لە تالى ھەلۇرداپەرچە رشكاویە بۇگەنەكەت. ئاخى من ئەوا لە بۇگەن و پىسايى خۇتقىدادەپزى. ئاخ ئەگەر لە خۆفى خوا نەبايە، ھەر ئەم پرچەى خۇتم دەكىرەدەگۈریس و لە ملتىم داۋىشت و، دەمەنخانىدى! بۇ وا لىيمدەروانى؟ نازانى لەم چاوه شىيانە و لەسەر و تەرەح دەمەو مەرگەت دەترىسم! تف لەم تەرەحت... شايىكە ئەم قاچ و قولە بارىكانەي دەلىيى تىرۇكە».

چاوت لىيە خەيال چۈن دىئ و دەچى و چى دەلى! بەلام بۇت ناچىتەوە سەر يەك! نازانى لەگەل كىيە و دۇز بە كىيە؟ چاوت لىيە بەرەوزەنازەنای زەلامە كانى پشت پەنجەرە كە وەردەسوورى و دەنەرىتى: «ئەممەرك و بانە بەردىن، ھۆو... لەگەل ئىيەمە، چۈلى كەن و بىرۇن ئەم پشت پەنجەرە و دەرك و بانە بەردىن. نايدا... نايدا... نايدا...! دە بىرۇن دەي!

چاوه كانت بە مۇلەق وىستاون، گويچكەكانت كې بۇون، داۋاى شەربەيەك ئاو دەكەى و دەيکەيە ورىتەكىدن: «بۇ كەس تاسەر بەقاتنىيە، ئاخ و ئامان و دەخىل لە دەستت! دەلىن نەھات باشە، بەلام قۇرتى خەراپە. بە خۇداي درۇ دەكەت، لاقەكانم تىرۇك نىن، روخساري من كالۇ كرج نىيە. ئاخ تاكۇ جەھىل بۇوم... ئاخ پىرى، ئاي كەوتۇويى و نەخۇشى چت بەسەر ھېتىنام. دايىكە لە كويى بەو گويچكەنەت بېسىي چى دەلىن بە كىيە نازارەكەت! بەو چاوانەت بېينى چى دەكەن بە ئازىز و خۆشە وىستەكەت. ئاخ باوكە لە كويى بە شەپېيك زگى ئەم دىلە كەرمانجە بدېرى. گويتەن لىيە ج دەلىن و ج دەكەن بە جەڭەر گۇشە كەتان؟ تف لەررووت خەيال، دەك نەمەك گىريم بى، ئاخى من كلكت لى بېرۇي...

ئاخ...ئەرى خەيال ئەم خرمە خرم و زرمە زرمە دەنگى پىلاوى كىيە؟
چىيان دەۋى ؟ ئەم دارە تەرمەسى سەرشانى ئەم چوار زەلامە رەشپۇشە مەيتى كىي
تىيدا يە ؟ ئەو بۇ پىمەنالىي كى مردووه ؟ من ؟ من ؟ هەك زمانت بەبرىن چى
خەيال، قەزا و بەلاي من لە تو كەۋى. رەببى مەرگەت سەتسال وھېش مەرگى
من كەۋى. بە كۆپۈرىي چاوى تو ئەمەر ئەمەر لە مەمورۇزىك باشتىم. ئەمەر زۆر
چاڭمە ! ئەمەر و سېبەي لەم ناساخىيەلەدەستمەوھ... جا ئەوسا من و تو دوو قسە
دەكەين! پېت وايە گويم لەمھەممو ورت و پرتە و بۇلەيدەت نىيە ؟ بۇ خوت
پېت وايە خەيال، دەنا زۆر چاڭ گويم لىيە. لەگەل منتە، ئەو نىيە، دەلىيى:

«بەجى و بان كەوتۇرى خانم، ژۇورە كەت بۇگەن بۇوە. تەرمە بۇگەن و
رزييە كەت دوو بەشى مەردووه، بى قەدر و قىيمەت فرىي دراوى. جومعەبە
جومعەش كەس ناتشاوا، چرو چاوت چىلەك و چەپەلى مانگىيىكى لىنىشتوو. جل و
بەرگە كەت لە گەند و گۇو و پىسى خۇتىدا ماسلىساو كەردووه! سى مانگى رەبەقە
ئاغا تiliاكىيە كەت بەجىي ھىشىتىوو. تاكۇونەمرى ناڭەرىتىهە، گويت لىيە خانم؟
ئاغا چاومەرىيە بىرى، جا ئەوسابىتەوھ سەر ملک و ماشە كەت. هەر بىخۇخە و بلى
چاردهى مانگە! ئەباو كەت مەد كە بە تىر گۈزەلەي دەشكاند. هەر لىيى بېسى
نەوەللىا قىز و پىرىچى سپى لە مالە باباندا بەھۆنەوھ، مەگەم هەر بۇوكى دايىكت
بى. خودايى من ئاوات بەسەر دىتى. لە بىرته قىزى منت لە پەنجەت دەھالاند، پى
جنىيەت دەكەردىم و ئازاي گىانمت دەكەردى گۆشتى كوتراو. ئەو خودايى منه ئاوابى
بەسەر ھىنماوى. دىلم بە چىت خۇش بى؟ بە جنىيەت كەنت؟ بەوگىشتە شەپ و
تىيەلەدانە و، يان بەھەي لىيت دەپارىمەوھ و دەلىيىم ئەم چوار بىتە زەھى و زارەم
بۇ بکە قەبالە و قامكىم بۇ پىيەننى، با لە پاش تۈدەرم نەكەن و نەكەن و مە سوال!
بەلام نايىكەي. دىلم بە چىت خۇش بى. بەئاكارە جوانە كەت؟ تا كچ بۇوي تو
كەيف و نەھەنگەت دەكەردى، دەبايە من كىشىك بىدىرم و شەو نەخۇونى بىكىشىم.
قەرهواشى و كارەكەرى و شەپ و جنىيەت كەنەن كەنەن خۇنى.

لىيت دوور دەكەويتەوھ، چاوت بە دوووي دا دەپرۇ، گويت لىيەدەيكتە نەرەو
گورە: «لەگەل ئىيەمە ھۆز» ئەم دەرك و بانە چۆل كەن. بەدەستەوھى نادا...
نا... نا... هيچيان بە دەستمە نادا. دە چۆلى كەن دەھى..»

ئەم قسە تازە يەت پىيغۇشە. پشۇوە كەت دىتەوھ بەر و دەگەشىيە و، هەميسان
دەكەويە جىيەنەنەكى دىكەوھ: «ئاخ ئەمېر قەت لە يادم ناچى، چۈن بۇوي و چىت

لی هات؟ دنیای بی بهقا و به شهری سپله وهفایان بیکهس نیه. له بیرمه شایی «گله»ی خوشکم بwoo. باوکه پیشی شووره بی بووبزکچ به شوودان شایی بگیری. جه حیل به دزی باوکهوه چووبوینه نیوهوله مه و سه ما و دیلان و هله لپه رکیمان ده کرد. ئاخ لهو گشته تهر پوشه و لهو ههموو جل و به رگه زهرد و سوره و رهنگاو رهنگه؟! جه حیلنه و نده یان عهتر له خو دابوو، هؤل و که کوشکی شا له دوره و بونی عهتر و گولاوی لی دههات. له قاوه لتوونه و تا لای نیوه پر گه پری دیلانم بھر نه دابوو، يه ک به يه ک له دهست ههموو جه حیلله کاندا هله لپه پری بwoo. لای نیوه پر ئه میرخان خوی به هؤلدا کرد. ههموو به ره و پیری چوون. به حال جوابی سلاوی دانه وه. چاویکی به گه پری دیلاندا گیراو به کراست به ره و من هات. هاته دهستمه وه، دهستی گوشیم. هاتم شایی به ردهم و بروم، دهستی به رنه دام، دهستی توند گوشی و سه ری نا به گویمه وه: «نا توانی له دهستم دهرباز بی، خاسه که وی ده رک و بانی ئیوه هه نیچیری بازی دیوه خانی ئیمه بwooه!» شانی له شانم توند کرد و به سه رقم بیز دا گوراندی: «هه واکه ت گرژتر که کوره!» دوو سی که رهت به گوییمی دا چپاند: «له مال خه و تناندا دیمه ژووانت! یان ژووره که ت چوول که هه رخوت بی، یان جی ژوانیکی دیکه دانی!» چم نه گوت. شه وی تازه چاوم چووبووه خه، لبه ره یوانه که وه له جامی په نجه رهی کوتا. روومه تی خۆم رنی. پالی به په نجه ره و ناو، هاته ژوور. هه ره ئەم خه یاله دیله پشیله سپله و بی به قایه، سی چوار سالی ربھق کیشکی کیشاین. ده یهینا ژووره و به پی ده کرد. شه و رۆز به قوربان و سه ده قەم ده بوا له دهوری سەرم ده گەپا. به شه و گاری به هار و ھاوینیش لە شیرینی خهودا دهست و په نجهی ده گوشیم: «خانم! خانم! هه سته گوی بگره! تو گوی بگره!»

دهنگی رمبازینی ئەسپ دههات. ده مناسیه وه، رهوتی ئەسپه کویتی ئەمیرخان له خوناوه که بارانیش خۆشتر بwoo. سی چوار که رهت دههات و ده چوو. له پاشان بی دهنگی ولاتی داده گرت. پشت به ستی په نجه رەم ده تازاند. زۆری پی نه ده چوو ئەمیرخان خوی به ژووردا ده کرد. ئیدی ده بایه خه یال کیشکی گرتباي، ئاگادار بایه. چەندە خوش بwoo حیلکە حیلک و تریقانه وه. رهوتی چوار نالی ئەسپه کویت. خرمە خرمى خۇناوه که باران... ئاخ...» له جامی په نجه ره که ده پوانی، چاوه کانت سپیاپی یان تىدەزى. به خۆف و خورپه يه کى زۆر وه هەمیسان

ده یکه یه بلمه بلم: «خه یال، خه یال! دیسانه که هاتنه وه. چوار زه لامی سه ر و
چاودا پوشراو، چه کممه رهشی زه لام له پی، سه ر تا پا ره شپوش - ته نانه ت سه ر
کلاوه کانیشیان رهش - داره ته رمه که یان هه رووا له سه ر شانه. له حاندی مندا داره
ته رم سی جار ده نینه سه ر شان، دایده نینه عه رز و دیسانه که ده یخه نه وه سه ر
شانیان. حه شیمه تیکی زوریان به شوینه وه. ئه وانیش هه مهو رهش له بهن، به
کوپ بالوره لیده ده ن و «ئهی په، ئهی په» یانه، چرکه ساتیک له به ر چاومون بون
و ئهوا دیسان دینه وه به ره په نجهره که. هه مهو له من ده روان، چاویان له ده می
منه. گوییم لیيانه: «ده لیتی چی؟ بؤ نایدهی؟ ئیزن بده... قامکی پیوه نی...
قاقه ز... مور. ده نا ده ت بهین و ده ت نیزین... ده لیتی چی؟ یه ک به خۆم ده قیزیتم:
«برون، برون بینیزین! به من چی؟ ئه مه بیته چی منه؟ خۆ دایک و باوکی
من بیست سی سال له مه و به مردوون. خوشک و برای من له مه ولاته
نین. هه مهو به شوین ژین و چاره نووسی خویاندا له مه ولاته رۆیشتونون. خۆئاغاش
سی مانگی ره بقه بئ مالاواي و خودا حافزی رۆیشتونه. ده چائەم ته رم و داره
ته رم به من چی؟ ئهی چیتان له من ده وی؟ چی؟... خه یال، خه یال... ده ریان
که، برؤن، برؤن واز بینن... برؤن... ئاره قه کوشتوومی خه یال. ئوف له بؤ درنی چلک و
چه په لی ئه م جل و به رگانه. خه يالثا و گرم که بمشو... ئاو... ئاو... تینوومه
خه یال... ئاورم گرت... شه ره بیه کم ئاو دهیه. که می ده سست و لاقم فینک
که وه... ئاو... گرم گرت، خنکام... خ... ن.... ک.. ا.. م..».
ده که ویه که ف هه لخرا ندن و لیوه له ره. چاوه کانت ده ده په رن و ده م ولیوت
خوار و خیچ ده بن. پشوت سوار ده بی و زگت زوو به رز و نزم ده بی...
که ف... که ف... چاوه کانت ده خولینه وه. بریک بلمه بلم ده که و ده که ویه
و رینه کردن.

«ئه میر گیان که ده مخوازی؟ چوون؟ پیم ده لیتی خوازبینی چی؟ ئای له
خه یال پلاوی من! ئای له بھقای پیاوا! رۆیشتی و ئیدی ببرای ببرچاوم به چاوت
بکه وی. ههی له بھقای پیاوا!... له پاش دوو سال هه والم بؤهات دیله
حه جه میکی حه که دارت ماره کردووه. ده ک خودا گیرم بی... خودا گیریش
بووی. حه جه مه فیره تیلاکی کردى و له په په و په بوویه وه. زه وی و ملک و ماشت
فرۆشت و دات به تلیاک، قه لاؤ نیو مالت فروشت و دات به تلیاک. ده سا که له

په و په بسویه وه، حجهمه به جیهیشتی و رویشت. ئاخى من له دەرك و دیوانى خودا، خوداگىرى منى كىدى و سەرى جوانە مەرگىت ناوه. سى سال بەر لە ژن ھېنان و كۆچكىدەن كاكەم بۇشار بۇ... گەلەش روئى... گەلەرۇ... گەلەرۇ... كاكەمرۇ... كاكەمرۇ... كاكەمرۇ...»

خەيال دىت و كاسەيەك ئاوت بە دەممە دەنلىقىسىز. ئاوه كەت باش بۇناخورى. زۆربەي بە دەم و لىوتدا چۈرۈگە دەكەن و بە سنگ و بەرۇكتىدادەرۇزى. بە زبان لىيەن كەنەت دەلىپەيە، سەر دەنلىقىسىز سەر سەرىنە كەت. مەنگ و بىن دەنگ. رەنگ بىن لە زەريايى بىرەوەرە كى كۆن و دوور دايىن بخۇيە، يان وەك ئاۋىتكى ويسىتاو پەنگ بخۇيە، دەچىيەنەزەرە... رادەپەرى... دەكەويە وەنەزەرە... رادەپەرى... و دىارەئىستاكە لە خەيال پلاۋىتكى خۇشدايى، بە ورئىنە كەتدا لەوە دەچى:

«ئەرى خەيال دەنگى تورو مبىل نايە؟ تو سەرىپك بکىشە دەرى، دەلىيى دەنگى سىگنانلى ماشىنە كەي مىرزايە! بېرىپىي بلى شەھىچا وەرپانم... ئاخ مىرزا چەندەم خۇش دەۋىتى! سىگنانلى ماشىنە كەت چەندە خۇشە! ماشىنە كەت چەندە جوانە!... ئاخ... ھەول جار ئەو كچەتىيە مەرۇشە داي بە گويمدا: «كچى خانم هېننە جوانى كە... ماشىنە كەي ئەونەنە جوانە، سىگنانلە كەي ئەونەنە خۇشە... كچى خانم تاكۇ كچەتىيە، مچەتىيۇ نىيۇ دى نەيان رفاندۇوه، خۇيە كى نىشان دە، شانىكى لە شان دە... جا چەندە جوانچا كە؟ چەندە خۇين شىرىنە؟ ئەونەنە دەولەمەنەنە نەبىتەوە. سى دانگ زەمىن و زار و باخات و ملک و ماشە كەي ئاخايانى بە پۈولى نەغىد كېيە. مىرزايى جوانچا كە... خۇين شىرىن... ئەقەلەكە نىيۇ شارتان؟ قەلائى چى! كۆشك و تەلارى شابۇ. بانگىشتنىان كەدبوبىن. قەرار و بېيار بۇ شەھى جومعە. سى رۇز و شەو بەر لە جومعە، ئىنان و كچانى مالى ئىيمە خۇيان ساز دەكەد. حەماميان دەكەد؛ جل و بەرگىيان لەبەر دەكەد؛ لە ئاوىنەدا لە خۇيان دەرپوانى؛ جل و بەرگىيان دەگۇرۇ و ھەمەمىسان لە ئاوىنەدا دەيانگوت دەچىنە شار، دەعواتى مالى تاجر باشى باوكى مىرزايىن. باوكە كەوشە. دەيانگوت دەچىنە شار، دەعواتى مالى تاجر باشى باوكى مىرزايىن. باوكە دەلىشە دەدان! دەبى ئىرادمانلى نەگىرن... ئاخ مىرزا دەورە ئەونىدارى و دەلىدارى تۆم چەندە خۇش بۇو. چەندە خۇش بۇو... چەندە... خۇ...ش. ئاخ باوكە رەببى ھەر شەھە قەبرىپك بناسى، لە گەلکوو ھاتنە خوازىپىنى!... وەي...»

وهی... وهی لهو شهوه! باوکه چی کرد؟ چی کرد؟ چیکردن؟ باوکه یه ک به خوی
دهینه‌راند:

«سوالکه‌ری سیرمه‌خور، کچم لیده‌خوازن! له بیریان چوتنه کین و کوری
کین! خویان لئ گوپرداوه، نهفام، کرمانچ! کهوش و کلاش نابن به یولداش!
چه‌رچی و سوالکه‌ری سیرمه‌خوری شار...» ئه‌ری خه‌یال ئوشوه باوکه مهست
نه‌بwoo؟ ئارهق و شه‌رابی نه‌خواردبوو. ئه‌ی بۆ واى ده‌گوپراند؟ هه‌موو شووشه‌کان
ده‌لره‌رانه‌وه!... ده‌رگا و په‌نجه‌ره ده‌کرانه‌وه، شه‌ق پیکداده‌درانه‌وه. ده‌رگا و
په‌نجه‌ره شه‌قه‌شه‌ق پیکداده‌دران، ده‌لره‌رانه‌وه... باوکه ده‌هات و ده‌چوو.
ده‌ینه‌راند و ده‌یگوپراند. شووشه‌ی ده‌شکاند و ده‌رک و په‌نجه‌ره‌ی پیکداده‌دا. ئه‌م
ده‌که‌مان داده‌خست، ئه‌وی دیکه پیکداده‌درا. ئه‌م په‌نجه‌ره‌مان ده‌بهست،
خرمه‌ی شووشه‌شکانی ئه‌وی دیکه هه‌لدهستا. شه‌قه شه‌قی پیکدادانی ده‌رگا
و خرمه‌ی خرمی داره‌انی شووشه شکاو رۆزه رئیه‌ک ده‌رۆیی. جنیودان و نه‌ره
گوپه‌ی باوکه قه‌لاؤ نیو دیی پې کردبوو: «چه‌رچی سیرمه‌خور اقسه‌ی ده‌میان
نافامن، نازانن هاوشاپانی کین و کچ له کن بخوازن! رۆلەکه‌و له‌گه‌ل که‌و، قه‌ل
له‌گه‌ل قه‌ل. جاريکی دیکه شه‌کری وا بشکینن، پشیله‌تان له ده‌ربی ده‌هاوم...
ئه‌ری خه‌یال تۆ خودا باوکه مهست نه‌بwoo؟ ناوەللا، نه‌شه بwoo، نه‌شه. نه‌شەی
تلیاک. تلیاک مال کاولی کردین. زه‌وی فرۆشرا و درا به تلیاک. باخ له بری
تلیاکدا رۆیی. ملک و ماش و ئاغایانه‌ی خه‌لکی نیو دی درا به پول و پاره بۆ
تلیاک، تاکوو وا لیهات‌کوندەبwoo له‌سەر دیوار و سەربانمان مەزلى گرت. ده‌ک
باوکه گوپه‌کەت پې له مار و میروو بی، چۆن منت له ماله باباندا پیر کردا چۆن
به کەستنەدام تا له ماله باباندا پرج و پەلكه‌ی سپیم ھۆندەوه و له ماله باباندا
ھەربووکی دایکم مامه‌وه... ئاخ....»

چاوت لیئیه خه‌یال بزه‌ی له‌سەر لیوه! له دلیدا گالتەت پىدەکا، ئه‌وادەمی
كرده‌وه:

«تەشی هەلسوورینه خانم! تەشی باده و بەن بېیسە. وانه‌کەی شىيت‌دەبى!
دهنا خه‌یال پلاؤ بکە. خه‌یال پلاؤ زۆر خۆشە!! خانمی قه‌لائىمیرخان! بوبوکى
تاجر باشى شارنىشىن، خاتۇونى كۆشك و تەلارى بلوور! ھۆددەی ئاوينه بەند،
حەمامى كاشى و ئاوينه! پف...» جەرگتۈزان دەکا، ئىشى ئەم تەوس و توانجە

سەر دل و بن دل و ناختەئاخنی. نەشتەرى ئەم تەشەرانە چزە لە ھەناوت
ھەلدىستىنى:

«ئاخ پىرى، ئاخ... تالە سېيەكانى پرچت دەركىشە و حەواى دە! رۇزى پىر
لە سەعاتىك دەچوومە بەر ئاۋىنە، پرچم پەخش و پەريشان دەكىد و تالە
سېيەكانىم ھەلدىكىشا! بە سەد بىر و بىانوو سەرىيکى نىو دىيم دەدا و خۆم بەم مال
و ئەو مالدا دەكىد. ئاخ... خۆم بۇ كى نەزەراندەوە؟ اخۆم پىشان كامە كۈرە
رەعيەت نەد؟ نەبۈومە مشتەرى كى؟ بەلام كەس ھاوشانى باوکە نەبۈو!! كچى
بە كەس نەدا. بۈوكى دايىكم مامەوه، ھەر لەمالە باباندا پرچى سېپىم ھۆندەوە.
تاڭوو دايىكەش مەد. لە دەست باوکە فەججەھى كىد. لە دەست تلىاڭ كىشان و
ملک و ماش فروشتنى باوکەدىقى كىدا وەرھەمى ھەلىتىا. ئەرى خەيال لە پاش
مردىنى دايىكە، باوکەم چەند سال ژىيا؟ زۆرى نەكىشا، نا؟ نا... نا، سى چوار سال
پىر لە دواى دايىكە نەزىيا. ھەر كا گەسکى لە ملک و ماش و مال و سامان دا،
بىيىگەلە پشىلە، چوار پى لە قەلادا نەما، باوکەش سەرى ناوه. ئەى لەم
قەلازەلام و لاپووخاوهدا كى ماوه؟ بە رۇزدا ھەر خۆم و خەيال و قەرهواش و
نۇكەرىك و بە شەودا ھەر تاقە خۆم و خەيال. خەيال! لە بىرتە ھەراتلى
دەكىدم: «لەم قەللا زەلامەدا تەنیاي خانم، خۇت بە شىتىكە و بەخافلۇنى، ئەگىنا
شىت دەبىن خانم! با پىاوىك بخوازىن و بىھىتىنى سەرمالى! ئەم قەلایه پىاوي
گەرەكە، دەنا رەش و رووت ئەم چوار رىبەگە نەمەشكارتە يەشمان بى رەوا نابىنن.
ھەر بىنا شەھىيەكەلىان كوتايىھ سەرمان و لە پاش... تالانىشيان كەدىن. دەنگى
تۇ بۇ خەيال! وەك كوندە بۇوبۇو... بۇوبۇو بۇوت دەكىد، دەنگىت، دەنگى
دەدایەوە، قەلایەكى زەلام و لاپووخا و من و تۇ و ھەزار ھەودا بىرەھەرى...
سەرسەراو كارىدۇرى دوور و درېز و تارىك و شىيدار. كوندە بۇوبۇي دەنگى
دەشكەند. بەلام زىياتر خۇف و بى دەنگى بۇوا جارجارىش سرته و چەپە ئەتۇ
وورىتە كانت... بۇو... بۇو! سەرم دەخورى خەيال، دە وەرە با سەرىيە كىتىرى
بىدۇزىن! تەشى رىستن شەكتى كىدووم! وەرە تەون بىتىتەوە، وەرە لە نەخش و
نگار و رمنگ و گول و تان و بۇي ئەم تەونەدا وىتە خۆمان رەسم كەين. ئەرى
خەيال ئەو بۇ ورتهت لىيە ئايە؟ بۇ وادە كەى؟ بۇ وات لى هاتووە. بۇچى
ددانە كانت لە گۆشت و پىيىت و ئىيىسىكى من تىيە كەرىدۇوە؟ بۇچى وەك لەمەو بەر
نەماوى؟ چاوهپوان و ئاواتە خوازى مردىنى منى؟! بۇ؟...ھا؟...»

دییه و خو. حهشیمهت بهر دهرک و پهنجهره بهر نادهن. زهنا زهناو راوته گبیره! ههراي خهیال ده کهی: «خهیال ئهم حهشاماته دهنگ دهبا برؤن، جوابیان که!... نا... نا... لهم خهله خووف ده کهم. لهم جل و بهر گره شانه... لهم چوار زهلامه... لهم تهرم و داره تهرمه خووف ده کهما! ئه ریخه یال ئاغا نه هاتوتهوه؟ له دلم چهقیوه ئه مرؤ دیتهوه! ئاخ سپلهی بیبهقا، له هه مووان بئ شهرت و به قاتر بورو... خهیال له بیرته مهلاو کویخاو پیاو ماقوولی نیو دیی هینابوو... له خوارهوهی دیوه خان، له لای دهرگاکه دانیشتبوو... چهنده پارایوه؟ چهنده خوی شیرین کرد؟...»

پیی ده گوتی: «هر ئاوا جوان و جه حیلل نابی خانم... با ببمه چه تری سه و دار عهسای دهست، ئهم قهله یه پیاوی دهون بیپاریزی! سه ررووت و دهم رووت نه فامی ده کهن! ته ماحی پوول و مال و زهوى و جیجعوت ده یانگری. من لهم مالهدا بم، کی غیره ده کا به ده کتدابکوخی؟» بهم زمانه لووسه، بهم گلکه سووتییه مارهی کردی و هاته سه رمال! کهچی له گله لکوو نه خوش که و تی و دوکتوران جوابیان کردی، بیخودا حافزی ده ریاز بورو! دیسانه که ش که و تی و ده بول: «پیی وايه ده مرم و هه لناستمه و، خوی له مردنی من و ده ستادگرتن به سه ر ئهم ملک و ما شهدا خوش کردووه. بؤ خوی پیی وايه... بهم دهرک و بانه دابیته و سه گی پیوه ده نیم. سه گی تیبه رده ده. پشیلهی له ... ئاخ گه رمامه، وهی ئاورم گرت. تینوومه خهیال ... چوریکم ئاو ده يه خهیال ... ئاخ بؤ چوریک ئاو... ئاخ...»

چاوت ریشكه و پیشكه ده کات. نیو مؤخت و ده ک شانهی هه نگ و بیزویزی دی! چاوت لییه چوار زهلامه رهش له بهه و حهشاماته که له دهرگاکه و دینه ژووری. مهترسی ناخت ده ئاخنی و ده قیزینی: به ریان بگره خهیال! لهم ژووره و لهم دهرک و بانه ده ریانکه و دووریان خه رهوه اشا یکه ئه و خو ره عیه ته بئ ئه مه که کانی خومنان، ئاشا... چهنده سپله و بئ ئه مه کن. بهم ناساخیه ده ریان داوم و داومی زهوى و قه بالهی زه ویم لیده کهن. قاقه زیان نووسیوه، ده یانه وئ قامکی پیوه نیم... شا... شایکه... ئاشا... چهنده تووره و چهنده شر و درن. چهنده ناشیرین و ناحه زن! خهیال ده ریان که... ده ریان که... نایدهم... نا... نا... نا...»

یه ک به خوت هاوار ده کهی و، له سه ر و گویلاکی خوت به رده بی! قز پرج و روومه تی خوت ده رنی، ده گری و ده باریتی و هاوار ده کهی. و هنده خوت ده رنی و هاوار ده کهی تاکوو له سه ر خو ده چی. لهم بی خودی و له سه ر خو چوونه شدا هم غلده غلد و ورینه کردنه: «ئه رئ خه يال! خوب پيار بوي ئیدی خوری نه ریسین، ئهی ئهم خوری چیه؟ بوچی ته او بونی نیه؟! هه مو قامکه کانم هه لوهرين... که چی خوری رستن ته او بونی نیه!»

هه سه ده کهی خه يال پیت ده لی: «بیریسه خانم، بیریسه! بۇنایپیسى؟ نایپیسى! ج ده کهی و کارت چیه؟! لهم قەلە زەلام ولاپو خاوهدا بىکار و تەنیاپ. خوت بە شتىكە و نە خافلەنی شىتىش ده بی. له بى کارى و خه يالاتدا له كەللەت دەدا و دەدەيىنە شاخ و كىواتەشى بېرىسى، تەون بکە، پرج و پەلكە سپى له مالە باباندا بەھۆنە و...»

دیسانیش خوت ده يىكە يە بلە بلەم و غلده غلد: «راست ده کهی... بەقسەت ده کەم... بەلام تىنۈومە... ئاو... ئاو خه يال... ئەمیرخان ئە وە توپى؟ ئەم چەند سالە... له كوى بۇوي؟... له كوى بۇوي؟... شايىكە... ئاشا! خو ئە وە ئاغايىھا! ئاغا...؟ هاتىھە وە؟... نەمگوت... ئەم رۇدىتە وە!! بىرۇ... زەۋىت دەوى... قەبالە؟... قاقەز؟... قامك؟... بېرۇ... نايىدەم... نايىدەم... بە من چى قۆپى و مەرتەنان نیه... زەۋى خۆم... كاغەز... خه يالە... نادەم، نا... نا... نە بە ئىيە نە بە خه يال... بە كەس، بە كەس! خە يالىش داواى دە كا... هەلىپىچاوه... نا... يىدە... م... نا... نا...»

سەرت بە لادا دى، بە لادا دە كەھى... نە پشۇو، نە هەناسە، چاپ بەمۆلەق و ئاوالىد، دەم كراوه، بى دەنگ، تەواو بۇوي خانم، تەواو بۇوي، بى ئە وە كەس لە بن سەرت بى، بى ئە وە دەم و چاوت ويڭ بىننە وە بى بەستن. مەگەر لە مەولە بە حەسەتىھە وە!

* * *

خاسه کەو

خیوه‌تی شەو نزم و نھوی، بە رەشایی مىژووبی خۆیەوە، بیمانگ، بیئەستىرە، بى هاموشۇی شنە بايەك. لە نیو قەلایەکدا كۆن و لاروخاۋ، بەدەيان ژۇورەوە. لە يەكى لە ژۇورەكانىدا كابرايەكى بى حەجمىن دى ودەچى و لىيە كرۇزەيەتى. لە حەسارى قەلادا دارچنارىكى بەرز و ئىشىك و بە قەد چنارەوە كەويىك لە نیو ركەيەكدا. كابرا بە قەلاغەت زەبەلاح وتىكىسمىراو، بە رەنگ و روحسار سوور و سپى و بە ئاكار و كرده‌وە توورە تۆتسن ورەزا گران. توورەيى و تۆسنى ئاوالە دوانەيەتى و شانازى پېۋەدەكەت! پىي وايە ئەم خۇو و خەدىيە زۆر پەسند و بەجييە. كابرا بە دەم و چاوى مىر و مۆچەوە، بەرزە دەمماخ و دار لە گەلۈز بىرەنداو دى و دەرۋا. سمىلى دەجۈى و باي دەدا و بەرە ژۇور قىتىان دەكاتەوە. خېرا خېراتف دەھاوىتتە سەر عەرز. چوارەندەورى خۆى خۇوساندۇوو و ژۇورەكەي تفەساو كردووە. تفەنگى «يۈزى» بە دەستەوە، ئۆقە و حەجمىنى لە لا نىيە. كورد گوتەتى: «دەلىي جىوهى تىكراوە» بى وچان دى و دەچى و بى پشۇودان لە هام و شۇ دايە. ساتى لە نیو ژۇور و كاتىلەسەربىان، جار و بار بە حەساردا هات و چىز دەكەت و زوو زوو خۇ بە ژۇوردا دەكاتەوە، بەلام ژۇور ج ژۇوريك؟ دیوارەكانى رەش ولاپوخاۋە، رەشايى دووكەل و قورم و دوودە. قورمىكى چەور و چلىك ساپىتكى ژۇورى رازاندۇتەوە، بە تايىبەت بە يارمەتى جالجالۇكە وجۇلاتەنە. بە دەيان و سەدان ھەنگ و پەپولەي قەتىسى تالەكان. ئەواكابرا بۇ ساتى لە ژۇوردا ئۆقەرى گرت. لە قۇرىيەكى رەشەوە چايەكى رەشتەر دەكاتە ئىسکانەوە. چايى ھەر بە گەرمى بە گەروویدا دەكا و، يەكىيەن ھەللىدەلۇوشى. لەسەر كورسىيەكى شىر و شكاۋ دانىشتۇوە. لەپەنجەرەي ژۇورەوە چاوى لە حەسار بېرىو، لە كەو مۇر بۇتەوە. چاوهەكان بى ترۇوکان بە حەساردا پىاسە دەكەن. ھەوداي خەيالات و بىرەوەری كابرا لە تارىكاندا ھەر لە جم و جۇلدايە. دەستەكانى كابرالەچەكى سەر رانى جىا نابنەوە، دەست و پەنجە و قامك

چه کده لاویننه و، به سه ر چه کدا هه لدله لین. له حه ساردا. له روانگهی کا برادا چناره ئيشکهی بیلک و پۆپ و بى گەلە دەلیي خاچه. به تايىهت به مرکە ئاسنه و كەوه كەى ناویدا. ركە يە كى جى جى زەردى ئامال بۇر و جىنجى رەش و تەواون ژەنگاوى. خاسە كەوى قەتىس و يەخسىرى نىور كەز و كەنفت له سووچىنىكدا هەلىنىشتىووه. كابرا له دەلاققەي ژۇورەوە چاوى له كەو بېرىو. ليى دەپوانى و جار جار به تەوس و توانجەوە دەيدۈتنى: «چۈنى كۇپى باش؟ توورەي؟ نانا توورە مەبە. گەوجه ئاوامان باشتەرە اتۇ لەوى بە، لەناو ئەو ركە جوانەدا. منىش لىرە لەناو ئەم ژۇورە كاولاشه. دان و ئاوت لە سەر خۆم. ئاگادارىت دە كەم و لە سەر ما دە تپارىزىم. ئە ئاواشەپى شەيتان و بەلائى ناگەھان زەفەرت پى نابەن...» كابرا دەيەپەر روا لە سەرەي برو، بەلام چاوى به جم و جۆلى كەو دە كەۋى. بە هەلە داوان خۆى خە دە كاتە وەوە هەرالە كەو دە كات: «ھۆو بە تەمائى چى؟ چاوم لىتە. نەخەلە تابى پەل بىزىوي. كەلاكت دە خەمە سەر عەرز و ساردەت دە كەمەوە. لە خويتى خۇتقىدا دە تگە وزىزىنم.» كەو چاوىك نوستۇو، چاوىك بە خەبەر. هەستى بۇ دەنگىيىكى دوور راڭتۇوە. زۆر لە دوورەوە دەنگىيىك بە حال دى. دەنگى پۇلۇن كەوە. قاسپەيى ج وە ختى؟ لە حە ويقى ئاسمانىيىشدا لە بەرزا يە كى زۆر دوورەوە جار و بار ترۇو سەكە ترۇو سەكى ئەستىرە بىن دىت و دە درە وشىتەوە. دلى كەو دە كەۋىتە كوتە كوت. هيوايە كى دوور گەرمایەك بە دلىدا دىتى. هە وادى بىرە وەر يە كانى دەلە رزىن و درېز دە بنەوە. خە يالاتى بۇ زۆر دوور رۆبىيە: «دەبى شەو لە تىپەر بۇون بى، بەرمە يان بە سەردا ھاتېتى و، رۆز نىزىك بۇوبىتەوە. عە يامى پېشىوو - دوور لە ئىستا - لە گەل پۇلى كەو، لەم كاتانەدا پې بە گەر رۇو دەمانقا سپاندا!» دەمانگوت: «خە لەكىنە! ھۆ خە لەكىنە! لە خە وە ستەن بە يانە.» هەر كا هە وادى بىرە وەر يى دە گاتە ئىرە، ئاگر لە ئازى ئەندامى بەر دەبى. هەمۇو مە ترسى يە كى لە بىر دە چىتەوە. خۆى بە دىوارى ركەدا دە دات و بە دەنگىيىكى بەر ز تىدە چرىكىيىن. كەو پې گەر رۇو دە كەۋىتە قاسپە قاسپ. كابرا ھەر لە ناو ژۇورەوە، دەربىجە پەنچەرە دە كاتە وە، تەنگ بە دەستەوە دە گەرمىنلى: «بىيەنگ دەبى يان بىيەنگ دەبى. كابرا بە دەنگى بەر ز دەست دە كا بە جىئىو دان وە مدېسان

ده که ویته وه تف کردنوه. تف به چوارهندهوری خویدادههاوی، ژووری تفاوی و خووساو پتر پیس ده کا. ئهوا دانیشته و دهسته کانی دهله رزن، زور به شله ژاوی دوو سئ پیاله ئاوي تالبه گه روویدا ده کات. بهره بره شنه بایه ک که و توتنه جووله جوول. بریک رونا کایی به سه ر و لاتدا هاتووه. له دووره و ده نگی که له شیری به یان دیته گوی. دیسانه که ش ئم ده نگانه که و نیو رکه ده هه زین و ده چیته مالی فیکره وه. بیره وه ری رابور دووی دوور سره لدېن: ده بایه لم کات و ساته دا ده نگ هه لینم و حاری «بے یان» بدەم. به کولانه کانی بیره وه ریه کانیدا ده رواته خوار: «بے خوا دۆراندومه. له هه لەدا بوم. به دریزایی شەو بیدەنگ ماوم. دیلی و يە خسیریم کیشاوه و چیم نه گتوووه. بەلام هاوه لانی من کەم و زۆر هەر کام به پیتی توانای خویان ده نگیان هه لیناوه، قام و گۇرانی یان گتووھ. ئیستاکە شەو له تېیەر بونه و ئەوان روو سور و سەر بەرزن. ئهوا به یان به سه ر دادى. زۆری پىن ناچى رۆزخۆر و رونا کایی خۆی به سه ر و لاتدا ده پېزىنى. منىش ده بایه ئە ئاواکۆلم بە کلۇلی و کۆپلە بى نە دايە. ئاخ نە بال لیدانىكەم بۇو، نە قام و گۇرانیيە كم بە گە رەوودا هات. نە هە للايە كم ساز كرد و نە زەنایە كم خستە كۈلان و شەقام. له پىر سەرە لدېتى و پىر بە گە رەوو تىدە چرىكىنى. قاسپە قاسپىكى خوش و لات دە لاوينىتە و چەشنى خورە ئاوي رووبار ولايە لايە بلاوينى دايىك بۇ وە خە به رەتىنائى كورپە نازدارى، يان وىتە ئازىزە كىيىز و كورپىكى لاوى ئە ويندار بۇ يە كدى. ئهوا دیسانه کەش كابرا شله ژاو توورەو پەشۇقاو دەستى دايە وە تفەنگە قولە و لە دەر بىجە ئۇرۇرە وە رايىركەد كەو: «بى دەنگ بە، شىت بۇوي؟ خەرە فالى؟ هارى يان لە گىانى خۇت بىزازى؟ زۆری نە ماوه مەدت تەواو بى، بەرەلات كەم و رزگار بى. بىدەنگ دەبى يان بىدەنگت كەم؟» كەوی نىوركە ئاسن گوئى لە دەنگى كابرا نىه. دەنگى كەلەشىر لە كۈلان و قاسپە ئاوه لانى خۆى لە دوور و نىزىكەو دە گاتە گوئى. ئەستىرە بە یان لە جوانلىق دەيمەنى خويدا لە بەر چاوى كە و توتنه ترووسكە ترووسك و ورشە و رش و درە و شانه وە. شەسى شەمالى بەر بە يان كە و توتنه سەما. شەنى بە سەما دى و دەچى و دە يلاوينىتە وە. هەمموى ئەوانە بۇ قاسپاندن ھانى دەدات. هەر بە و ھۆيە وە لە قاسپە قاسپ نابىتە وە و خۇشتە و بەر زەتر تىدە چرىكىنى. كابرا بە هە لاتن لە ئۇرۇر دىتە دەر، دەيکاتە نەرە و گورە و هەرە شە و گورە شە. يە ك دوو گوللە دەمانچە بە سەر كەودا هە لدە تەقىنى و وە بەر جىيوانى دەدا. بەلام كەو

که‌ه و نه بیس بیوه، پهیتا پهیتا قاسپه‌ی به‌رزتر و بلاویتیر ده‌کا. کابرایه جنیودان و که‌ف هه‌لخ‌راندن و تف ره‌کردنده‌و بزوزوره‌که‌ی. دهست ده‌داته یوزیله قوله، ده‌بیجه ده‌کاته‌وه. ئهوا تفه‌نگ و قونداغه‌ی تفه‌نگی له‌به‌ر شانی توند کرد، سیلای گرت. ئهوا قامکی به‌پهله پیتکه دا هات و ریزنه‌ی گولله به‌گز که‌ودا کرا. ئای خوین، خوین، خوین باران. خوینیکی سور و گه‌ش دلچسپ دلچسپ چه‌شنی په‌ره‌ی گولله باخ له‌هشی که‌وه له نیوان ته‌له‌کانی رکه‌وه چوراو‌گه ده‌کات. له‌روونا کایی گه‌رد و گولی به‌یاندا ده‌مین بلیتی ریزنه‌ی خوین بارانه یان‌په‌ره‌ی گولله باخ له‌هه‌واوه ده‌باری؟ شنه‌ی شه‌مالی به‌ره‌به‌یان عه‌تری خوینی که‌وه ده‌بات و کولان و شه‌قامی شاری لئی که‌لاوریز ده‌کا. خوچه‌یشتا که‌وه بیدنه‌نگ نه بیوه، له قام چرین نه که‌وه تووه. تا تینی تیدایه‌سترانی خوچی هه‌ر ده‌لی. کابرایش رانه‌وه‌ستاوه، هه‌روا قامک به‌پهله پیتکه‌دا دینی و گوللان ده‌ریزینیته ناخ و جه‌رگ و دلی که‌وه‌وه. لاژه‌ی که‌له‌شیری کولان و سترانی که‌وه و ده‌نگی گولله بیدنه‌نگی به‌یان‌ده‌شکینن. پولی که‌له‌شیر له شه‌قام و کولانی شاردا به کوچ و به کولله‌خوینن و نیزیک ده‌بنه‌وه، ده‌نگه که‌یان شه‌وه راوناوه. بولیل و بوره‌تار که‌وتقته هه‌لات و رووناکی به تواوی به‌سردا هاتووه و بالی به‌سه‌رولاتدا کیشاوه. له لانی روزه‌هه‌لاتوه، له پشت هه‌مووه که‌ل و مله و گرد و دونده به‌رزه‌کانه‌وه خور رمبی زیرینی هاویشتته عه‌رز و ئاسمان. کابراله پشت په‌نجه‌ره‌ی ژووره ره‌ش و تاریکه‌که‌یدا ویستاوه. کابرا وه ک‌کولله‌که‌یه‌کی کون که سه‌دان سال له‌مه و بهر چه‌قاندیتیان و ئیدی رزیوبن کول بوبی و هیزی نه‌مابی، به پیوه راویستی، که‌وتقته له‌رینه‌وه. ئازای ئهندامی وه ک میوژوکه ده‌له‌رزی و ده‌شه‌کیته‌وه. ده‌نگی که‌له‌شیرانی شار و شه‌قام و کولان که ئهوا ته‌نانه‌ت بپیکیان گه‌ییونه‌ت‌سه‌ربانی قه‌لاش له که‌پراکه‌ی سه‌ریدا بؤته‌گر کان و بومه‌له‌رزه و په‌ستاپه‌ستا ده‌ت‌قیته‌وه. له ترسان چرای ژووره کوژینیته‌وه. به چواره‌نده‌وری خویدا باوه خولی ده‌کا و ده‌خولیت‌هه‌وه. ده‌چه‌میت‌هه‌وه و سمیله زه‌لامه‌که‌ی فش و شور ده‌بنه‌وه. کابرا له نیو ژووردا هه‌روا به دهوری خویدا دی وده‌چی، باوه خولی ده‌کا و چاوی به مژله‌قی ده‌گیزی و ده‌چه‌میت‌هه‌وه، قامیکی نیزیکتر و وشوویه‌کی به‌رزی ده‌وه، تاکونی ژووره که به‌سه‌ریدادا بپوچی. ئهوه نیه به عه‌رز دا که‌وت، ده‌مه‌ورو و به‌سه‌ر ته‌ختی عه‌رزیدا پان بیوه و به چنگ و نینچوک عه‌رزی هه‌لده‌کولی و خوله‌که‌ی به‌سه‌ر و گوبلانکی خویدا هه‌لده‌پرژینی.

باوه کوو که وی نیور که گیانی له بهر دا نه ماوه، به لام قاسپه قاسپی هه زاران که و و ده نگی به کول و به کپری هه زاران که لام شیر له سه ر بان و حه ساری قه لای کون ولار و خاودا، ژوور و که پرا که سه ری کابرایان پیکه و ته قاند. ده نگی تیکشکانی دهسته ک و کاریته، ده نگی تیکر مان و دار و خانی دیوار و ساپیتک، هاو اری کابرا و به رز بونه وهی توز و خولنکی خه ست، خه لکی شاری رژانده نیو شار و شه قام و قاسپه که و ده نگی که لام شیر و لاتی پر کرد.

* * *

ههوارچى

گويitan لييە؟

دلمان له لاتە!

«هەر لە بەردى بناغەوە مالستان وا ساز كەن...» بىدەنگ بۇو، ئاخە بۇ؟ بۇ
بىدەنگ بۇو؟ ...

«مالستان وا ساز كەن! دوو دەرگاي ھېبى. لەبەر و پشتىيەوە دوو
دەركى تىكەن. دەرك و دیوارى پشتەوەي پال بە چىاوه بىدات. پالپىشىت
چىابىيت، پشتىت بە كەس ناشكى. دەرك و دیوارى پىشەوەي مالستان بەرەخۆر و
دەشتان بى باشتىرە. دەرك و دیوارى بەرەخۆر و دەشتان لە جانى بىنى جانەوە
پەسىند و بە پىت و بەرەكەت بۇوە...»

دەنگى گەرم و گۈرى دايىكى بۇو كە جار و بار تىكەل «با» دەبۇو.
«با» دەنگە كەى دەبرەد و باش بۇي نەددەپىسترا. باش بۇي نەددە كەوتەوە سەر يەك. ئەو
بۇرە تارەي كە لە پاش دوو ھەزار و حەوسەد سال بەرد كىيشان، ئەحەممەدى خانى
لە خەنۇنۇچكەي چىركە ساتى راپەرى و ھەستى كەردىئازاي ئەندامى لە ژىر
تۈزۈ خۇى و خۇين و ئارەقە دايە، نەيدەزانى ئەمەنەت و وويىزەي بە خەو دىيە يان
بىرەوەرە كى دوورە و بە يادى ھاتۇتەوە.

بۇرە تارىكى تايىھەت نەبۇو، بىچ لەوەي ئەحەممەدى خانى لە ترسى مەترسى
ئەو رووداوهدا وەك مىۋۆزۈكە دەلەرزى و كوتەي خۇين و كوتەي دلى دەھۆل
لىدانى بە سامى مردوو ناشتنى ولاتىكى دور بۇو.

بەيانىكى تايىھەت نەبۇو، ئاسايى بۇو، وەك ژيان و جىيەنانىكى كۆن و كەوناران.
ئەي ھەر كا ئاسايى بۇو لەبەرچى ئەو پىياوه مەزىنە وەك تاكەدارىكى سەر
لۇوتکەي كۆساران دەشە كاوه، ئارەقەي دەرپشت و لەورىتەيەكى بىن بېانەوەدا
تەواوهتى ئەم دىمەنەي وەك شانۇيەكى ئەفسۇنوانى لە نىيو تەم و مەنىكى خەست
و پتەو دا بە بەرچاوا دا دەھات و دەچۈو. وىرای ئەوەي وىزەوبىز و ھارپەھارپىكى

گویدناخ و مۆخى ئاخنى بwoo. ھىند لەم دىمەنە و لەم ويىزه ويىز و ھارە ھارە
سەرسام بwoo، لەوانە بwoo فوججه بكتا.

ئەحەمەدى خانى لاو نەبwoo. ساويلكە و خانەگى و دونيا نەدىدەنەبwoo، بەس كە
وابوو، ئەى لەبەرچى ئاوا هەزا بwoo؟ خۆيىشى ئەمەى بەباشى نەدەزانى! بەلام ھەر
لە لاشانىيە وەت و ويىزىك سەرنجى راکىشا.

«دىسانە كەش سەر ئەم گاشە بەردە و جگەرە كىشان و رەخى ئەمتالاوه. شەو
درەنگانە و چراي ھەممۇ مالان كۈۋۈۋە تەھو شەريف! كەس نەماوه نەخەوتوبىنى.
تۆش ئىدى دەسبەردارى شەونخۇونى وئەستىرە بېزادەن بەھەستە، ھەستە بېز
سەر بىنیوھە ساتى بىنۇ. ئەم ھەممۇ جگەرە كىشانە دەتكۈزى.

لە گەل مەنتە؟ بە من دەلىنى شەو درەنگانە و ھەستە بېز بىنۇ؟ ھەھا! ئەھە تۆ
وتتوو منىش بىستىم. بە ھەر دووك گۈنى، بە دل، بە مۆخ، بە تەواوى ھەستە
نستەمەوھ بىستىم. جا پىت وايە بتوانىم؟ ھا؟ پىت وايە؟ وەى لەم ھارە ھارە وەى!
بۇ دەبى ئەتوانى؟ نەتوانىن يانى چى؟ لە دەمى دۈزمنەوھى دەبىسى پىت
دەلى بېز بىنۇ؟ غۇوارە و بىانى و دوژمن پىت دەلىنى بېز بىنۇ؟ بەلاى ناخىرى
ھاۋەلى ھەرە نىزىكى يەكدىين. شەر و خىر و خۆشى و ناخوشى و خىر و بىرمان
دەبى ئىيە كې بىت. ئەى بۆچى و لەبەر چى ئاواام ولام ئەدەيتەوھ؟ ھا؟

بە دەس من نىيە، بە تۆش نىيە. لە تونانىدا نىيە. ئەم فيكىر و زىكىر و
شەونخۇونىيە بەرگىكە و بە بالامان بېرداوه، ئەمە چارەنۇوسىكە و لە نىيۇچاوانمان
نۇوسرابو... ئەو شەمچە يەم دەيە. خۆم بە جگەرە يەكىدىكەوھ نەخافلىنىم ئەم
ويىزه ويىز و ھارە ھارە لە وزەم دەبات.

بەسە بەس! چەندە لەم قىسە بى بناخە و بە بى تىپوانىن و بە بىتتىپامانانە
قىيىز ھەلدەستى. ئەم بېرۇ را كۆن و دووپات و چەند پات بۇوانە دەمەنە
ھېلىنجدان و رشانەوھ. كورە عەبىت كەن، شۇورە يە. تۆئەوھ بلىي دەبى رەجمت
كەن، رەجم..»

رەجم رەجمت لە چىيە؟ رشانەوھ و ھېلىنجدانى چىي؟ لە تۆشۈرە يە. دەلىي
بىانىي و لەم ولاتە نەبۈو و لەم دېرۈك و ژيانە بىيەھە والى. چۆن دەتوانى ئاوا
بىدوىي؟ يانى تۆ كەپى و نابىسى؟ كويىرى و نابىنى؟ شايىكە ئەم گىشتە مەل و
پەپولە مردۇوھ.

تۆ پیت خۆشە دایلهلۇگ ساز کەھى و من بىلیم و تۆ بىئەستىنىتەو. بەلام من مەبەستم نە دایلهلۇگ و نە چەلەخانى بۇو. پىم وابو كە بىتتوو ناخو هەناوى خۆمت بۆ ھەلرېتەم حالى دەبى و دىيە سەر رى... كەچى... ئاخ حالى بۇون لە ھەلوا شىرىن ترە.

شەو درەنگانە و ھەموو عالەم نۇوستووو شەريف. كەچى تۆ لەمچۈلەرسى و ئەستىرەبىزادەنە تىير نابى. نە رۇزىك و دوowan و سيانە و نەسالىك و سەدەيەك. قىسە لە سال و سەدەش دەرچۈوه. باس لەسەر سېھەزار سال دەكەن، سىن ھەزار سال. كەچى ھەر ئەم بەزمەيە و ھەر دەس بەردارىش نابىن. دوواينىن كەرەت كە ئەستىرە پەشنىڭدارە كەت ئاوابۇو كەى بۇو؟ ئەرى چى لىھات؟ ئاخە ھەر لەم سەرەدەمان و شەوگارەوھەئەم بۇتنە كار و كەردىھەت. دىلى و لەسەر ئەم گابەرەدە دادەنىشى و دەستدە كەى بە چاۋ گىپران، بە ئەستىرە بىزادەن. تەنانەت بە سېنەوەي زۆرئەستىران. ئەم دويشە و جوان بۇو، ئەمشە ناشىرىنە، ئەم دەمشە و يىش جوان بى سېھى ناشىرىنە. ھە... ھە. جا ھەر كاوايە چاوهەلىتىنە و بىوانە. جوان بىروانە. ھەھا لە پشت ھۆ و ھەورە بۇوچىكە و سەرەدە كىشى و قەرى قەرى و دايە مەممەدە بە گۈرگەت لە گەل دە كا. دە ھەستە و بېرە پىشوازى. بېرە لە ئامىزى بىگرە و رايىمۇسە و لە ماچدانوقمى كە... ئاخ... شەمۆيە شەمۆ. بىگرە من بلىيم سالىك و دوowan و سيان، تۆ بلىيى دە سال و سەد سال و سەدان سەدەش... ئەم بە خاتىجەمەيە و بلىيە. مەرج بىن بە مەرجى پىاوان بىتتوو و سەدان سەدەش بەسەر كارەساتى مەرگى شەمۆدا تىپەپى، من لە يادى ناكەم و بە قەرابى چىلەمۇوبى چىھەلە ئەمۇين و خۆشەويىسى و رىزى كەم نابىتەوە.

خۆ ئەم بە دەست خۆم نىيە. قىسەي من و ئىختىيارى من نىيە، ئەمە قىسەي دلىي من و سەربورى و چارەنۇوسى من و مىزۇوی ھەلس و كەوتى من و شەمۆيە. ئاخ شەمۆ. شەو شەقلى شەمۆي شکاند، كەچى من شەوارە بۇوم. شەوارە مەرگ و ژيان و شەوارە مەرگى شەمۆ و ئاوى ئەم تالاوه و رىيگە و رىيماز و رچەي ئەم.

لە چەشىنى قاسپەي كەو، قاسپەي دەم بەيانانى بەھارانى كەو، بەئەسپايى و چەپ چپ پىيى دەوتەم: دەرۇم شەريف! دەرەتەنام لىپاراوه، چىدى وزە و تونانى ئەم ژىنەم نەماوه... بىكەلەك و بىخىرە يە ژيانى ئاوا. دەبى بېرۇم، ج ناهىنى. توش

له گه لمدا و هره. زور سالانه پيکوهين، ده باله م کوج و ههواره شدابيکه وه بين.
خوشترین و بلاوين ترين قاسپه قاسپی کهوي باري بورو. کهچي من، ههروه کوو ئا
ئيستا، له نسيي ئهم گاشه به رده، ئاليه دانيشتبوروم و متاهقى ليوه نهدههات.

قسهى ئهمه دويتنى و پيرى نيه، قسهى سهريورد و چاره نووس و تهمه نىكه.
ئه مانهت هه موو بق و توم. كەلکى نيه. سالىك و دووان و بىگرە سه دە يە كيش
قسهت بىز بكم، هه دىييه و سه قسهى خوت. ئاخه حولله سى هه دىيته و سه
سى. ده زانى چۈنە؟ تو هه ...

بيدهنگ، بيدهنگ، بروانه. ده چاو هەلىئنه و بىبىنە. هەھا له
نيوهراستى تالاوه كەدا راست له و جىيەي مانگ له نېو تالاوه كەدا
دەدرەوشىتەو. لە بەر دارە كانه و. زەينى دە يە شەنگە يە، شەنگە. شەنگە
جوانچاك و دل به دنيا و به گەشه و نەشه. دايىم و دەرەھم سەرخوش و دلخوش
و تەرىپۇش و دەم بە پىكەنن بۇو. ئاي له و رۆزەي تەقى دەرك لىدىانى دەركى
حەوشە هەستا. بە چە كە چە كى دەمپايدە دەرۇم بىزانم كىيە الله گەلکو پى
دەنئىمە حەسار و چە كە چە كى دەمپايدە و تەقە تەقى كوتانى دەرگا تىكەل دەبن،
لە كۈلانه و هەرام دە كەنلى: «دەك لەشت داوهشى چپاۋىتكى، هەك بە كەم بى
لاو. كۈرە مال كاول سى شەو و رۆز گۈيەند و هەلپەر كى. بە لاي ناخىرتەو
دۆستى شەمۆي! هەوالى ژن هيئان و بۇوك گۈيىستەنەوەي كاوهى برايت نيه. زۇو
بە زۇو ساز بە با بىرۇين». دەستمى گرت و بە دووى خۆيدا تا مالى شەمۆ
رايكيشام.

ھەر خەون و خوليا و خەيالات. ئەي ژيان چى؟ ئەي جىيەنلى راستەقىنە و
ژين و ژيانى ئاسايى چى؟ ئەي كى وەك پياوان قولى خۆي لىيەلمالى و بچىتە
مەيدان و نەھىلى تەگەر لە گەر بکەوي؟ ئەھە... ئەھە وش پۇلىكى دىكە... رەوە
ھەسارە يە كى ولاتى كاكىشان. هەسارە وورده هەسارە. دەيانىنى؟ دەي
نیوپەكىيان لى نى! بەختى تو بۇو، هەوريارى كرد و رۇيى و ئەم رەوە ئەستىرە
دەركەوتىن. ده سەير و سەياحە تىيان كە نیوپەكىيان لى نى و بىرۇنى خەون و
خوليا و خەيالاتەو.

تو هەر بلى خەون و خوليا و خەيالات. ئەوھەر تو نى ئەمە دەلىي. زور
كەسان و زور تاقم و بەرە دەيلىن، بەلام كەلکى نيه. ئەم فشه بىبايەخانە ئىيە
بەرى راستەقىنە پى ناگىرى. قوتابىيە كانن! قوتابىيە پۇلى سى و چوار و پىنج.

دەچن بۇ گولە گەزىزە، ئاخە بەلای ناخىرى دەمەو بەهارە. چوار پىنج رۆزىكى ماوه بۇ نەورۆز. عەتر و عەبىرى بەھارولاتى داگرتۇوە. قوتابى دەچن بۇ گەزىزە چنин. دەيانەوى ئەمرى بە گولە گەزىزەو بىگەرىتەو لاي دايىك و باب و تەنانەت لاي مامۆستاشىyan. ئاخە ئەمسال ھىشتا كەس گولە گەزىزەي نەچنىيە. ئەممىزە منالانە دويتى لە لاي من و تىيان سبەي دەچىنە مېرگۈلان و قەدىپال ورھەزان بۇ چنинى گولە گەزىزە. يان ئەۋەيە سەرمان دادەنلىكىن، يان بە گولە گەزىزەو دەگەرىتەو. دا توغا جىڭەرىيە كەم دەيە. دووكەل كۆپىرى كەدم! ئەم ھارە ھار و وىزە وىز كەپىرى كەدم، ئاخ...

شەو درەنگانە شەريف! دەسبەردارى ئەم قسانە نابى. ئاخە ئەم ورەتەو خەون و ھاتەران و پاتەرانە چىيە؟ بۇچ خۇت دە كەيتە گالتە جارپىھەمۇو كەسى؟ ھەستە، ھەستە بېرۇ پشۇويىت بىدە.

خەوتىن و بە خەبەر بۇونت تۆفيرى نىيە. رەمۇ ھەرە كەمەنەن و زىندىوو بۇونىشت جىياوازى نىيە، بېرۇ، بېرۇ وەك زۆر رۆزگار و شەوگار و ھەمۇو تەمەنت. بېرۇ و بىنۇ رەمۇ. ئاخ رەمۇ، رەمۇ، بېرۇ. تۆ دەرپۇي و من بە تەننیا دەمەنەمەوە. تەننیا لە گەل خۇم، لە گەل مېئۇو، تەننیا لە گەل جىيەن و كۆمەل و گەل، تەننیا لە گەل شەمۇ، شەنگە، سوارۇ، شۇرە، زاگرۇس، ھىوا، شاھە... ئاخ جىيەنەنەكى بەرین و بى سىنورە. ئەم خۇ ئەم ھارە ھارەلىنى گەپىرى. خوايى بە خىرى بىگىرى. ھەر لەبەر چاومە. شەمۇ ھەوالى مەدنى شەنگەيە هەتىن، سوارۇ ھەوالى مەدنى شەمۇ، زاگرۇس ھەوالى مەدنى ھىوا، سامەرەند ھەوالى مەدنى زاگرۇس... كۆپىرايمى دايىھەش كارەساتىكى تازە... ئاشائەم ھەمۇو فەرۇكە و ئەم بۆمبارىمانە. شايىكە ئەم دووكەل سېپىيە و ئەم تەم و مۇھە خەستە. ئاي لەو ھاوار ھاوارو زەنا و نالىن و گىرىنە. دەبى راكەم بىزامن چى بۇوه. ئاي لە منى مال ويران و ھاوار بە مالىم. دووكەل راست لە گولجاري گولە گەزىزە و لە لاي قوتابىيە كانەوە ھەستا. دووكەللىكى دىكەش لاي شارەوە ھەستا. دەبىبەرەو شار و بەرەو شاخ راكەم. بەرەو خەلک و منالان! بەرەو قوتابىيە كان. ئەي ھاوار لە من و دلى من و ھاوار لە منى مال ويرانى رەنچەرەزى رەنچ بە خەسار. دووكەلى سېپى و تەم و مۇھە خەست و پتەو بەرەو من دىين. پىشاو پىش بۆسار و بۆدپن و بۇگەن چوارەندەورى تەننۈم. عوه... عوه... عوه...

قسه‌ی دایکم بwoo، به قسه‌یمان نه‌کرد، زهره‌رمان بwoo. دایکم دائم ودهره‌هم دهیگوت: «دیواری پشته‌وهی مالتان به لایاً و بنار و بهرقه‌دی چیا و کوسره‌وهی بئ قازانجتانه. ده‌کی پیشه‌وهی بهره‌و دهستان و راستان بئ زهره ناکهن...» به قسه‌یمان نه‌کرد، زهره‌رمان کرد. له پاش قابیل هه‌وهل که‌س جیران‌زه‌فری پئ بردین! وه ک دزان به شهو دا هات. چارشیوی خزمایه‌تی وجیرانه‌تی به خۆیا دابوو. که‌چی هر کا دهوره‌ی ده‌سەلاتی هات، شه‌پۆلی شاتاولی شۆرشی ره‌شی شه‌قی کردین. عوه... عوه... عوه‌ئه‌وهش گولجاري گوله گه‌زیزه. گه‌زیزه به قه‌برایی خیز و خۆلی چۆمی، هه‌ی مخابن، هه‌موو ژاکاو، هه‌موو هه‌لبرسکاو. عوه... عوه... عوه... ده‌بئ راکم. نابی کۆیله و کلۆلی ئەم بومباردمانه بم. شەنگە، شەمۇ، رەشۇ، ھیوا، زاگرۇس له یادم ناچن... ناچن... راده‌کەم تا بمیئنم، بۆ ئىیوه‌بمیئنم.

ئەوا دیسانه‌کەش رەخى ئەم تالاوه و سەر گاشه بەرده‌کە و ناراکە‌خۆم و تریفه‌ی مانگ و ترووسکەی ئەستیران و ورشە ورشی پووله‌کە وزریی زیبار و تالاوه. سی هەزار کەرەت چوو زهره‌دان و هه‌لبرسکان ھیشیتیش يادی هه‌مووان. يادی میئۇویه‌کی کەوناران و سی هەزار و... کەرەت ژاکانی ۵۰۰۰ گوله گه‌زیزه کووژانه‌وهی ۵۰۰۰ ئەستیران، بالسووتانی ۵۰۰۰ مەلان. له يادن... له ياد ناچن. پىنج هەزار، پىنج هەزار، پىنج هەزار...

ئەو بۆرە تاره‌ی کە ئەحمدەدی خانی له پاش دوو هەزار و حەوسەدساال بەردکیشان له وەنەوزىكى چركەساتى راپەرى و دىتى ئازاي ئەندامى زامىكى كۆنه و كرم تىيىداوه. دىتى زامەکەی ليوان لىيوي خوين و خوى و ئارەقەيە، بە تىكەل بۇونى تەقىنەوهى بۆمبا و ويزە گولله و نالەنالى پىنج هەزار شەھيدو جرييە جرييە پىنج هەزار ئەستيرە و عەترى پىنج هەزار گوله باخ و بالە فەركەي پىنج هەزار بالندەي ولاتەکەي چەشنى میئۇوكە لەرزى و هەللەرزى. له گوينى تاكەدارى ترۆپكى سەرەندىپ و ئاگرى و قەندىل و گۈزىھ و نالەشكىنە شەكايەوه، شەكايەوه و شەكايەوه و...

ئەحمدەدی خانى لهو بلندايەوه کە جوان له چوارەندەورى خۆى ورددۆوه، رېبوارىكى دىت کە بەرەو ئاسۆيەکى ئەۋپەرى كۆسaran رىدەپرى. ئەحمدەدی خانى هەستايە سەر پئ و دەستى نايە بنا گويى و تاكووهەيىز و تواني بwoo، هەراي كرد:

«هڙ خالٽ ریبورا! (۱) ئهوا منيش هاتم و ده تگهه مئ و به جووت ده رُؤین، هه وال
ده بهين بڻ دهور و بهر، بڻ دهور ولات، بڻ هنه دران، بڻ هه مسوو مرؤي له گشت
جيهان.»

۱- ئه نيوهه ديرى «هڙ خالٽ ریبورا، هه وال بهره بڻ هنه دران» قسهى سهر
زارى دۆستىك بولو كە لە رۆزانى راپهرينى گەلانى ئىراندا زۇر جاران دەيۈۋە.

* * *

یاد

لارهوه لارهوه به بلمه بلمه و پرته و بولله دیی و له سهر ئهم کورسیه به ردینه یهی ژیر ئهم دار هه ناره گه لازمرده داده نیشی. هینده مړ و موج وروو گرژی خه لک پتیان وايه هیشتا هر بووکی دایکتی و پرج و په لکه هی سپیت له ماله باباندا هوندؤتهوه؛ که چې وانیه و هه ر له هه ره تی تازه لاویتا زور ئه ویندارانه کوشک و ته لاری بوو کینیت بې رازاندراوه، هاتیه ماله میرد. پیتتوو خوت حه پوئل نه کهی، ده بین له یادت مابی له ژیر ئهم دار هه ناره، له سای لک و پوپ و گه لاكانیدا و، له سهر ئهم کورسی یه داده نیشتن. تؤو کوره حه بیرانه که ت دهوریه که میوه له نیواندا شیعر و چیرؤکتان ده خوینده و باس و خواس و رایه و لیکدانه وه تان له سه رده کرد. میوه تان بې یه کدی پاک ده کرد و به ده یه کدی تانه وه ده کرد.

چما ئهوانه و ئهوانی رؤژان له یاد ماون؟... یاد...!!!
له گه ل هه وهل گزنگه کان له خهو ههستان و له مال ده رکه وتن. له چوار چرای شار یه کتری گیر بعون، دهسته کانتان خسته نیو دهستی یه کدی و، به ره و باخیکی ده ره وهی شار به ریکه وتن. باختان له هه مووباریکه وه دایه به ر نیگا و، په سند تان کرد. شوینی بینالای ژوو رو و بیت وروو گهی به ره و خور بیت؛ ژوو ره کان رووناک ده بن. به شه و گاری به هار و هاوین مانگی چارده و خه رمانه هی مانگی لیوه سهیر ده که نو، به دریزابی رؤژ و رؤژ گار ژوو ره کان پر له تیشك و خور و رووناکان ده بن. جو گه له ئاویک به به ده بینادا بخوشی و له و سه ری حه سار پر ژیته بن داره کان و نیو با خچه کانه وه.
دهستان تیدا ده شوشت؛ ئاوتان به سه و گویلاکی یه کدیداده پر ژاندو، له مبه ر بېو بهر باز بازوو کینستان به سه ردا ده کرد.

چما ئهم گه شه و نه شه و دلتہ ری و دل به دنیا یه ماوه؟

هه زارکی گونجهش به رنادهن تاکوو ئاو بېزىتە حەوشە و حەسارتانهوه. بن دیوار و بن دیوارى حەسار، داره رەز بىت، گەزىك بۇنىيۇ حەوشە چنار بەرەو ئاسمان ھەلکشى و سەرباقى حەسارداره ھەنارو سىيۇ و گىلاس بى. دايىم و دەرھەم ئاو لە ژىر داران بى، ترووسكە و ترووسك و ورشەورشى گول و گەلە چاوا لاوىن بىت. كەچى ئىستا وزەئەۋەتەن نەماوه، ئاوېشيان بىدەن. ئەو نىيە تەنانەت ئەم دارھەنارە وا لەزىرى دانشتووى بى گول و بەرەو گەلەكانى چەندە زەرد و بى گەشە و نەشەن... پىادەرەكەن چىمەننۇ نەكرين، لەمزاپىك بن باشتە و جوانترە و دوور و نىزىك كورسى بەردىنەيان لە قەراخدا و لە ژىر دارەكاندا لى سازكىرى، تاکوو لە ژىر سىبەرى دار و لەسەر كورسىيە بەردىنە دانىشىن و قىسە وباس و مەتالا بکەن.

بىتىوو ژىر بايەن، دەبايەن وابايە. كەچى ئەوا سالىڭارىكى زۆرە لەمپەرە دیوارىك لە نىواندا، لەسەر كورسى دادەنىشىن و بە گۈز يەكدىدا دىن. ئاي لە نەشتەرى ئەم تەوس و توانجەى بە نىيو دل و دەماخ و ناخ و مۆخى يەكترىدا دەكەن!...

ئەو كات و ساتەمى جىنگەى تايىبەتى كورسى بەردىنە لەبەر چاگىر، بە كورپە حەيرانى خوت گوت: «دلەم تاقە بە قەيرابى پەپولە يەكىلىيماوه تەو، تۆغا دەس و بىردىكە و لە زووتىرين كاتدا بىناكەمان سازكەو - ھەميسان لە پاش ئاخ ھەلکىشانىك درىزەت دايە - تاکوو لەسەر دونياپىم ئى تۆم و بىتىوو بچىمە ژىر خاک ئى گۆر. مەگەم مردن بتوانى لە تۆجمىا كاتەوه..»

لە يادت ماوه؟ لاو چى نە گوت! دوو دلۆپ ئەسرىنى گەش لە دووئەستىرى روخسارىيەوە ھەلزنان و بە ورشەورش و ترووسكە ترووسك بەمەزراي روخساريدا داخوشىن و داچۇرۇن - ئاخ چ ئاخىكى ھەلکىشاكورپە حەيرانەكەت - لە بىرته بە دىتنى ئەم دىيمەنە، هانات بىرده ئامىزى لاو و گوت:

«بە ئەمانەت لە خوم وەرگەرە و تۆش ئەمانەتى تايىبەت و تاقانەتى خوابى بە لاي منهوه. لەسەر ئەم جىيەنە سەفا و وەقام بۆ تۆپە، جەور و جەفام لە گەلتە، لە گەل خوم كەردىبى..»

بە يادت ماوه كورپە حەيرانەكەت چى بە گويىدا چپاندى؟ «زىن و ۋىيانم تەرخانى بەختەورى تۆ بى و خوا دادوھر بى لە نىوانماندا...» ئەمە خاکەلىيەھەنەل بەھارى ئەۋىندايتان بۇو. خاکەلىيەھەنەل چەشىنى گولان و جۆزەردا.

به ره به یانی هه وهل رۆژى بینا، کوره شوانیکی میرمنال لهشانی باخه وه
تیئی چریکاند: «که ویارهی که ویارهی خۆمی...» ئەم قامه حهوت رۆژ و
شەوی کیشا و له هه وهل چرکە ساته وه کوره حهیرانه کەی تو بیل و پیمه ره و
قولنگی هه لسووراند و زهوي ئەنگووت وبه ننا و کریکار به گوتنی لۆدەر و
بۇلدیزیر کەوتنه کار. ئای لهم حهوت رۆژەدا به ههواي ئەم که ویار که ویاره چى
کرا؟ ئای بەننا و کریکار وە کئەوهی بینا بۆ خۆیان و کیژۆله کار مامزى خۆیان
سازکەن، چۆنھه لسووران و چیان کرد؟!

له به ره به یانی حه تووی دووهەمدا شوانیکی ئە ویندار له نیزیک باخه وه
سۆزى ئەوینی ئاگرینی خۆی و ههواي «فاسپە قاسپی کە ودى» ئى خسته
گەرووی شمشالله وه و شەپۆلی شۆرپشى شمشال جىهانى لەراندەو، شۆرە
لاوه كەت به ههواي ئەم شۆرپشە هه وهل پیمه ره و کاسەی بەرد و بیتۇن و ئاجورى
خسته گەر.

ئەرئى کیزى تۆ له کوئ بۇوی! ئارەقى ئەم هەمموو کار و ماندو بۇونەی کوره
حهیرانى خوت له نیو چەوان و بەرگەدن و سەر لیوانى بىتىپ. زۆر چاوه پروان
بۇو شهر بە ئاویک لە دەستت وەرگرى و هەستى مانووبى لە گشت لهشى
دەرچى و گەز گەز بالا بکا و بەھسیتەو. بلىتى بە خەيالدىنەنابى بۆ ژيانى
هاوسەری؟ ئەو نىھە ژيانى هاوسەریە و سەعاتى دەجاران له گەل يەك پرته و
بۇلەتانە و بەسەر يە كەيدىدا دەنەپىنن. هەركا بىنالە پەھى و كورس هاتە دەر،
ئىوارە يەك لە گەل دايكت و خوشكت هاتنە سەپەرمان و تەماشا كەدنى بینا. ئای
چەندەت باسى تەلار و ژۇورە كان و نىپو حەسەر و باخ بۆ كەرن! له تاريفات و
چەنەدرىزى و باسى خەون و خوليا كەنت ماندو نەدەببۇوی و لېت نەدەبپەرەوە.

له گەلکوو (بینا) گەيشتە «دارەرا و تىپپەتىزى» بۆ جارى دووهەمھاتىيە و
سەپەرمان. قەسرى يەكى سەرتاپا سەۋۆزى گۈل سورىت لە بەردا بۇو، كە دەھاتى
و دەچووی دار و باخ و گۈل و گەل لە گەل لە تەرىقانە وە، دەيانقريش كەند،
دەشە كانە و سەدان ھەستى لاوانە ئە ویندارانە يان دەخولقاند.

ھەر لەو ئىوارە دار مشكە گوئ بۇون و گىا چۈزەرەيان گەياندە بەرنىگاي
خۆر و ھېزىكى تازە و نەھىئى و ئەفسۇوناوى كەوتە لهشى كارو كریکار و بینا و
بەنناوه و كار يەك رۆژە سى رۆژە بۇو.

سیههم کەرهەت لەگەل باب و دوو براکەت ھاتىيە و سەيرانى «كۆشكى ئاوات». ئەم جارەيان گولە باخە كانى ئەمشان و ئەوشانى پىيادەرۆ كانچە ترى سەوزىيان ھەلدابۇو و دەم و لېيو خونچە كانىيان، ئامال سووربىبۇو. وەپىش باب و براکانت دەكەوتى و بە لار و لەنچە و پىئى بە پەنچە تەلار و ژۇورە كانت پى نىشانىيان دەدا. كلاويىكى سەوزى پۇولە كە زېپتە تىلاكى سەرتەوه نابۇو، بە رەوتى «كەوى» خوشەت دەكەد، بۇ ئەم لاو ئەولا دەچۈسى.

زۆرى مابۇو ھاۋىن بىگاتە نىيە، بىنا ساز بۇو. بىنا تازە و چنار و رەز و ھەممۇ دارە كان شۇرەلاو. گولە باخ پەر گول و شىيناوهرد و سەوزەلەنى حەسار تەر و تازە و بە گەشە و نەشە. ئاي جەتىيەك بە دەم شەنە يەكى خۆشەوه لەم بىنا و باخەدا دەشنايىدە و تو؟ چەندە مەستانە مەستى تافى لاوى و ئەۋىندارى بۇوى؟ ئەورۇزەت لە بىرە ھەر دوو كە بىنە مالە بە خاوا خىزانە وە هاتبۇونەزىيافەت و سەيرانى ئەم «كۆشكى ئەۋىن». ئاي جەھەن و خۇشرابواردىك بۇو؟ ئاي لەم ھەمۇو قاقا و پىكەنин و قريشكاندن و حىلىك و ھۆرە. چما لەم رۇدا شتى وا دەبى؟ ئەو نىيە ئىستاكە سالە و سالىش ئەم دوو بىنە مالە تاقە جارىك سەر بە مالى يەكدىدا ناكەن.

مانگىيىكى رەبەق شۇرە لاو كەوتە نىيۇ شار و شەقام و بازار بۇ تەيار كەردى كەل و پەلى پىيويست. رۆزى ھەينى گەيشت. ئاي جەگەيەند و زەما وەندىك كرا لە رۆزەدا؟ لە يادت ماوه؟ دەنگى دەھۆل و زورنا و دىمەنى سەما و ھەلپەركى تەواوى ناوجەي بە شار و دېھاتى نىزىكە وەھىنابۇو سەير و سياحەت و جۇش و خورۇش. لە بىرته؟ ... تۇغا لە يادت ماوه؟

تاڭوو سالە وەختىيەك دووان، لە پىيادەرۆ كاندا وە شوين يەكدى دەكەوتەن، ئاوى جۇڭەلە پەر ئاوه كەتان بە سەر و پۇتراكى يەكدىدا پەرۈزەن. خۇتان لە پاشت دارە كان حەشار دەدا. لە پاشت لك و پۇپ و گول و گەلائى دارە كاندا لە چا و نەن دەبۇون و جار و بار دەنگى قاقا و پىكەنین تان دەر و دەشتى دەلەرەندەدە.

لە ژىز سېيەرى دار ھەنار، لە بن ھەنارە سوورە گەشە كان، لە سەر كورسيي بەردىنە كان دادەنىشتن و باس و خواستان دەكەد. رۆمان و شىعەر و چىرۇكتان دەخويىندەدە. ئەوئى موتالان كردىبوو، رايەتان دەكەد و قىسە و باس و لېيدوان دەھاتە ئاراوه. بۇچى بۇ چىركە ساتى حەجمىنتان بۇو؟ چما دەتانتوانى مات بن و يەكدى نەدوينىن؟

ئەی ئىستا چى؟ ژن و مىردىكى دەم بە پىته و بۆلە، بە بىلمە بلىم و بۆلەبۇل
بە نىيۇ دار و باخ و حەسار و ژوورە كاندا دىين و دەرىزون و لە عەرد و ئاسمان و
خەلک و خوا مۇر دەبنەوه!!

بە كۆخە كۆخ و هەناسكە هەناسك ھەلدەستن و دىين و دەچن، ئەمژۇورا و
ژۇور دەكەن. لەبەر كۆكىن و هەناسە سوار بۇون دادەنىشىن و زۇوزۇو بە گۈز
يەكدىدا دەچن و دۇعا و نزا لېكىدەكەن. ئەرى ئەلىيى لە ياد مابىسالگار و عەيام و
سەرددەمانىتىك يار و دلدار و ئەۋىندارى يەكدى بۇون وچ شۇلە و ئاگرىك لە
ناختاندا داييسا؟ ئەوه نىيە ھەردووك بە جىوتتى لېم و ھجواب دىين: «چىي؟ كەى
شتى وا بۇوه؟ جا شتى وا چۈن دەبى؟! من و ئەم نەگبەتە؟ حاشا! بېرى بېرى!!»
ئاي لە بەقاي بەشهر!!

* * *

شۆرەلاو

لە پاش سى سالى رەبھق، گەزامەتهوه ئامىزى ئەم شۆخە و ئەمشۇرە لاوە، دەلىم شۆرەلاو، وەى وەى لەم شۆرەلاو، لەم شۆخە، لەم شارە! دەلىن شارو بەلام ج شارىك و ج گوتىك؟ ھەر گوتىك وەهزارى لى دەكەويتەوه!
خودا دەزانى لەم شارەدا و لەگەل ئەم شۆخە، چەندەمان شتى سەير و سەمەرە دىيت: «لاوى بالا بەرزى سەيىل باپرى رەنگى سېپى ھەلگەراو، بەدەنگىكى پې لە تاكاون زاوه لایاوه: (کۈرە بىتكە بۇ خاتى خودا ئەوگوئىيە دىكەشم زوو بېرە، با زووتر نورەنى پىتكەوە نووساندىنیان بىتەوه!) دەرويىش لەسەرەخۇ ولامى داوه: «دەبىرم رۆلە، ئەوهشيان دەبىرم اوزەت بىن و مۇلەت بىدە. بە خوا تا ھەر دوو گوپت نەبىرم نارۇم...»
ئاخ لەگەل ئەم شۆخە، ئەم شارە و ئەم شۆرە لاوە چەندەمان وەرەزى و تال و سوپىرى چەشت: «ئەوه ئاراي سالە وەختىكە ھەوالىكى تازە سەير و سەمەرە لەم ناوهدا بىلەو نەبۇتەوه، لەوانەيە شارو خەلکى شار لەبىن قىسە و باسى و، لە بىيەنگىدا بىزىن و كرم ھەلبىتن..»
ئاخە ئەو عەيام شارە كەمان وەك ئەمەر نەبۇو بۇوە زەريبا اشارتىچكە يەكى ژىكەلە بۇو، لە باوهشى دارستان و كۆسار و سروشىدا. دىسانە كەش رەحمەت و ھەزار كەرەت رەحمەت لە دايىك و باب و مردوو و زىندىووی پالەوان و مارگر و جادووباز و دز و درۆزىن كە جاروبار لايان دەدا ئامىزى ئەم شارە شۆخ و شەنگ و شۆرەلاوه بە كىرددەوە و ئاكارى تايىبەت بە خۆيان، باس و خواسى مەدە و ماوهىيە كىيان بۇپىكىدىنайىن.

كارەساتە، كارەسات! ئەمە نەقلى ھەلس و كەوتى پې لە كارەساتى من و ئەم شۆرەلاوه يە، ھەر ئەم شۆرە لاوهى كە سى سالى رەبھقە لە ئامىزى دۈورىم و تەواوهتى ئەم سى سالە ھەر لە ياديدا بۇوم و، لە زەين و خەون و خوليا و خەيالاتىدا ھەر لەگەلى بۇوم! لە پاش ئەم ھەممۇ سالە ئەواگەزامەتهوه ئامىزى،

دهبا بزانم چونم له گه لدا دیته رئ. له باکووری شارله تورۆمبیل داده به زم و به پییان و هرپنده کهوم و له گه ل بست به بستی دهست و موشتاق ده که م و له هه ممو هنگاو و شه قاویکدا بیره و هریبه که ملی قوت ده بیته وه. ئای داتو خودا که تان دهست را گرن خو ئهم کابرا یه «عه به» يه! ئه و «عه به» يه! ئه وینداری پاله وان بازی بولو! دهبا پرسیاری لیکه م: «ئه رئ عه به گیان له پاله وان بازی ئه وی عه یام چت له ياده؟ داتو خودا که شتیکمان بؤ بگیپه وه.»

ئهوا عه بهش له خوشیان شاگه شکه بولو و سوره لگه پ او ده نگی لیپه لینا: «وه للا... پاله وان زور ده هاتن. پووت و دو و بو تیان هه لدینا و خه لک سه له واتیان لیده دا، بهر دیان له سه ر سینگیان ده شکاندو خه لک پوول و هشانیان ده کردن. پاله وان زه نجیریان ده پساند و بهر دیان به مست ده هارپی، خه لک سه له واتیان ده نارد. ئاخ کا که... بلیم چی پاله وان بازی خوش بولو، فیل و فره جی تیبا نه بولو. ئاخ بؤ ئه وساله ی پاله وان به ختیاری ده که سی سواری داریکی ئه ستور کردو خوی چووه نیوه راستی دار و، به زوری شان و مل و باسک و بازوله ی ئه و ده که سه ی و هه و اخست! جا خو له وی نه بولو، خه لک چه نده بیان چه پله لیدا و سه له وات نارد و چ پولیکیان دا به پاله وان؛ دهستی شکاوم بؤ ئه وی سالان... ئاخ.»

پاله وانیک هاتبایه و، روژیک و دو وان مه یدانداری کرد بایه، له سبې ییرا تا کونى پازده بیست رۆزان ئهم ده مگو و ده له سانه نه ده برا یه وه: خوشکم پیشکه ش کرده، به حه لالی بیخوازى و ببینه خزم.

«دوو سه عاتان، دوو به دوو باسی ئهم لا ولامان کرد، هینددوستایه تیمان خوشە، وک گویی که رجوتین! باسی باب و باپیری خۇمان کرد، به خزم ده چووین! ئاخه به ختیاریش کوردن...

مه رجم له گه ل به ستوره ببمه شاگردى و...»

ئه وندى خه لک له پاله وان بازى رازى بون، هه زار ئه وندى له مارگر وجادو باز قه لس و توره بون. ئاخه ئه مانه درۆیان له گه ل خه لک ده کرد. جا بؤ قسه و باس له سه ر مارگر و سیحر بازان شتیکمان له بؤوه گیپه!... هه ر بؤ پوول بولو. هه مموی درۆ و ده له سه و فېل بولو سه گباب! ده تگوت که س مارى نه دیوه. ماریکى ده رده هینا: «ئه مه کویره ماره، ئهم خه لک ده ش ده ياندا له سه له وات.» ماریکى دیکەی پینیشان خه لک ده داو: «ئه مه مارى زه نگىھه» -

دیسانه که سلهوات -ئه مجاره دهستی دهدايە کەشەف و جاوهره پوول وە كۆكەوە
- جائەمانەش بؤيان كەر دەبۈون! ئەى خۇ؟ ئاخ چەندەيان لە قۇونىدەرھىتىام و
چەندەيان وەشۈين كەوتۈم؟ كورە لا يېھەمى...»

ئاي لەگەل ئەمىشارە ئەم شۆرەلاوە چەندەمان بىرەوەرى تال وشىرين
تىكەلە؟ كاكە خۇ دنیا ئاوا بە قورۇنگىرا بۇو، خەلک ھەرخەرىكى پوول و پارە
وە كۆكەدن بن! سالى بەفرە زۆرە كە ھەواكەي زۆرسارد بۇو. تەواوى چۆمى
تەتەھوو بەستىبووى. گۆمى سەرسە كۆ بۇوبۇوهپارچە شۇوشەيەك. لەگەلکۈر دۆز
دەبۈوه ورد و درشتى خەلکى شارەچۈونە سەرسە كۆ بۇ خلىسکىن. ئەى تو
خوداباسى جادووبازە كە ئەم چوارچارايە بۇ نەكەم؟ ئەم قىسىم بەراستى خۆشە!
لەو پېش بۇتمباس كرد كە سېحر بازە كان درۆيان زۆر بۇو و درۆى سېير و
سەمەرە و عاجباتيان دەكىردى. يەكى دەيگۈت: مەردوو زىندىو دەخەم!
«سلەوات، پوول وەشان». سېھەمى دەيغەرمۇو: ماشىن وەحەوا دەخەم!
«سلەوات، پوول وەشان». سېھەمى دەيغەرمۇو: بە فيتوولىيدان ئەھۋى مار لەم
شارەدايەبانگى دەكەمە ئەم مەيدانە «سلەوات، پوول وەشان».

ھەمووشيان درۆيان دەكىد و بېرای بېر ئەم مەرجانەيان بەراست بەگەپى؟
بەلام يەكىكىيان قىسىمە كە بەراست دەرچۇو. ئەمەيان دەمگۈنى خستەشارو
گۇتى ھەردووك گوئى كەسىك دەبىرم و پىوهى دەنیمەوە! قىسىخۇي بىرە
سەر و، گوئى كابراي بىرى. ئەمە ھەوەل راست و ئاخى راست بۇو، بەلام چۈن؟
سەبر كە با لەپېشىدا باسى ئەوهشت بۇ بىكمى كە ئەمىشارە كەنگى لە ھەمىشە
زىدەتر دەشلەقاو دەخروش؟ ئىرە شارە خنجلەو خشپىلانە كە ئەسەن
زىرە كە. ئەو زىننە يادەي كە لەسەر نالەشكىنەتىيەتچىرىكاند و دەنگى لەسەر
ئاساسۇنى بەغدا و تاران و كرماشان بىلاؤدەبۇوه. ئاي گەرانەو و سەرداشەوەى
زىرە كە بۇ ئەم شارە جەشرىكى ساز دەكىد؟ باخى مىراوا دەبۈوه باخى ئىرەم.
بەستەنيخانە سەيىددىسوولى دەبۈوه ھىتلانە زەردىۋالە. شەوانە تا نىيۇ شەو لە
ھەر مالىيەك زىرە كە بانگىشتن كرايە، گۇرانى دەگوت و دەرك و پەنجھەرى ئەو
مالەدە كرايەوە و ئەو گەرەك و كۆللانە پېلە حەشىمەتى گويدىر دەبۇو.
زىرە كە دەيگۈت و جەحىيل لە زۆر لاوە لەگەللىيان دەگوتەوە. ھەر دەستى
لىيەمەدە، باسى ناڭرى. ئەويش بەم پەلە پەل و ھەلە ھەلە!

به لام باسی ئه و سیحر بازه هی مه رجی خوی برد سه ر و هه ر دوو گویی کابرای
بری! له پاش بانگی عه سری روزیکی هاوین له مه یدانه که هی شانی چوار چرای
شاره وه - ئه م چوار چرای هی له پاش هه لتو قینی گوله باخ له چوار چرای هه وه ل،
ئه میش گوله باخی لیپشکوت - دهنگی زورنا لیدان به رز بُوه. دیار بُوه سیحر باز
هاتو وه، ده نابیتو پاله وان بوایه، دهنگی ده هولیشی له گه ل ده بُوه. خه لک
کارو که سپیان بمه س کرد، دوو کان و بازار داخراو، گشت رو ویان کرد
مه یدان. ده رویشیکی لاوازه هی ریشه هی چلکن زورنای لیده دا. خه لکیکی
زوره کوبونه وه، جا زوری چی؟ نه و للا بُوه سارای مه حشر. جیگه هی ده رزی
هه لاویشن نه بُوه. ده رویش زورنای وه لاناو، دهستی به قسه کرد: هه ری برای نه
براده رینه، ئاهوی خه لکینه، داده سه له واتیک لیده ن بوجه مالی ئه و نه بییه
فه خری عاله مه.

کورینه ده رویش و ته رده ست و زور دیوه. راست و دروشتان زور لیبیستون،
من له وان نیم. ئه وهی گوتم ده یکه م؛ هه وه لجار ده یکه م، له پاشان که شه ف
ده گیرم. ده یجا ئیوه ش خوتان و هه لم و برایه تی و پیاوه تیتان. سه له وات، پریکی
زورنا لیدا...

مشکیکی له په ره ساز کرد، مشکه وه ک تیسکه هی تفه نگ
هه لدھات اپولیک و خه کراوه سه له وات لیدرا. ماریکی ره شی له
 مجرییه که هی ده رهینا، وه ک ئه زدیها ده بیه و شاند و له قه تران ره شتر بُوه...
ماره که له سه ر کلک هه لدھستا و سه رو چاوی ده گیرا... پولیکی دیکه شی
وه کوکرد... سه له وات... ده رویش لاقی خوی کرد به گه رووی ماره که دا.
لاقی ده رویش تاکوو بستیک له سه ر قول په یه وه چووه گه رووی
ماره که وه سه له وات لیدرا... بُوه چه پله ریزان. پولیکی زور باش وه کوکرا.
له پاشان ده رویش دهستی به رز کرده وه. خه لک و سکوت و بیده نگ گوییان دایه:
هه ری گه لؤ نه سیحره، نه جادو وه. حوند ره و حوند هری ئه م ده رویشیه يه. به لام
چه شمه يه کم حوند ره ماوه نیشانوو بدھم، که جگه له من هیچ که س له سه ر دونیا
نایتوانی! هه ریستا له بھر چاوی خوتان گویی راستی يه کیک ده برم، که شه فیک
ده گیرم. ئه م جار گویی چه پی ده برم و که شه فیک ده گیرم. له پاشان هه رد ووک
گویی وھا به جی خوی و ده نو سینم وه، که س نه لئی ببرای ببر گویی بُوه!!!!!!
ئاخ کاکه بُوه چه پله ریزان و سه له وات و پوول فریدانیک؟...!...!!!

دەرویشەرای کرد: ئای بۇ جاھیلیک بۇیرى بىتە مەيدان و نەترسى گوئى بېرم. چەند كابرایەكى پىر و بەسالا چووھاوارىيان كرد: «كۈرە نەكەن، كەس نەچى. بە خوداي ئەمە گوئى بىرە و گويتان دەبىرى... نەكەن، كۈرە نەكەن...» بەلام بىتتو من بلىم پەنجا كەس، ئىۋە بلىن سەد كەس رژانەمەيدان و دەياننەپاند: من، من، ئىلان و بىلان من. بە هەزار تكاورجاي رىش سېپى و پىاواي ماقولول پۇلى جەھىليان نارداوه سەر جىيى خۆيان و، يەكى لە ھەمووان زەلام و زەبەللاحتريان گىپراوه. ئەمجاردار دەرویش گوتى: شەش پالەوانىم دەوىي بىنە پېشى و ئەم جاھيلە بىگرن كە گوئىيم بىرى و خۇينى خۆى دىت، فيى لى نەيەت و سەر و دل نېڭرى ولەمانى تىك نەدات. شەش جەھىل چوونە پېشى. گوريسيكىيان لە قۇل و شان و پاشتى گرى دا و بە ھەر شەشيان گرتيان. دەرویش بە شاگىرددە كەخۆى گوت: ئەم مجرى و ماروكەل و پەلە بەرەوە مەزلى، كارمان بەمانەنەماوه. شاگىردىخەرىكى كارى خۆى بۇو. دەرویش سى چوار جار هات و رۆبى و گوتى: «ناترسى رۆلە؟ ئەگەم دەترسى يەكى دىكە باڭ دەكەم». كۈرە گوتى ناترسىم. دەرویش بە شەش جەھىلە كە گوت باش بىگرن. ھانى ئەم پەرۇيەش لەبەر دەستان بى كە گوئىيم بىرى، بىنىنە سەر گوئى، خوين فېشقە نەكەت. رووى كرده خەلک و گوتى: سەلھوات سەلھواتىكى بەرز و درىز لىدرا. دەرویش ھەللىكوتايە سەر كۈرە، چەقۇيەكى تىزى لە گوئى ناو، گوئى راستى لېكىردىوه و دايە دەستى يەكى لە شەش جەھىلە كە و ھەرای كرد: سەلھوات. ئاي بۇوە چسەلھوات و چەپلە رىزانىك، ئاي چ حەشرىك و چ رۆزىك بۇو؟ دەرویش كەشەف گىپراو گوتى: مەرجى خۆتان بەرنە سەر و كەشەف بۇ پەكەن، تاكۇو گوئىيە كە دىكەشى.

بېرم.

كۈرە ھاوارى لېيەستا: بىكە بۇ خاترى خودا، ھەر ئىستا ئەم گوئىيە دىكەشم بېرەو، رزگارم كە، با زووتر نۇرەي پىيونوساندىنەوەيان بىتەوە. دەرویش ھەر وەكىو خەرىكى كەشەف گىپران بۇو، گوتى: «زۇر بەپەلە مەبە رۆلە نۇرمى ئەويش دىت، وزەت بى، بە خواھەتا ھەر دوو گوئىت نەبېرم نارۇم...» خەلک تكايىان كرد: دەرویش گييان، تكايىه ئەم گوئىيەشى زووتر بېرە، چەندەت دەوىي دەتىدەينى. دەرویش گەراوه سەر كۈرە، گوئىيە كە دىكەشى بىرى و نايە بەرى دەستىيەوە.

جه حیلی بالابه رزی سمیل بابری ده لالاوه: کوره بُخاتری خودا دلم تؤقی
زووکه گویچکه کانم پیوه نووسینه وه. حه شیمهت فیتوو لیدان و چه پله پیزانیان
بوو، سه لهواتیان بهره و ئاسمان هه لدھچوو، پوول و پاره یان هه لداویشته حه واو
کەشەفی ده رویش پر ده بwoo. کوره شدینالاند و هاواري ده کردا به لام کەس
ئاگاشی لىنى نه بwoo. ده رویش بېخەيال له نیو حه شیمهتدا کەشەفی ده گىپراو
ئەمسەراوسەرى مەيدانى ده کرد. له دووكانه نیزىكە کانه وه، له پەنجەرە مالە
دوو نەۋەمە کانه وه، لە دەرو ژۇورى مەيدانە وه، ده رویش بانگ ده کرا، پوولى
بەسەر و گويلاک و بەسەر کەشەفدا دەبارى.

ھەرا و ھوريایي حه شامەت تەواوبونى نەبwoo. ھەر ده رویش بwoo بُپوول وە كۆ
كردن هەلدە خولا و دەرو ژۇورى ئاپورەي خەلک و نیومەيدانى ده کرد.
ھەلدە سوورا، ون دەبwoo، دەرە كەوتەوە. حه شامەت ناھەقيان نەبwoo، ئاوهەما مەست
و سەرخۇش بن و ده رویش ئاوهەما پوولوھشان كەن. ئاخە بېرى بېرچ
ده رویشىك راستى لە گەل نە گوتىبۈن و ئاواي مەرجى خۆي نە بىر دبۈو سەر!
ده رویش ھەروا كەشەفی ده گىپرا و پوولى وە كۆددە كرد و لە ھات و چۆي دەر و
ژۇورى مەيدان و قەرە بالغى خەلکدا بwoo. له پر مىزمنالىكى سىزىدە چارده سالان
ھەرای كرد: ئەوه كوا دەرە رویش؟ خۇ دەرە رویش نە ماوه!! قاوى خەلک بەرز بۇوه: كوا
ده رویش؟ كوا دەرە رویش؟ چى ليھات؟ بُخە كوى چوو؟ دەنگىكى بەرز و بلند
وە سەر دەنگە کانى دىكە كەوت: «قورتان وە سەر! دەرە رویش ھەلات و
رايىركەنە مگوت؟! پىمەنە گوتى نە كەن، ئەوه گوى بىرە و، دەست و
گوپitan دەبىرى.» دەرە رویش بwoo بە دلۇپىك ئاواو بە عەرزدا رویشته خوار و ئىستا
وئىستا كەس رەنگ و روخارى نە دىتەوە. به لام ئەي پالەوانە گوى
بىراوه لىقە و ماوه كەمان؟ لە شەرمەزارىدا لەم شارە كۆچى كرد و ئەوه ئاراي
سى سالە بېرى بېر رۇوي لە ئامىزى ئەم شارە كەدبىتەوە. بەزار خۇشە بلىنى شار!
ھەر گوتىن و ھەزارى لىدە كەويتەوە. ئاي لەم گشته بىرە و ھەزە سەرە يە
و لەم ھەممۇ خۇشى و ناخۇشىيە. لە چوار چراوه بە رەوحە وزە گەورە
ھەلدە كشىم. ئەو حەوزە گەورە يە ئاوايان بە سەر داھە لگۇتوھ: «حەوزە
گەورەمان قوللۇ بىن بىن - دوو ماسى تىدا خال لە گەردنە.»

ئاخ ئوهش كۈلانە كۇنارە كەھى مالە باب و باپىران. دەبىن بەرەو مالېرىۋەمەوە.
بە خوداي زۆر تامەززۆرى داي و باب و خزم و كەسم. ئاخە سى سالى عەلەنتەواوه
نەمدىتۇون.

لە دەركى ئاوهلىي مالە بابهوھ دەرۋەمە نىئو حەسار - لە بىرтан بى كەجارىكى
دىكە پىك گەيشتىنەوە، زۆر شتى دىكەشتان بۇ بىگىپەمەوە، ئاخە زۆرم لە دىلماوه
- ھىشتا لە حەوشەم و مۇقۇمۇرى ئەۋەمە: بېرۋەمەززورەوە يان نا؟! كە چى گويم
لىيە دووكەس لە كۈلاندا بە يەكدى دەلىن: ئەوه پالغانە گۈز بېرۋە كەھى ئەم
مالەش لە پاش سى سال را كىردن، گەپاوه، دەك قەدەمى خىر بى، هەر مەبارەكى
دەوي !!!

* * *

ره خش

دیسان ده نگی ئەو، ده نگی شەمەی باوکم! كەمى ماوه گوئىم
بىرى. هەميسان خەيال پلاو دەكەت، ئاخە ورپىنە و خەون و خەيالى ئەو بە
من چى؟ لە لاشانىيە و دايىكم ديارە. كز و كەنەفت و بىدەنگ دانىشتۇو و مەتقى
لىيەنایە. دەروانىتە ھەممۇمان و ھەممۇ لايەك. ئەوهى دىكەشولە بۆرە تارە كەدا
دى و دەچى يۈسفە. يۈسف بە سوارى ئەسپىكەيدانى گرتۇو و، خەرىكى
تەقلە و جلىتانە. ئەوانى دىكە زۇرۇھې رچاۋ نايەن. وەك سىبەر لە نىيو تارمايىدا
دین و دەرەن و بە دەورى خۇياندا دەخولىنىھەو. ئەوه دىسان دەنگى شەمە بەرز
بۆوه. نا، تاكۇرۇزى مەردن ناھىلى بىھەسىمەو. بۆتە چارەنۇوسم، دەبى
بىكىشىم، بىكىشىم، تا ئەورۇھى دەمەرم و دەمنىزىن! دەلىي چارەنۇوسمە
وچى لەگەلدا ناكرى؟ ئەوا يۈسف بە تەقلە ھاتەوە روانگەم. ئاخ ئەمئەسپە
بەرەلایە! وەي لەم بەدقەدەم و وەيشۇومە! ئەو كەردى، ئەو كەر، ئەو، ئەو،
ئەو ...

لەسەر چىمەنە كەى شانى باخە كەى بارام دانىشتىبووين. ماندووبىبووين.
دەمانە ويست پشۇويە ك بەدەين و بېرىك بىھەسىيەنەو. لە پېكۈرۈنىكى بە سام
رايچەلە كاىندىم. يۈسف بانگى كرد: كاكە، كاكە ئەۋەئەسپەت دىيە؟ بەو خودايە بى

سیحه به و بهره‌لَا کراوه. دوور و نیزیک‌که‌س دیار نیه ئاگه‌داری لى بکا. ههسته با بچین خورجینه که بخه‌ینه سه‌ر پشتی و تاکوو قهراخ دیی به‌رین. له ریگه بز خۆشمان به نۆره‌سواری ده‌بین. ماندووش نایین. له قهراخ دئ بهره‌لای ده‌که‌ین. قسه‌که‌یم به دل بwoo. له ئه‌سپ چووینه پیش، به روالت له جوانوویه کی تازه گیراوده‌چوو، به‌لام زۆر کز و لاواز بwoo. سه‌ر هه‌رت له دهسته کانی بريندار بwoo. پشتويته که‌ی خۆمم کرده ملى و خورجینه که‌م هاویشته سه‌ر پشتی. سه‌ری پشتوتیم دا دهست یۆسف و بز خۆم له دواوه (هه‌ی) م لیکرد. به‌رهو دئ وەریکه‌وتین. ئه‌ری ئیمه ئه‌ومان بارکرد يان ئه‌و خۆی به‌سه‌ر ئیمه‌دا داسه‌پاند؟ ئاخ... ره‌خش!... باوکم واي نیو نا... ئاخ چماده‌مزانی ئاومان به‌سه‌ر دینی، قهت ده‌مهمیشت؟... ره‌خش! انه‌و للاکه‌ر بهره‌لَا. یۆسف له پیشه‌وو ئه‌سپ و پشتويتنی ده‌کیشا و من له‌پشتاهو ده‌نگم ده‌دا و نیو نیوه‌ش يه‌کمان سواری ئه‌سپه ده‌بووین. که‌گه‌یشتینه قهراخ دئ، یۆسف گوتی: کاکه ئیواره دره‌نگانه، لیره بهره‌لای که‌ین، ئه‌مشه و گورگ ده‌یخوا. زۆر گوناھه... من کردم ئیوه نه‌یکه‌ن اقهت بهم جۆره قسانه دلتان نه‌رم نه‌بی، ده‌خیل سه‌د ده‌خیل، نه‌یکه‌ن. به‌ئه‌سپه‌و خۆمان به حه‌وشی مالیدا کرد، باوکم له حه‌ساری ده‌سنويزی ده‌گرت. ئه‌سپ حیلاندی، باوکم داچله‌کی و به‌سه‌ر ماندا گۆراندی: ئه‌م ئه‌سپه چیه هه‌تیو؟ دایکم له مووبه‌ق ده‌رپه‌ری و له‌گه‌لکوو ئه‌سپه‌ی دیت، روومه‌تی خۆی دارنی و کرديه بوله بول: ئه‌یارۆ قه‌ده‌می خیزبی، ئه‌و چیه؟ دزیوتانه؟... یۆسف هه‌موو شتیکی بز گیزه‌انه‌وه. باوکم لیوی خۆی گه‌زی. بزیکی بیز کرده‌وه و، له پاشان هه‌لیدایه: هه‌تیو باش چاوتان ورد که‌نه‌وه بزانن ده‌لیم چی؟ له‌کن که‌س نه‌لین دیومانه‌ته‌وه، بلین له شه‌ممه‌بازاری شار تووشی خالمان بwooین و ئه‌و پیی داین! جاشه‌وی له پاش شیو خوران ته‌گیزیریکی لیده‌که‌ین. زووکه‌ن ببیه‌نه ته‌ویله و تفاقي بکه‌نه به‌ر. ئه‌وه خودا گه‌یاندوویه. باشی خزمەت بکه‌ین ده‌مەوبه‌هار و دووسه‌د تمەن ده‌کا! ئاخ ئەم قسه‌یه‌م چەندە پى ناخوش بزو. بۆچی؟ له خۆر؟ نه‌و للا ده‌مزانی بابم قهت سه‌رەندەری ج ناكا و ئه‌وى بیکات پیچه‌وانه که‌ی باشتره. ئاخه تفاقي ده‌خوارد چی بده‌ین؟ ده‌ترسام خەلکى دئ گه‌پمان پى بدهن! تفاقي سى بزنه کۆلە که‌ی خۆمان نه‌بwoo، ج ده‌گا به‌وهی ئەم ئه‌سپه بهره‌لایه‌ش به خیو که‌ین. له‌گەل باوکم دامبه‌سته شه‌ر قسه‌ه جار و بار ده‌منه‌راند و ده‌مگۇراند و ده‌مگوت: ناماھوی، ده‌بى بهره‌لای که‌ین. له‌م

ریوی یه خویری یه ج ده ناچی. بریک جاریش ده پارامه وه: تفاوتی ئه م بزنه کولانه ده خوارد ئه م بهره لتا و برينداره مدهن. لم ریوی یه ئه سپ ده نایه. باوکم هر گویی نه دامی، زوریشی قسهی کال و کرج پیگوت. منیش سه رم دانه نواند و به ره رچی قسه کانیم داوه... ئاخري به توره هی یه و رووم کرده هوده که هی خوم ویوسف. ئاخ له و شوه و یشومه. وهی له و باوکه رهنج به خه ساره و، له منه هامه ته! بنچینه و به ردی بناغه هی ئه م نه یامه ت و کهند و کوسپه ئه وشه وه دارژا... یوسف بهو کراسه ثالله وه، بهو کراسه موره وه، به کهوشی رهشی بؤیه کراو و کاکولی به شانه کراوه وه به سواری ره خش مهیدانی ده گرت. به تهقله دههات و ده چوو، چوار نال ئه سپ غار دده، به دهوری دیدا ده فری، له بهر مالان یورغه هی پیده کرد، له پشت مالان ده یکرده قورته! خلکی دی ده چونه سه یری. له پشت مالانه وه ده فری و له چاون ده بیو، له قهبران و هدمه ده که وت و به ره و شیوه قوول ده چوو، له ویوه ده یدایه ته لانی کیوی چاکی و قه دی شاخ و که زی به ره و نووکی کوساره بپری و هه میسان به ره و خوار شوپ ده بیووه.

ئاخ ئه م میرمناله له سه ره و ئه سپه چه نده جوان بیو، روز به روزیش جوانتر و لیهاتووتر ده بیو. سواری و رمبازین و تهقله و جلیت هر له جوان بیو، هر له و... به لام ئاخه چون؟ خو له میزه یوسف سواری ناكا اخو ئیمه له میزه له دیه نه ماوین! دا ته خودا ئیوهش جوان زهینی ده نی! ته ماشا سه ری ناوته سه ر ملی ره خش و چون دی و ده چی؟ ئه و کاکولی یوسف و یالی ره خش تیکه ل بیون و شنه هی شه مالکه رویشکه یان پیده کات. ده بی دواي که وم و بیگنرمه وه. ده بی بیبه مه و همالی. چاوه زار کاری لیده کا! چاوی پیس ده یگری! وه شوینی ده که وم. ئه و به سواری ده فری و من به دووی دا. ده رؤین و ده رؤین، تا له دیدور ده که وینه وه... و له چاون ده بین... جیره هی گریزه نه ده رکی نیومال له جیگه هی خوم رایپه، اندم و له ده لاقه هوده که وه روانیمه حه وش. شه مهی باوکم له نیوه راستی حه وشه وه هه رای کرد: هه و خالید، هه و، ئه و فانوسه بینه با تفاق بؤ ئه م ئه سپه به رین. هه له جیه خومه وه جوابم داوه: چیه؟ چیت ده وی؟ «پیتی رهشی دروشت تر؟» شانازی چی پیوه ده که هی؟ هه زار که هتم پیگوتی هیچ هیوام پیی نیه، دوو قرآن ناهینی! من تیدا نیم، ئیوه که یفی خوتانه. یوسف و دایکم و مندالهورده مالی رزانه حه وش و هه مه و پیکه وه به ره و ته ویله چوون. دلم که وته کورک! ده بی چی بکه ن؟ به ره و ته ویله ریکه وتم.

بە تۈورپەيەوە چۈومە ژۇور. ئەسپە بەرەللا لەبەر كىزى و لاۋازى و لە بىرىنەك مېئۈزۈ كە ھەلدىلەر زى. يۆسف فانۇس بە دەستەوە بە دەوريادادخۇلما و تېشىكى فانۇسى دەدايە سەر و گۈتىلاكى! شەمەمى باوکم بە دەوريادا دەسۈورا و سەرنجى دەدايە و ھەللىدەسەنگاند. ماناڭ وردە كان و كە بازنى دەوري ئەسپە يان دابۇو. ملە بارىكە كانيان بەرە پېشە و كېشاپۇو. چاوه كانيان كە توپونە سەماكىدەن. دايىكم تەماشى ھەمووانى دەكىد: باوکم لە پاش سەرنجىدانىكى زۇر دەستىكى لە ئەستۆيىدا و بە دەنگىكى بە رەزەو: ئەشە دەم بىللا چاكت گوت خالىد! بە پېتى رەشى درشت تر! قىسى لە سەر نىيە!

- ھەك زمانى من بە بېرىن چى! بۇ تەوس و توانجى ھاوېشىتم، خۇ نىيۇ نارەخش!! - شەمە كەوتە ورپىنە و خەيال پلاو: بى خاوهن بۇوە، خزمەت نە كراوه. لە رۆحى منتان كەۋى! ئەم سى مانگە زستانە خزمەتى كەن، شەوى نەورۆز دەبىتە رەخشى رۆستەم! جا بەھارى مال و كۆچى لىدەن ئىين و وردىلە كانى لى سوار دەكەين و موکورىيان - ولاتى باب و باپىران - خوت بىگە و هاتىن. كۈپە لە رۆحى منتان كەۋى بىزامن چۈنى خزمەت دە كەن؟ نە دايىكم، لە قىسى دەرناچۇو نە يۆسف، نە وردىلە كان. ھەرام كەدە رزق و رۆزى ئەم ماناڭ رەش و رووتانە دەرخوارد ئەسپەرىيى مەدە خۇدا ھەلنىڭرى... ھەر رۇوى تىنە كردم. زۇرم نەرەند و گۈرەند، ھەر جوابيان نەدامەوە. بەرە دەركى تەويىلە رۆيىشت و بە دەم رۆيىشتەوە: نىيۇ رەخشە، خالتان بۇى ناردۇوين، لە بىرى قەرز. ھەمووپىي بلىن رەخش. جىرتىكى بلىندىم كېيشا و گۇتم: مامە شەمە لە سەر ئەم ئەسپە ھەموومان لە بىرسا دە كۈزى! بەلام ئەوهەش بىزانە: «كەس بە خەيالنابى بە مال!» ھەر گۈيى نەدامى. سېبەينى زۇو باوکە چۈوه مالى كەریمى دراوسىمان، جۆيەكى زۇرى قەرز كەدە و ھېتىنەيەوە. دايىكەش چۈوه لاي ئامەمى دەستە خوشكى و وىنچەي قەرز كەدە. ماناڭ دەستىيان كەدە خزمەتى ئەسپ. يۆسف بۇو بە سوارچاڭ و ھەموو ئىوارە لە دەموروبەرى دى مەيدانى دەگرت. منىش مانم گرت و لە ھېچ كارىكىدا يارمەتى يانم نەدا. بەلام ئەسپە بەرەللا؟ رەخش رەخش كەرى نىرنەيدە كېيشا. يەك رۆزەي دە رۆز بۇو! رۆز لە گەل رۆز لە قەلەوى و بە كەيىفى و ھەلدىنى دەدا. ئەى شەمە؟ ھېچ منى نە كۆشتىبوو، شەمەمى باوکم نەبى! لە خۇ دەرچۈوبۇو. لە بن دىوارى حەوشە و لەبەر بەرەچكە كۈلان و دەركى مىزگەوت دادەنىشت و ورپىنە و خەيال پلاوى دەكىد. بىرائىيەش وەك من دىباتان، چەنلى

جوانچاک؟! چهنى خويىشىرن؟! اده تگوت شىرىھى و حەممە حەپۋەلە. جا خەون و خەيالاتە كەھى: «ئىشە لىابكە وينە شەھى نەورۇز بار دەكەين و دەرۈينە و بۆ موڭوريانى خۆمان! موڭوريان بەھەشتە. ھەممو و لات ئاواو ئاوهدانى باخ و سەوزەلان وشىناوهەرد. پر لە رزق و رۆزى و خىر و بەرەكت. پر لە پياوچاڭ و پياوى ئازا و دللاوا. ئافرەتى ھەممو داوىن پاڭ و سەخى و دوختەر كەيىبانۇوا» بىتىو لە حەسارى مالە خۆمان بوايە و گۆيم لەم قسانە بایە، خۆم بۇرانە دەگىرا و دەپەپىمە نېيەسە! بەس خەيال پلاوبكە!

لە كارنە كەرى و تەوھەزلىدا ھەمۈماتت لە برسان قې كرد؛ ئابرووت بىردىن. بۇوين بە گەپچارى ھەممو كەس. رزق و رۆزى ئەم منالە رەش ورۇوتانە بە زگ ئەم كەرە بەرەلە يە دامە كە. باوكم جىنیتى دەدامى، منىش جوابە جەنگىم دەكەد. لىيمان دەببۇھە لەللا. دايىكم نېيۇ بېرى دەكەد دىن و كۆتايى پى دىننا. ئەمچار باوكم و يۈسف دەچۈونە تەوپىلە بۆ خزمەت كەردنى ئەسپە و دايىكم و وردىلە كان دەكەوتىنە نېيۇ دى بۆ سوال و سەدەقە و قەرز و قولەي كا و يۈنچە و جۆ. منىش لە داخاندا لەوانە بۇوبتەقەم. دەچۈومە نېيۇ مال و لە ژىر لىپۇرە ھەر جىنپۇم دەدا. بە قوربانى كارى خودا بىم دەتگوت لە داخى منە ئەسپە ھەر ھەلەددە و بە كەيف دەببۇ. نېيوبانگى يۈرغە و قۇرتە و چوار نالى رەخش دى بە دى و شار بە شاردەرۇى! لە دوور و نىزىكە و مىشىتەرى دەھاتە سەر. جا كە مىشىتەرى دەھاتە دى، يۈسف رەخشى جل دەكەد و لە دورى مالان مەيدانى دەگرت. دلى مىشىتەرى دەخستە كوتە كوت. مەزنەدە و نرخى رەخش ھەر دەچۈوه سەرئ. بەلام ئەسپە بەرەلە بۇو. ھەر پىم وابۇ شەمە خەرەففاوهە سەفى بۇو. بە تايىبەت لە پاش ئەھەنگى يەكىن لە وردىلە كانمان بە كۆلىك جۇوه كە لە مالە جىران قەرز كراببۇو، كەوتە نېيۇ گۆلە كەنە نېيۇ دى و لە پاش سى رۆز تا و چەق و چۇ مەرد، سەد ئەھەندەي دىكەش شەمە ورەخش لە بەر چاوم كەھۆتن. ئاخ ئەم كابرايە تىيداچۈونى جىڭەر گۆشە كەشى و خۆرى نەھىتىاوه و دەيگوت: خەتاي خۆى بۇو ئاگاي لە خۆيىبايە نە كەھۆتە نېيۇ گۆل و ئەستىرە و ھەر دەھات و شەمە ورەخش زىاتر بە كەھىف دەھاتەن. بە تايىبەت لە پاش ئەھەنگى دەھاتەن مىشىتەرى يەھى شەھى چەلقاوان هاتنە سەر رەخش. ئەھەنگى دەھاتەن بە دواي شىپۇ خوران پىياوانى دى يەك و دوو دوو چۈونە مزگەوت. نېيۇ سەھات لە شىپۇ خواردن تىپەر نەبۇوبۇو مزگەوت لە ژىر شۇقى چرا تۆر داء بە

دووکه‌لی جگه‌ره و سیغار و زهنازه‌نای خه‌لکی ئاوه‌دان بؤوه. مامه شەمەی باوکمېۋە ھەوھەجار رىگەی لاي سەرەوەی مزگەوت درابوو. شەمە پەيتا پەيتاجگەرهى بە جگه‌ره دادەگىرساند و بىچان دەكۆخى و دووکەل وەنهناسە و تف و بەلۇغەمى كۆخە و گەرووى بە گۈز سەر و چاوى ئەم وئەودا دەكرد.

خەلکىش دەتگوت خدرى زيندەيان وەلای سەرەووی خۆييان خستوو، شانازىيان پېتەدە كىرىد. سى كاپراي مشتهرى وەكسەغىرى مەكە و مەدىنە مات و كز و مل كەچ لە خوار بامە وەدانىشتىبۇون و چاوابان بېرىبۇو دەمى ئەو. منىش لە لاي خوارەوەي مزگەوت دانىشتىبۇوم و پىتكەننۇم بەم بەزم و رەزمە و ھەموو ئەم خەلکەدەھات! ئاخە خەلکىنە ئەم شەمە يەتان تاكوو مانگىك لەمەوبەر رىگەى مزگەوت نەددە، ئىستا بۇ وەلای سەرەووی خۆتان خستوو؟ ئاخەشەمە ووا لېكراو تۇ لە برسان زگت بە پشتتەوە نووساوه، بۆچى ئەمسەودا باشە ناكەي و خۆت و مال و منالت لە رووت و قوقۇتى و بىرسىھەتى رىزگار ناكەي؟ عەبە شۇرای پياوماقۇول و كويخاي دىيە كەمان كە لەشانى شەمە دانىشتىبۇو، بېرىكى سمت و نىپۇران و نىتەنگەلى خوراند، رۇوي كرده بابىم و گوتى: مامە شەمە ئەم پياوانە لەسەر قسەى تۇ راوه ستاون نازانم تەكىرىت لە گەل كەس كردوو يان نا؟ ئىدى منگە منگى ناوى، وەلامىتى كى راستە و خۆييان دەدە. هيشتا قسەى عەبە شۇرە تەواو نەببۇو، يەكى لە مشتهرى يەكان هەللىدايە و گوتى: مامە شەمە! ئىمە لەسەر قسەى خۆمان سوورىن! بە هەزار تەمنە مشتهرى رەخشىن. مامە شەمە لەسەرە خۆ مژىكى قولى لە جگه‌ره كەى دا، بە دەم كۆخەوە تفييکى زۇرى بەسەر مشتهرىدا پېرەند و بىچى سى و دوو گوتى: بەم پۇولانە فرۇشى نىيە و نايفرۇشم.

ئەسپىتى كى لە ناواچەى قەرەلەرى كاولبۇو ھەزار تەمنە بىكتا لەمۈكۈريان پازىدە ھەزار و شازىدە ھەزارىش دەكىا! شەمە ئەوهندەي گوت وەھەستا سەر پى.

پىتچە كەى لار داناء، لووتى ھەلپىنا و بەرەو دەركى مزگەوت چوو. ھەرام كرد: بابە بىدە، پۇولى باشىيان داوه. خەلکىنەمە يەلنى بىرۇا، يەكىيان خەن. كويخا و خەلک بە تىكرا تكاييان لېكىرىد، بەلام جوابى كەسى نەداوه و لە مزگەوت دەركەوت.

مزگەوت چۆل كراو، منىش بەرەو مال چۈومەوە. بە خوداي نەيدە بېرىيەوە. دەبايە فوججهم پىبكات! ديسانە كەش خەيال پلاو خستبۇوبە ورپىنە كردن: «زستان لە تەھاوا بۇونە و، روورەشى بە رەۋى ماؤە. چەند رۆزىك لە پاش نەورۇزوه بېرىدە كەوپىن. لە دۆلە درېزەوە دەرۋىن. پاش دۆلە درېز

ده گهینه میرگهشین. له سه رکانیه که میرگهشین پاروویه ک نان و پنهانیز ده خوین و، و هر یده که وینه و. ور دیله کان، به نوره سواری ره خشتان ده که م. له سه رکه مل و پهله که تان داده نیم. له پاش مله و تیره گی هه باس ئاوه زووی ده شته پان ده بین. له و سه ری ده شته پان ده گهینه ده لی مه حال. ده لی مه حالی چی؟ هه مووی شیناوه ره و سهوزه لانه. په له جه گه ن و کانی و گز و گیا و دار و گول. ده لی مه حال سنووری موکوریان و قه ره لره شه ویک له سه رئه ستیره گهوره ده لی مه حال له چارداخی شوانه کانداده مینینه و. روزی دوایی سبه ینی زوو له گه رد و گولی به یانداوه ریده که وین و بخ نیوهره ده گهینه هه وه ل دیی موکوریان. ئاخ... ئاخ موکوریان - مه لبندی شیران و باب و باپیران - بلیی جاریکی دیکه بتبینمه و؟» له ورینه نه ده ویستا. نه شیده زانی گوییان داوه تی یان نا؟ هه ر بخ خوی ده پرست و ده پرست! له داخان هه خوم ده خوارده و، لیوه کر ژهم ده کرد و جووله جووله ببو. ئاخی خوم بخ رانه گیرا و، به بیشه رمی یه و گوتم: جر... هه رچی مه پو گارانی قه ره لره ده پری به موکوریانه که ت! ده ستی دا داریکی هه لگرت و هه رای کردمی. منیش قوت بعومه و گوراندم: ده ته وی لیم دهی؟ به منالم ده زانی؟ وه للا په لبزی بوی بیرازت ده که م. به ره و پاش گه راوه، داره که حه وادا، کوئیکی تف و به لغه کرده سه ر عه رز و گوتی: وه للا تو زوی! بیزوو تو له من نی ادهنا له رووی من و هر نه ده گه رای. به ره ته ویله و تیماری ره خش خوشی کرد و رؤبی. ئاخ که بیری لیده که مه و... ئاور ده گرم. دوو سیر ژنیکی بخ شه وی نه ور ژم سابو. ره خش هینده به که یف هاتب ووده تگوت جوانه گای دابه ستیه. په لی بخ ئاسمان داویشت، چه په کانی ده کرد، به کوئر ژنی ره خش پیاو زنده قی ده چوو. به ره به یانیک به ده نگی حیله هی ره خش له خه و را په پیم. چوومه به ره در بیجه هی ژوو ره که م و ته ماشای حه و شه کرد. شه مه بابم فانوس به ده ستیه ده چوو بخ ته ویله. ده رکی ته ویله کر ده و چووه ژوو ری. ره خش نه ده سره وت، سمی ده کوتا و ده یحیلاند. له په هاواری بابم هه ستا. یوسفیش و هه به ره اتابوو. به جووت ده ریه رین و خومان به ته ویله دا کرد... ئاخ... باوکم له خوینی خویدا ده تلاوه. تا گه یشتینه سه ری، جووله هی لی برا. نه ئه مر ژمرد بیو نه پار. ره خش که فی هه لخرا ند، ده هات و ده چوو و ده یحیلاند. یوسف سه ری ناسه ر دلی باوکم و هه ستی را گرت. زور زوو هه ستاوه، به چه په ک به سه ری خویدادا. به بانگ و

سەلالە کۆری گريانمان دا. دايىك و خوشك و دەرو جيiran تىرژان. يۆسفسەوسارى ملى رەخشى لە گۈلمىخ كردهو و رووى كرده من: خالىدا! ئاگەدارى دايىكم و ئەو مەندالانە بە. دەيىبەم مەيدانى پىدەگرم. تاكوو نەيپىسىنەم و نەيتۆپىنىم ناگەرپىمهو. لغاوى رەخشى كىشاولە تەويىلە دەركەوت. نازامن بۆچى دلەم داکەوت و بە دووى رەخش و يۆسفدا دەركەوت. هىشتاتەستىرى بە ئاسمانانە وەمابۇو. نەرمەبايەكى فينىك كولمەكانمى لاۋاندەوە. بەرەو پشت مالان رامكىرد. سروشىت گەپى بە مردىنى شەمەي باوكم دەھات. يۆسفسەوسارى رەخش دەھات و دەچوو. دەرەدەكەوت و ون دەببۇو. وەكتىسکەتى فەنگ بە نىيون عەرز و ئاسماندا دەفرى. دەبىيلى ئاسكەسلەي دەشتى بە گىرىپ بۇو يان ماسىي زەربىای نىل بۇو؟ بە خوداي هيچياننەبۇو، كى بىرىكىي مان و مردىنى يۆسفسەوسارى و رەخش بۇو. هەى لە و شۆرەسوارەي سەرپاشتى رەخش، وەى لە و جوانچاڭەتى بەرەو ھەورو ئاسمان و ئەستىران دەفرى. كاڭولى يۆسفسەوسارى يالى رەخش بە دەم باي دەمەوبەيانەوە كەرويشكەيان دەكىد. لە بەرز و نزمى دەورى دىدا بە چوار نالدەفرپىن. خەلکى دى بەشىكى لەسەر تەرمى باوكم و چوار بەشى لەسەيرانى غارىن و رەمبازىتى يۆسفسەوسارى رەخش بۇون. وەكتاكەدارى سەردوندىك لە جىي خۆم دەلەرزىم و دەمەۋانىيە ئەم غارىن و رەمبازىتى. ھەوازۇر رون داگەرپابۇو. ھەوەل گۈزىنەكە كان دەركەوتبوون و ئاسق خۇيتناوى بېبۇو. لە پەر گىزەلۇوكە بۇو يان گەرددەلۈول يان تەپ و تۆزى ئەم رەمبازىتى، ھەستاولەلىكىرد. سوورا و خولى خوارد و لە يۆسفسەوسارى رەخش هالا! حەتمەن تۆز و خۆل لە چاوابيان رۆچۈو و نەياتنوانى هىچ كۆي بىيىن، يۆيە لە پېسم و پەلى رەخش تىكەالا، سەر سەمى داو لاتراسكەتى بەستە و ئەسپ و سوار وەك تاڭىزى و نىچىر، گلان! ئەللايەكى تىكىرا و گىشتى لەخەلکەوە ھەستا و ھەمووان پىتكەوە رايان كرده سەر يۆسفسەوسارى رەخش. تاكوو گەيشتىنە پېشى، رەخش ھەستابقۇو سەرپى و پەر بە گەررۇودە يەيلاند، سەمكۈلى دەكوتا و چەپۆكاني دەكىرد. يۆسفسەوسارى كونە گۈيچكەكانىيەوە شۆرەوە گەي بەستىبوو. ھەناسەئەنەدەكىشا، تەواو بېبۇو... تەواو... مەدبۇو. عەبە شۆرە گۈيى ناسە سەردىلى يۆسفسەوسارى رەستى راگرت. لە گەلکۈو ھەستاوه سەرپى، چەشنى ھەورى بەھار بە دەنگ گەماندى، بە فرمىسىك باراندى و بە چەپۆك بەسەرە خۇيدا كوتا و ھاوارى كردى: ئەوە لە

کویی مامه شمه مالکاولی رمنج به خهسار؟ ئهوه له کوین دایک و خوشکی یوسفی جوانه مهرگ؟ ئمرئ خەلکینه ئهوه بۇ نایكەنە شینگىزى و قور پیتوان؟ ئهوه بۇچى كەس يەخە دانادرى و قور بەسەردا ناكات؟ دەنگى شين و گرینى ورد و درشتى خەلکى هەستا. بەلام من؟ عەبەسابووم، وە كرمبىك لە بن سەرى يۈسف چەقىيپۇم و مەتەقىم لىيوه نەدەھات. لە ناكاوجاۋوم بە دايكم و خوشكە كانم كەوت. خويان بەسەر تەرمى سارد و سېرى يۈسفدا گىپا. دەميان نا نىيۇ دەمى. ماچيان كرد و بە زمان خويىنى دەم و روومەتىيان لىستەوه. پاش قەددەر يېك دايكم ھەستا سەر پى. دەستى یۈسفى كىشا و ھاوارى كرد:

ھەستە رۆلە ھەستە! ئهوه بۇوكى سوورت بۇ ھات، بۇوك دابەزىوھ بېرۇ پېيشى و بە خىيرهاتنى بکە. هانى ئهو شووشە عەترە. عەترى پىدادابكە. دايكم دەستى یۈسفى بەردا و رووى كرده خەلک و قىزاندى: ئەم بۇ چەپلە لىنادەن؟ بۇ ھەلناپەرن؟ ئەم رۆ چەپلە لىنەدەن و ھەلنەپەرن، ئەم بۇ كەنگى ھەلەگرن؟ دايكم ئەھە گوت و ھەشاولى بىردى عەبەشۇرپاڭە فرمىسىكى دەپشت و سەبىلەي دەكىشا. دايكم يەخە عەبەشۇرپاڭە گرت و رايىھشاند و بەسەريدا قىزاندى: لۇتى عەبە ئەھە بۇچى ئهو زۇرنایە لىنادەي؟... لە پاش ئىستىك يەخە ئەھە بەردا و بەرۇ كى كراسە كەى خۆى دادپى. لەچكەي لەسەرى خۆى كرده و بە دەستىيە و گرت و ھەلىسىوورپاند و دەستى كرد بە ھەلپەرين. بە دەھورى تەرمى يۈسفدا سەماي دەكىد و گۆرانى دەگوت. شين و شەپۇرى خەلک بە كۆر ھەستا. ھەممو خەلک بە كۆر و بە كۆل دەگرىيان. دايکىشىم ھەرواسەماي دەكىد و بە نىيوياندا دەھات و دەچۇو. لە ناكاوا كۆپۈنى رەخشىدە كەنگى خەستەوه. ھەممو رەخش بە حىلاندىن و جووته ھاوېشتن و چەپۈكان بەرە و شاخە كەى شانى دى رۆيى. بە رەمبازىن فرى و رۆيى تا لەچاۋ ون بۇو، كەس وەدۇوى نەكەوت، بەرە بەرە مژىيکى پىتەو بەسەرمانداڭشا. ھەممو كەوتىنە نىيۇ مژىيکى خەستەوه. ھەممو لىك ون بۇوين! بەتەنبا لە نىيۇ مژىدا رامدە كرد. يۈسف و باوکم بە شوين دادەبارى، يۈنچەيان بە كۆلە و بۇو، جۆيان لە دەست دەرژا. ھەممو پىكگە يېشتن و تىكھالان. دەستى يەكتريان گرت. بە شوين رەخشىدا رۆيىشتن و لە چاۋون بۇون. بەلام دەنگى باوکم دەھاتە گويم، بەسەر رەخشىدا ھەلەگوت. خەلونى دەدى. خەيال پلاوى دەكىد: «رەخشە رەخش... بەرە و مۇكۇريان

دەگەریئەوە... رەخشى رۆستەمیش ھەر ئاوا بۇوە. لە منتان كەۋى با بزازىم
چۈنى خزمەت دەكەن ... رۆلە خالىد مالەكەي من ويۋىسەن گەسک دە...
رەخش بەرە لە تەوپىلە تاقەتى كە...» ئاخ دەستھەلۇنەگىرى. تانەمكۈزى
دەسبەردار نابى! فوجىھم پىىدەكەت. چارەنۇوسمە و دەبى بىكىشىم! بىكىشىم!
بىكىشىم!

* * *

زاخه یه ک له پال زاخه کانی دیکه

۱- ورینه

گهلاشینه کان له روانگه مدا له حهواوه بهردنه و. له هه موو جوانترئه و حهوت گهلا شینه ن که له سهر عه رز که و تونه و لئ داده گرن! بهه موو هیز و توانای خوم بهره و گهلا کان راده که م. رایان ده که می هه لیان گرم و. ده گه مه سه ریان و دهسته کانم بؤ هه لگرتنه و یان دریز ده که م. دهسته کان ده یانگه نی و نیانگه نی! له نه کاو دهنگی حهوت گولله هه لد است! گولله کان به بن گویمدا ویزه یان دیت و تیپه ده بن. له حاندی خوم ده چه قم! ئه زنوم ده شکی، ره نگ به رو خسارمه و نامینی. له پر کابرایه ک له بره ده مم قوت ده بیته و! بزه یه ک له سهر لیوه کانیه تی و پیم پیده که نی! پرسیار ده کا: «زورت پی جوان؟ زورت خوش ده وین؟ پیت خوش هی تو بن! ده ت ده می، له مانه جوانتر و راز اوه تریشت ده ده می! بهلام مه رجی هه یه، بؤ گه یشن بمانه ده بی حهول بدیه و تیبکوشی، به زه حمه ت کیشان و ٹاره ق رشت ده بیت. ده هانی ئه م گهلاشینه بگره، برو بهسته یه ک جگه ره و نوشابه یه کم بؤ بینه، هه رچی مایه و بؤ خوت.» کابرا ده م خیچ و خوار و ناشیرینه! گهلا کان له سه رزوی هه لد گریته و بؤ خوتی. مژده یه کی لیده که م و پوله که لیوه رنا گرم، به ره و ژووره که خوم ده گه ریمه و، پشووم سوار بوبه، کو خه زوری بؤ هیناوم، ده کو خم، حهوت جاری ره بق. به سه ر ئه زنوكان مدائه چه میمه و. به دهوری خومدا ده خولیمه و، هه روهها ده کو خم، له پر چاو ده برم بهردنه می خوم، خوین، خوین، حهوت دلوب خوینی سوورو گه ش ته ختی زه وی یه که رازاندو ته و! چاو له دلوبه خوینه کان ده برم، له هه وه له وه سوور و گه ش بوبن، ئه وا خه ریکه ره ش داده گه رین بوبونه ته حهوت دلوب خوینی ره ش و پر له کیم و زوو خاو. دلم له ژیر ادیت و ده رشیمه و، به کو خه کو خ به ره و نیو ژوور و سه رجی و بانه که مراده که م. له سه ر جی و بان هاوار ده که م، هاوار ده که م: ده مانه کانم

بۆپینن؛ کەس بە دەنگمەوە نایە. رەنگە گوییان لىنەبى، گویشيان لى بىت، خويان
کەپ دەكەن! ديسان كۆخە و پەرۋىز زۇرى هېنى. دەكۆخم، پەرۋىز دەكەم.
كۆخە، پەرۋىز، حەوت جارى رەبەق . چاوم بە لىفەى سەرجى وبانە كەم
دەكەويت. خويتىنى بۇوە. حەوت دلۇپ خويت تىكەل چىك وچەپەلى لىفەكە
بۇوە. دلۇپە خويتەكان دەستى يەك دەگرن و بە دەورى مندا هەلەپەرن، سەما
دەكەن، رەش بەلە كىيان گرتۇوە. دىلان دەگىپن، ھەممۇ كىز و كورە
جەھىلەكانى جىرانى خۆمانن، دەيانناسىمەوە. من دەكۆخم و دەپشىمەوە، كەچى
ئەوان شايى لە دلىان دەگەپى. پللەتەقاندىن و گۇرانى گوتتىيانە و سەما دەكەن.
دەزانىم ديسانەوهش رابە سەرچۆپى گرتۇوە. بۆيە گوئى لە دەنگى من نىيە. دىلان
بە دەورى مندا خول دەخوات! دەبىن شايى و زەمامەندى مالى كى بىت؟ داخۇم
بۇوك بۆ كىدابەزىتنى؟ من هەرروادەكۆخم و دىلانەكە هەرروادە دەندا دى
ودەچى. ئەوا هاتنەوە بەرچاوم، رابە سەرچۆپى گرتۇوە، قاقا و پىكەنلىن لە دەم و
لىيۇ نايىتەوە. ھەممۇيان پىيدەكەن، ھەممۇيان قاقا لىدەدەن، كۆخە لىيم ناگەپى،
پشۇم سوار بۇوە. كۆخە، پەرۋىز، كۆخە، ھاواردەكەم: دايىه دايىه! رابەي دايىم
دەرگا دەكانەوە، دىتە ژۇورى. ھەناسكەھەناسكى دى، ئارەقەى كردووە، رەنگى
روخسارى سوور داگەراوە. دەرمانەكانى بە دەستەوەيە، كەنگى دەستى دانى؟
سەرى لاپىن وئىسکان و كەوچكى دۆزىيەوە. دەرمان بە دواى دەرمانا بە
گەرۈوم دادەكە. حەوت دەرمانى! يەك لە يەك تالىر و بۆگەنتر و پىستە. دايىم
بەپەلە دەرمانەكان ۋاوقاى گەرۈوم دەكەت و بە ھەلە داوان دەگەرىتەوە بۆزۈورى
ئارايىشگا كەى خۆى. دەرمان بەرە بەرە كار دەكەن. سەرمەت دەسۈپتەوە!
كەپاکەى سەرم بادەكە! دەماسىن و وەگىز دەكەوى، گشتلەشم دەكەويتە باوه
خولى! باوه خولى زۇر ناخۆشە. دىلم لە ژىزپا دى، چاوم رەشكە و پىشىكە دەكەن.
ئۆخەيش باوه خولى چەند خۆشە! لە باوه خولىدا كەس وەك من نايەتەوە. لە
دەرس و مەدرەسەشدا ھەروازىرەكەم! تەماشاي ئەوە مەكەن كورە فەقىرم و
ليپاسە كانم بە قەدرايى لىپاسى خەسرەو و ئەشكان و مەنوجىز تازە و جوان نىيە!
لە دەرساهىچيان وەك من نايەنەوە. نىمرە كانم ھەممۇي بىستە! شاگىد ھەوەلم.
بەزۆرەبانىش دەيان خەم! بە شەپىش دەرۋەستىم نايەن! ئەلجانە كە
زەنگى وەرزىش، كەس لە تۆپىن و باوه خولى دا وەك من نايەتەوە! ئەوە
كىبەركىي باوه خولىيە! دەخولىمەوە! دەستە كانم بۇون بە چوار! بە شەش، بە

حهوت! سهرم بسوه به سی، به پینچ به حهوت! لاقه کانم چوارن، شهش، حهوتن!
ههموویان سوره ده خون و ده خولیتهوه. سهرم سوره ده خوا، دلم له ژیررا دی.
حهوت جار ده کۆخم و حهوت کەرەت ده رشیمهوه! حهوت قلب خوین، خوینی
سور و گەش! نا ناخوینی رهش و پر کیم و زووخاو!

له تاریک و نووته کى ئەم شەوه رەشەدا دەبى بچەمە سەربانى مالى حاجى
رەحمان و كۆترە هەلفرىيە كەم بگەمەوه! له سەر دوو نەھۆمە كەم مالى حاجى
رەحمانەوه بەر دەبەمەوه! يەكى سەر بۇ نېو بىرەش و تەنگ و تىوارە كە! سەرەو
نەخوون ھەر بەرەو خوار دەرۈم! ھەر دەرۈم و ناگەمە بن بىرە كە؛ دلىشم
بەرپۇتهوه! سەرىشىم بەر بۆتهوه. جيا جيا بەربۇونەتەوه ادل و سەر و لەشىم جىا
جىا بەربۇونەتەوه. بە بىرە كەدا ھەر دەرۈيىنە خوار، بەلام ناگەينە بن بىرە كە. ئاۋ
لە دلەمەوه ھەلدە قولى! بە گەرۈوم دا دىت و لە دەممەوه شۆر او گەى بەستووه.
من و لەش و سەر و دلەم ھەر روا بەبىرە كەدا دەچىنە خوار. لەم تارىكايىھە
دەترىم. ئەم بۆچ لە بن نايە؟ بۆچى ناگەينە خوارى. بۆچى كەس نىيە
بىمگەرىتەوه! كەس نىيە، كەس نىيە. حهوت سەعات، حهوت سال، يان حهوت
سەدە بەرەشايى و تەنگ و تىوارى بىرە كەدا دەرۈمە خوارى! حهوت سالى رەبەق
شاڭرد ھەوەلبۇوم! سالى حهوتەم گەللاكانم دىت! دىت گەللاكان لە دارە كە بەر
دەبنەوه. گەللاكان زۇر جوان و رازاوه بۇون. سەرنجىيان راكىشام! دلىان
رافندىم! وەدوویان كەوتىم. ھەموو كارىكىيان پى دە كرالا! لە مەدرەسەدا، لە
مامۆستادەپىزم چۆن دەبىمە خاۋەنى گەللاشىنە كان؟ چۆن ژۇورىكى پر
لەوانەم دەبىت؟ دەلى: بە خويىدىن كۈپ، بە خويىدىن. ئاخە مامۆستا
خويىدىنى چى؟ ئەوه نىيە حهوت سالى رەبەقە شاڭرد ھەوەلم و گەللايە كە نىيە نا
ناتۇ پىيم نالىيى! ھەر رەوانەى خويىندىن دەكەى. لە شەقام و بازارى بازىرە كەدا
دىم و دەچم. تو خودا كاكە تو پىيم بلۇ، چۆن دىيەخانىكى بېرىم دەبىت! بە
خوداي ئەم بىرادەرە راست دەكات. بە قىسىم دەكەم. كەتىبە كە حهوت جار
دەخويىنمەوه، حهوت جى دەچم، لە حهوت دەركەت دەم! حهوت مانگ چىھە؟؟
حهوت كەرەت، حهوت سالىش بىت، دەچم. جاخۇ ئەگەر گەللاشىنە كانم ھەبى
چىم نابىت؟ بەلام حهوت گەللاچىھە، حهوت ھەزارىشىم دەبىت! حهوت ژۇورى
پرپىشم دەبىت!

ئەی دونیا بۇوا تارىكە؟ بۆچ کەس بە ديارەوە نىيە. ئەم دووكەلە خەرىكە دەمختىنى! دىسان كۆخە، كۆخە هەشاولى ھېتىناوە. ئەرەتكۆخە يان دەنگى تەيارە يە؟ بلۇنى دەنگى تۆپ و خومپارە نەبىت؟ تۆخودا گۈئى بىگرن. دەنگى تەيارە و تۆپ و خومپارە يە. تەماشاي كەن ئاگرا دووكەل! ھەورا! تەم و مىز!! ئىدى چاو چاو نابىنى، بەلام گويملىتىيە. دەنگى كۆخە و تۆپ و تەيارە تىكەل بۇوه.

عەلى! عەلى لە كويى؟ چەت لىيەت؟ بۆچ ديار نىت! ئەحمدە وەمزمە و حەسەنىش ديار نىن. دايكم و حەمە و منالە كانى دىكەش ديارنىن. ھەر گوللەيە و دىتە خوار. وە كەللى دار، چەشنى خىز و خۆلى چۆمى! حەوت كەس بۇوين. بە منھوھ حەوت، ئەي چىيان لىيەت؟ كەس ئاگاي لە كەس نىيە، كەس نەماوه، ئاخ ئەوا ديسانە كەش كەوتەپەرەش و تەنگ و تىوارە كەي پشت مالى حاجى رەحمانەوە!

بە تەنى تىكە وتۇوم! لە بىرە كەدا دەرۋەمە خوار. خۆم بە جىا، لەش و سەر و دلەم بە جىا بەربۇونە تەوە! سەرم لە گىيۈمە دىت. ئاو لە دلەمە وەلە قولىت. بە گەرووم دا دىت و لە دەممەوە دەرۈتىنە دەرى! بەلام ئاونىيە! ئاو كوانى رەشە كوانى سوورە؟ ئەوھ خويتىنە. حەوت دلۇپ خويتى سوور، نا، نا خويتى رەش. لە پېر بە سەرەوە، بە ملەوە، سەرە خوار، تەق بە بن بىرە كەدا دەكەمە! لەت لەت و كوت كوت دەبىم! دەبىمە حەوت كوت. كويىم نەشكەواھ؟ كويىم ساخە؟ تاقە جارىك نەكەوتىم، حەوت جارى رەبەق بۇو، لە حەوت جىيگە كەوتىم! ئاخ بۆچ چۈومە مەدرەسە؟ بۆچ لە مەدرەسە چۈومە دەرى؟ بۆچى چاولم لە گەلاكان دەپىرى؟ خۆم بەخۆمم كرد يان پىتىان كەرمەم؟ بۆچى گەلاكان دلىان لى رفاندەم؟ بۆچ لە ھەركەس و ناكەس نزىك دەبۈممەوە؟ بۇ لېيم دەپرسىن، چۈن دەتوانىم دىيويكەللى شىن ھەبى؟ بۆچى رىگەيى حەوت سالىم پى رىگەيى حەوت دەققە بۇو؟ بىكىشە، كاوه بىكىشە! خۇت بە خۇتىت كرد. مريشك بۆخۇى خۇل بەسەر خۆيدا نەكات، كەس خۆلى بەسەردا ناكات.

رۆزى حەوت كەرەت دەكەم و ھەلددەستمەوە، دەخەوم و رادەپەرم، دەمەرم و زىندىو دەبىمەوە! ھەممۇو رۆزى حەوت سەتل خوبىن لە حەوشە، لە ژۇورە كەم، لە نىيوجى و بانە كەم لە دلەمەوە ھەلددە قولى. خوبىن حەوت لايەنم دادەگرى! ئاخ ئەم حەوت دلۇپە خويتىنە، ئەو حەوت گەللا گللاۋانە، ئەم حەوت دىلان گىيەر و چۆپى

گرانه، ئەم حەوت دەھۆل و زۇپىا يەرھوانەي كويىم دەكەن؟ لە كام گۆردا دەمنىزىن؟ لە كام قىسىم دەھاون!! ئەي هاوار كۆخە، پەرۋىش، كۆخە، هاوار دلىم ھەلقةندرا، ئاخ دلىم لەدەممەوە...! چاوم كۆپر...! گويىم درا! ئاخ هاوار... دايە... دايە... رابەگىيان! رابە... رووناك، رووناك. كەس گۇئىلىنى نىيە. گوئىشيانلى بىيت، نايەن! سەدد خۆزىيا حەمە بىتەوه!!! ئەگەر حەمە بىتەوه بۇي دەگىپەمەوە، ھەموو شىتىكى بۇ دەگىپەمەوە، پىيىدىلىيم مانگى رەشمەيە، گرىمان زستانىش تەواو نەبوبىيت، رەشمە مانگى دەمە و بەھارە. دەبا بېرىن، بېرىن، بۇ دى، بۇ گوندەكەي خۆمان. رابەمان ناوى. ئەويش ئىمەن ناوىت. ھەميشە ژۇورەكەي پېرە لە سەگ و رېتى و پشىلە. دىلان دەكەن، شايى و گۈوهند سەما و زەماوند ساز دەكەن. رابە سەرچۆپى دەگرى، پللى ئەدات و سەما دەكتا! ئاخ ئاخ خۆ ئەوه دىسان كەھوتەمەوە نىيوبىرەكەي خوارمالى حاجى رەحمان! خوايە ئەم بېرە چەنلى تارىك و تىنۆكە؟ چەندە رەش و بى بىنە. بىنەكەي پېرە خويىنە. حەوت دلىپى تەواو اھەر دلىپەي پېرە حەسارىيەك! پېرە ژۇورىيەك! پىياو تىيىدا دەخنكى. وشىيار بن، من لام روونە تىيدا دەخنكىتىم، تىيە لىتى دورىكەنونە. زۆرەتت تارىك و تەنگ و تىوارە. ووشىيار بىن تىيىدى نەكەون! تىيىكەنن دەخنكىننن. ئاخ خۆ بۇ دەستىك دەدەرم بىن ئەتەوه. وەھەتىيە حەمە گىيان. نن لە كويى؟ لە كويى ئىرى؟ بابەگىيان، حەمە گىيان، نن لە كويى؟ لە... كوى... ئى... كوى... ئى... كوى!

۲ - بالورە

دراوسيكىكان، حاجى رەحمان شەرمەزار تانم، سەرتان دىشىتىم. ھەۋەلتا سەر گەلاشىنە كان كەريدىان! حەوت گەلائى شىن لە گىرفانى كويىخاشەرېفەوە سەريان كىشا بۇوە دەرى. چاوابانلى دائە گەرتىم! كويىخاشەرېف جار و بار زۆر خۆمانە و ئاسايى خۆى بە حەسارى مالە كەمائە كرد و ھەرای ئە كەردىمى: «حەمە، لە كويى حەمە؟ زۇوكە بېرە بۇ ئاشى خدر. ئاشە كەي شاكاوه، خەلک و ئارد ماتلىن، چاوهنوارى تۇن ئاشە كەوه كار خە بىتەوه!» كويىخاى گوندە كەمان بۇو، نەدە كرا بە قىسە ئە كەم! بەتايبەت ئە و گەلاشىنە ئى دەيىھا وشىتە گىرفانمەوە دەمى ئەبەستىم!

که وتمه جه غزی جادووی گه لاشینه کانهوه. ئهو کارانهی پییان جیبەجى ئەبۇ
بەرى چاوى گرتىم! ئەقلى لىسەندىم. دەورى ئاشى ئاو، ئاش وەستايى حەوت
ئاشان بۇوم. دەورى ئاشى ئاوريش كە بەسەرچوو، رابە و رووناڭ ھەلیان پېچام
مالمان بىتە شار، لە ناخما بە خۆمئە گوت: «لە دى ئەرۇم و ئەچمە شار،
وەستايىقى ماتۆپى كۈورەخانە ئەزانم. وەستايىتى ھەممۇ كورە كان ئەگرمە دەس!
بە حەقت دەس و لاق ئەكەمە كار. زۆرى پىن ناچى ئەبەمە خاواھنى كۆمایە ك
لەم گەلاشينانە! ئاخ گەلەق بە خەيال نابى بە مال؟ ج خەيال پلاويك؟ چەنیك
زوو لەم خەونە راپەرىم..»

ئەو كاوهىيە ئەنالىنى. كاوهىيان! هاين لە مال خۆمان! لە ناو جى وبانە كەى
خۇتا راكساوى. دەوران دەورى دەم و لىيۇت كەف و خويىن دايگەرتوو. ئەم كەف و
تف و ليكە خويتناويە بۇ ناو سىنگ و ملت شۆرپاڭەيان بەستوو. دەبى چەنیكت
هاوار كردىي؟ ئاخ چەنیكداواي حەب و شەرىبەت كردىي؟ دەك كويىرايم دايە
كەس بەهاوار تەوهەتتەوو.

ئەى من ئەم گشتە ھەول و تەقەلايە بۇ ئەدەم؟ بۇ كى؟ بۇچى! كاوهىيان ھەر
ئەنالىنى و هيچ نالى. رۆلە چىت دەمى؟ چت ئەوي؟ ئەوالە ژۇور سەرت
دانىشتۇوم، ئەى بېچ داواي هيچ ناكەى؟ ئەوا لەبەرخۇتتەو كەوتىيە ورىنە. لەگەل
كىتە؟ چى ئەلىي؟ ئەرى ئەرى باسى رابەم بۇ ئەكەى. پىمەللىي لە ئارايشگا كەى
دا ھەلەپەرى، پللە لىيەدات سەما ئەكەت. منىش ئەزانم رابە و مىوانە كانى زوو
بەزۇو دابى قىز و پىچ وجى و بەرگىيان ئەگۇرن. كۈرە رۆلە ئەم قسانە بۇ كى
ئەگىرپەتەوە؟ من خۇم ئىمپۇ لە مەدرەسەسى شاھە بۇوم، خۆم ئەم قسە و باسمە بۇ
مامۆستاكەى شاھە گىرپايدە! تو حەوتە يەكە ئەمەت زانىوە، من حەوت سالە
ئەمانە ئەزانم! بەلام چم لە دەس نايە. بەزىوم! دەروهەست و دەرەقەتى نايەم.
تۆبەم ناساخىيە كارت بەم قسانە نەبىت، چت لە دەس نايەت. خۆم حەوت سالە
ئەيکىشىم! ھەمو شتى ئەبىنەم، ئەزانم، بەلام چى بکەم؟ سالى ھەوەل زۆرم نەرەو
گۈرە كەد، فە بېلە بولىم كەد، سەد شەرم لە تەكىا كىد، بەلام رابە ھىننە دەر و
زۇوان درېزە دەروهەستى نەھاتم و بەزىم. ئىتىر لال و بىيەنگ بۇوم. ئەم وسکوته
بۇم بۇوهتە ياسا! لە كلۇلى خۆم! كاوهىيان تۆش ج مەلى! حەوات ئەداتە دەرى.
منىش لە تەك تۆدا فې ئەدات، ھەر دووكمان وىل و دەربەدەرى كۆلان و
ھەندەران ئەكەت!

دەركى مال بى چىپە ئەكمەمەوە. بىددەنگ و بە ئەسپاىي ئەچمەزۈورى. بىيھەست و خوست دەورىك بە حەسارە كەدا ئەدەم و ئەپرۇمەزۈورە كەم دائەنىشىم. بەشكۇو بىرىك بەحەسىمەوە. لە زۇورە كە رابەوهەنگى رابە و میوانە كانى دىت. نەوارى هەلپەركىيان خستووه تە سەرزەبت و دەنگى پىكەنگىن و جەفەنگىيان دىت. ئەگەر لىيان ئەچىي ئە دىيوو لە رابەخان پرسىار ئە كەي: خانم شايى چىت لە دل ئەگەر ئەم بەزمۇ رەزمە چىي؟ بۇوك بۇ كاوه ئەرازىتنەوە؟ چاوت نابىنىن جىڭەر گۆشە كەت دەمەوە مەرگە. جواناولەر ئەرپىزى و ئىمېرپۇ و سېھى... لال بىم... كويىرايىم دايىه... مەرگ. تو دايىك نىت؟ رەحم و دلت نىه. كاوه كورى تۈننەي؟ ئەزانم دىسانىش چاۋ ئەقۇوچىنى و دەم ئەكتەوە... ئاخ چى ئەلىم؟ ج بىكەم؟ ھاوسيكىان... حاجى رەحمان ئىيە گشتبراي ئەم دونىامن، براي قيامەتىشم بن! بەسەرى ئىيە، حەوت سال نا، حەفتا سالە ئەم كۆلەبەردى بارى سەرشانمە. لە ئاسن كىشان گۈانتر وناخۆشترە! بارستايى ئەم نالەشكىنە يە خەم لە دلەم بارە. بەلام چەم لەدەس نايە. كويىرايىم دايىه پىاوا نەماوه! رۆزگارى پىاوانىيە. قەت بۇچىپشىلە مېرىۋىيە ك ئاوا بکات!

«تا لە دى بوم رابە پىي ئە گوتوم: حەممە نەھىلى كۆيىخا بىانىماندووى! لە نان خواردن ئەكەفين! خۆشىم ئەمگۇت ماندوونىيم كۆيىخا! اھەر ئەلحان لە ئاشە كەي خدر تىيمەوە، شەھى راپردووش ئاشە كەي جافرم وە كار خستەوە، بەلام ماندوونىيم. تو برا گەورە كۆيىخا! چى ئەفەرمۇوىي ھام لە خزمەتتا! بۇ كۈي ئەفەرمۇوىي وەرى كەم. ئادەتى رابەئە و پرىىسکە نان و پەنيرەم بۇ ساز كە با وەرى كەم. لە دلما بە خۆمە گوت: حەممە نەھىلى بىانى ماندووى! رزقى خوت و منالە كانت ئەپرى الله قىسى دەرنەچى! ئەم كابرايىھ پىاوا ماقاولۇ ئاوايىيە، دەم راستى ئاغايىھ. وەدۇوى فەرمایىشەكانى كەمە، راكە دەي راكە! حاجى رەحمان ئەمبۇورى سەرت دىشىنەم! دوپىشىش وە ك رۆزىانى تر، ماوەيە كى زۆر لە ژۇور سەرى كاوهە دانىشىم. بە درىزىانىي عەمەم ئەۋەندە پەرۋەش و خەفەتبار نەبۇم. كاوهى چى؟ پەرپۇوش! دە پانزە كىلىن پىست و ئىسکان! يەك لە ناكاوا حالى گۆزىدرا. كەوتە ورپىنە كەرن و ھەنىسک دان. ھەنىسکى واى ئەدا، لەوانەبۇو جەرگ و دلى بىتە دەرى. خوين ئەپشايدەوە، ھاوارم كرد: رابە رابە! بگەيى! دەواكان بىنە، كاوه لە دەس چۇو. نەخىر خانم پىي ئەتكە، كارى ترى ھەبۇوا خۆى لى ئەپرۇ و نەبىس كرد. مىوان و مشتەرى ھەبۇو، ئەوي پىتوپىست تر بۇوا!

جیرانه کان، ئیوهش له برا نزیکترن، دوور له رووتان ژنان هاتبوبون چاوه برویان بۇ
ھەلگرئى. زولف و پرج و قزیان بۇ برازینیتەوە! دەم و لیویان بۇ سور کات.
ئەم کارانه له بوبون و نەبوبونى جىگەرگۆشەكەی گرنگەر بۇو! ھەستام و كەوتەمال
پشکنین، بەشكۈ دەواکان بىۋەزمەوە. كاوه له گيانەللا داببو. كەفىھەلئەخەراند.
پەپىنهى ئەكرد. ھەنيسىكى واي ئەدا، لەوانەبوبو دەفەي سنتىگى بىدرى و سەرى بە
ھەنيسىكەوە چەشنى بەردى گۆچەقانى حەواردى. بە ھەلە داوان قوزىن
وقولىنچىكى ژوورەكائىم پشکنى. ئەى خوا هاوار دل بىرەدار و جەرگ بىرزاوم
نەكەى! هاوار خوايدا! ئەم منالە بىسوج و تاوانە هيچ لە دونيا و عەمرى خۆى
خىر و خۆشى نەديوە! زۆرى پى چوو تاكوو دەواکانم دۆزىيەوە! پەيتا پەيتا
رابە ورووناكم ئەكردا بەلام بە هاوارمەوە نەھاتن. دەقام بىردى و گەرامەوە
بۆزۈورەكەى كاوه. ھەروا پەپىنهى ئەكرد. تەواوى بەسەرهاتى خۆى و من و رابەي
ئەگىرایەوە!! دەواکانم بە زۆر بە گەرەپەيى لە بىرەكەى
پشت مالەكەى حاجى رەحمان كەفتۇوى! نا نا رۆلە لە بىر وچالاون نەكەفتۇوى!
ئېرىھ ژوورەكەى خۇمانە، من حەممەم! حەممە باپت. دەم بىكەرەوە، ئەم حەبانەش
بىخۇ. ھانى ئاوى بەسەرا بىخۇ! ئەم كەوچكە شەربەتەيش ھەلتۈرىتە. چى؟...
بۇت قووت نادرى! كارى حەسارىت نىيە؟ ناپۇم... نا... دلىيابە ناپۇم. ئەوە لە لات
داڭەنىشىم. لىيم ئەپرسى بۇ كۆى چووبۇم؟ لە كۆى بۇوم؟ زۆرت هاوار كىرددووھ
و كەس بە دەنگەتووھ نەھاتووھ؟ ئاخۇ رۆلە ج بىكەم؟ قورى كۆى بەسەر داڭەم؟
چۇن دەرنەكەم و وەدۇوى كۆيەرەرە نەكەم؟ مەگەر بۇ كىيى ئەكەم؟ ھەر بۇ
ئېۋە نىيە؟ تو خوا دراوسيكەن ئاۋەھا دەس وەسانم تەماشامە كەن؟ ئاش وەستاي
حەوت گۈند بۇوم. ئىستاڭەش وەستايى حەوت كۆورەخانەم. رۆز و شەو ناسرەم!
ھەدانادەم! ئەى لەبەر چى و بۇ كىي ئەدى جل و بەرگ و خەرج و خۇراكىيان كى
ئەيكەرى؟ ئەدى شەربەت وحەب و دەرمان و دەرزى و دوكىریان بە پۇولى كى
جى بەجى ئەكرى؟

خۇ رابەخانم خوا نەكا قىانىكى خۆى بۇ ئەم منالانە خەرج بىكتا. بەخوا
بناغەي گشت ئەم نەھات و چارەرەشىيە رابەيە! تو، تو خەوت ئەوا توش
ئىستاڭە خۇتلى بە پشتا خستووين! نامان ناسى! بەدى و خەرەپەي تو ئاۋقاى
ئىمە بۇوا ئىخەو بەرۆكى ئىمە گرتىووھ. ئاخ رابەخان چۇن ورد و درشتى
ئىمەت سەرشۇر كەد؟ بە بىانووی ژن و بۇوك رازاندەوە! لەم ئارايىشگايەدا چت

نه کرد؟ چت نه کرد و ج ناکه‌ی؟ کویربم دهوره‌ی پیاو نه ماوه! پیاویان خه‌ساندلووه! ئه گینا چون پشیله میروویه کی ئاواکه‌لە گایی بکات؟ کویراییم دایه بۇ تو کاوه، رۆلە گولله‌ت به ده م ئەگرتەوە. بە خۇت و پانزه سال تەمنەوە حەوت مانگ لەھۆردوو بۇوی. چەنیکیان تاریفی مەردئازاییت ئەکرد. جا تو ئاوا زەلیل نەبواپایە، رابەی دایك چۇن ئەيتوانى ئاومان بەسەر بىنیت؟!

حاجى رەحمان، دراویسیکان، رەببى قەت خراپەی کەس و کارتان بەچاۋ نەبىن، بە گوئى نەبىس، ئاخ ھەرلىن گەرىپىن! لە مەدرەسەی شاھۆی كۈره بچوو كەمەوە ئەنیرنە دوام، پىتمەئىلین: مامە حەممە شاھۆی كۈرت دەرس ناخوينى! مەشق نانووسى! موتالا ناکات! جىڭەرە ئەكىشى! مامە حەممە بۇج سەرپەرشتى ناکەی؟ خزم و كەس لىيم رائەسپېرەن: رووناڭ واچۇو... رابە واپۇو... بۇج بەريان ناگىرى؟ ئەدى ھەر ئەم رووناڭ نەبۇۋەم گشتە بە ھۆش و گۆش و ئەقلىدار بۇوا شارىك بە ئاواتىيەو بۇون. قىسەلە گوئى و گوئى لە مشت بۇو. ئەى بۇج واى لىيەت؟ حەوت مانگ بۇوكى مالان نەبۇوا ئەوا حەوت مانگە تەلاق دراوه! ئەم گشتە بەرگى سور وشىنە ئەگۈرىت! رابە ئەپەزىتىتەوە، كەس پىتى نالى كەرت بە چەن؟! پیاوحەز بە كۈرى خۆي ئەكتە، بە خراپى مال و منالى ناکات. كوانى من ئەۋەندە گەورەيە کى خراب بۇوم؟ بە خوا ئەم رۆزگارە رەشم بە خەون و خەيالىشدا نەئەھات! تو خوا ئەمبۇرۇن! سەرتان دەئىشىنەم! ئەللىن: نەھات باشە، قورتەكەی خراپە، ئەمە لە من رووی داوه! شارەتىنەم لەچى بۇو؟ ئارايىشىگا دانان بۇ رابىم لەچى بۇو؟ خۆم كردم! كە دىيم كاوه خەرىكە ئەمرى، رفانىم بۇ نەخۇشخانە. بە دوكتۇرمۇ خوت: كۈرە دوكتۇرمۇ خاترى خوا بگەرە فريام! دەسم بە داۋىتىت! كەسم نىيە، بىن كەسم! دنيا دىنەم ئەم تفلەيە؟ ئاواي تەماشا مەكە، هەيدە، هەڙىدە سالانەيە، لەمنالى سەر لانكە پاكتە! چى لە دنيا نەدىيە! دوكتۇر بۇ خاترى ئەوكسەي خۇشت ئۇوى، دەرزىيەك، دەرمانىيەك، چارەسەرى كە. توا خواپىئەمەلى: ئەدى هيچت لەدەس نايە! جا چۇن كاوه ئەمرى؟ نا... نا... قەت وانىيە! وانابى! ئاخ قولىم بەردىن دانىشىم! قورم بەسەر، پىشتم شىكاڭ ئەنۇتكانم ناتوانن رام گرن! كاوه گيان لەگەل تۇم، لەسەر تەختەكە ئەتۈتىتەوە. وەك شۇقى چرايەك لە كىزى بىداو بەرەو كۈۋاڭانەو بچى اوھە كەم مۆم ئەتۈتىتەوە، كەم ئەكا! جا چۇن شىت و هار نەبەم و وەشاخ و كىيونەدەم! قىسە بۇ تو ئەكەم دوكتۇر پىشتم تىمەكە، مەرۇۋا بۇج ئەپرۇى؟ كاكى نەخۇش بۇ تو ئەگىيەمەوە. قىسە نەكەم

دلم ئەتەقى! فوججه ئەكەم. گيانلەجييەك سەخت دايە و دەرناجى. رۆزى ئاوا
رەشم بە خەوى تالىشەوانىش نەئەدى. لىقەومان و ئاوا؟ قەت بىرم بۇ ئەوه
نەئەچۈوچارەشى و نەھاتى ئاوهام دەرك پىبىگرن! حەجمىن نەبۇو، لەسەرخۇ
ئەچۈوم و ئەھاتمەو خۇا سەرتان دەئىشىنەم، ئەمبۇورن! ئاگرم تىيەربۇو! كاوه
پىشتى شىكاندم. لە ژۇورە كەيا ئەھاتم و ئەچۈوم. ورىيەنمە كرد و قىسىم ئەپەراندا
رۆلە كاوه بۇ وات كردى؟ بۇ وات بەسەر هات! من ئاواتەخوازى دەرس خويىندىنى تو
بۇوم! بەم ئاواتەو بۇوم بىيە دوكتور، مەھەندىس، مەعلم!

مەگەر ھەر تو نەبۇوى بە نمرە ھەۋەل دەرئەچۈمى؟ كەمت نمرەي بىست
ئەھىتىيەوە؟ بۇ جارىكى تر كەوتەو ورىيەنە؟ باسى تۆپ و خومپارە و شەپرى ئەكەد.
باىي بىرەرەشە كەي پىشت دیوارى مال حاجى رەحمانى ئەكەد. ھەر دەشكۆكى،
دەكۆكى و كۆكە و ورىيەنە تىكەلكردبوو. شانىم رائەوشاند و پېيمەگوت: رۆلە!
كاوه لە مەييانى شەپنېي؟ لە مالى خۆمانىن! تۆپ و خومپارە و بىرەرەشى
كوى؟ نا، نا، لە بىرەنە كەوتۇوى. دەنگى تۆپ و خومپارە نايەت! شەپگەلى سالە
تەواو بۇوە ئەمە دەنگى كۆكە خۇتە لىت بۇوەتە ئەم دەنگە. ھەراي كى
ئەكەي؟ ھەمزە و حەسەن و ياسىرى كوى؟ من حەممە! گيان! بايى
خۇت. ھانى ئەم شەربەتە بخۇرەوە. كەم بکۆكە. دەم بکەرەوە ھىينىدە
كۆكىي خويىنت لە لاشا نەماوه. لە پىر لەسەر خۇچۇو. گىتمە باوهش.
زۆرمەهاوارى رووناك و رابە كردا! ھاوارى دراوسيكەن كردا! كەس بە
فرىامە و نەھاتا! كاوه بىرى ھەنیسىكى زۆر توندى دا، ھەناسكەيە كى گەلى
درىزى كېشا و لەسەر خۇچۇوە، بە دوو چەپۆكە بەسەر خۆما كېشا. ھاوارم كەد:
رابەخان بىگەيىن جىڭەر گۆشە كەت مەدا! نازانم چۆنم تەرمى سارد و سپى كاوه
گەياندە نەخۇشخانە خۆم بە ژۇورە كەي دوكتورا كرد و بەسەرلاق و كەوشە كانى
دوكتورا كەفتىم! سەدد كەرەتە كەوشە كانى ماج كەرەتە كەوشە مامە! چى دى
خاترى خوا، بى كەسم، بىگەرە فريام! دوكتورچۇوە سەر تەرمە كەي كاوه.
تەماشايەكى كرد و نەيكەرە، بى سى و دوووتى: ئەمە خۇ مردۇوە مامە! چى دى
نەوت، لىيى دا و رۆيىشىتە دەرى! گيان لە جىيەك سەختە و نايەتە دەر، دە وەرە
مەمرە حەممە! تو خوا كاوهەمە؟ تەواو بۇو؟ دەك كويىخا شەريف ئاگر لە قەبرت
كەفى بۇ ئەم گەللاشىنانە تەماحىيات خىستە دەل منوو! رەببى ھەر شەھە
قەبرىكىنىسى! ئاخ خات رابە چەنەتكە ئامۇزگارى كردى وا مەكە! وا مەبە اھەمۇو

ئاگری تؤیه ئەم چۈلەكە بىن تاوانەی سووتاند! ئاخ قور بەسەرخۇم كاوه! كويىر بىم!
حاجى رەحمان ئاگرم تىبەر بۇوه، پشتىم شكاۋە، كاوه بۇ وات لېرىدىم؟ ئاخ مىدن،
چەنى خۆشە! مىدىن! مىدىن ن ن.. مىدىن چەنى ئى ئى خۆشە اشە ھ
مىدىن ن ن .. چەنى ئى ئى ئى خاخ خ خ ..

۳- خەونە نەخشىنەكان

گىشت روژ و شەوگار ھەر گەللا بۇ ئەبارى و لە ئاسمانەوە ئەرزايدەخوار!
گەلاشىنەكان لە حەوادا سوورپان ئەخوارد، ئەخولانەوە، سەمايانئەكىد و ھىدى
و ھېمەن ئەنىشىتە سەر زەھى. گىشت ولاتيان دائەگرت! لەنیو گەلاكانا ئەھاتم و
ئەچۈوم، مەلەم ئەكىد! سەما و ھەلپەر كەم ئەكىد، رائە كىشام و بە نىيپاناتلىم
ئەخوارد. لە ئاكامىشا، ھەر كاتى لە كايىھە و سەمامانوو ئەبۇوم، گىشت باخەل و
گىرفانە كانى كولۇجە كەم لە گەلاكان پېرەكىد! بەسەر ئەمەشدا باوهشىكى باشم
گەلای شىن و جوان و رازاوهھەلنىڭىز و بەرھە مالى خۆمان وەرئ ئەكەوتىم!

تەنانەت لە حەسارى مالەكەشمان ھەر گەللا بۇ ئەبارى!

تەختى حەسارە كە لە گەلاشىنەكاندا ئەشاردرايەوە. بەلام بارانەو گەلاباران
ھەر تا گويسەوانەي حەسارى بۇو! ئىتىر ئەوهندە ئەمكىرد و ئەمكۆشى، تاقە
گەلایەك چىيە بۇم نەئەبرىدا يىي ژۇورەكەوە. دەستىم ئەكىدە گرييان و خۆم بە
ژۇوردا ئەكىد. لە پىشت پەنجه رەھى نىيە مالەكە وەئەمپۇانىيە گەلاكان و ھۆرە ھۆر
لە قىلىپەي گريانم ئەدا.

نازانىم بۇچ كويىر نابىم؟! ئەوهندەي حەممە ئەبىنەم دەس ئەداتە ئەم فەرغۇنە و لە
كۆلانا ھەرا ئەكا: ورکە نان ئەكىرم! كىن ورکە نانى ھەيە؟ ورکەنان! كەس نىيە پىتى
بىيىزى پىاوى خاس تو ئاش وەستاي حەوت ئاش بۇوى، وەستاي ماتقۇرە كانى
حەوت كورەخانە بۇوى، ئەم كارە چىيەرەچاوت كردووو لەلوىش خەراپتە شاھۆيە.
بەسەر و مل و جل و سىپاڭىچىللىك و شەر و كۈنە بۇوه، وەدۇى حەممە ئەكەوبىت و
لەگەل ئەو دابانگاوازى ورکەنان ئەكەت. كەس نازانى بۇچ بە ملى شكاۋى لە
خويىدىن كشايەوە؟ ئەمانە گىشت لە لايەك، داخ و دىقى رووناكيش لە
لايەك ترا ئەم گىشتە ئامۇڭىكارى و خەرجەم بۇ كىد؛ ئەم گىشتە ليباسە سوور و
شىن و رازاوه يەم بۇ كىرى؛ ئەم ھەممو خوازىينى كەرە دەولەمەند و باشەم
بۇدۇزىيەوە؛ لە ئاكامدا لەگەل شۇفرە بەرەلایەك رەددووكەوت، لېىدىا ورۇيىشتى؛

ئىستاكە حەوت مانگى رەبەقە ھەوالىتكىم لىتى نىيە. نازانم ماوه، مىردووھ! سېلەھى بىن ئەمە ك ئەلىن قەت قەت دايىك و باوکى نەبوبۇ؟ ئاخىرلە، رووناڭ كۈرىبىم! كۈرىايىم دايىھ، ھيوام بە تو زۆر بۇو. من دوكىتۇر و قازاى و كاربەدەستى فە دەولەمەندىم بۇ دۆزبىبۇيىتەوە، بەلام ئەمەى تۆبە خۆت و بە منت كرد خوش نابىيەتەوە. نە بە خوا، خوش نابىيەتەوە! ئاي چمان بەسەرەتات! سى رۆز و شەۋى رەبەقە نە شەومان شەوه، نە رۆزمان رۆزە! ھەر يەكى دىئ و يەكى ئەپروات! دەستەيەك دېن و دەستەيەك ئەپرۇن. سەھەرخانىم بە گىيانى تو، بە گۈلکۈي ئەو كاوهىيە، دەر و ئامانم لېپراوا! ئارام و حەجمانم نىيە. كورەكەم زۆر جوانچاڭ و باش و رەزاشىرین بۇو، زۆرم خوش ئەپرسىت! خوا غەزەب لەم بابە بە درىختەي گرىي. گشت تاوانى ئەو بۇو. ئاشقە پۈولى كىرد. بۇ پۈول بە گوللەوەنى! زۆر بە خىر بىيى، قەدەمى شەريفەت ھەتىناوە. خۆ بە خوا كارناكەم! سېرۆزە پېرسەي كاوهىيە. خزم و كەس و ديو ناس دىن بۇ پېرسە. بەلام لەررووى تۆشدا نازانم بلېيم چى؟ بەررووى سوورەوە، بەم ھەموو ئازىزى وبەم گشتە شەخسىيەتەوە ھاتۇوى! دىيارە پېتىستە بۆيە ھاتۇوى. ناتوانىم دەس بە رۇوتەوە بنىتىم. دەركى ئارايىشگا كە ئاوهلایە. بىن دەنگ بېرۆزۈرۈ! نا نا زۆر ماتلت ناكەم، زوو دېم. با ئەم لا بە رشكاوييە ھاوسىيمان بېروات! ئەمە خوشكە جەيرانىش ھاتە پېرسە! خوشكە جەيران بە خىر بىيت! پېلاوت سەرچاوم! زەممەت كىشاوه! خوا خىرتان بنووسى. كورى ئىيە خوش بىت؛ بىرای تو سەلامەت! ھەستاوى بىرى، سەرچاوم خىر بەرىيەوە، رۆلە رووناڭ جەيران خانىم بەرى كە! من ئەچمەوە ژۈرۈي، سەھەر خانىم ماتلە!... سەھەر خانىم شەرمەزارى تۆم! خۆ لە كۈل نابىنەوە! تۆۋىيان بىرى. دوو روون! پىشىتە سەر لۇمەمەتە كەن! تۆمەت و بۇختانىم بۇ ھەلئەبەستن! پېيم ئەلىن: «رابە كوا دايىكە؟ دايىك كەنگى وايە؟ ئەلىن حەوت مانگ ئەو كورەي لەسەر جى كەوت، رابە حەوت جارى لە بن سەر دانەنىشت». ئەرى سەھەرخانىم من نالىيم تو بلى! ئەتowanم كار نە كەم و دەركى ئارايىشگا كەم داخەم! ئەتowanم دەم بەقۇر و قېپ و روو گىرۇ و مۇن بىم؟ ئەتowanم بەم دەفتەرە رانە گەم و دۆستان ئارايىش نە كەم؟ ئەويش لەم رۆزگارەد؟ خەرج بەم گرانييە!

خۆت لە من باشتىر ئەزانى، كراسىيىكى كريپ و پشتويىنىك سى تمەن ئەپرى! ھالقەيەك، كىلە وانەيەك پانزە بىيىت تمەن ئەويت. ئە گەم حەمە پىياو بوايە،

من بۆچ ئاتاجی کارکردن بووم! قهت نهبوو قه رانیکی لە گیرفانا بیت! هەرگیز شایی یە کی خۆی خەرجی من و رووناک ناکات افەرمۇ خانم، سەرھەلینە و لە ئاوینە کە دا لە خۆت بروانە. پرچ وزولفیکم بۆ میش کردووی لە سەنە و بۆکان و سەقز و سابلاخ بە خیلیت پى بەرن و ئاواتت پى بخوازن! تو خوا ئەم وەستايەتى و دەس و پەنجەيەی من حەيف نىه ئارايىشى دۆستان نە كەن؟ حەيف نىه بۆ دووقەران چاولە دەستى حەمە گىپال بىم! رەببى بايم ھەر شەھۆ قەبرىبناسى! وا منى دايىھ دەس ئەم حەمە... يە! گول کوانى خواردىنى كەرە... نو قول كەنگى خۇراکى سە... يە؟ تا لە دى بۇوين نەمئەزانى دونيا بەرى بە كويىھى. بە خوا كويىخا شەريف باسى بۆ نە كردىبايم، هەرگىز نەمئەزانى ماناي ژيان چىھە! خۆ لەمەو بەريش بۆم باس کردووی. ھەرئەو بۇو توپى رايىعە خانم تو لە شار بى و دەستى بە خۆتا بەھىنى وەزىز و وە كىل ئاولە دەستا ئە كەن. ئاش نەمابۇو، حەمەش بى كار كەوتىبوو. بۇولىشى خۆش ئەۋىست. لە دەست ئەم و ئەمدا دىتبىوو! ھەواى پارەلە كەللەي دابۇو، بە ھەزار زمان رازىم كردىيىنە شار. تو خوا سەھەرخانم ئەمجارەيش لە ئاوینە كەدا سەرنجىكى خۆت بىدە، لە مژۇلە كانت رازىت؟ بىرۇ كانت چى؟ ھەستاوى و ئەرۇي؟ سەرچاوم. خۆش هاتى. تو خوا وەرە بەم حەسار خەلۇتەدا بىرۇ. با نەتىبىنن. ئەم كەللە كۇنانەي دراوسى ھەزار قسم بۆ ھەلئەبەستن! رۇلە رووناک سەھەرخانم لەدەركى پىشەو بەرى كە.

رووناک گىان ئاگاى ولاتت نەبىرى! نە كا دۆستان بىن و بگەپتىنەو، من پۇولى ئەم كراس و لەچكە رەشانە قەرزدارم. من ئەبى بىرۇمە و ژۇورى پرسە، نە كا يەكىك بىت و لېرە بمبىنى، رەجمەمان ئە كەن! ئەم سىرۇزە كافر بە حالم نەبىت! ھەر دوورە خزم و كەس و دراوسىيەك حەوت جارى سەر و دل گرتۇوم. وا وا لىتكاراونە بۆ تۆپ و تەشەر و قىسە و باس و چايى خواردن دىن! كى دەرەھەستى ئەمە يەھەتىيى حەمە گىپە مردووه؟ ئەوەندە ھەستام و دانىشتىمەو، ھىندەم ئەم و ئەو بەرى كرد، بە جارىك تىدا چووم! گشتى سووج و تاوانى حەمە يە، شەرت بى حەوتوبى كى دىكەت لە تەكدا نەبىم. مەرج بىت شەپىكى وەھات تىيەلەدم، بە خەوى شەوانىش رىگەي ئەم دەرك و كۆللانە دۆزىيەوە! ئەو تاكوو ئىمەرە بۆ خزمەت و نۆكەرى كاوه رامگرتىبوو! ئەشى دەستى شاھۇ بەرەلائى كورت بگرى و گۇپت گوم كە.

بەلام روناکت نادەمەن. كچ بىدىايك، دەرنابات! ئەويش بىتوهڙن! روناک بۇمن و
شاھۇ بۇ حەمە. نە گول خواردنى كەرە... نە نوقۇل خۇراكى سەگە!...
بە زۆر تەلاق ئەستىنەم! ئەي قازى ناسرم بۇ رۆزىكى ئاوا نەوى، بۆچىمە؟ دە
چەلان بە بۇنىھى ئارايىشى خانمە كە يەوه ھاتووه پۇولى ئارايىشە كەم لى
وەرنە گەرتۈوه. ئەوا دىسانە كە روناک بانگم ئەكەت. ئەبىمىشتلەرى ھات بىت.
دەبا تاكۇو كەس دىيار نىھ خۆم بە ئارايىشگادا بەم! ئاي ستارە گيان تۆى! بە
خىر بىي. چى؟ بۇ پرسە ھاتووى، كورى تو خوش بىت! كەس و كارى خوت
سەلەمەت بىي. قەيدى ناكا، ھەر لىرە فاتىحە ئەخويتىن! زۇزۇوش بەپەيت
ئە كەم... وەرە بەرە روو ئاوينە كە دانىشە. ئەزانم لەسەرسەھەرى! بە روناكم
ئەسپاردبوو، دەي خانم لە تەك ئاغارەزادا چۈنلى؟ بەم زۇوانە چى بۇ كېرىيۇ؟
منت بىرم راست بلى! تۆ؟ موبارە كە، مارز تۆ ئەزانى چىت؟ كچى كافروشى!
تەماشىيە كى خوت كە! سەرەھەللىنەولە ئاوينە كە بروانە. سووراىي سەر
كولمە كانت چۈن؟ رون و گەش نىن؟ ئىستا كە زولف و پرچىشت بۇ فە كەم.
ھەك بەسەرچاوان، زۇرناكىشى، بە چاوه شەھلایانەت بەفرەمۇو تاۋىك بخون!
لە پىش پىتى تۆدا سەھەر لىرە بۇو. پىم وايە بۇ شەۋى میواندارى ئەكەت! بە
بۇنى دەمى دا لەھە ئەچوو. چۈن نەتەزانى؟ خۇ سالىزيا تەرە... بەم جووتە
نيرگىزى شەھلایە بەفرەمۇو ھەستن لە خەۋى... دەست و چاوى تۆش خوش
بى.... رازىت؟! سەرچاوم.

ئاخ ئەگەر تەننیا سى كەلاسم سەوات ئەبۇو؟ رەببى باوکە... ھەرلەبەر ئەھە
نانخۇرىك كەمتر لە مالت دايى، ھېشتا بىستى منال بۇوم، حەمەت بۇ دىمەوە.
كىلكىت گىرتم و حەوات دامە دەرى. ئاخۇ كاپراتۆخوت پىر بىوو، ئىتىر شوانى و
مجىيورىت نەتەتوانى منت بىچ بەدووپارە فرۇشت؟ ھەرە كە دايىك كارە كەرىي
خەلکى نىتى دىيى ئەكەد. منىش كارە كەرىي حەوت مالىم ئەكەد! لە برسا
ئەمردىن؟ خۇ تۆ لە پاش بە شوودانى من دوو مانگ نەزىيائى! شۇو!! دەك لەم
شۇوه من كەرمى!...

جا تۆ خوا حەمەش مىردى؟ تاقە بۇ سى پەنات جومعە و جومعە وەمال
ناكەۋىتەوە. وشۇي لى بکەم لە تەك سەت سەگ و ورج و رىۋى بەجىم دەھىللى.
ئەمە بە خىر مالى ھاتۇتە شارا لە قەراخ شار، زاخە يە كى لە شان زاخە كانى تر بە
كىرى گەرتىبوو، سەگ تىيى دا نەئەزىيائى!! بەز نەبۇوخۇم ئەم مالەم دۆزىيەوە. يادت بە

خیز شەھلاخانم! لە ھەر کۆئى ھەىھەر چاۋ ھەلبىنى و، بەھەشت بىيىنى. جا خۇ ئەگەر تو فېرى ئارايىشگەر يىت نەكىد بایيم، ھەر چاۋ لە دەستى حەممە ئوبووم. بە خوا تۈنەبايى ھەرگىز نەمئەزانى شارنىشىنى دەبى چۈن بى!

دە سال... دە سال... دە سالى عەلەن تەھاو خانمى نىيۇ شار. ئارايىش خانمە ھەر دە ولەمەندە كان! بۇوكى ھەر بەنەمالە گەورە كان، خۇشەویست... ئەم گىشىتە جىلکە زەرد و سورور و رازاوه يە... رەببى قازى ناسىر خۇشى لە عەمرت نەبىنى! لە گەلکۈپ پېم گوت بۇچى رووناڭ مارەناڭە؟ ساختە بەكى بۇ كىردىم، سى مانگى رەبەق لە زىندانا رىزام. تەلاقە كەشمى ھەر لە بۇ خۇش گوزەرانى خۇى لە حەممە سەند...

پاش زىندان ئىتىر حەوتۇو بە حەوتۇو مشتەرەيم لە ئارايىشگە نەدى. رووناڭىش كەوتەوە، مايەوە. تاكۇو لە گەل ئە شۇفرە بەرەلایە بۇرىزۇشت! دىسانە كەش ئەقلدارىم كىردى، هاتىمدو لاي حەممە! ئەگىنائە بۇومە سوالىكەر و چاۋ لە دەستى دەرە جىران، بەلام ئەم ئىشە! ئەم فەرغۇنەي... ورکەنان... ورکەنان... ئاخ خەونە نەخشىنە كانى دە ساللەمە وبەر. ئاخ گەلاشىنە كان... گەلاشىنە كان. ئەم بۇچى تاكۇو حەسارى مالە كەمان ئەبارىن و كەچى تاقە گەلایە كەنان چىيە؟، رووى لە نىيۇ مال و نىيۇ گىرفانم نەئە كىرىد؟! ئاخ... مەخابن!...

* * *

گورگ

سی شه و روزی رهبهق چاوهنواری ویستانی به فبارین بوروه. ئەمېرىکەش کە ئىتىر بەفر نابارىت، ئەوا هيدى و هيمن لە دىيۇھەر كەوتۈو. لە ناخى دا زۆر شادە! دەچىتە شار، كەل و پەلى پىويىست دەكپىت، حەمام دەكات و چاوى بە ھاوهلانى دەكمىئى! تا لە دى وەدەرنە كەوتۈو، ج ترسىكى نەبۇوا بىرى ج بۇ لاي تەمۇ مژ و باو گورگەونە دەچۈو. بەلام لە وەتا ئاوايى لە چاوى نوقم بورو، كۆسارو لۇوتىكە كان و هەرد بە تەھاوى لە ژىر بەفردا دەبىنى، ترسى مەترسى يەكى گەورە كەوتۇتە دەلىيەو. با، «لۇدە لۇدە» بەفرى ورد و تىز بەسەر و گۈپلاڭى دادەپېرىتى: «بە خواھەلم كرد لە رۆزى ئاوهەدا سەفەرى چى؟ باش وايە پاش بەگەرىيەوە! بېىدەنگ و بە دىزى خەلکەو بخزىمە نېۋەرۈورە گەرمە كەم. وا لۇرە كەھلەكەم و كىرى پە لە ئاوى بىنېمە سەرائۇخەيش نېۋەرۈورە كەم چەنىك گەرم و خۆشە نەبايە و نە بەفرە. عەلى گىيان چايە كەت ھەلقۇرىتىنە داشە كانت ھەلسۈپۈرنە. ئەم تەختەدامە يە و ئەم داشانە چاوهپۇرانى ئىيمەن».

لە ناكاولە بەردىكى چەشنى كىلى گۇپىك ھەلە كەويىت! لە ترىكئەدات، لەوانە يە بەكمىت. بە هەزار حال خۆى دەگرىتىتەوە تا كونىنە كەويىت. لە خەيال پلاؤ دىتە دەرى. وا دىيارە لە ژۇورە كەى خۆى دا نىيەالە دەرەھەي دى، لە نېۋە بەفر دايەو رچەى بەفرى سى شە و رۆز بارىودەشكىنى. باو سەرما بەرە بە دزىيەو خۆيان دەخزىننە سەرگۇشت و پىستى. سەرما لەسەر ئازاى ئەندامى جى خۆش دەكات! راوه ستاوا! بەوردى تەماشاي ھەممۇو لايدەك دەكات. سام دەيگرىت و ئەزىزى دەشكىت: «تۇ خودا ئەمە ج كارەساتىكە؟! كۆسار، لۇوتىكە چياكان، ھەوراز و نشيۇ، ھەردو باخ و مەزرا گشت كىنى سېيان لەبەر دايە. ھەممۇو لە من مۇر بۇونەتەوە. تەنانەت دەست و پەنجه يان بۇ گەرتىيە خە و بەرۆكى من ھېتىناوهتە پىشى! دەيانە وئى بەرگ و سېپالى سېپى بەفرم لەبەر كەن!

له عه رزم دهن و بم خنکیتن. به خودای واباشه تاکووده رفته تم هه یه بگه پیمه وه!
جا هر لام دۆزه خه و هر له ژووره گهرم و گوره که؟!»
هه نگاویک دوان بهره و دئ ده گه ریته وه. به لام دیسانه که بريارده گوریت. ملى
ریگه ده گریت و بهره شار و مری ده که ویته وه. شه وی رابردوو له پهناى کووره
گه رمه کهی مزگه ووت به حوزووری که يخودا کانی دئ گوتوبیه: «سبهی به یانی
زوو رچه ده شکینم و ده چم بۆ شاری». به لام هه موو پیی پیکه نی بونون! پییان
گوت بونو: ناتوانی، کاری منالی شار نیه، کاری تو نیه! دیسانیش پیکه نی بونون.
ئهوا ئیستا که دهنگی پیکه نینه کهيان له که راکهی سه ری دا ده ته قیته وه! له گویی
داده زرینگیته وه! سامیکی گه ورهی خستوته ناخیه وه. ئهوا ماوهیه که له جیی
خۆی راوه ستاوه، ده روانیته چوار دهوری خۆی. به فر له ژیپیلاوه کانی دا
که وتوته کرته کرت. هه مدیسان وە خۆ دیته وه، لای روننه له ترسی گه مه و
گالتھی خەلک له روروی هەلنايەت بهره و دئ بگه ریته وه! دیسانه کەش و مری
ده که ویت. ئازای ئەندامی پې له ترس و خۆفه! له ترسان ده که ویته پەلە پەل!
که وتوته حەسیب کردنی ئەوهی، چەندھی ریگه بپیوه؟ چەندھی ماوه! نە خییر
شتیکی وانھاتووه. له شەش دانگی ریگه پینج دانگی پتر ماوه! له سەرما
مچوور کی بە له شدا دیت. وە کئه وھی کارهبا بیگری لەرزه لەرز بە هەموو گیانیدا
دیت. زۆری پى سەیرە سالانی پیشيو ئە وەندە لاسار نە بونو! بۆ خۆشی نازانی
چۆنە، سەری هەلھیناوه و چاوه کانی بپیوه تە دوندى شاخه کانی دەسته راستى!
مژیکی زۆر رەش و پتھو له ویوه دیته خوارى. له وانھیه بیتھو بکە ویته گیرى
ئەم مژه وھ، سەرەندەری ریگه نە کات و گیان دەر نەبا! له ترسی ئەم مژه کە وتوته
راکردن. به فر له چۆکی ئە دات. جارو بار له تریک ئە دات و تەنانھەت يە ک دوو
چەلیش ده کەھی و هەل دەستیتە وه. ئهوا هەستى کرد ژیپیلاوه کانی نەرمە! پیی
زانی لە ریگه لای داوه، له مەزرا کیتىلداوه کان دايە. بۆ لای ئەو جىگايىھى پیی
وايە ریگه يە ده گه ریته وه. هەست ده کا زەوی ژیپیلاوه کانی رەقە! دەزانى
ھاتوته وھ سەر ریگه کە. شىئىھىي شىئىھىي دەرواتە پیشى. راکردنى وەلانا! له
مە ترسى ریگه وون کردن، ترسى مژى لە بىر چۆتە وه!
ھەر بۆيە له ناكا و مژ تىيى دەھالى. به رى چاوى لىل بونو. له چوار پینج گەز
بە ولادە ترج نابىنى. ئهوا مە ترسى يە كى تازە تر هەشاولى بۆ هيئاوه!

«خودایه من کردم تو نهیکه‌ی! بلیی گورگ و ورج دهوره‌یان نه‌دابیتم؟ بلیی
ئیستا که چاویان تینه‌بریوم و به ماته مات له پشته‌سه‌رمده‌وه بزم نایهن؟ خودایه
چم کرد؟ خودایه رحم»

دیسانیش راوه‌ستاوه. به دهوری خوی دا ده‌خولیته‌وه، چاوه‌کانی به‌وردی و
به ترسه‌وه ده‌روانیته همه‌مو لایه‌ک. دهست به گیرفانی که‌واکه‌ی دا ده‌کات و
چه‌قؤیه‌ک ده‌ردنه‌هیتی! ده‌می چه‌قؤ ده‌کاته‌وه، به‌ده‌ستیه‌وه ده‌گری و وه‌ری
ده‌که‌ویته‌وه. به پهله پهله و همه‌له داوان ریده‌بری! زور باش له شوینه‌که
شاره‌زایه و بست به بستی ده‌ناسیت. ته‌نانه‌ت بؤیان باس کردوه‌وه کام سال و کام
رۆژ و له کوی دا، کی کوژراوه‌اکی گورگ و ورج خواردوویانه! یان کی و له کوی
له سه‌رما دا که‌سیره‌بوبه. ئه‌مانه‌ی همه‌مو و بیبر دیته‌وه. دینه بهر چاوی و خوف
و خه‌تهر به‌ته‌واوی سه‌ری تیده‌کهن! «با که‌میک راوه‌ستم، بزانم له کویم! ئه‌ری
وایه، مه‌زراکه‌ی قادره، بلیی له‌بن داره چالووکه‌کان، له نیو چالی توره‌کان، یان
له پشت ئه و دار سنجووانه‌دا گورگ خویان ماته نه دابیت؟! روزی‌ثاوا جیگه‌ی
به‌قا نیه. به خودا ههر بینا هه‌لیان کوتایه سه‌رم، وه ژیریان‌نام، به ددانه
تیزه‌کانیان که‌هول و گوشتیان پچریم» ژان و نیش به گشت‌له‌ش و گیانی دا هات
و چو ده‌کات! ته‌زوویه‌ک به له‌شی دا دیت. خوی ویک هینیاوه، چاوه‌کانی
قووچاندوه. ده‌لیی له راستی دا له ژیر ددانی گورگ دایه له ترسانه را
ده‌چله‌کی! له جیی خوی راوه‌ستاوه، ٿاره‌قیکی‌ساره له‌سر و چاویه‌وه ده‌پژیته
خواری. دلی وه ک ده‌هؤلی مه‌یدانی شه‌ر له کوته‌کوت دایه!

مزه‌هونده‌ی دیکه رهش و پته و بوته‌وه. هه‌میسان ده که‌ویته بیبری‌ئه‌وهی
تاکوو دره‌نگتر نه‌بووه به‌ره دی بگه‌ریته‌وه، به دزه دزه خوی به‌نیو دی و به نیو
ماله‌که‌ی خوی دا بکات! به‌لام سوور سوور لای رونه‌ناتوانی و له رووی هه‌لنايه
به‌ره دی بگه‌ریته‌وه. چونکه مندالی شاره، مامؤس‌تای دییه‌که‌یه و ده‌ترسی له‌مه و
دووا به چاوی سووک ته‌ماشای کهن! بؤ جاریکی دیکه‌ش وه‌ری که‌وتوت‌ته‌وه،
چناره‌کانی سه‌رروروباره‌که‌ی لی وه‌دهر که‌وتوون. لی‌رمه‌وه تاکونی نیوه‌ی ریگه،
جاده که له‌هه‌ورازه‌وه بؤ نشیو ده‌چی. ده‌که‌ویته غاردان و راکردن. سه‌رما زوری
بؤ‌هینیاوه. هه‌ناسکه هه‌ناسکی له دووره‌وه ده‌بیستری. سنگ و په‌راسووه‌کانی به‌رز
و نزم ده‌بنه‌وه. له ناخدا ئاگر له سی و جه‌رگ و دلی به‌ربووه. ده‌لیی میلی داغ
به نیو دلیدا ده‌کهن. به‌لام هر راده‌کات و له نیوبه‌فردا ری ده‌بری. سه‌ره و

خواری ته او بوروه. گه يشتؤته داوینى كيويه چكوله‌ي دى چوله‌كەي (دۇماوا) رىگە نيوه بوروه. بىتتو لەم كيويه له ترۇپكى كيويه كەوه لە يەك دوو تەپۈلکە وەسەر كەويت، دەگاتە راستايى جادە. له ويشه‌وه تا گوندى (ئاق تەپە) چى واى نامىنى. لە (ئاق تەپە) يەوھ هاومل و هاوري تاكوو نيو شارى دەمى. ديسانەكەش لە جىيى خۆي راوه‌ستاوه. لەبەر راکىردن پشۇوو سوار بوروه. هەناسەي بە هەزار حال ھام و شۇ دەكەت. گوبى لە دلە كوتەي خۆيەتى. كوتە كوتى دلى وەك دەنگى دەھۆل دەچىت. لەناخىدا سى و جەرگ و دلى دەبرۈيەتە، چەشنى ئەوهى لەسەر ئاگر بىيان بىرۈتىن. كەچى لە دەرەوه زۆرى سەرمایه! چاولىكى ديش بە دەوروبەرى خۆبىدا دەگىرپى. كىو سپى، دۇلسپى، مەزرا سپى، دارو سەر چۈم و ھەلدىرە كان سپى، سپيايى كافور، سپيايى كفنى مردوو!

«دەبى لاقەكانم ھەر لە جىيى خۆمەوه ھەلبىتىم و دايىمەوه، قامكى لاقەكانم سې بۇون! دەلىي سەرما بىردوونى! قامكە كانى دەستم گۇناكەن ادەبى ھۇويانلى بىكم! دەبى بىيان نىيمە بن باخەلم! نىيۇ بەرۇڭم! نىيۇ رانم. دەبا ھۇويانلى بىكم. پشۇوم بىتەوھ سەرخۇ وەرپى دە كەومەوه..» ئەواھاتەوھ سەرخۇ. هەناسكە هەناسكى ھىدى تر بۇونەتەوھ. ئەۋوھ وەرىكەوت و ملى رىگە گىرته بەر. دەبى لەم كيويه سەركەويت. ھىئور ھىئور لاقەكانى ھەلدەھىنى و داي دەنیتەوھ. لەبەرزايى كيويه كەوه بارند بەفر بەھىلەك دەكەت و بەسەر و گوپلاكى ئەھى دا دەپرۈتىن. قۇو برو و سەمئىل توپىزىكى بەفر لەسەر دەنیشى. باي تۈورە و تۆسن بەفرە كە لۇدە لۇدە ورەشكە رەشكە لە ئازاي ئەندامى دەھالىنى. بەفرى ورد و تىز و سارد بەرۈومەت و سەر و چاواو گوپلاكى دا رۇ دەچى.

چۈرۈگە فرمىسىك و ئاولە چاواو لە لۇوتىيەوھ جۆگەلەي دەستووھ. بەحالە حاىل دەتونى چاوا ھەلبىتى و سەرەندەرى رىگە بىكەت. بارپۇدە بىرى گورگى خستۇتەوھ.

بىستۇويەتى دەلىن گورگ لە رۇۋانى بەفر بارىن دا، رىي بە پىاودە گىرى، پاشتى تى دەكاو بە دوو لاقى دوواوهى بە سەركەل بەفر بەسەر و گوپلاكى دا دەكاو ھەشاولى بۇ دەھىنى. لەناخ دا بە خۆى دەلى: «جا خۆخودايە خۇت دىوته، بە بى ھەشاولى گورگ ئەمە حالمە، چماخودانە خواتى سى چوار گورگم لى وەدەر كەون، بەفرم پى داکەن وەھەشاولىم بۇ بىئىن، ج بىكم؟! خۇ بە خوداى

دەرۋەستىيان نايەم. ھەپروون بە ھەپروونم دەكەن، زگم ئەدرەن و دەمخۇن. خودايە رەحمىيەك!» دەستى راستى بەرھەو گيرفانى پاڭتۇلە كەھى دەچى. چەقۇكە دەھىنېتىھە دەرى. دەيدەوي دەمە كەھى بکاتەھە، قامكە كانى گۇناكەن، ھىز و قەوهتى ئەۋەيەن نىھەممى چەقۇكە رووت و ئاۋەللا بکەن. مەترسى ھەشاولى ھىتاواھە تەھە، بەلام زۆر سامناكىتەر بە خۆفتەر. لەسەر لاقە كانى دادەنىشى. چەقۇ دەنیتەسەر رانى. پەستا پەستا ھوولە پەنجە كانى دەكەت، پىكىاندا ھەلدەمالى. بە حەولۇ تەقەلايەكى زۆر دەممى چەقۇكە دەكاتەھە. چەقۇ بە دەستە و گەرتۈوه! ھەستاواھە سەر پىن و ھەستى ئازايەتى و نەترسى دەكە. ئەوا وەرى كەھەتەھە. لە نىئۆ قەھدى شاخ دايە. بارند پەتەھە، جارجار لە تەھەدات، جارى وايە دەكەھى و ھەلدەستىتەھە. بەھەناسكە ھەناسك دەچىتە بەرھەو و ھەر روا بۇ پىشەھە دەرۋات. لەنەكاوسى بۆزايى لە روانگەھى دا قوت دەبنەھە. دوو سى ھەنگاوى دېكە دەرۋاتە پىشى و رادەھەستى: «دەبى ئەم بۆزايى يانە جىن؟ بلىيى گوينى بن؟ ئەرى خۇزە نىن؟ رەنگە گەرالك و گىاي وشكى بن! زۆر سەيرە دەجۈولىنىھە، جىيگە دەگۇپن، ئىرە ئەۋى دەكەن. ئەوا ئەلحان راواھەستان. كابرا تۇ جوان تىيان بىرۋانە! جوان، جوان! بىرۋانە بە خوداي گورگەن، سى گورگ!»

راواھەستاواھە! ئارەقەيەكى سارد و سې لە ھەممۇ لەشىيەھە دەلدە قولى، بەلام نىئۆ زارو گەررووى وشكە! دوو سى ھەنگاۋ پشتاۋ پشت بۇ دواوە دەكشىتەھە. گورگە كان بەرھە پىشەھە دىن.

ھەر كا ھەست دەكە گورگە كان ھاتن، ئەزىزى دەشكىت لە جىيى خۆى دەچەقى. دەسكى چەقۇ لە پەنجەيدا دەكوشى، لە ژىر لىيەھە كانىيە و دەستى كردووھ بە قورئان خويىندىن، (حمد) و (قل هوالله) سى كەرەت دەخويىنى. گورگە كان لە جىيى خۆيىان دەچەقى! ئەمجارە دەست دەكەت بە خويىندى سوورەتى (ناس). ئەوا كەھوتە خويىندىن (فەلەق)، بە دوو ئەم سوورەتە دەستى كردووھ بە حەوت (ان يكاد)، (ان يكاد) حەوت جار دەخويىتەھە. ھەر حەوت جارە كەش فۇويەكى زۆر بە چواردەھورى خۆى دا دەكەت! لە نىئۆ سوورەتە كان دا ھاوارى خوداۋ پىغەمبەر و پىباۋچان دەكەت. كولى گريانى ھەستاواھە دەپارىتەھە، وەپىر تاوان و گوناھە كانى كەھوتەھە! تۆبە دەكە! سويند دەخوات و مەرج دەبەستىلەمە و بە دوا - بىتتو لەم نەھاتى يە رىزگارى بىت - لە

ههموو گوناحوتاوان و حهرامييک بکشيتنهوه. ئيدى قەت قەت تاكۇو رۆزى مردن ئەزىيەت و ئازارى به مېرۋولەيەك نەگات. ھەرۋە كۈچ خەرىيەكە قورئان دەخويىنى و دەپارىتەوه و سوئىندان دەخوات، لە پىر ھەست دەكاو دەبىنېگۈرگە كان ھەستانە سەر پى و راييان كردى. دووسى چەلان چەقۇى ھەلسۈوراندو بە دەورى خۆيدا خولاوه، گورگ خۆيان پىدادا. لەعەرزيان داوه. سوارى سەرى بۇون و دەميان ناوهتە نىيۇ زگ و جەرگە دەلەيەوه. «ئاخ، ئەي ھاوار خواردىيام، ئەمە خويىنى سورۇر و گەشى منه بەسەر بەفرە كەدا دەرژى! ئاگام لىتىيە لاملىيان ھەلدىرى. ئەمەش پىستى زگمە دրَاوه، ئەۋە گەدەو رىخۇلەي منه بە دەم گورگە كانهوه. زۆر جوان ھەست دەكەم گورگە كان دەميان خستۇتە نىيۇ ران و قەبرغەو لاملم! ئەوابە گاز پىست و گۆشتىم دەپچەن. برووسكەي ئىش و ڈان عەجمانى لىسەندۇوم. ھەست دەكەم تەقەلام نەماوه، بەرمە مردن دەچم. دايىك و باب و خوشك و برا لەبەر چاوم بەسەرى خۆياندا ئەدەن و بە كول بۇمە گرین. خوزيا زيانم بايە و دلنەوايى دايىك و بابىم بادايەتهوه! باوهندەنە گرین! ئەوا ھەست دەكەم ھەر گورگىك و لەتكى لە گوشت و پىست و ئىيىسكانى منيان بە دەمەوه يە! ئەوا گورگە كان لە دەورم كەوتۇون و خەرىكى خواردىنى جەرگ و سى و دل و گەدەو رىخۇلەي منن»، ئەممىجارە ھەستى كرد قامكە كانى دەستى - لە حاندى نىنۇكە كان دا - ئىيشىكى دلتەزىنيان ھەيە. لە ئىش و ڈانى نىنۇك و قامكداوەر دەسۈورى، دوو سى تل دەخوات و بە ھەموو پاشماوهى ھېزى خۆى دەقىزىنى! لە زرىكەي قىزەي خۆى وەخۇ ھاتۆتەوه. ئاگا دەكەت كەن زۆر دەكەت كەوتۇو، بە نىنۇك بەفر و زەھى دەرنى. ئاگا دەكەت گورگە كان زۆر لە دەدورتىر، درىيىز بۇون، تل دەخۇن و پىكەوه گالاتە دەكەن يەكترى دەخلەپىننەوه. ھەست دەكەت چەند سەعات ئىش و ڈان و رووداوهى لە ئانىكدا ھاتۆتە زەين و خەيالانەوه. دەساكە لەزرىكە و قىزەي خۆيداوه خۇ ھاتۆتەوه، ھېيدى و ھېمنايەتى يە كى زۆر لەزەين و ناخ و فيكىرى خۆى دا ھەست پى دەكەت، تەنبا قامكە كانى زۆر دەئىشىن. قامكە كانى شىن و رەش ھەلگەراون و راست وىستاون! دەلىي سەرما بىردوونى. تەنبا قامكە گەورەي چەقۇكەي بە پەنجەوه نووساندۇوه و گرتۈويە. دادەنېشىتە سەر پى. قامكە كان و دوو ھەلدىسىتە سەر پى و بۆجاريىكى دىكەش ملى رىگە دەگرىتەوه بەر. چوار پىتىج

هنهنگاو له ولاي شاني چه پي گورگه كانه وه لييان تيده پهري، ده بىنى ده م و لهو سيان خويتنياوي يهو پهيتا پهيتا با ويشكيان ديتى! چاوي له گورگه كان بريوه، ئاگداره ئهوانىش چاويان لهو بريوه. هر كا له گورگه كان تىپه ده بى، پاشه و پاش بۆ پيشه وه ده روات. قهدى كيو له بن ديت و ده گاته ترۆپكى شاخ. همناسه يه كى درىز و بليند ده كيشى. راده وه ستىو ده روان ده روى خۆي ئه داته بهر زهين. به وردى له خۆي و له هەممۇ لا يەك دەپوانى! خۆي و هەممۇ شوينىك و هەممۇ شتىك چەشنى كافور سپى داگەراون. كفنى مردو له بەر هەممۇ شتىك كراوه. تەنانەت خوشى، خوشى لەزىرتوبىزى بەفردا، جل و سىپالى سپى دا گەراوه. وەرى دە كەويتەوە، لە گورگە كان زۆر تىدەپەرى. لهشى سووكە، هەستى هيمنى و حەسانە و دەكتات. خىرا خىرا ده روات و پاشماوهى رىنگە دەھىنەتى بهر زهين. ئىدىلىرىه و تا گوندى (ئاق تەپە) راستايىيە، خەيالى راكردن لە كەللەي ئەدات. ئەوه دەست بە غاردان و راكردن دەكتات. چەلى وايه ئاپرىك ئەداتەوە تاكوو زياتر را دەكتات، پتر گەرم دا ديت و پتر ھىز و تىنى و بەردەتەوە، ماندوو بۇونى نىيە! خىراتر و ئازاتر رادەكتات. جارو بارى وايە دەكتات، بەلام هەركا ھەلدەستىتەوە، هەميسان تەقلە كوت غار ئەدات و را دەكتات. زۆر باش گەرم داھاتووە. بارند نەماوه، ئازاي ئەندامى خويتىكى گەرم و گورپى پىدا ديت و دەچى. بەره بەره لە راكردن دەوهەستى و هيور هيور هنهنگاو ھەلدەتىتەوە. ترۆپكى شاخ لە چاو وون بۇونە. ئىدى گورگە كانىش و بەر چاو نايەن. لە راستايى نیوان (دۆمماوا) و (ئاق تەپە) دايەو لە بەر خويتەوە گورانى دەلىت، تا نىيۇ دى چى و اىنەماوه. مژۇ بارپند و با شويتەواريان نەماوه. تەنانەت ئەو هەورانەي بەرى ئاسمانىشيان گرتىبوو، زۆر تەنك بۇون و ولات ئىتكىجار رونە، لهوانە يەئىستاكە يان تاۋىكى دىكە خۆر وەدەر كەويت. بىن ھەلمۇ پەلە، ھېيدى و هيمن و هيور رچە دەشكىنى و بەره و پىشەوە دەپوات، لە ناخى دادەھۆل و زورنا لىدانە. شايى لە دلى دەگەرى و گورانى بە دووی گۈرانىدەدەلىت. لە پەر لە نىيۇ زەرييائى سپى بەفردا خالىكى بۆرى و بەر چاودە كەوى. ئەوهندى دەپواتە پىشەر خالە كە جوانتر و ئاشكاراتر خۆ نىشان ئەدات. «بلىيى چ بىت؟ دىسانىش دەعبايە كى دىكە سەرەرىيلى ئەگرت بىتىم؟ خۇ گژو گيانىيە! گورگ و ورچىش ئەوهندە بىچكەنин! ئەي دەبى چ بىت؟!»

راوهه ست اووه، به وردي سه رنجي داوهه تئى! به ترسىكى زورهه تييده روانى. له پر
هەليدا چيه! كه رويشكه، كه مېك لەو لاي كابراوه جىگەي لاقى كه رويشك
دباره. وا دياره تازە گەيشتۇته ئەم شويىنه و ئۆقرەي گرتۇوه. به ماشهمات بىن چرىپه
چەند هەنگاوه دەچىتە پىشى ورادهه وستى. سى چوار دلىپ خوينى سور و
گەش له ھىلىيىكى بەرەو كه رويشكه كە وبەرچاۋ دىين. بۆى روون بۇتەوه: ئەم
كه رويشكه بەگوللهى راوچى پىكراوه و زامار بwooوه. بەلام جىگەي كاري
نه پىكراوه، بەشەلەشەل راي كردوتە ئىزىر ئەم گۈينى و گرالكەو خۇي
حەشارداوه.. كابرا كەيفى ساز بwooوه، ئاولە دەمە لەو سىيەوه بەرەو
چەناڭەي شۇپراوگەي بەستووه، ئەو هەميسان چەقۇي دەرهەينا، دەمى
چەقۇي كرددەوە. چەقۇي بە دەستەوە بە دووقەلمباز خۇي بەسەر كە رويشكدا ئەدا.
به دەستىك بۇقەتەي ملى كه رويشك دەگرى و به دەستە كەدىكەي حەوت
ھەشت جاران چەقۇر لە قەبرغە كانى نىچىرى كەى دەكوتى. نىچىرى بى دەسەلات،
نه رادە كاو نە دەجۇولى! تەنيا چاوه كانى چەشنى ئەستىر لە كابرا دەرەوانى و به
زمانى بى زمانى دەپرسى: «بۇ؟» كابرا چەشنى گورگ تەرمى بى گيانى
كه رويشك لە ئىزىرى دا، ئازى ئەندامى لە ئىزىر توiziيىك بەفردا، دانىشتوتە سەر دوو
ئەزىن. چۆك و لاق و ئانىشكى كابرا لە سەر عەرزەو سەرنجى نىچىرى كەى
ئەدات. كه رويشك و راوچى چاوابيان لە چاوابى يەك بېرىووه. ئەم بە نىگايەكى پر لە
پرسياو و تەوس وتىانجەوه، ئەو بە ھەلسىنگاندىن گۆشت و قورسايى
دەستكەوتە كەى. ليكاوى نىپو دەمى كابرا لەسەر لىيۇ كانىيەو بەرەو چرو چەنەي
شۇپراوگەدە كەن. ھەلدى دەستىتە سەرپى. زبان بەسەر لىيۇ كانى دا دەھىنەتى و
بزە يەك تەهاواي روخساري داگرتۇوه. دوو لاقى نىچىرى لە مستايە و ملى
رىيگەي گرتوتەو بەر و بەرەو (ئاق تەپە) دەروا. خۇر دەركەوتتۇوه، ھەواش
زۆرخۆشە. لەسەر بانە كانى (ئاق تەپە) خەلکى ديارن: «كەل و پەلى پىيوبىست
دەكىم، حەمامىش دە كەم. بۇ شىيوىش سەنگەسىر، سەنگەسىر دەخۇم...
ئاخ... سەنگەسىر... سەنگەسىر... پىيواز رۇن... نەرمە گۆشتى ئەم كە رويشكە...
بە پىيواز رۇنەوە... نۆشاپەش... نۆشاپە... ساردى و... پىيواز رۇن و نۆشاپە و
سەنگەسىر، سەنگەسىر!

گه ردەلول

له گەلکوو پىدەنیيەتە حەوشە، تىشكى خۇر چاوه كانت دەنگىيۈى، نىيوجاوانىت بېرىك تىك دەنیي، بەرەو دەركى حەسارى دەچى، دەرگادە كەيەوە، پى دەنیيەتە كۆلان، دەركە گالە ئەدەپ و بە گەرروو كۆلاندا دەرپەي خوار. بۇقى ماشىنىك راتىدەچلە كىيىن، لە ناخىدادەھەزىي و، دووسى جىنپە بە خاونە كەپى دەدەپ. هەنگاواه كانت خىراتر ھەلدىنېيەوە. دەگەيە جەمسەرى كۆلان و شەقام. فەركەي ماتۆرسوارىك بە لاشانىدا ئەندەپە دىكەش دەتپەشىز كىيىن. هەست دەكەي مۇتە كە چۆكى داوه تەسەر سىنگت. رەنگت دە گۇرۇدرى و هەنگاواه كانت زوو زووتى دە گۈزىبىيەوە. لە دەست زۆربەي دەنگ و رەنگە كانى شەقام جاپز و دەمبە گلەيى. تەنانەت لەم كىيىز و كورە جوان چاڭ و لاوهش كە بەرەو رووت دىن، روو وەردە گىيپى. دىسانە كەش هەنگاواه كانت توندتر دەكەي و، بەھەلەداوان خۇت بە نىيۇ ئىدارە كە تدا دەكەي. ئەرى سلاؤت لەھاوا كارە كانت كىردى يان نا؟ بەلام ھەوالپىسييە كى سارد و سەر دەكەن و دەرپۇي لە پشت مىزى كارە كەت دادەنېيشى. ئاواتە خوازى ئەھەوەي كات و سات زوو تىپەر بىي و بەرەو مال بىگەرپەتەوە. ھەوەل كەس كە بۇچارە سەر كەردنى كارىك دىتە ژۇورى كارە كەت، ئاواقاي تۇي دەكەن. دووهەم كەسىش. پىت وايە ئەم ھاوا كارانەي تۆ نىوهى كارە كەي خۇشىيان بە تۆ دەكەن. چاوت لىيە لە نىزىك يەك دادەنېيشن و، ھەر ئەھەن دەزانن پېيکەوە گالىن و گەپ بەكەن و بە خەلک پېيکەنن. ئەم ھەممۇو قاقا و حىلکە حىلىكە يان وزەت لە لا ناھىيلى. دەنگى ئەوان و دەنگى ئەو كەسانەي ھام و شۆي ژۇورە كە دەكەن، وەك بە كوتى ئاسىنگەر لە كەپاکەي سەرت كوتى، سەرت وەزان دىنلى. گويىكانىشت لە دەست ئەم دەنگانە، دەكەونە ئىش و زرىكانەوە. جار و بار لە پشت مىزە كەت چاۋىك دەنېيە سەرييەك. لەم ئىدارە يە و ئەم كارە و ئەم بارو دۆخە پەرپەش و شىواوى. ئەم ئەرك و ئىش و ئىدارە يە، دايىم و دەرەم بۇ تۆرگە بۇوە. چى بکەي لە گەل پېيويستى بە نان و بە رگ و

مال؟ هاوکاره کان دهرده کهون و تیده گهی کاتی گه رانه و هی مالی گه یستووه.
چه شنی مه لیک وا له رکه رز گار بوبیت بال ده گری وبه رو مالی ده ریاز ده بی.
خوشی ده که ویته دلته وه. دوو لاقت هه یه، دووی دیکهش قه رز ده کهی و به رو
مالدبه بیهه وه. ج پیت وا نیه ئه شهقام و کولانه که سی پیدا دی و ده روا. مه گه
جار و بار شان تیکوتان یان قاقای ریبواریک لیت تیک دات. به تایبەت سه ریز
گرتن و هه والپرسی ئه م کچه، کابانی جیرانتان، هه مووجاریک
هه لتدە بەزینیتە وه. خوشت نازانی ئه م کچه چى لیت ده وی و بۆچى به قسەتە وه
ده گری و ده تدوینی؟ ئاخه خۆ تو قەت وەندە بايە خبۇ دانەناوه، ئهی بۆج
لیتبايیتە وه و هه موو جاری لە مەلهی نیو زەربای بىرە وەریبە کانەت دە تەپینیتە
دەرئ؟ لە کابان تیپەر ده بی و خۆ بە مالە کە تاداده کەی. ئۆخە یش! جیهان و
ژیانی تو ئىرە یه. مالە کەت بە حەسار و حەوز و دار و باخچە و ژوورە کانیه وه، بە
تایبەت ئە و ژوورە تایبەت و نەپینیبەت کە قەت کەس رى نادەی سەرى
پیداکات. بە چەند لۇ وقەلە مبارز خوت بە ویدا ده کەی. تابلۇکان لە جىنى خۆيان
بە دیوارە وەن. ديمەنی جوانى زىبىار، ورشە ورشى پوولە کە و وردە زېپ و زېپى
سەرئاوه کە، ئۆخۈنىك بە دلتا دىتى. بەرە و کۆسارە کە وەردە سوورپى. تەحالە
بلىندى ئەم شاخە! دە ک لەم هەموو رەھۆز و زەردوماھە! جىگايە کى چەندە
خوشە! شەھى شەمالىكى فينک و ھاتوچۇى بازىك بە شىنە يى لە ئاسمانى
کۆساردا. خۆزىام بە خۆى، دەستى کەسی ناگاتى! کەواکەت دادە كىنى و، بۇ
سووچىكى ژوورە کەی حەوا دەدەي. پەرددە پەسىپى ژوور لا دەدەي و خۆ بە
پەسىپ دا دە کەی. تەمۇورە کەت چاپىر كىت لە گەل دە کا. لە سەر كورسى نىزىك
تەمۇورە کە دادەنىشى. دەستىكى بە سەر دا دە كىشى. بە سەر تەمۇورە کەدا يان
بە سەر رۆحىدا؟ جىاوازىيە کى نىيە! لەم پەسىپەدا هەموو شتىك رۆحە.
دەيلاوەتىيە وە اتەمۇورە وەزمان دى: «ھەى سەۋەز سەۋەز، سەۋەز ھەۋالان».
ھەمۇوشتىك لە جىنى خۆيەتى. دە با مجرىيە بۆرینە كەشت بە سەر
كەيە وە. قفلە کەی دە کەيە وە، دەرکى مجرى ھەلدەتى. ھەوەل كەس
كاوهى ھاوهەلت دەرددە پەرىتە دەرئ. يانى ھاوهەلى ئىستاكەت نىيە. ھاوهەلى منالى و
مېرىمنالىت بۇو. دە پازدە سال دەبى نە تدىوو. بىرە بىتىوو لەم ژوورە نەبى لە دەرئ
تووشت بى، نەشىناسىيە وە! ئەى لەم کانەدا بۆچى لىرە قوت بۆوە؟ زۆريش جوان
و جەھىل ماوه. لە تەمەنی ئە و رۆزە دايە كەپىكە و بۇ مەلە كەردن چووبۇونە

زربار. هر ئه و جل و بهرگهی ئورقۇزەشى لەبەردايىه! ده رۆز دواتر بەينتان تىك چوو؛ ئىدى بېرىي بېرىنەتىيەوە. دەلىن بۇتە دوكتورى، شىتىخانەي شارىكى دوور. دەگىرنەوە گوتۇويە شىت پۇولى باشتىر دەدا. بىر لەوە دەكەيەوە كە دەبى ج ئال و گۇرىكى بەسەردا ھاتبى، وا ئەم قىسى كىرىدى؟ جاران ئەوندەپۇولپەرسەت نەبۇو، لە داخ ئەم قىسى دەرى كە با بىرلا. دەست دەچقۇكەت و ھاتبو بە خۇشى خۇى نەرقىي، بە زۇرى چەققۇ دەرى كە. ئەم چەقۇيەش يادگارى ئەو كە بە خەلات پىيى داوى. ئەورقۇزەي ئەم چەقۇيە پىتىاي، پىييووتى: «لەبىرم بۇو كە ئەمەر سالھاتى لەدایكۈونتە. هەر ئىستا لە رىگە بۇيان گىتىرامەوە، لە تاقىكارى قوتاپخانەدا دەرنەھاتوو. ئەم چەقۇيەم بۇ كىرى كە بىت و زۇر قەلس بى خۇتى پىي رىزگاركەي. دەزانى چۈن؟ زگتى پىي بىرە و جەرگ و گەدە ورىخۇلتەلەكۆلە و حەوايان دە بەردەمى ھۆ و گەمالە و خۇشت دووبارووی لە گەلدا بخو». بەلام تۆ خۇت نەكوشت. بۇيە ورده فەرۇشى راستە مەيدانى چاوهشەكان. هەر لە يەكى لەوانەوە فىرى تەمۇورە لىيدان بۇوى. ئاي يادى بە خىر، نىيۇرى رەشۇ كەمانچە بۇو. تەمۇورە و كەمان و كەمانچە باش لى دەدا. ئەم تەمۇورەشت لە كىرى و لە بىرى پۇلە كە جىڭەرە تۆ و ورده كەل و پەلت دايىه. خودا عافووی كات لە تافى لاويدالە كاتى تەمۇورەزەندىنا پەرده گىر بۇو. ئەي ئەو تەسبىحەي ھۆ و سووجى مجرىيە چى؟ ئەو يادگارى بابتە. ئەو بابە كۆتۈ بازە كە سالگارىكى دوور و درىيەز ھەر كۆتۈرۈ وەحەوا خىست. قەتى ركە بۇنە كەردن و حەولى نەدا كە ھەستان و فېرىن بىنىشىنەوە. ئەو بابە كە رۆزىك لە شەقامى شاردا شەر ئاۋقا و يەخە گىرى بۇو. زۇردار بە بىن تلەن زەلەيە كىيان لە بىن گۈيى دا. زۇر بە تۈورەيى ھاتھو مالىي. كۆتۈرە كانى بەسەر ھاوهەلە كانىدەدالبەش كەردى، بۇ خۇى رووى كەردى كىيۇتكى و كە قوللەي قاف و ئىدى بېرىي بېر ج خۇى و ج ھەۋالىكى بۇ تۆ دايىكت بىتتەوە. ئەو دايىكە چارەرەش و رەنجلەرۇيە كە تۆى بە بىنابى پىي گەياند و ھەرچاوه روانى بابت ماوه تاكۇو مەر.

ئەم وىنەيش كە بە دەركى مجرىيە كە تىدا نۇوساندۇوە، وىنەي كورپۇنبووه كەتە. ئەو كورپە كە كاتىك نەھات دەركى پىي گرتى و لە گەلدا يكىدا تەلاقتان ھاتە نىيوان، ژنە كورپە لى ساندى و لە گەل خۇيدابىدى و ئىدى قەت چاوت بە چاوى نەكەوتەوە. ئاخ... دەيان و سەدان ھەستى جۇراوجۇر ناخى

ههڙاندووی. ههمووشی ناخوش. ههستی تیکشکان و دارمان. له پر ده رکی مجری داده خهی و یه ک به خوت دنه پریتني. چنان لیم دهوي؟ به سه ئیدی! وازم لئی بیتن! ده به سه! تاکه؟ ده رکی مجری قفل ده دهی، به لام چاوم به زور شت که وت، به تایبہت ده فته ری بیره و هری و به سه رهاته که ت و ئه و قله مه جه و هر سووره هی که پیتی ده نووسی. به لام جه و هر نا، خوینی خوت بیره و هری که انت بنووسی. شتیک لیت بؤته خو و خده که ده بی به خوینی خوت بیره و هری که انت بنووسی. دوو ماسیشم له توئنگی ئاودا و کوئتریکیشم دیت. کوئتره که له سه ره هیلکه هه لئنیشتبوو، مجریه که زور شتی دیکه شی تیدا بسو، نه تھیشت بیانبینم. ئه وا تھمووره که هه لدھ گری و ده چییه وه ئه و دیوی په ره. له سه ره فه رشے که داده نیشی. تھمووره کوک ده که کی. یانی کوک بسو، ده زگا که کی ده گوپری. چاک خافلاؤی. ئاگات له کات و سات نیه. ده ئه مجار لیده دهی. تھمووره که ت لیده. له تھنیایی خوتدا، له ژووره نھیئنییه که تدا تھمووره هی بؤ لیده و سه ره و مل و شان راوه شینه. به ره به ره هه موو له ش و روحت له گھل تھمووره لیدان ده جوولینییه وه. له گھ لیلیدانی تھمووره هۇزراوه ده خوینییه وه. خوبما ده دهی. ئوقرهت لانیه. ئا له شه پؤلی شورشی ناخت. خوت بهم لا و لادا ده خهی و راست و خوارد بییه وه. خوت داوه ته ده ست هه واي دل و ده رون. ده ست له تھمووره لیدان هه لدھ گری و هه لدھ ستییه سه ره پئی. ده یکه که به سه ما سه ما یه کی سه پیر. دیی و ده چی. سه ره و کاکوئل هه لدھ سوورپریتني. قژ و کاکوئل ده ئاللۇزیتني. ئهم سه ما یه چییه؟ سه ما یه کی ده رویشانه يه یان هه لپه رکی و دیلانیکی ئه ویندارانه يه. کھف هه لدھ خپنی و مژی قولول و دریزی له جخاره که ت ده دهی. هه موو جاری به قەد دوو کھلی قولله کوووره يه ک دوو کھل ده دهی ده رئ. هه روا سه ما سه پیر و سه ما ره که ت دریزه ده دهی. دیی و ده چی و له سه ما دا جگه ره ده کیشی!! دوو کھل ژوور ده ئاخنی. تۆلە نیو تەم و مژ و دوو کەلدا وھ ک تاپوییه ک که بى و بچى و کەس نه زانیده رویشە و جەزبە گرتوویه، یان لاویکە و هه لدھ پەری، کھف هه لدھ خپنی. ئهوا کھوتییه باوه خولى. به دهوری خوتدا ده خولیتی و خوت راده و شینی. کەر اکه که سه رت بؤته بەرداش و ده خولیتەو. لە تریک دوان ده دهی و به تەختى عەرزىدا ده که وی. تل ده خوی و به تل خواردن ئەمسە راروسەری ژوور ده که که. تەم و مژ و دوو کھل و تل خواردن، له بن دیوار راده ویستى. سه رت وھ ئان کھوتتوو. کھف لیباستى خووساندوو. نه جاريک و نه دووان بەرانى سه ر

به دیواردا ده کوتی. له هورهی گریان ددهدی و له سه رخو ده چی. بی جووله و بی ههست و خوست. ئه ری ماوی یان مردووی؟ نا نا، ماوی. بهشی تو ئه ووهیه. ده بیئتم کؤلهت ههر به سه ر شانه وه بی. ده لیتی ته رمینکی بی ههست و خوستی، به لام نا. ئهوا ته زوویه ک به له شتدا هات و پرخه یه کت داده ری. هه ستاویه ته سه ر پی و چاوه کانت هه لده گلوفی. له ژوورده که و ده پریه حه ساری. خور له پشت مله روزاوا خه ریکی مالاوای کردنه. سوورپیک به حه ساردا ددهدی و ده چی له سه ر به پریه ژبر داره شوپه بیه که داده نیشی. چاوه ده پریه شینایی با خچه، خشپیلانه که ت، شینایی سه و زه و سوورایی گوله باخ، سوکنایی له شتدادیتی. واق ورم او و چاوه به موله ق و هستاو له هه ممو شتیک ده پروانی. بیههست و خوست و بین ههست و نست، ده لیتی لهم جیهانه شدانی، شهوبه سه ردا دی. حیزه روونا کاییه ک له حه ساردا يه. شنه یه کی فینک دی و ده چنی و ده تلاوینیته وه. ههستی سه رخوشی ده کهی. تریفهی مانگه شه و حه و شه روونا ک داده گیپی. هه لدهستی و ده چییه سه ر حه و زه که، چرا کاره بای ژیر ئاوه که هه لده کهی. سهیر و سه یا حاتی ئاوه روون و هام و شوی ماسییه کانی نیو حه و ز ئوخزندیک به دلتدا دینی. دهست له ئاوه که و هر ددهدی و جار و باریش بریک ئاوه به دهم و چاوتدا ده کهی. لاقه کانت تا ئه زنؤ هه لده کهی. له لیواری حه و ز داده نیشی و لاق ده خه یه نیو ئاوه حه و زه وه. ئوخه بش به ناختدا دی. دامر کانی کول و کوی ناخ تام و چیزیکی چه نده خوشی هه یه. پهیتا پهیتا ئاوه به دهم و چاوت داده پریزینی و دهست به سه ر و گویلاكتدا دینی. ماسییه کان دینه پیشی، ئاوبیان به شویندا ده پریزینی. ون ده بن. دووبات ده بیته وه. گورانی ده لیتی بؤ خوت و دلت و ماسییه کان. بپی جار گویت له ده نگی ئه و به ری دیوار ده بی - ده نگی کلابان - حه سار زور روونتر داده گه پری. ده پری نان و پیخور ساز ده کهی. ده یهیتی و له سه ر به پری ژبر شوپه بی دهست به نان خواردن ده کهی. پاش تیز خواردن به ئه سپایی له به رخوت و گورانی ده لیتی. نه رمه و نیان خوت به ملاو لادا راده وه شینی. چاوبه هه ناره دار هه ناره که و گوله کانی دیکه داده گیپی. ده پریه مالی بیره وه ریه کانی خوت وه. بیریک له دایک وباب که نه ماون. هه مووه اووه له کانی منالی و تازه لاویت و تافی لاویت، شوپ او گهی ئه سرینیکی زولال به سه ر گونادا. و بیره اتنه وهی ئیداره و هاوه کاره کانت ههستیکی ناخوش به دلتدا دینی و بیر ئه و رکه ناخوش و ته نگه به ره ده که و بیه وه

که بې کۆتەرە كانى باوكت له هەموو جىگايەك ناخۇشتەر بۇو. ئاي چەندەت بەزەيى پىيەدا دەھات. دەبى خۇت لە دەست ئەم بىرە وەرىيە رزگار كەيت. تاپقىيەك لە نېو دارە كاندا دى و دەپروا. دەردە كەۋى و ون دەبى. تاپقىيەمەي كىيىك لە نېو تابلۇيەكى مىنیاتۆر بىدا. كىيىكى جوان، پەريلەيەكى تاپقۇ ئاسا بە كراسى سې بۇ كىتىيەوە. بە كراسى زەرد و سوورەوە لە پې بىزارى و نەفرەت داتدەگرى. دوو سى تف دەكەيە سەرەزى. زۆر ناكىشى و دىسان تەماشىي هەنار و دارەنار و حەوز. لە پېھەست دەكەي پەريلە كە هاتوو و لە لا شانت دانىشتۇوە. ھەست دەكەي ھەلەستنەوە سەر پى. كابان لەسەر كورسى بۇو كىتىي دانىشتۇوە و تۈش بە بەرگى زاوايى تازەوە لە پاشت سەرەت راوه ستاوى. زۆرى پى ناچىيە سەتىيەكى ناخۇش ناخت دادەگرى: «چى؟ من؟ تف بە نەحلەت بى! من و ئەم بىرە وەرىيە ناشىرىنە؟ ژىن ھىنان؟ ئەويش كابان؟ قەت قەت! جاچۇن بە دەستى خۆم گۆلمەزىيەكى دىكەش ساز كەم؟ بىمەوە كابرايە كى ئاسايى؟ وەك زۆرەي ئەم خەلکە؟» رادەچلە كىيى و وەخۇ دىيەوە. ورپىتە سەرلىيەت جەغزىك بە دەورتدا دە كىشى. خولكەت تال بۇوە سۆزىكى دلتەزىن لە ناختدا دە گەشىتەوە. ژان و ئىشىكى پې مەترسى دەرژىتە جەرگ و دەلتەوە - ژانىكى دوو لايەنە - سەركىش و شەلەزاوبەرە و زۇورى تايىبەت دە گەرپىيەوە. دەچىيە پەسىيۇي پاشت پەرەدە. ئالۇزاوو پەشىو وەك كەلەفييەكى ئاورىشىم دىيى و دەچى و خۇت دە خۇيەوە. كولۇلى دەرروون دەتەھەزىنى. دەبى خۇت بخافلىيەن بە خويىندە وەھى ھۆنراوە، پەخشان، چىرۇك، بە گۆرانى گوتىن و ھۆزە چىن، بە سياچەمانە. چەندە؟ سەعاتىك؟ دووان؟ لە ژۇورە كەتدا دىيى و دەچى و سەر ھەلەسەرپىيەن. دەست دە دەيە تەمۇرە و دەست دەكەي بە تەمۇرە لىدان. بەرەبەرە رزگارى لەم حالە ناخۇشە و لىدانى ھەوايى شاد، بالەفە كەي پۇلىك كۆتۈر بۇ بال كىشان بۇ فېيىن. قاسپە قاسپى كەو لەھەوراز و نەوى و رەھەزى كۆسار. ھەميسان «ئاي سەوزە سەوزە، سەوزە كۆسالان». چەندە و تاڭوو كەي؟ ماندوو دەبى. تەورزىن و شىرىيەكى ھەلواسراو، بەم دىوارەي بەرە رووتەوە چاو بېرىكىن لە گەلەدە كەن. داياندە گرى و بە دەستىانەوە دە گرى. بە دەورى خۇت دادە خولىيەوە. شىر و تەورزىن ھەلەسەرپىيەن. ھوو! بىگە! خۇت بىگە اشىر و تەورزىن بە شەش لاياندا دەمەشىنلى. بۇ سەرەت و خوارى. ھوو؟ بۇراست. بىگە دەي! بۇپىشى سەر و بەرە روو. ھوو! بىگە دە! ھەر وا سەمايە كى شىستانە! شىر و

تهورزین به دهستهوه. راست و خوار و چهپ و راست چوون و شیر و تهورزین
هه‌لسووراندن. دیی و دهچی. سه‌ر و مل و قژ و کاکول هه‌لدهسووری. دیسان
کاکول دالۆزى. سه‌ر چهشنى بەرداش هه‌لدهسوورى. ئارهقە زەنگول زەنگول و
دەلۆپ دەلۆپ بەسەرلەشتدا شۆراوگە دەبەستى. شەپۇلى ھاوارى ھوو بىرە
سېتلاوى سلى سەما كىردى، فېرىن لە نىيوان عەرز و ئاسماندا، تەقلە و دەور لىدان
دەبىتەباوه خولى، ماندوو بە عەرزدا دەكەھى. ئاي دلت چۈن لى دەدا.
كەف‌هه‌لده خىرتى. چاوت لىيە مجرىيە كە دەكەتى. وروۋۇم دەكەنە
دەرى، ئەھى لە نىيو مجرىدا بىوو. دايىك و باب، ھاوه‌لکانى جاران، ڙنە
ومندالە كەت، دوكتۇرى شىتاخانە و... بە هەموو يان چوار دەورت لىيدە‌گىرن.
دەستى يە كىدى دەگىرن و بە دەورتدا دەيکەنە ھەلبەز و دابەز: دەمرى! دەمرى!
دەمرى! ئەوا دەستى يە كىيان بەردا و ھەر كام بە تەورزىن يە كە ھەلەن كوتايە
سەرت. بىكۈژن! بىكۈژن! ڙنە هانيان دەدا. بىكۈژن! ھەلى چاكمان بۇ رەخساوه.
بىكۈژن! بىكۈژن! يە ك بە خۇت دەقىزىنى و هه‌لدهستىيە و سەر پى. شىر بە
دەستهوه دەنەرەتى. «ئىيە من دەكۈژن؟ ئىيە؟» ھەشاولىيان بۇ دەبەى. رادە كەن
و خۇيان بە نىيۇمجرىيە كەدا دە كەنونە. دەركى مجرى دادە خەيەوه. شەربە يە ك
ئاوى سارد دەخۆى و دە گەرپىيە و بۇ و دىيى پەرەدە. جا گۇي بەدە من، دەبىتىشىو
شەوت ساز كەى، بۇ دووھەم كەرەت دیسان برسىت بۇ تەوه. شەودرەنگانە، بىخۇ
و بخەوه. سبەي ئىدارە دەچى. بىكىش گىزىھەنگىز دەكەى، وەك دويىشە و
پىرىشە و... شەوگارى سالگارىيکى زۆر.

* * *

ئەمەرە كەش خۇت گەياندەوه مالى. لە ژىر دارھەنارى
حەوشە كەت راوه‌ستاوى. شنه يە كى فينىك و خۇش گەللاو لک و پۇپى دار و گول
و گىيائى حەوشە كەت دەشە كىننەتەوه. دەلېي تو باوه‌شىن دەكات. ھاوكارە كانت
ئەمەرە لە رۆزان لە گەللت بە مەيلتر بۇون. كابانىش زۆر لە رۆزان گەرم و گۇرپى
ھەوالپىسى لە گەل كەردى. شاي كە! ھەنارە كان چەندە گەورە و گەش بۇون!
تەقەتەقى دەركى مجرىيە كەت دى. رادە چەلە كىنى و ورددەسوورىي. لە كۆلاندا
گەرددەلۈلىكى سەير ھەستاوه. تەقەتى دەركى حەسارى دىت. دەرك دەكەتى.
گەرددەلۈلۈل و كابان پىكەوه خۇ بە حەسار دا دە كەن. گەرددەلۈل وروۋۇم بۇ ئەو
دارھەنارە دىتى، والە ژىرى راوه‌ستاوى. كابان لە نىيۇھەرەستى

گهردەلولدايە. پىكەوە دەگەنی. گەردەلول لە دارەنار دەھالى و ئەوندەرەدەۋەشىنى تاھنارە ھەرە گەورە و جوانە كە بەرەدەبىتەوە. پىت سەيرە. چۈنى توانى ھەنارە كە بەرەداتەوە؟ خۇلەمەو بەريش ئەم گەردەلولەچەند چەلان ھەشاولى كردىبوۋە، كەچى چى پى نەكراپوو. ئەئەمجارە ھەنارە كە بېچ بەرپۇوه؟ لەمەو بەر تاق تاق ھەشاولىان دىنە، ئەمجارە ھەرتکيان پىكەوە ھاتن، بۆيە دەست دەبەي ھەنارە كەھەلگىرىيەوە. دەستىكى سېي و ناسك و بېرىك گۆشتىن بە گورجى ھەنارە كە دەپ فىنى و لە باخەلى دەھاوى. ھەر دەۋەكتان راست دەبنەوە، توش و خاونە دەستە كەش، كابانى جىرانتانا. ھەر ئەو كراسەيى لەبەردايە كە زۇر جارى دىكەش لەبەرى دەكەد و رىيى پى دەگرتى. زولفەبەشانە كراوە كەى لە بادا دەشە كىتەوە. بە زەرەدەخەنە يەكى بە مەيلەوەلىت دەرۋانى، پىتى دەلىي: «تاكايە واز لەم ھەنارە بىنە و بىمدەوە، بە كارتنايە». وەلام ناداتەوە، خۆى با دەدا و سى چوار ھەنگاۋ دەكشىتەوە. سەرى بەرەو پشت رادەدەۋەشىنى و بە ئاماژە: «ناتدەمەوە» بېرىك جىيگاڭە دەگۇزىتەوە. لە نىوان دارەنار و شۇرەبىدا رادەدەستىن ژۇورە كەتلى نادىار دەبى. بىزەيە كى شاد تەواوى روخساري داپۆشىيە. چاوه كانى پىدەكەن، بە مەيلەوە لە ئازاي ئەندامىت دەرۋانى. ديسان بەتكا و رجاوه داواي ھەنارە كەتلى لى دەكەي. ھەمىسان بە سەرراوهشاندىن: «ناتدەمەوە». ھەروا راوهستاوه و ناپوات. لەوە دەچى رەنگى كراسە كەى سوورتر بۇوبىي؛ جوانتر دەنويىنى. كابان دەم بە پىكەنин، بىك وئەگىريجە و پرچىكى رەشى قەترانى، لە دەورى گەردن و لەسەر سىنگ و مەمکانى دىلانىان گرتۇوە. سەرچۈپىش گەردىنى شۇوشەيى و گولالە سوورە روخسارييەتى. وەك شىيت لى دى. دەرۋى و تەمۇورە كەتدىنى. دىيى و دەچى و دەست دەكەي بە تەمۇورە لېدان. چەند ھەواي زۇر خۇش لى دەدەي. پىت خۇشە دەستى بىرى و پىكەوە بىكەنەھەلپەركى. ئەوپىش بەرەبەرە دىتە پىشى و بە چېبە بەسەرتدا ھەلدەلى. باسى ئەوينىت بۇ دەكە. لە پې بە دلتدا دى: «گالىتم پى دەكە» دەست لەتەمۇورە لېدان رادەگىرى و دەنەرېلىنى: «چەت دەوى؟ ھەنارە كەم دەوە! زۇوكە دەي!» ھەروا دىتە پىشىت. دەستە كانى بەرەو دەست دىن. دەستت دەگرى و بەرەو خۇيىت دەكىشى. دەستە كانى دەستە كانت دەگوشۇن و بە گوپىتدا دەچپىتى: «ئەم ھەنارە بۇ من. منىش بۇ تو. قازانجتە!»

سهرت به رداوه‌تهوه. له دلتدا: «ج ده بیسم؟ خهونه، یان به خه‌بهرم؟ ده نگی چهند خوشه؟ چهند ش جوانه!» سه‌ر هله‌ل‌دیتی و به وردی لئی ده‌روانی: «ئاشا! ده لیتی سی‌حربازه و جادوو ده کا. لهوه ده‌چی کراسه که‌ی ره‌نگی گوریبی. ئه‌م کراسه شینه گول سورره چهند جوانه!» بزه‌یه ک دیت‌ه سه‌ر لیوت و ده‌سته کانی ده‌گوشی. پیت ده‌لی: «هه‌موه هه‌ناره کان لئی کوهه، له‌گه‌ل مندا بیان‌گوپه‌وه، قازانجته.» ته‌زوویه ک به له‌شتدا دی و ده که‌ویب‌لیووه له‌ری. ئه‌ژن‌کانت و‌ک می‌موزه‌که ده‌له‌رزن. دلت نایه. به گویت‌داده‌چپینی: «ئه‌وانه‌ت له من خوشت‌تر ده‌می؟ لئی ده‌م و برقم؟» به‌شله‌زاویه‌وه ده‌لیتی: «نا، نه‌که‌ی.» ده‌ست ده‌که‌ی به هه‌نار لیکردن‌هه‌وه. هه‌ناره کان دیتی و له‌بهر پیتی ئه‌ودا رؤیان ده‌که‌یه سه‌ر عه‌رزی. پیان به‌سه‌ردا ده‌نی و ده‌یان‌فلیق‌نیت‌هه‌وه. ئه‌و به‌ره‌وه زووره که‌ت ده‌چی و توش به دوایدا. پیکه‌وه ده‌ست له‌ناو ده‌ست ده‌چنه ژووری. له ژووری تایب‌هه‌ت به‌ره‌وه رهوی تابل‌کان راوه‌ستاون. پیت ده‌لی: «هه‌موه ئه‌م تابل‌ویانه لیبکه‌وه؛ بنه‌ما و به‌ردی بناغه‌ی نه‌هاتی تو ئه‌وانه‌ن» راده‌چلکی و ته‌زوویه کت پیت‌دادی: «بچی؟ ئه‌وانه بچی؟» پیت ده‌لی: «زووکه زو! ده‌بی‌بیان‌کیتی. دوایش ده‌چینه ئه‌و دیوی ئه‌م په‌رده‌یه و په‌رده داده‌ینه‌وه. که هاتیه ده‌ری، په‌وول هه‌ل‌ده‌گری و ده‌چینه نیو شار. ژیان و خوشه‌یه له‌نیو شار و شه‌قام‌دایه. ده‌بی‌هه‌موه شتیکم بچکری، جل و به‌رگی جوان، عه‌تر و نودکولون، شانه و ئاوینه، سوخمه و کولانه، موورو و پاوانه، ژیرپوش و کورس‌هه‌ت و شورت و...» واقت ورم‌ماوه. به گنج ولچی نیو چاوان و له‌رزه له‌رزی ئه‌ژن‌کانت‌دا وی ده‌چی تیک چوویتی. پیت ده‌لی: «ده‌ست له هیچ مه‌ده، با بپوینه حه‌وشه. له قه‌راغ حه‌وزه که وژیر هه‌ناره کان راوه‌ستین و قسه و باس بکه‌ین. له ژیر شوپه‌بی دانیشین و بپیکت ته‌مووره بچکه‌یه.» خوت پیش ده‌که‌وه و ده‌ریزیه حه‌ساری. گویت لییه له کولانه‌وه ده‌نگی فیتوولیدان دیت - دووانی دریز و یه‌کی کورت، دووانی دریز و یه‌کی کورت... - کابان به‌ره‌وه کولان راده‌کا. ده‌گاده‌ترازیتی و خوی به کولان‌داده کا. له ژیر دار هه‌ناره که راوه‌ستاوى و چاوه کانت و‌هدای کابان که‌وتن و دیتیان خوی به کولان‌دا کرد. ته‌قه‌ته‌قی ده‌گا رات‌ده‌چله‌کیتی. به‌ره‌وه ده‌گا ده‌چی، سه‌ر به کولان‌داده که‌ی. چاوت لییه کوره‌جه‌حیله‌یه کی جوان چاک و کابان به قسه و باس و حیلکه حیلک و تریقانه‌وه به‌ره‌وه نیو شار و شه‌قام ده‌چن. ئه‌م کوره‌جه‌حیله‌ت چهند که‌په‌تی

دیکهش لەم كۆلان و دەرك و بانە دىيە. دەرۇن و لە چاوت ون دەبن.
گەرددەلۈلىكى گەورە خۆ بە حەسەر دادە كا. لە خۆت و دار و مالت دەھالى.
راتاندەوەشىنى... تۆز و خۆل لە گشت سەر و گۈپلاكت دەنىشى. دادەنىشى و
دەرىشىيەوە. چەندە و چەنەيە ك؟ نازانى! پەرۋىش و رشانەوە تەواو دەبى. تفېك
دە كەيەوە. دەرۇى و بە قەراغ حەوز و نىوان دارە كاندا دە گەرېى.
گەرددەلۈول رۆيىشتىوە. دە چىيەوە ژۇورى. وىنەيە ك دە كىيىشى و دە يىخەيە
نېومىجرييە كەوە. زۆرت ئىشىيا لىيە بېپىك تەمۇورە لىدەي و كەمېكەلپەرى و،
ھەر كە لە مال دەركەوتى بە شوين با بتدا روو بکەيە كىيىكى وە ك قوللەي قاف.

* * *

گویچکه کان

ئەو دەست و پەنجەيەى كە تاڭوو دويىنى چۈكۈلە و چرج و لۆج و بىيەيز بۇون، ئىستاكە زەلام و گۆشتىن و بە هيىزنىن. ئەم دەستە چەورۇچلىك و گرى گرىيە بەرى پىيىگرتۇوم و دەمانچەيەكى بەرە رووم گرتۇوە. دەستە كە بەرە بەرە بەرە ژۇور ھەلدەكشى. ھەلدەكشىتاكۇو لەگەل گویچکەي چەپم دا ھېلىكى راست پىيىكىدىنى. حەتمەن دەيەھەۋى ئەوهەندى گوللە لە دەمانچە كە دايىھى قىيىتە نىيۇ گويمەوە. ئىشىتىكى كوشىنە دىلم دەخاتە كوتە كوت و تەزووپەك لە موغەرەپىشتمەوە دەزۇولە دەكەت و هەممۇ لەشم رادەتلەكىنى. ديانە كامن لە ئىش و ژانى ئەم مەترسىيە بەسەرىيە كەدا قىفل دەبن، بروكەنام تاق و واز دەكەن، گىنج و لۆچى خوار و خىچقۇن ئىيۇ چەوانم دادەگىرن و مژۇلەك و پىللۇھەنەن چەشنى پەپوولە دەكەنەن فېرىن و بالە فېركە. پەنجەيە رەش و گرى گرى، لە يەك نەكاؤ بە پەلە پىتكەدا دىن ورېزىنە گوللە دەرژىنە گويمەوە.

كەراكەي سەرم دەكەويتە باوهخولى! دەسۈورى و دەخولىتە و دەسۈورى و باوهخولى دەكەت. كەراكەي سەرم ئەوهەندە دەخولىتە و تاڭوو لە ملەم جىا دەبىتە و بە حەوادا دەپروا و دەپروا و دەپروا هەتا لەرۆخى ئاوىك لەسەر لەشم دەگىرسىتە و.

نازانم ئەم ئاوهى لە روانگەمدايىه، جۆگەلەيە؟ چۆمە يان زەريايە؟ بۆخۇتان سەرنجى دەن و نىيۆكى لىيىنەن. ئاونىكى لىيل و لىixin و قوبراوى و لە زۆر جىيگە بۇگەن، لە نىيون دۈلىكى خوار و خىچىدا پۇنگى خواردۇتەوە. لە بېرى جىيگە بلق دەدا و لە بېرى جىيگە دىيىھ قور و قەپ و يىستاوه. لە ئەمبەر و ئەوبەرى دا بە ھەزاران و ھەزاران سىبەر دىن و دەچن و، منالانىكى بىي ئەزىمار لە هات و چۆدان. منال فيكە كىشان وزەنا زەنا بەرە فېركەيانە و سىبەرە كان لال و بىزمان

بە دەورى خۇياندادەسۇورىتەنەو و جارو بار بە دزە دزە تەماشايەكى ئەم نىسکۈلە ئاوهەدەكەن.

لۇتكەيەكى شەق و شەر و رەش و چىلەن بەسەر ئاوهەدا دىئ و دەپۋا. بلىيە ئەم لۇتكەيە ئى كەسىك بىت و گەمەۋانىكىش لىنى بخۇرى؟ لەھەوەل نىڭادا كەسى بەسەرە روھ وەبەرچاۋ نايە. بەلام بىتىو زۆر ورد لىنى بىروانى شتىك بە ئاستەم وەبەرچاۋ دىت. دەعبايىكى گولە و نابوتە و سەپىر و سەمەرە يە كە لاسايى گەمەۋان دەكتەنەو و زىباتر بە قەراخە و قەراخى ئاوهەدا هات و چۈھىتى! دوور و نىزىك و كەم و زۆر خەلکدىن و دەپۋن. سېيەرە كانىش! منالە كانىش! هەمووان لە سۇورانەو و خولانەو و باوهە خولىيدان. لەم باواه خولىيەدا كەس كارىكى گەرينگى نىھو بىدەنگى بالى وەسەر ولات كىشاوه. بەلام هەر كا دەعباكە لە خەلکنىزىك دەبىتەوە، خەلک لىنى دوور دەكەونەو و پشتى تىىدەكەن.

زۆر جارىش بە چې و دزە دزە و شەيەك لەسەر دەم و لىوي خەلک دەكەوەتە سەما. ئەم و شەيە دەعباكە قوت و قوشقى دەكت. زۆر جار لەم و شەيە دەسلەمیتەوە و چاۋ دەگىرى و ھەست رادەگىرى. زۆر جارىش خۇرى كەپە و نەبىس دەكت، بەلام ئەم دەعبايىچى ئەم؟ هەر كا بە جوانى لىنى وردبىيە، دوو گوپىچكەيە! دوو گوپى زۆر زەلام و درىز و شۆر. سەرىكى بۇوچىك لەسەر، ملىكى بارىك و درىز قوت بۇتەوە، ملىكى ئەوندە بارىك كە دەلىي بە مۇو بەندە. لەسەر ئەو مەلە بارىكەشدا سەرەتىكى زۆر گچكە دامەزراوه. سەرىكى هيىنەدە گچكە يە كە دەلىي دەم ولووت و چاۋى پىيەن نىھە!

بەلام كە لىنى بېرىيە پىشى و بە جوانى سەرنجى دەي، دووجاۋى وردو كويىرە مۇوشە و زىيت لە قۇولايى دووبىردا دىارن. دوو چاۋى زۆر حىزو دز و بە فەرە فييل. لەگەلکۈو لەم ورۇكاسىيە دىمە دەرى، دەيناسىمەوە. ئاخ... خۇيەتى! قىسى ئەمپە و دوپىنى نىھە، قىسى پار و پىتار و بەسپىتارىش نىھە. هەر لە تافى لاوى را ئەم چۆماوەم بىن خاۋىن نەبوبو، ئاوهە كەيم بىن لىخن و بۆگەن بۇو، گەمەۋانى كانىم بىن كۈن و شەر و شكاوابۇو، گەمەۋانە كانىم هەر بىن گەمەۋان نەبوبو! دايىم و دەرەم دەمگۈت! ئەم دەور و دووكانە دەگۆرم. دەركى ئەم شەيتانە بازارە دادەخەم. ئاخ بىتىو دەستم بېۋا، دارى لەسەر بەردى ناھىيەلەم. زۆر كات لەم شان و ئەوشانمەوە، لە پشتە سەر و بەرامبەرمەوە، لە بن گوپىمەوە، ئەم دەعبايەولۇمە ئەدامەوە: دەيباشە! زۆر پېرۇز و موبارە كە! جووجەلە لە ئاخىرى پايىز دادەبېزىرن.

له سه رچی ماتلی ده بیگوره دهی! له سه رچی و له به رکن راویستاوی؟ رامان
ده کرده يه ک و به گزیه کدا ده چووین. ئیخه و به رؤکی يه کدیمان ده گرت
ولیمانده ببوه شهر و قوونه شهر!

زور جاریش لیکده کشاينه و، هر که س به ری خویدا ده رؤیشت و خه ریکی
کاری خوی ده ببوو... پروپاگنده مان ده کرد، دهسته و به ره پارتمان پیک دینا و دژ
به يه ک تیده کوشاین و به گزیه کدا ده چووین. ئهوان زیاتر بون. زیاتریش و به
فیل تریش. عه بیهیان بی شوروه بی نه ببوو، به درو خه لکیان هه لده خه لداند.
بهمانهش کاریان جیبه جی نه بایه، به زوریان ده کرد. خوشتان ده زان که زور
هاته گوئی قه باله به تاله! بنهس ئهی من چی؟ منیش هه رنه ده به زیم،
نه ده کشامه و، ده سبه ردار نه ده ببووم. باکم له زه بر و زه نگیان نه ببوو، نه فریوم
ده خوارد و نه به ئاموزگاری و لزمه و هه ره شه یانم ده کرد. ده سا کار له نوی، بار له
نوی! شهر و بربه ره کانیمان ببوو، دهست و په نجه مان ده خسته دهست و په نجه
یه کدیه و، شه ره قسه و شه ره مه ته لوه که مان ببوو. شیر و ریویمان بی يه ک دیناوه.
خیسه و مؤره و لیوه کر و زه مان له يه ک ده کرد و شه ریکی به رده و ام له نیوانماندا
هر دریزه ببوو، هر دریزه هه يه.

کوت و زنجیری له دهست و پیم کردووه، ده م و دهستمی به ستوه و وریزنه
گولله به نیو گویمدا ده ته قینی. دهیان و سه دان سال و بگره سه دان سه ده، له
سه دان زه مان و مه کانی میز و دا خول ده خوم!

ده سوریم و ده خولیمه و و باوه خولی ده کم تا کونی کاس و ور ده بم. گیز و
ویز له جیئی خوم ده حه په سیم و وه ک سیبه ریکم لیدی. ئهوا لمژووه دا، له نیو
چوار چیوهی ئه م ئاویتنه دا ده عابایه کی گوله و نابوته سوور له چه شنی عه مته،
له شانی خویمه و گولله بارانم ده کا. ته حاده عابایه کی سه یره... تووکی سه و
سمیل و ردیتی هه لپروزوواوه، لیباسیکی فه ره نگی و په لنه نگی به ره ده روانیتیه
شهر و گویلاکم. زوری پی سه یره که بچی نه مردووم و نامرم و ماوم. گولله باران
که تایی دیت.

ژوور پر له ئه م و ئه و ده بی، پر له دیوناس و غهواره. هه موو به دهورانده و هه رمدا
دین و ده چن و لیو ده جوولین. ده لیی هه والپرسیم لیده کهن. ده لیی باس و
خواسیک لیک ده پرسن! به ره بره دیمه و خو. قیت و قوت راوه ستاوم و ته ماشا
ده کم. ته ماشا هه موو ئه وانه له باس و خواس ده گه پین، ئه وانه له کفن و

دفنی مردوودا به شداری ده کهن و له ریگای خودا و خیری مردوویاندا یاسین بؤ نه خوش و فاتیحابه مردوو ده خوین. جار و باریش میرات له نیوان و هر ساندا دابه شده کهن. ته ماشای سیبه ره کان و منالان و... دوکتور و قازی و چه کدار ده گهنه، دوکتور معايشه نه کات و شتیک ده لی. قازی چهند لایه ره کاغه ز رهش ده کاته و هو دهوسییه ک پیکنیک... چه کدار چاوه رواني حوكمی ده عبا کهن. له ناكاو گویچکه کانم ده زیرین و ده زریکین! بیده نگیه! ئای خودا چ بیده نگیه کی و هیشوم و گویدرها گویچکه کانم دراون و بیچگه لم بیده نگیه گویدرها چ نابیسن. خوین له دلی گویچکه کانمه و چوڑاوه ده کات. خوین به شان و پیلمندا شوراوه ده کات و ده رزیته خوار. خوین بارانه، خوین باران... خوین چواره ندهوری ژیان و جیهانم داده گری. خوین به ری چاو ده گری. بونه کهی نیو دم و لووت و که راکهی سهرم پر ده کات... ئاخ...

له وشن ناخوشت بیده نگیه، بیده نگی خه ریکه په رده گوییم ده دری. ده مه جوله هی سیبه ره کان و ئهوانی دیکه ده بینم، به لام چ نابیسم. تهناهه ت نه جیکه جیکی مشکان و، نه میاوه میاوی پشیلان و، نه حه په حه پی سه گهله. ده عبا و چه کدار ده مده نه پیش و ده مبهن و ده رون. له پاش ماوه یه ک ده مهانه ژورو ریکی تاریک و بووچک و بلندمه و. ده چرا، سه ده چراو هه زار چرا هه لدکه نه و تیشکی هه موویان له چاوه کانم ده گرن. ده عبا کاغه زیک ده نووسی و ده بیاته ده ستم؛ ده یخوینمه و:

(نه بیو... نه... نه بیو. هیشتا چاوه کانت ده بینن! زبانت ده گه ری و ده توانی قسه بکهی، لاقه کانت ساغن و ده توانی به پیدا بر گی، ده سته کانت ده توانی بنوو سن. نه... نه بیو) پیی سه یره بچی ماوم؟ بؤدھبی بمینم؟ پیی وايه ده با مرد بایم. نازانی لم دلپه خوینانه ده رویمه و، زیندوو ده بمه و، نازانی له تۆز و خۆلی ریگاکه خۆم هه لدھستمه و و رئ ده کهومه و. نازانی ره گ و تۆزم له خاک و خۆلی زه ویدایه و هه لدھ تۆقم و هه لدھ ده مه و. له بیده نگیدا لیک مۆربووینه ته و. کاغه زه که بؤ لای خۆی تور هه لدھ ده م. جا خۆ رهو نایگریو دیسانه که له سه ر کوته کاغه زیک بؤم ده نووسی: (بؤ خۆت ده سبه ردار ده بی یان ئیمه ده ست به کار بین؟)

به سه ریدا ده نه پینم، به سه! وازم لیتینن. چیتان لیمده وی؟ هیچ تان به قسه ناکه م. چیتان له ده ست دی، منه تنان به هیچ، به هه مه و هیزی خۆی مستیک به

نیو ده ممدا ده کیشی. لیتو ده درین و ددان ده شکتین. خوین شوراوه‌گه ده بهستی و به لافاو و هری ده که‌وی. دهست و زبان و چاوو دل و تهرمی منه لهم لافاوه‌دا نوچم ده بی و ده رده که‌ویته‌وه. نوچم بعون و ده رکه‌وتون، نوچم بعون، ده رکه‌وتون. دای و باب و هاوهل و هاوشارین ئامۆژگاریم ده کهن، ده سبه‌ردار بم، به‌لام من په‌رده‌ی گویم دراوه و دراوه‌ج نابیسم.

چ نابیسم، به‌لام قیت و قوز راوه‌ستاوم و زبانم بهرد ده‌هاری: کولان وشهقام و جاده و رووبار و زهربا و کوسار و کویستان و دارستان، تهنانه‌تشار و دیهاتیش له تو ده‌بنه غهواره و دوزمن. همه‌مو بوقت ناخوش ومه‌ترسی هینه‌رده‌بن. هر کا پییاندا هاموشو بکه‌ی سرت و چپه‌چپ وک تیخی دهبان شیر و تیرت لیده کیشنه و نجر و نجرت ده کهن. رۆزگارت تال و شه‌وگارت ئاللۇز ده کهن. باش ده زانی کەس توی ناوی و خوشی ناوی. له دهست ئەم رۆزگاره بېرۇ نیوکەی ئاسن، بېرۇ نیو چواردیواره بلندە‌کەت، تاكوو رەجمیان نە‌کردووی راکه، دەرك و دەروازه له خوت داخه، داخه، داخه.

بۇ ئان و ساتىك به راست يان به درۋ ده که‌ویتە پاکانه کردن ولاانه‌وه: دەزانم شەقام و بازار و نیو خەلک گۆمیکی بىبىنه. ئەو گۆمەی کە رۆزیک تىيدا دەخنكىيم... ئاخ...

ئاخ... ئەوهندەی بىرده کەمەوه، به باشى نازانم بۆچى واملېھات‌الله‌بەر چى كەوتەم ئەم رۆزه‌وه؟ كتىبى بىرەوەرييە‌كانم لاپەرە به لاپەرە ده خوينىمەوه، بىريان لیده کەمەوه و سەرم لەم كاره دەرنەچى... مەترسى ناخ و مۆخى كەلاورىز كردووم. زۆر جىيگەي مەترسيي. ترسان لەورۆزەي له پەنا و پەسىيى شەقام و كولانىكدا بېرۇن بەسەرمدا، بىكەنەگەلە كۆمەكى... سوارى سەرم بن، بەرچەقۇم دەن، رىسمانىك لە ملمتوند كەن و رامكىشىن... رامكىشىن... خەتاى كى بۇو؟ كى تاوانبارە خۇم؟! داي و باب يان هاوهلە‌كانم؟ هەموو هاوهل و دەرو جىران و هاولساٽىكانم تاوانبارن! بوغزاندىيانم... بۇيان هەلبەستم. حەوايان دام... ئىستاكەش و خۇم ناگىن... بۆچى ئەوان چىن؟ كىن و چىان لە من زياترە؟... ئەم بىرکردنەوەم لە چىه؟ چىم لە كى كەمتىرە؟ ژىر و ئازا و ئاقلىنىم؟ لە ژياندا سەرکەوتۈونىم؟ خۇشپۇش و خۇشخۇر و خۇش رابوپىرىنىم؟ ئەى بەس ئەم بىرەوەرى و فيكىرە هەلىت و پلىيانە چىه بە دلەدادىن؟...

ئەری ئەم حەوشە و حەسار و كۆلان و شەقامە بۇ و اپە لەم خەلکەبووه؟
چىيان دەوى؟ باش وايە تاکوو دەورەيان نەداوم و زەفرىيان پىنەبردۇم. بە چەند
دەسېرىز بىانكىشىنەوه: ھۆۋۆ... چىتان دەوى؟ چۈلى كەن و بىرۇن... بىرۇن...
بىرۇن. دەزانىم بە تەماى چىن و چىتان دەوى ئىدىن و بىرۇن... رۇوم تىيدەكىا
دەيکاتە ورپىنه: منىش وەك تو، وەك ئەم خەلکە با به منالى و مىر منالى
خۆشەويىستى داي و باب و خوشك و برا و خزم و كەس بىووم، خوين شىرن و
رەزا سووک بىووم، زۆر لە خەلک زىاترا!

لەسەر دەمائى لاۋىمدا پەتايەك بە ولاتدا هات. لافاو ھەستا. نازانم(با) بۇو،
رەشەبا بۇو، چاۋ قۇولكە و شىرپەنجە و ئازارە بارىكە بۇو، چبۇو... زۆر كەس
گىرتى، زۆر كەس تىكەوت... منىش يەكىك! نەخۇش كەوتىم، پىيوو بۇوم. گویىت
لىيە؟ لىيم حالى؟ پەتا بۇو گويمى درىز كەدەم، سەرمى بىچكۈلە كەدەم و چاوم
خوار و خىچىچ و ملەم بارىك بۇو... سووج و تاوانم چىه؟... چىه؟... بۇچى
ھەمووتان بە تەمان لە گەلکۈوبۇقان ھەلکەوى، ھەر كاتىك و لە ھەر شوينىك
بىيت، بىم فەوتىين و درىزىم كەن. درىز وەك ئەم گوچىكانە... بەلام ناتوان...
ناتوان... نا... نا... لەزۇورىكى چۈل و ھۆلدا، بەرەم رووى ئاۋىتىيەك، چەشنى
دوو دار عەرەب بەرانبەر بە يەك دانىشتۇوين... لە رۇوانگەي خەلکى حەسار
و شەقام و كۆلاندا لىيىك دەرەۋانىن. لە دەرفەتىك دەگەرپىين زەفرەر بە يەك بەرين.
ھەر دوكمان مەر و مۇچ! بە ئەندىش... ناخ و مۇخ پەر لە وەرزى و بىزازى...
دەستە كامن دەكتەوە: دەسبەردار نەبى، ساردەت دەكەينەوە... دەركەوە... زۇو
دەركەوە... لە ژۇور و حەسارە كەى دەپۇمە دەرى. دل و دەرەۋون زەرييائى
ئەندىش... رۇو دەكەم راستە شەقامى شار، بۇ نىيۇخەلک، خالىك لە زەرييائى
ملوين ملوين خالىي ورد و بچووڭدا.

نۇوقم دەبم و دەردە كەم... دەردە كەم و نۇوقم دەبم.
نامناسنەوه، دەمناسنەوه... يەكىك وەكى ھەمووانى دى، وەك خۇيىان، بە
راوچىكە پىياسەي ئەمسەر او سەرى شار دەكەم. لە پەر دەبىتە فيكە كىشان و
زەنازەنا. ئاپەر دەدەممەوه. دەعابايدە كە شۇينەوه يە! بە دۇو گوئى درىز و شۇرۇھو.
بەسەرپىكى زۆر چكۈلە و ملىيتكى بارىك و دووچاوى زىتەوە.

گویچکه کانی ههست راده گرن، ده و لیوه ورد و خوار و
خیچه کهی ده جولینه وه. ده لینی جوین دهدا، ئه ریز ههرهش ده کا... ده رشیته وه.
سه یرئه وه یه گویچکه کانم له هه میشه باستر ده بیسن!

فیکه کیشانی لاوان ده یهه زینی. یه ک به خوی دنه رینی: ده زانم... له گه ل
مننانه! ده لین چی؟ چتان ده وی...؟ به ده سپریزیک هه مووتان سارده که مه وه؟...
که س متھقی لیوه نایه. که س چ نالی. به لام فیکه کیشانیکی به رز و بربل او
چواره ندهوری ده له رینی. ده عباکه سه ر به ره و خوار شور ده بیته وه.
ده روا... به را کردن ده روا. به شوینی دا ده روم. خوی به چوار دیواره بلند که و
ژووره بیده نگ و چوی و هؤله که یدا ده کات. هر له شه قامی شاره وه ده روانمه
په نجه رهی ژووره کهی. ده کریته وه. ده ستیکی رهش و باریک و بیچکوله و چرج و
لوج له په نجه ره و دیته ده ری. ده ستیکه ده جوولیت و به ئاماژهی په نجه
شایه تمان... منالان، لاوه کان، خه لکو سیبه ره کان ده نگیوی. فیکه کیشان
کوتایی نایه و گه رده لولیک فیکه و دهست و په نجه پیکدا دهدا.
په نجه کان یه ک به یه ک هه لدده وه رین... گه رده لولول ده یانبات و ده روا و فیکه
فیک شار پر ده کات.

* * *

شهوهزنگ

توند بیوونی کزه به کی سارد و تاریکانی بانگی شیوان پیکه وه بالیان به سه ر شاردا کیشا. وه ک همه مو روزی کی ئەم کاتانه بەرەو مال دەبەمەوە. چەندە توندتر دەروم، شەقاوه کانم بلندر و خیراتر ھەلدىنمەوە، دەلیی ھەر لە جىگەی خۆمم و ئەم كۆلانە دوور و درېز و خوار و خىچ و تەنگە بەرە لە بن نايە. ئەم كزه بايەش خۇ لە سەگى يانىگر خەرابىتەرە پەستا پەشتمەل و لا روومەتم دەگەزى و دادپەدارى دە کا. ئاتەگى بالىتە كەم بە دەم ھېرىشى باوھ ھەلتەك و داتەك دەشە كىتەوە. كوتە كاغەزىكى زۇر بە دەم باوھ ئەم سووج و ئەو قۇزىن دەكەن و لە ھىچلايەك ئارام گرتىن و ئۆقرەيان نىيە. بايەكە دەرەتائى ئۆقرە گرتنيان نادا وەھەميسان بۇم لاوليان دەرفىتىنى. سى چوار سەگى بۇر و خۆلەسىن و چىلىك لە پەسيۇي دەركى بىنایەكدا پال كەوتۇون و سەريان بەسەرى يەكدىيەوە ناوە. ئەم كزه بايە چەشنى چەقۇ و تېخىكى تىۋىز روومەت و ئىپ چەوان و رووتايى گەردن دەرووشىنى و چزەى لىدىتىنى.

تاریکان بەرە بەرە پتە و تر دەبى، لاقة كانم دەئىشىن و ھەستى ماندووبۇن دەكەم. تۈز و خۇل بە دەم باوھ بە حەوادا دىن و لە چاۋ رۆدەچن. ئەم سەرما و ماندووبۇنە ھانم ئەدا توندتر شەقاو ھەلگرم. ھەرچۈن و بە ھەر نەگبەتى يەك دەگەمەوە دەركى مالە كەم. دەست بە گىرفاندادە كەم و بۇ كلىل دەرھەتىنان گىرفانه كانم دەپشكىن. ئەم گىرفان و ئەو گىرفان، ھەموو گىرفانه كان دەگەریم، بەلام كلىل ئاسەوارى نىيە، وا دىارەلە شوينىك بەجى ماوه، جا لە ئىدارە كەم بى يان لە مالەوە!

دەبى دەرگا بىزەنەم و لە زەنگ بىدەم. دەست بە كلىلى زەنگدا دەنیيم. قامكە كانم سەرمایان تىزاوه و بە ئەستەم چەند جاران لە زەنگ دەدەم. كەس بۇ كردنەوهى دەرگا نايە، زۇر جىگەى سەرسۈرمانە. دەبى كەپبۈبن؟ دەبى ھەميسان دەرگا بىكوتىم و لە زەنگ بىدەم. بەشكەم

ئايش...ههرواش ده كەم بەلام بى سوود و سەممەرەيە! دەلىيى مالىە چۈلە وزىندەوەرى تىا نىبە. ويپايىز ژەندىن و زەنگ لېدان، بە دەنگى بەرز هەرای خىزان و منالى مالى دەكەم. نە جارىك و دوowan و سىيان، دەيان كەپەت وزىاتىش. بەلام وەلامدانەوە نىبە و نىبە. ئەوهندە لە دەرگا دەدەم و منالى مالى بەناو بانگ دەكەم، تاكۇ خەلکى كۆلان لەم مال و ئەو مالقۇو سەرلە دەرك و پەنجەرەوە دەردىنن و ھەموو دەم دەكەنەوەو ھەرا دەكەن: «ئەرى كابرا تو كىيى و چىت دەوى؟» چەند كەپەت سەر رادەوەشىنىم و لەبەر خۆمەوە دەلىم: «بە خواى سەيرە، سەير و جىڭەى سەرسوورمان اجىرانەكان نامناسنەوە و دەپرسن: كابرا تو كىيى و چىت دەوى؟»

جا چۇن؟ يانى ھەر بەراستى مالەكەي خۆم كەسى تىانيھە وجىرانە كان نامناسنەوە؟ ھەروا كە لەم فيكىرانە دام، دەرگا دەكەپەتەوە و دەۋو كابراي نامە و غەوارە، بە زبانىكى بىانى زۆر بە تۈورەيىھە سەرمدا دەقىزىتنىن. بە ھات و چۆى دەستە كانىاندا وا دىيارە ليىمەپرسن: «كابرا تو كىيى و چىت دەوى؟»

ئەوهندى سەرمە و سەخلىەتى ئەم شەھە رەش و تارىك و تىوارە لەشمئازار دەدا، سەد ئەوهندە پەرسىارى جىرانە كان و ئەم كابرايانە ژەھرى ماربە دل و دەرۈونمدا دەكا. ئاخە جا چۇن؟ ئەمانە كىين و لە مالى من چى دەكەن؟ ئەوان دەپرسن تو كىيى و چىت دەوى؟ بى وەلامدانەوە خۇ بەحھوشى مالدا دەكەم. بەراكىدىن و ھەلە داوان خۆم دەگەيەنەمە ژۈورە كان و سەريان پىدا دەكەم. لەخىزان و منالى مالى شويىنەوارىك نىبە. ژۈورە كان پېن لە غەوارە و بىانى. نە روخساريان ديوناسە و نە زيانيان دەزانىم. ھەر ئەوانە دەورەم دەدەن، سوارى سەرم دەبن و قۆلېبەستم دەكەن.

يەكىان بە زبانى خۆمان ليىمەپرسى: «كابرا تو كىيى و چىت دەوى؟» بىرى چاو بەملالولا دەگىرم و دېمەوە خۇ. لە شىتى دەگەپەمەوە. خوايىھەزار جار شوکرت. ئەوه خۇ يەكىان زبانەكەي خۆمان دەزانى. ئىستاكەحاليان دەكەم كىيم و چىم دەوى: «ئىرە مالى منه، ئىن و منالە كانم كوانىن؟ ئىيە كىين و چىتان دەوى؟» ھەموو ئەوانە دەورەيان داوم، دەم و چاوتىكىدەننىن، لېم مۇر دەبنەوە و رەنگ و روخساريان توپۇزى توپۇزى وەسەر دەكشى. پىنكەوە بە زبانىكى كە من حالى نابىم قسە دەكەن. ھەربەو زبانە بەسەرمدا دەنەپىن. كابراي دىلمانچ قسە كانم بە زبانى خۆمان بۇ دووپات دەكتەوە: «ئىرە نە مالى تو بوبو و نە مالى

تؤیه، بهوندی یه ک و دوو ده‌رۆی و گۆرت گوم ده کەم باشە! دهنا گلەبی خوت
له سەرخوت!...»

له پاش ئەم قسانە تەقەی تەنگ ھەلددەستى و گولله ويزه ويز بىن گويمدا
ده‌روا. چەند كەرهت زۆر بلند ھاوارى مال و منالى كەم ده كەم. كەس وەلام
ناداتەوه و، وەلامى كەسم ناگانه گوئى. كابرا گەل بە زللە و شەپ و سىخورە و
پال پىتوه دانان دەمەرەتىن و بە دەركى حەوشەداحەوالەي كۆلانىم دەكەن.
تارىكان و سەرمای شپ و در و باي توندەششاولىم بۇ دىنن. وەك سەگى هار
پىست و ئىسىكم بە ددان دەگەزن. لەبەر سەرما و لە ترس و تۈورەيى دا وەك
مېۋۆز كە دەلەرزم. دەمھاونە كۆلان و دەركى حەسارم لەسەر دادەخەن. هەر لە
پشت دەركى حەوشەوه كە سۇنگە ھەويىر بەسەر خۇمدا دىم و ھەلددەترووشكىم.
ھەر بە ھەلۇروشكانەوه، گرمۇلە دەبىم و خۆم خىر دەكەمەوه. ئەزۇنكانىم
دەگرمە باوهش و باو سەرما ويىكم دىنن. بۇ ماوه يەكى زۆر دانە كانم شەقەشەق
ويىك دەكەون. بەرە بەرە دىمەوه سەر خۇ. گويمەلەلەدەخەم و چاو دەگىرەم
ھەورىكى رەش و پتە و ئاسمانى شارى داپوشىو. لە گەرەك و كۆلانى دوور و
نىزىكەوه دەنگى لوورە لوورى سەگەل دى. حەتمەن ئەوانىش وەك من مال
لىشىواون. بۆيە وا بە سۆزەوه دەلوورىتىن. خشە خشى ئەو كاغەزانەي بايە كە
مەركىش مەركىش بەسەر عەرزا راياندە كىشى، گويم پە ئەكەن. نووزە و لوورەي
سەگەل و ئەم كاغەزانەش لە ناخىدا بۇونەتە شىنگىرەكى سەير. لە پشت
پەلەھەورىكى تەنكەوه مانگ بە تەنلى و بە دزە مل درېز دەكَا و
چاو يىك دەقتىنى و ھەميسان خۆى حەشار دەداتەوه. مانگىش بە تەنلى
بۇو. تەنانەت تاقە ئەستىرەيەك چىھە لە گەللىا نەبۇو. ئەم بايە تاو بە تاوسەر كىشىتر
و توورە و تۆسن تر رەمبازىن و غارغاريلى خۆى لە كۆلاندارىزە ئەدا. كزەبا
چەشنى نەشتەر لە گىيان رۆدەچى. ددانە كانم لەسەرماشەقە شەقىيان
رۆزەرىيەك دەروا و لە كۆلان و شەقامدا دەتقىتەوه و دەنگ دەداتەوه، بىتۇ ھەر
ئاوا بىدەنگ و بىدەسەلات لە جىيى خۆمدا نىشىم، زۆرى پى ناچى لەسەرما رەق
ھەلدىم و ويشك دەبىم، دەبىتكارىك بکەم!
ھەلددەستمەوه سەر پى و بە ھەممو ھېز و تواناي خۆم و پە بە گەرووهاوار
دەكەم. دەرو جىران بېكىيان دىنە كۆلان و بېكىيان لە دەرك و پەنجەرەوه سەر
دىننە دەرى.

چهند دهنگیک پیکهوه دهپرسن: «ئەرى كابرا تو كىي و چىت دەوى؟» زۆر جوان تىيان دەروانم. يەك بە يەك دەيانھىنمە بەر نەزەر. تەنانەت يەكىشىان ناناسىمەوە. لەوانە يە شىيت بىم. هاوار دەكەم: «چۈن كىيم و دەلىمچى؟ من خاوهنى ئەم مالەم، ئەم نىوھەر زۆرمە نىوھەر زۆرمە لەم مالەدا خواردوو. ئەي ئىيۇ كىين؟ كەنگى مالتان ھاتۇتە ئەم كۆلانە ئەم مالانە؟ لە كەيەبەر بۇونەتە دراوسىيى من؟ ئەي خاوهنى ئەم مالانە چىيان لىيەتات؟ بۇ كۈي چۈون؟ زۇن و مىنالە كانى من كوانىن؟» حەوتھەشت كەسيان لىيمدىتە پېشىر و پېتمەللىن: «ئەرى كابرا تو شىيتى؟ دىزى؟ سوالكەرى؟ كىي و چىت دەوى؟»

گەمارۇم دەدەن. بازىنە يەك بە دەورمدا ساز دەكەن و چىنگە رەش و درىزە كانىيان بەرەو چاو و سىنگ و بەرۇكەم دېتىنە پېشىي. دەلىي بە تەمان بەم چىنگانە چاوه كامىن دەربىتىن يان ئىيخەو بەرۇكەم دادەدەركەن. بەھەم مۇوان دەمگەرن. تىير چەپۈڭ كەن و مەركىش مەركىش بەرەخوارەوەي كۆلان دەمرەتىن. لەو سەرى كۆلان چەند دەسپىزىكى گوللەم بەسەردا دەكەن و بەسەر مدا دەنەپىتن: «دەرۇي و ئاپرىش لە پىشە سەرت نادەيەوە. بىتسو ئاپر دەيە وەھەت دەخەينە كونە رەشەوە حەوت سالى رەبەق رووناكايى نەبىنى و چاوت بە چاوى كەس نەكەۋى، وات بەسەر دېتىن، يەكى بلىي ماوە، سەدكەس بلىي نەماوە...» لە پاش ئەم ھەرەشە و گۈرەشە و لە دواى جوين و سىخورەمە يەكى زۆر بە جىيم دەھەيلەن و پاشە و پاش بە قاقا و پىكەنин و جوين و ھەرەشە بەرەو سەرى دەگەرىنەوە.

لەسەر ئەم عەرزە سارد و سېر و بەستەلۇكە ماواھىيەك دادەنىشىم. وا بىرده كەمەوە بلىي ئەمە خەونىكى پرسام نەبى؟ ئاخە ج بوبو و ج قەۋماوە؟ كوا مال و مىنالە كەم؟ لە جەغزىكى سەير و سەمەرەدا بىر لە خۆم و مال و مىنالىم و ئەم شەھە زەنگە عاجباتىيە دەكەمەوە. دەبىن ھەستىم و بىرۇم. بەلكەم لە مالە خزم و كەس و ناسياواندا ھەوالىيىكى زۇن و مىنالە كەم گىر كەۋى. بەلكەم پەناو پەسىيۇي بۇ رابواردى ئەم شەھە بەستەلەك و ئەنگۈستە چاوه و ھەنگىر خەم. بە كۆلان دا شۆر دەبىمەوە. كەس بە دەرەوەنەيە، ھام و شۆپەك لە گۈرپىدا نىيە. ھەمەو دەركان داخراون، دوور و نىزىك و جار و بار ھاوارى كەسىك ھەلدەستى.

باي سارد و سېر و شېر و دەر ھەر وەھا دەگەپىز و ئىيخە و بەرۇكى لىيقۇمماوان بەر نادا. لوورە و سەگوھەر بۇ ساتى نابېرىتەوە. لوورە لوورھىنەد بە سۆزە، دەلىي

مال بە مالى ئەم شاره لە گەمارق و ھېرىشى مەرگدایە. سەرم سوورپماوه و سەر سوورمانىتىكى سەير: مالى كەس ناناسمهوه! نىيۇ كەسم وەبىر نايەتهوه. وا دىياره دەبى ئەم شەوه سەير و سەمەرەيە بە تەنلى رابوئىرم. وا باشتەرە فېكىرى ھەممۇ مال و ديوناس وەللىنىم. دەبى ئەم شەھەزەنگ و بەستەلۆك و ئەمۇستە چاوه لە كۆلان و شەقامە كاندا، لە پەسىيۇ پەنادرگاكان و پشت مالان بە تەنلى رابوئىرم و بىر لەم بار و دۆخە بکەمەوه.

باتە كەم توند لە خۇم دەپىچم. دەستە كانم دەننېمە گېرفانەوه و، جاروبار لە بن باخەلە كانمدا لەسەرمایان حەشار دەدەم و گەرانىتىكى بىن وچان و بىن بىرانەوه دەست پىنده كەم. جار و بار خرمە خرمى كەوش وزرمەزرمى راڭىدىنى ئەم و ئەم دى. بىر ئەم دەنگى بىگە و بەردە دەگاتەگۈئى. دەرۇم، دەگەپىم و دەخولىمەوه. لە ھەممۇ دەنگ و رەنگە كان خۇم دەبويئىم خۇم حەشار دەدەم. لە ھەممۇ زېنده وەرئى خۇ دەپارىزم. لە تارىكانى ئەم شەوه پې سامەدا دۆست و دۆزمن و خىرخوا وبەدخوا ناناسرىتەوه. دەسادەبىن خۇ لە ھەممۇ كەسى لادەم. گەلى جار ھەست دە كەم لەم حالەدا بە تەنلى نىيم و كەسانىتىكى دىيەش وەك منيان بەسەر هاتووه. جارى وايە بە خىشپەرى لاق و لە جىتى وايە جوولاندۇو و خوشىنى سېبەرى كەسيك بۇچىركە ساتى دىيە بەر چاوه گۈئى. نا نا بە تەنلى نىيم و ئەمە چارەننووس و سەربوردى زۆر كەسى دېكەش بۇوه لەم شەوهدا.

وھى لەم گەرانە بىن كۆتاپىيە و لەم سەرما گورچۇو بىرە، لەم تارىكان و بەستەلەك و شەوه زەنگەدا. ھەروا لەم جەغزە وەيشۈومەدا كۆلان و شەقام دە كەم، چەند سەھات؟ چەند شەو و رۆز و مانگ و سال و سەدە؟ بىن بىرانەوه و بىن كۆتاپىيە نازانىم؟ ئەمەندە دەزانىم بە قەيرابى سەد عەمرو ھەزار تەمەن دەخولىمەوه و دەسۈورپىمەوه. وا ھەست دە كەم تۈوكى سەر و سەمیئل و رىشم نىيۇگەز درىيەز بوبىي، ئەگەر وەك چۈرى شىئى سېپىنەبوبىي، ماش و بىرنجى بۇوه، تاكۇو بەرەبەرە كەمۇكە حىزەر وۇنَاكىيە كەسەر دادى. خەلک بە دىزى و بە ئاشكرا دەركەوتۇون، لۇورەي سەگ و كىزبا شلەيان پىن داوه. سەرنجى ھەركەس دەدەم، گەردىنى لە نىيو ئىيىخەداحەشار داوه، لە ئەندىشى ژىيانى خۇى و چارەننووسى خۇيدايە. كەس لە گەل كەس نادوى و لە ج ناپرسى.

تهواوی رو خساری ئاسمان له پشت مەلافەیەکی شینکى دايە. تەپ و مژبالى بەسەر شار كىشاوه. بەرھو دايىرى كاره كەم دەرۆم. لە شەقام سۆفى و حاجى دووكانيان كردىتەوھ. لە دەركى دائيرە تۈوشى رەشۇيەلەم دەبىم. پىيىدەلىم: «خراپىم بەسەر هاتووھ، رەشۇ. مالىيان لى زەوت كردووم و منالىم بى سەر و شويىن...» سەر ھەلەدەپىز و ئاخىكى ساردىھەلەدەكىشى و دەلى: «شەوو رۆزىكى تەواوھ لە مالى دەسگىرانە كەم دەگەپىزىم و نايىينمەوھ. بېرىارە ئەمشە و شەوى زاوابىي و گۈزەندەم بى» لە دايىرى دەرۆمە ژۇور، دەچمە ژۇورى تايىھتى خۆم، ھىوا بەر لە من گەيشتۇتى و بى سلاؤ و ھەوالپىسى، ھەلەدەداتى: «لە دويىنى ئىيوارەوەئەم شارەم تەقاندووھ و مالى خۆمان نابىنەوھ. شەمۆش دىتە نىوقسە كەوھ: «دويىنى وەك رۆزان روومكىردىھ مالى، چەند غەوارە و نەناس لە مالىمان بۇون، تاقە كەسيك لەم ھەممو خوشك و براو ئامۆزا و مام و ئامۇزىنە نەيان ناسىمەوھ، بە عام قۆلەيان گىرتىم و وەدەريان نام. دايىكم و بايم ھەر نەمابوون و لە ھىچ كويىۋە دىيار نەبوون. تا رۆز لە كۈلانان وېل بۇوم. سەرۆكى دايىرە گۈيى بۇ قسە كامان شل كردووھ. يارۋە تەنلى بەچە كەمەوھ دەپەرىتە نىيۇ قسە كامانەوھ: «ئەم قسانە چىھ؟ ھەمموسى بىيابىخ و بى بىنج و بناوانە. يان خۇتان سازى دەكەن، يان لە كەللەي داون، ج شىئى نەگۇرداواھ و، ھەممو شىئى بەرپى و جى و لە جىيى خۆيەتى.»

سەرۆك دەرۋانەوە بۇ ژۇورە كەھى خۆى. شەمۇ درېڭە بە قسە كانى پېشىووی دەدا: «دويىنى درەنگان كەمۆكى بەر لە باڭى شىيان، ھەورىكىرى رەش و تۈورە، وەك مۇتەكەھەلىكوتايە سەر سنگى شار و تەم و مىڭىكى خەست بەسەر ھەممو شتىكىدا كشا.

بەرھو مال دەرۋىيىمەوھ و ھەستىم دەكىد ئەم خەلکەي دىين و دەچن دىيەزمە و ئال و مۇتەكەن و ھەلەيان كوتاوهتە سەر شار و شەقام و مالان. لەدوواي ئەھەي لە مالى خۆمان راونرام، زۆرم ھىتىاو بىر، ئەم كارەم ھىتىايە بەرنەزەر. ھىچم بۇ نەچۈوه سەر يەك ئەم بەيانە لە رىيى دائيرە يەكم دى دەيگۈت كە چۈتەوھ مالى، دىتىوویھ مل ئەستوورى خىزىانى لى زەوت كردووھ و، خىزىانە كەش كابراى مل ئەستوورى دەھى، نەك ئەو. يەكەمدى دەيگۈت مەنالە كام بە زۆر لە مال وەدەريان ناوم. يەكى دىكە دەيۈت شويىنهوارى ژن و منالى نىيە. وا دايارە ئەمە بۇتە سەربورد و چارەنۇوسى زۇربەمان. ئەرى تۇغاج كەرددەن بىن و چى

بکەین؟» منىش لە ھيوا و شەمە دەپرسم: «ئەرى ئۆ غاچ بکەين و ج كەردەن
بىن؟»

* * *

شەوارە

«بۇ يادى سەوز و ھەمیشە زىندۇوی سەيد جەعفەر مىتەفھەوى

سالىك و دوowan و سيان؟ مەرج بى به مەرجى پىاوان بىت و دەيان و سەدان سالىش تىپەرى، ھەروھك ئەوهىد دويىنى بۈوبىي، ئەمەرە پىشنىۋەرە بۈوبىي، بىگە ھەر ئائىستا بى! خۆ لەو كاتەوە تاكوو ھەنۇوکە چئالۇ گۆرپىك بە دل و دەرۇونىدا نەھاتۇوە. ئەودەمەش ھەر ئالىزە بۈوين، لە نىسيي ئەم گاشەبەردى. من ھەروھك ئىستا كە لەم سىبەرەدا راڭشاپۇوم، گويم دابۇوه قىسە كانى شەمۇ. لە تاخى خۆى دەدوا. جار و بار پىيموابۇرىنى دەكەت، چونكە نەمدەزانى لەچى دەدۇى! بەلام گويم لە دەنگى بۇو، دەنگىكى خۆش لە چەشنى قاسپەى كەو، دلرپىن وەكoo خۇرەتىايىگە و رووبار. دەنگىكى زۇرت بى خوش بى و نەشرىانى چى دەلى؟ بەلام بە بىستى دەنگە كە دلەم فىيىك دەبۈوه، دەمارە كامى سوکنایي يانپىدا دەھات و لە جىيى خۆمەوە بۇ بىستىن يان قوشقى دەبۇوم. چاوم تىېرىپىو. لييە كانى دەجۇولانەوە، وەك بالە فېركەي پاسارىيەك جوان بۇون و جەغزىكىيان بە دەورى مندا دەكىشىا. لە نىتو تان و پۇيى جەغزە كە دادەنگىم دەبىست:

«جيھان... ژيان... مان... نەمان... [باسى بۇون و نەبۇون و مان و نەمانه. چلۇن بۇون، چلۇن مان؟] (۱) لە ژيانا بىرىنى وا ھەيە بە بىدەنگ، رۆخت دەخواتەوە و ناشتوانى باسى ئەم بىرىنە بۇ كەس بىكەي...» (۲)

دهنگی شهمنجی بهرز و نزم دهبووه، به چوارهندهورمدا دهسوورا وزهنجیری تان و پوی جهغزه کهی وا گهمارزی دابووم، پتهوتر دهبوو. بهقسه کردن چهشنبه خورهی جوبار به رهوتیکی وه ک رهوتی که دهپری و دوور ده کهوتمه. تهناهه رهوتی رذینه کهشی زور جوان و دلزیفین بوبه دهپری و دهیگوت: «تؤش و هر» ههسته با بپرین. دهست بدھ دهستم. زور سالگاره هاوهلین و زور ههوار و ریگه مان پیکه و بپریوه، دههههه بالله ریگه یه شدا پیکه و بین، دهی... ههسته... و هر... پیکه و بپرین...»

بەلام من چی؟ من ههروه ک ئەلحانه که، لە شان و نسیئی ئەم گاشە بەردە راکشاپووم. خۆمار بوبوم يان نەشە بوبوم؟ سەرخوش و مەستبوبوم يان مەنگ و پەکەر؟ نازانم و وەبیرم نایه. بەلام چاوم لىبۇو شەمنج بەقسە کردن دهپری و دوور ده کهوتەوە. رېبى و دوور کەوتەوە، تاکووگە يىشى سەرھىلى سەنۋورە کە و لە چاون بوبو. ئەو لە چاون بوبو، من خەم و خەم و خەفت دايگىرمە، خەفت وەک مۇتەكە سوارى دلەم بوبو. لەگەلکۈو رۆز تىپەپەر و شەو بەسەرداھات، تەزوویەک بە هەمو لەشمداھات. ئازاي ئەندامى راتلە كاندەم و وەک پەپە کاغەزىکى گالتەي با بىتلەرز و هام و شۆ بە خۇم و ئەندامە كانمدا دەھات. لە ژۇورە چۆل وھۆلە كەمدە ئەمسەراو سەرمە دەكەد و دەھاتم و دەچۈوم. شتىك وەک ورپىنه بە دەممدا دەھات:

«شەمنج... شەمنج... لە يادت ناكەم. قەت... قەت، بېرىي بېر بۆ ساتىك لە بەر چاوم ون بى؟ لە پاش هەزار سالى دىكەش دېمەوە. دېمەوە بۆ جىقەرار و بېرىارە کە رۆز و مانگ و سالگارمان. هەرات دە كەمى، بانگتە دە كەم: تو ھاولى دويىنى و ئەمەرە و سېھى. دەجا تؤش جارىك بە دەنگو ھاوارمەوە وەرە... تؤش پىيت نەكىرى، من دېم... دېم... دېم...»

ئەوا ھاتومەوە، لە سېبەرى گاشە بەردە لە دەھەستم، بە شەقاوى بلىند و خىرا خىرا سەنۋورى زەھى و ئاو دەبىم. هەنگاولە جى ھەنگاولى تۆدادەنیم. وەک تو ئاواتەخواز و ئەويىنداي ئاو، بال دەگرم و دېمە پىش و تىكەل ئاو دەبىم. فىنكاىي ئاو چەشنى باوهشىن كەردى لە لايەن دايکىيەوە وايە. ئاو لە ئامىزىم دەگرى و نوقمى ئاو دەبىم. وينەي خالىك لە ولاتىكى نامەدا. ھىشتا نامۇيىمان لە نېواندا ماوه. دەنا وەک شەمۆدە بۇوینە يەك. لە نېو ئاودا دەخولىمەوە، چاو

د گیم. به بینه مله ده پرم، دهستده کوتم و چاو ده گیم. له خوی ده گه پرم، له شه مه.

هه والی شه مه ده پرسم. له ئاو، له بهرد، له خیز، له قور، له زئ و زیبارو زیخی ئەم ئاوه. بەلام هه والی نیه و نایبینمه وه. جار ده کیشم، بانگه واژده کەم و بە نیو بانگی ده کەم. دیار نیه و نایه. هەروا ده گه پرم. ناییماندو بوم، نایی ناھومید و هیوا براو بم، ده زانم جاریک لە جاران بە دەنگمە وه دى... شەمۆزۆز... هۆزۆ شەمۆزۆز... شەمۆزۆز. هۆ هاوهلى راستەقینە و بىن فۇفیل. ئەوا لە روانگە مدا قووت بۇوه. دىتە پېشى، زەر دەخنه لە سەر لیو... دىتە پېش. هەروا جوان و جوانچاک و رازاوه، شۇوش و خاونىن دىتە زۆر نىزىك و پىمدەلى: «بۇ؟ بۇج و ا درەنگەتى؟ جا تەقا من لە وەش دوور تر رۆپیام و لىت ون بايەم؟ تەقامردى يەم! بۇوا درەنگ، درەنگ... درەنگ» دەستمان خستۇتە سەرشانى يە كدى و لە بەر بە رۆچکەی شانى تاشە بە رەيکدا دانىشتۇوين. روخساري ئەدرەو شىتە و، زۆر بە كەيفە. گشت لەشى پەر لە خۆشىيە. بە و دەستە دىكەي پەنجە كام دلاۋىتىتە و. لىيە كانى بۇ هەلمۇنى، لىيە كانى دەلەرىتە و. دەيھەي دىسانىش دەست بە كاتە و بە قىسە كردن. بەلام ئەمجارە دەنگى دەرنایە و، ج نابىسىم. ئەي چاوه كانى؟ خۇ جاران قىسە دلى شەمۆم لە چاوه كانىدا دە خويىندە و، چاو لە چاوه كانى دە بىرم، چاوه كانى هەممۇ شتىكىيان ئەدرە كاند. ئاخ خ خ... دوو چاوى رەش ولېل لە قۇولايى بىرىكى تارىكدا لۇمەم دە كەن. لۇمەي ئەھەي لە گەلى نەھاتۇوم! لۇمەي ئەھەي درەنگ هاتۇوم. ئە دوو چاوه لەمە بە روانە بۇون. دەبىي هەھەوەل سەعات و هەھەوەل شەماسى زىبار و زەربا و تالا و خواردېتىنى.

ئىستاكە ئەم دوو چاوه زۆر بە تەوس و توانجە و لىيمە روانىن. گلە يىيم لىيدە كەن. هەر گلە يى نابىگە جويتىم ئەدەنلى! بەر بەر فرمىسىكى سارد و سەر وە ك لىزگەي مروارى لە ئەستىرى روخساري هەر دو كمانە و هەلە زىنلىن و، بە مەزراي كولمە و روومە تدا شۇرۇا گە دە بەستن. سەر دەننە كەن! لىيىدە پرسم: يە كدى. شانە كانمان دەلەرىتە و، سەرمان هەن نىسک ئە دەن! لىيىدە پرسم: «بۇچى؟ بۇچى؟ بىتەفە!» چاوه كانى دە قۇوچىنى، لىيە كانى دەلەرىتە و. بەلام ج نابىسىم. لال بۇوه. دەبىي لال بۇوبىي. خۇ دەمەيىك لەمە و بەر قىسى كەن. دەبىي حەپەسابىي. جارىكى دىكەش دە روانىنە يە كدى و هەناسە هەلە كىشىن. باوھر

ناکهین ئەوا بۇ جارىيکىدىكەش پىتكەوهىن. خەم و خەفھەت چۆكىيان داوهته سەر سىنگىھەردوو كمان و ئىيىخە و بەرۋە كمان رادەوهشىن. دەست لە ملان دەبىن و بە كول لە قولپەرى گريان ئەدەين. نىيۇچاوانمان بە نىيۇ چاوانى يەكىدەدەسۈپىن و لېكىدەرۋانىن. لە پېر چاوم بە چاوه كانى دەكەوى. ئائى خوايىھاوار، لەم چاوانە دەترسم. لە قۇوللایى دوو بىرى رەش و تەنگ و تىيوارەوه چاويك لۇمەم دەكە و جويىتم دەداتى و چاويك پىيمەلى:

«وەرە، لەگەلمىدا وەرە، دەوەرە با بىرۇين.» ھەنگاوهەلدىنىتەھەوە دەستە كانم دەكىشى. رادەچلەكىيم و دەستە كانم لە دەستە كانى دەردەتىم. رادەكەم. ھەلدىم و دوور دەكەوەمەوه، زۆر لە دوور، رادەويىستم و ئاۋەئەدەمەوه. ھەرۋا لە جىيى خۆى راوىستاوه. سېبەرى گاشەبەرد بە سەرىداكشاوه چاوى لە چاوم بىرىوه. زەرەدەخەنە يەكى پېر لە تۆپ و تەشەر و تەھۋىس و توانج لەسەر لىيۇ كانى دەشنىتەھەوە. دەلىيى نەفرىنەم دەكەن. ھەرلەويە باڭەوازم دەكەتى: «بىتو بىزانى چەندەم خۆش دەۋىتى، بىتو بىزانى چەندە ئاۋاتەخوازىم، بىتو بىزانى ئېرە چەندە خۆشە و چەندەم چىيىز خۆشى لىرە بۇ داناوى، لىيم ناترسى و لىيم ھەلنايەمى. دىيى، دىيى، بە لاقى خۇت دىيى...»

مەترسى ھەموو لەشم دادەگرى. شەمۆبە سپايى و بەرەبەرە دىيىتەپىشى. دىسان رادەكەم. بەرەو سىنۇورى زەۋى و تالاۋ رادەكەم و خۆمەدەنە زەۋى. ئۆخەيش ئامىزى گەرم و گۇرى خاك و خۆل و خۇرەتاو چەندە خۆشە. زەۋى چەندە مەترسى و خەم و خورپە دووردەخاتەھەوە. ئەمەش سەرسىنگى گاشەبەردەكە. ئىدىي مەترسىم نىيە. زىزىلاقىم رەق و تەختە و خۆل و خۇرە ھېز و توانىيان و بەر ناوم. شەمۆشەتۆتە سەر ھېلىلى سىنۇور و دەستى بە گۇرانى چىرىن كردووه. بىي ھەستە خوست گويم بۇ راگرتۇوه. ھەلدىستەمەوە سەر بىي و بۇي دەگىيەمەوه. جارى جاران ژياوهتەھەوە. دوو بالىندەي يەكباڭ، دووكەلى يەك پشت و يەك شان و باھۇ، بەلېنى دۆستى، تازە و پتەو دەكەنەھەوە. شەمۆ دەنگى بەرزەرەو بەرە بەرەو پىشەھەو دىيى.

خۇر لە روانگەمدا پىيدەكەنى و دەتريقيتەھەو و ھەرام دەكەتى:

«لاۋۇ، ھۆۋە وشىار بە وشىار.» دىيەمەوه خۇر. لە گاشە بەرد دىيەمە خوار و بە راكردن بە رىيگەى شار دا دەگەپىمەوه. ئائى ناخ و مۆخىم نوقمىي چئەندىشىكە؟ «شەمۆ زىز بۇو، لىيم تۇرا. رامكىد و بەجىيم ھىيىشت. ئەم جىابۇونەوه، زولمە، زۆرە،

ناخوش، زور ناخوش. بهلام هه رچون بى و هه رچى بلنى ده گه پتهوه سهر خوى. به رىي خوخيا رقىي. وهشون رىي خوى كهوت. دهسا منيش به رىي خۆما ده رۆم. ئەوا چەند رۆژه نەمدېيە. ج ده کا و خەريکى چىه و بۇ ديار نىھ؟ زۆرى بىر ده كەم. ده بى بىر ده پى و شوينى. ده گەمە دەرگاي حەوشە كەيان، لە دەرگا دەدەم. دەنگى پىئىه كەلەسەرەوە بەرەو ژۇورە كاندا خوى لى حەشار لىدە كاتەوە. خولكى ژۇورى دەكريم. شەمۇ لە ژۇورە كاندا خوى لى حەشار داوم! دايىكى بانگى ده كا. بە جوين و تۆپ و تەشەر لە ژۇور دەپەتىتە دەر. دەستمان دەخاتە نىيە دەستى يەكدى و دەلى: «بەهار، بەهار، ئەوهپىخۇر و كەترى و مەتارە چايى و كەل و پەلى پىويست. بىرۇن بۇ سارا ئىوهش لەون؟ دەك...!»

شەمۇ بىرۋانە خۆر، هەتاو، مانگەشەو. وەرە با بىرۇينە شوين شەنگە. شەنگە شۆخ و شەنگ و سەرخۇش و دلخۇش، قىسى خۇشمان بۆدەكە. سروشتى بەھار بە بىشەنگە شتىكى كەمە. شەمۇ پىتمەلى: دلت زور خۆشە شەريف؟ خوا تۆ شەنگە بۇ يە ك داناوه. سەر خۇش دلخۇش و دل بە دونيا. خۆزگەم بە دلى خۆتان. شەنگە پەيدا دەكەين و وەرى دەكەوين. بەرەو شاخ و داخ، بەرەو دەرەوهى شار و جۈبار و رووبار. پىكەوە هاوار دەكەين: «ئاي سەوزە، سەوزە كۆسالان، تاوىوهەرەوە، وەك سالى سالان...». ئەھش گەرد و گولى بەيان. ئامىزى فينىكى شەنە يەكى مىھەرەبان و بلاۋىن. هيلىكى درېز و خوار و خىچ بە كۆلان و شەقام و دەورى شار و بانوانى باخە كاندا دەكىشەم. شار دەھاومە نىيوجەغزىكى گەورەوە. خۆشم لە نىيوجەغزە كەدا، بە دەورى خۆم و بەدەورى ئەم جەغزەدا دەخولىمەوە. شەمۇم لە گەله. پىكەوهەين، داتۇ خوابىم بائى تۇ بوج وائى؟ بوج زىزى؟ بۇچى زىز بۇوى و رۇيىشتى؟ هەلەت كەردى يان بە فرييويان بىردى؟ قاقا پىمپىدە كەننى، لە شانم دەكوتى و: «خۆزگەم بە خۆت و دلى خۆت و دنیاى خۆت» بە قاقا كىشان دەرپوا، كازىوه و هەوەل رىمبەكانى خۆر لە سەر رو خسار و سەر و گوپلاكم. گەرانى بىن وچان و دىسانىش جەغزكىشان. دىسانە كەش يەخسirبۇونى جۇلاتەنە ئەم جالجالو كەيە. شەوارە شەمۇ و شەنگەم. ئەم لە كوى، ئەو لە كوى؟ شەنگە دوو سى رۆژه ديار نىھ. ئاي خوا چەندەي بىرده كەم؛ دەبى ھەستم و بە دواى كەم. ئاخىر خەريکى چىه؟ بۇ و ديارنىھ، نە كا كۈرە وەرە كى ھەبى، يان روودا ويکى تال و نەيامەتىھ كەدركى پى گرتى؟

نه خیر بى هۆ نىه، شەنگە ديار نىه، جا شەنگە و دووسى رۆز ديار نەبى؟ دەبى
ھەستم و دواى كەوم.

لەگەلکوو ھەلەستم و خەريكى سىپال لەبەر كردن دەبىم، تاكوو خۇمبوڭ
دەرى چوون سازكەم، لە دەركى دەدەن. بە چەكەچەكى دەمپايەوە دەرۇم بىانم
كىيە. تاكوو پىيەتەنەمە حەسار و چەكەچەكى دەمپايەوە تەقەتەقى دەركە ژەندىن
تىكەل دەبى، شەنگە لە كۆلانەوە ھەرام دەكتى: «دەك لەشت داوهشى ج
پىاوېكى شەرىف؟ ھەك بە كەم بى لاۋى خۇپىرى! كورە مال كاول سى شەھە دەرۇز
گۈيەند و سەما و ھەلپەر كىيدەبى. بەلاي ناخىرەتەوە دۆستى شەمۇى! زۇو بە زۇوا
زۇو، ڙن بۇ كاوهى برای دىتنى، ساز بە با بېرىنىن. دەستم دەگرى و بە شوين خۇپىدا
تاكوومالى شەمۇ راڭىش راڭىش دەمبىا. حۆللەسى ھەر دىتەوە سەرى
سى. دىسانە كەش سەر گاشە بەردەكەى جىزىوانى خۇمان! چاول سەنۇورە بېرم.
ئەو شوين و سەنۇورە شەمۇ لەۋىوە لىيم جيا بۇۋە، لە چاون بۇوو. تا رمايى
تاپۇي شەمۇ بە بەرچاوما دىت و دەپوا. بىزەيەكى كز لەسەرلىيە كەنەتى.
بىزەيەكى ھەم شاد و ھەم خەفەتبار. بە مەيلىش و بەلۇمەش. لەسەر ھېلى
سەنۇور را دەۋىستى و دەنگى ھەلەبېرى: «بەخىربىيى، بەلام بۇچ ھاتۇوى؟ زۇرم
پىخۇشە دەت بىننم، بەلام دەگەرىيەوە! بەھۆ و تەلانەدا ھەلەدە كشىيى، لە ھۆ
ملەيەدا باي دەدەيەوە. لەسەر ئەو يالله ساي ھۆۋە گىۋىزە دادەنىشى و پشويەك
ئەدەى. شەنەيەكى خۇش دەستى بە لەشتدا دىنى. سوکنایيەك لە دلت
دەگەرى. كاجوتىك لە روانگە تدا دەمرى. خاوهەنەكەى قۇر دەپىۋى و خەفەتى
ئەم و چەمەرىي مەرگى كورە جوانەمەرگە تازە زاواكەى دەگىپى. بىچ لە حەيىف
و خەسارادەستى شەقاوم، ھەك كويىرايىم دابى، چىت لە دەست نايە.
تەنانەت گەريانىكى بە كۈل، تەنانەت يارمەتىيەكى كابراي رەنچ بە
خەسارى لېقەوما. من دەمرم بە تو دەلىن بۇ خۇت خۇش بى! بە
ھەناسكەھەناسك و ئاخ ھەلکىشان بە رىي خۇتدا دەگەرىيەوە.» بەرەبەرە و
بەسپاپى دىتە بەرەوە. لەناكاو سامى چاوه لېلەكاني چاوم دەنگىسوى، دەكەومە
دەلە كوتە، بە كويىرەرىيەكدا را دەكەم. لە پاش ھەندىن ھەلاتن و ماندووبۇون، بە
ھەناسكە ھەناسك لە ژىز دارە گۆيىز و لە نسىيى گەلاكانى را دەكشىم. پشۇوم سوار
بۇوە. تلىك دەخۇم و بەسەر قەبرغەر راستىدا دەكەم. شەنگە لە شانىك و شەمۇ
لەو شانى دىكەم را كشاون. بە سپاپى شانە و شان دەكەين. يەكدى لە خەو

هەلەستىنин! شەمۇ لە پىر بە چېپىيەتلىقى: «زۆر بىن بەقاى شەريفا جا چۈن
هاوهلى و ئاو دەنگىي تۇ ئاوابۇ؟ پىيت وايدى كە هاتو لەسەر قىسى خۇت سوور
بۇوى و لات گرت و لەمن ھەلاتى، بە كوى دەگەرى و كوى دەگرى و دەبى بە
چى؟ گەركانىكە تەقىيەتە، كانىيەك ئىشىك دادەگىزى، پەپولەيەك لەسەر
گولەپايىزەيەك دەكۈزى. ئەم گولەباخە ھەپروون دەكەت، ئەمانەھەممو
دەبىنى و بىچ لە ئاخ ھەلکىشان ج ناكەرى و ج نالىي! يانى تۇ ھەرئەوندە
بۇوى؟»

دەستم دەگرى و خولقى چۈونەوهى مالى خۇيانم دەكەت. منىشخولكى ئەو
دەكەم. دەستى يەكدى دەكىشىن و بە دەورى خۆماندا و بە دەورى دارە گویىزدا
جەغزىك دەكىشىن. بە دۇووي خۆيدا بەرەو نىۋاڭو كە رامدەكىشى قىسى
خۆشم بۇ دەكە: «بۆچى پىتتىوايە مالى من يانى ھىچ! يانى تەواو. نا، نا، بىتسىو
بىزانى لاي من چەندە خۇشە؟ بىتتوبىزانى چەندە تامەززەتەم؟ بىتتو بىزانى چەندەم
خواردەمەنى خواردەوهى بە چىز بۇ داناوى؟!!» لە پىر دەنگىك
رامدەچەلەكىننى: «شەريف ھۇ شەريف. لە بىرت نەچى بۆم نىومەرۆزە يە مىوانى
ژيانى دەسگىرانتى.» شەنگەي ھاوهلمە. بە راکىردىن دەگاتى. دەستم لە
دەستى شەمۇ دەردىتى. خولقى ئەۋىش دەكەت لە گەلەمان كەھى و ھەر سى
بۇنىيەرۆزە مىوانى ژيان بىن! دەگەينە لاي گاشەبەرە كەھى رەخى تالاۋ. تىشكى
ھەتاو لە زىرىي تالاۋى داوه. ترسكەي ھەتاو نىگام بەرەوچاوهلىلە كانى شەمۇ
وەردى سوورىتنىن. دەكەم نىيۇمەترىسى و دەلەكوتە را دەكەم سەر گاشەبەرە كە.
دەزانىم شەمۇ ناتوانى سەرگەۋى! روو گىزىدە كا و بە زىزى و تۆراوى پاشتم تىدە كا
و بەرەو مالە خۇى وەرپى دەكەۋى. دەردا تا لە چاون دەبى، ئاۋر نادانەوە. زىزى
بۇونى شەمۇ زۆر ناخۇشە. ھاوهل دلى لىت بىشى و بىتتۈرى زۆر دلتەزىتىنە. وەك
بايەقوش ئاگام لە كەت و ساتە كانى ژيان و رۆزگارى خۇم نىيە! خولانە وەو
سوورىانەوە لە تان و پۇي ويسىتى شەمۇدا، جارىتكى دىكە و چاو پىداخشاندىنىكى
تازە و خزمەي بە دىزەي بىخۇد و سەرمەست بەرەو نىچىرى خۇم. شەو ولى يولەرەي
تالاۋ و شانى گاشەبەرە مىزۇوپىيە كەھى خۇم. مانگ چاردەتەواو و شەنەي
شەمالىيە خۇش. روخسارى مانگ لە زىپى سوورە، پېچى لە زىپو. روخسار و
پېچى مانگ لە نىيۇ ئاوداپەرنگ پەرنگ دەبىو بە سەما و ھەلپەرە كى لە نىيۇ ئاودا
دى و دەچى. ورشه و ترسكەي لە گلىتە كانىدا پىدە كەننى و چاوم لىتدا دەگرى.

له خۆی ده بیتەوە، له خۆدەبمەوە و مانگ بەرەو خۆیم بانگ دەکات. باوهشى گەرم و گورى زەوی بەسەر مردنى ھەزار گاجووت و ھەزار پەپولە و بالىنده و ھەلپرووکانى ھەزار گولەباخدا ھەر خۆشە، ھەر جوانە، ھەر دلەرفىنە. دېتنى جاروبارەی دۆستان، ديوناس، كەس و كار. باس و خواس و سەيران و سەفەر، كایه و گەمە و گالتە. تەنانەت چۈونە پرسە و سەر داوهت. ئەمەش شەمۇ، لە پشتە سەرمەوە ھاتووھ. لە دلى چەقىيە، ئەم كەپەتە بە بىىدىلى ناكەم ولە دەستى دەرنىاجەم. شەنگە لەسەر گاشەبەردەدە دەستىم دەگرىن وەھەلمەدە كىشىتە سەرى. شەمۇ ناتوانى سەركەھوئى و لە خوارەوە بانگەشە ئەوەم بۇ دەکات لە گەلەيدا بچەمەوە بۇ مالى ئەوان و مىوانى ئەبىم! لە ناكاو شەنگە سترانى تىدەچرىكىنى: «زىيان ج جوان، جناشيرين، ج خۇش، ج ناخوش، جوان و شيرين و خۆشە ويستە. سەيرەي دارستانى هيومام، مەللى ولاتى رووناكايى. كەھوئى بىنار و دوندى كۆسارم، پە به گەررو دەقايسىپىنم. بە گويى ھەموو كەسا دەچپىنە ئاشقى زىيەم»، بىزار لە شىينم.» شەنگە بانگى شەمۇ دەكا دەسبەردار بىن و لە گەلەمانا بىكەھوئى بەرەو شار و شەقام بگەرىيەنەوە.

دەمەو خۇرئاوا دەگەينەوە شانى شارە خشپىلانە كەمان. لە كۆللانى خۆمان، لە مالى شەمۇ شايى كاوهى برايەتى. گەپى دىلان دەگەپى ورەشەلە ك گىراوه. ھەلپەرکى ئۇقرەتى لە لاو و برازاوا سەندووھ! شەنگە رادەكەت و سەرچۆپى دەستىنەن. چەشنى مەلىكى بېئىسک و پېرۋىس، وەك رۆحى شايى و ھەۋاي دەھۆل و زورنا، دەم بە قاقا و پېتكەننەن ھەلەپەپەرى. لە زەوى جىا دەبىتەوە بەرەو ئاسمان دەفرى. لە حەوادا دەشە كىتەوە، دەشنىتەوە. چەپلە و چەقەنە و پللان لىيەدە. دېتەوە زەوى و گەپى دىلان بە دواي خۆيدا ملکىش دەكە. وېرائى شايەرى شايى شىعىر و گۇرانى دەلى. سەرنج و نىيگا و مەيلى ھەموو كىيۋو كورى كۆر رادە كىشى. ھەلپەرکى و چەقەنە و گۇرانى شەنگە شەپۇلى دەنگى شەشمالە، لە دلەوە ھەلەدقۇلى و لە دللا جى دەگرى. جار و باردەستى دۆى خۆى بەردهدا، جىا دەبىتەوە. بە تاكە كەسى بە دەوري دىلاندا دەسۈپەر، سۈور دەخوا، دەخولىتەوە، رادەكەت و ھەمدىسان تىكەللى پۇلى ھەلپەرکى دەبى. سەرچۆپى دەستىنەتەوە. پېشەنگ و پېشەوابى شايى شەنگە يە. من كە ھەلناپەرەم و لە دوورەوە دەرۋانمەشايى و شەنگە سەرم سۈورپماوه. لە خۆم و لە

شەمۆ دەپرسم: بلىي كەسئەوەندە و بە قەيرايى شەنگە ئاواتەخواز و ھیواداري
ژين و زيان خۇشى بى؟

شەو درەنگان چاوم لىيە ئەستىرە يەك خولىك بە شەقامە كانى ئاسماندا
دەگەرى. زۆر هيلى سپى و فەسفۇرى و خوار و خىچ دەكىشى. لاتراسكە يەك
دەبەستى و لە باوهشى ئاسمانەوە بەرەو زەھۆر بەرەبىتەوە. بە پى و شۇينىيەوە
رادەكەم. رادەكەم و ... دىسانە كەش جەغزىكى دىكە و جىئۈوان. من و شەمۆ و
سەرگاشەبەرد و رەخى تالاوا مانگ لە ئاسمان و كىيىزى مانگ لە نىيۇ ئاوى تالاوا.
شەمۆ پىيمەدىلىق: «من دەچم بۇ ژۇوانى كىيىزى مانگ. ئاشا، زولفى بە شانە
كەردووە، روخسارى زېرە و زولفى زىيە. زىيۇ لەسەر گەردن و شان و بەرۋەكى
تالاواه. شەپۇلى تالاوا زولفى دەلاؤتىتەوە. چاوه كانى خاتۇونى ماسىيە كانى
تالاون. چالى چەنە و چالى سەر گۇنا پەر لە زېر و زىيون. زېر و زىيۇ ھەممۇ
لەشيان زېرە و شان كەردووە و ورشە و تروووسكە يان دى و شۇئەدەنەوە.
شەپۇلى بەرز و نزمى تالاوا ئازاي لەشى لە زېر و زىيۇ كىيىزى مانگ
پەرنىڭ پەرنىڭ و كوت دەكت و ھەميسان پىكەھەيى
دەنۇوسيتىتەوە. شەمۆ دەستم دەگرى و دەلىق:

«من دەچم بۇ ژۇوانى كىيىزى مانگ، توش وەرە. قەرام لە نامىنى و بەرەو
ئامىزى كىيىزى مانگ رادەكەم. شەمۆ لە شانى راوىستاوا و پىيدە كەنلى و بانگم
دەكت. خۇم دەھاومە باوهشى تالاوهە بەرەو پەرچى كىيىزى مانگ بىن دەكىشىم.
زىيۇ تىمەھالى. باوهش بە لەشمدا دەكَا و نوقمى بىن ئاوا دەبىم. دەست
دەگەيەنەمە پەرچى كىيىز، ئەمجلار بەرەو روخسارە جوانە كەى دەخوشىم. دەرۋەمە
پىيش. تالاوا لە ئامىزىدەمگوشى. دەكەومە پەلەقاژە و ھەناسەبېركى؛ لە دەست
وپى دەكەوم. ئەدى داد و بىداد شەو شەقللى منى شەوارەي شەكەند و بە شوين
شەمۇداپەلکىشى بىن ئاوى كەرمەن. هەروا لەم ھەناسەبېركى و پەلەقاژەدا نوقمى
بن ئاوا دەبىم و بەرەو قۇولايى دەرۋەم. ھىوا بېدرار و ناھومىد، دەست لەرزاڭار بۇون
دەشۇرەمەوە. لەناكاوا شەنگە لە دوورەوە پەيدا دەبىي. توورە و پەشۇڭاكا. قوروقەپى
كەردووە. دوو چەپۇڭكە بەسەرى خۇيدا دەكىشى. لىيۆھ كەرۋە دەكَا و بە نىگالىيم
دەپرسى: «تۇ بۇچى؟ بۇچى ھاتوو؟ بىگەر يۇھ، زووكە بە رىگەي خۇتىدا بىگەر يۇھ!»
ھەندا ماھە كانى دادەمالى و دەستم دەگرى و دەمەرفىنى. بەرەو سەنور

دهمگیتیهود. دهربازم ده کات و لمبهه ری سنووردا دهمهاویته ئامیزی زهی و خاک و گاشه به رددهو. خۆی لە نیو تالاودا رادههیستی. په راسووه کانی لە نایلون تەنگ و ناسکترن. لە نیوان رکهی سنگ و په راسووه کانیدا دلیکی سورههلمی لى هەلددەستی و دلۆپ دلۆپ خوینی لیدەتكى. خوینی دلیشەنگە! ئەم خوینە شۇراوگە ده کا و بە نیو تالاودا وەک جوگەله بەکى زۆرباریک رئ دەپری و خۆی بەرهو زهی ده کیشى. خوین ده گاتە سەرخاک، چەند جاران بە دەوري گاشه بەردە کەدا بازنه ده کا و جەغزدە کیشى و ئەوسا بەرهو شار دەخوشى. هەلەمی لیھەلەستی و بۇنى عەتر و گۆلاؤ بلاو دەکاتەوە. شەنگە بۇ چرکەساتى لە بەرچاوم ون دەبى. ئەمچار كە دەردەکەھۆی و دیتەوە رووانگەم - دەستى خوشكە ھاوهەلدووانە كەھی خۆی - دەستى ژیانى بە دەستەوەيە. شەنگە پالىك بە پشتى ژیانى دەسگیرانمەوە دەنى و بە ئامازە و ئاشىرە بەرهو منى دەنیرى. ژیان بەرهو من دېت و دەمگاتى و تىيمدەھالى. دەستم دەگرى. بە شوين خۆيدا بەرهو شار و شەقامە کانى شار رامدە کیشى و دەمبات و دەروا.

حوللهسى، ھاتومەوە سەرسى. لە شان و نسيي گاشه بەردى جىزوان راکشاوين و بە دەنگ و بە كۈل دەگرين. من و شەمۆ دەگرين. من لە سەرە خۆترم. ئاي شەمۆ چ دەکا. بۇ شەنگە! وەک شتىك باش لە رۇومان ھەلنايە لە روخسارى يە كدى بروانىن! سەعاتىك لەمە وبەرەھە واليان پىداين ماشىن شەنگەي گرتۇتە ژىر و شەنگە لە ژىر تايىھە كانى ماشىندا لەت و كوت بۇوە. ئەو شەمۆيەي كە دايىمە ئەۋىندارى كۆچكىرىن بۇوە، تەنانەت لەم دنياشەوە بۇ دنيا يە كى دىكە، ئەۋەتا ھەوالى مەدنى شەنگە بىستووه بە سۆز و داخەوە و بە دەنگىكى بەرز دەگرى. ھەر گريان؟ چەمەرى ده کا و چەمەر چۆپى دەگىپى و شىنگىكى مەدنى شەنگە يەتى. چەندە يش دلىوايى دە كەم جى ناگرى. تەنانەت گالىتە بە خۆم و قسە كانم و دلنه وايىھە كانم دەکات. لە داخى ئەم قسانەم بزەي دېتى، گويم ناداتى و لە ئاكامىشدا لە خۆم و قسە كانم قەلس و وەزەزەبى و لە نسيي گاشه بەردەلەستى و دوور دەكەويتەوە. وەک شتىك دەست دەکا بە ورپىنە. دەنگى دەگاتە گويم و ناگا. جاروبار حالى دەبىم و بېرى جار حالى نابىم. زۆريش ئاگادارى لاي من نىيە، ھەر دەرەھەستى من نىيە. ئەو قسەي خۆى دەکا و ناخى خۆى هەلەپىزى.

شەمۆ بە دەورى من و گاشەبەردە كەدا دەخولاوه و دەيگوت:

«دەرۆم شەريف، دەرۆم. توش لە گەلەمدا وەرە. زۆر ھەوار و كۆچمان پىكەو بۇوه، دەبا ئەم سەفەرەشمان پىكەو بىت. تو نازانى شەريف، بىرىنى وا لە ژياندا ھە يە بە بىدەنگ رۆخت دەخواتە وە ناشتوانى باسى ئەم بىرىنە بۆ كەس بکەي...» (۳) شەنگە لەو شانمەوە بە ھېيماي پەنجه كانى پىممەلى: «بەرە شار و شەقام بگەپيە. ژيان چاوهپوانته. ژيانىش حالى دەكا: نەكەي لىيى خافل بى. وانەكەي بەرە و ئىبرە بىتەوە. من ئىدى دەپى بېرۆم. بەرە و شويىنى خۆم بگەپىمەو، ئىيەش بەرە و شويىنى خۆتان بېرۆن.» شەو شەمۆي شەوارە، من شەوارە بۈوم، شەو گارشەقلى شەنگە شەق كرد، من شەوارە بۈوم! شەوارە شويىنى ئەم دووھە و ئىستاكەش سەر جىزۋانى جاران و گاشەبەرد و رەخى تالاوا. لەپر شريخەي شەپلاخە يەك رامدە چەلە كىنى. لە رونگەمدا، لە نىيو ئاوى تالاودا خۇ ھەلگىر انەھەي ماسىيەك شەق لە ئاۋ دىتى. شەقە و شريخە ئاوى تالاوا بە چەشنى زللە يەك بە بن گويمىدا بىكىشىن، دامدە چەلە كىنى. تەزووېك بە ھەمۇو لە شەمدا دەھىنلى و وينەي شير و خەنجه رۇومەت ولامل و قەبرغەم دەپرى. تەنانەت جەرگ و دل و دەرۇونىشىم دىتە ڇان و خۇ دىمەوە. لە نىيى گاشەبەردە كە راكساوم. زھۇي و گاشەبەرمە تەرىزى منن بۆ بەرگرى لە رق و تۈورەيى و ھەرەشەي شەپۇلى شالاوى شەمۆ. لەشم لە ژىر تۈيزى ئارەقەي گەش و رۇوندايە. پىستىم سووتاوه و لە ژىر ئەم خۇين و خوى و ئارەقەيدا دەبىزىتەوە. ئارەقەي لەشم وەك تل خواردنى بەچكە بوقىك بە پشتەملى و نىيۇ پشت و سەرسىنگەدا شۇپاڭەي بەستووھە. دەچمە نىيو ئاوى تالاوا و خۆم دەشۆمەوە. لە ژىر تىشكى رۇون و گەشى خۇردا و بە ئاوبىكى زولال و فينك خۆمدىنەمەو خۇ. ماندووېي لەشم دەپوات و سوكنایىم دادى. دىمەوە پەنائى گاشەبەرد و خۆم لەبەردە كەمەوە. وەبىر ژيانى دەسگىرانم - خوشكى ئاوال دووانەي شەنگە - دە كەمە. ھەواي شار و شەقام و ژيان لەمۇخىدا دە كەويىتە جوولە جوول.

لە بىرم نەماوه كەنگى بۇو، كام رۆز، لە كام مانگى كام سال يان كام سەددە و ھەزارەي لەمەو بەر بۇو كە شەنگە و شەمۆ، دوو ھاوهلى گيانى گيانىم مالئاوايى يان ليكىردم و وەشۈن چارەنۇوسى خۆيان كەوتىن ابەلام ئەوهندەم لە لا روونە: شەو شەمۆي شەق كرد، من شەوارە جەغزى وەيشۈومەي شەو بۈوم و تىشكام. ئەو ماشىنەي شەقللى شەنگە شەنگە ئەنگە منى

شهواره‌ی شار و شاخ کرد. ئاسوچه‌شنی زیباری ئاگر و گرکانی گۆگرد له ترووسکه ترووسک و ورشهورش دایه. يادى شارو شەقام و ژيانى دەسگيرانم - خوشكە ئاوالدووانەكەنگە - بەرهە مالەوەم دەباتەوه. كەچى شەنگە و شەمۆشەقاو له گەل شاقاوم ھەنگاوهەلدىتىنهوه و شان به شامى له گەلمدان. وەک رەگى بن گۈيىم، وەک سېيەرى خۆم.

- ١- له «ھوملىكت»ى شەكسپىر وەرگىراوه.
- ٢- ٣- له «كۈندە كويىرە»ى هيدىايەت وەرگىراوه.

* * *

تهقالاکانی نووسه‌ر:

- ۱- شاربهدهر - رۆمان
- ۲- حیکایەتی دورگەی نهناسراو - نویلیتی ساراماگو، پاشکۆی سەردەم - وهرگیزان.
- ۳- هەشت چیروکی وهرگیزان بۆ منالان = حەوتەنامەی سیروان - وهرگیزان.
- ۴- شەش ئەفسانەی ولاتی رووسیا = گۇئیارى سروھ.
- ۵- نویلیتی «دۆنادۇن» = گۇئیارى رامان.
- ۶- دەیان وتارى تىئورەی ئەدەب = گۇئیارە كوردىيەكان - وهرگیزان.
- ۷- دەیان شیعر و چیروکى شاملوو = گۇئیارە كوردىيەكان - وهرگیزان.
- ۸- چاپ و بلاؤبوونەوهى سى كورتە چیروک = گوقارە كوردىيەكان.
- ۹- شانۇی «ھەوارچى» لەسەر كارەساتى ھەلەبجە - كارى شانۇيى سەليم كەريمى.

بىتتوو ھونەرپەرھوران يارمەتى بىكەن، ئەم كتىبانەش بەرىۋەن!!

- ۱- دۆدۇن: كۆچیروک.
- ۲- چیروکى نوى، ئىنسانى رىبازى نوى = ۶ وتارى تىئورەی ئەدەب - نووسەر: ئالىن رۆب گېلى.
- ۳- تىئورەی رۆمان = ۱۰ وتارى تىئورەی رۆمان، لەسەر ھەلدانى رۆمانەوهەتا ئەمەرە: دەيويىد لاج - دەيويىد دەچىز - جان ھەلپىن و... - وهرگیزان.
- ۴- ئاوىئىھى جادۇو: نۇ ئەفسانە بۆ مىرمنالان - وهرگیزان.
- ۵- چیروكىم بۆ بخويننهوه: ۲۰ چیروک بۆ مىرمنالان - وهرگیزان.
- ۶- ۳ سەعات و ۲۲ دەققەى بەر لە بەيانى - شیعر و چیروکى شاملوو - وهرگیزان.
- ۷- ھەوارچى ھەوارى ھاوار: رۆمان.

